

PARTEA I

**Legi, hotărâri ale Parlamentului Republicii Moldova,
decrete ale Președintelui Republicii Moldova****597 D E C R E T****pentru promulgarea Legii cu privire la energia electrică**

În temeiul art. 93 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova,

Președintele Republicii Moldova d e c r e t e a z ă:

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 369-X. Chișinău, 15 august 2025.

Articol unic. - Se promulgă Legea nr. 164 din 26 iunie 2025 cu privire la energia electrică.

Maia SANDU

598 L E G E
cu privire la energia electrică

UE

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune parțial:

- Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei (UE) 2012/27, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 158 din 14 iunie 2019, CELEX: 02019L0944, în varianta adaptată și aprobată prin deciziile Consiliului ministerial al Comunității Energetice nr. 2021/13/MC-EnC și nr. 2022/03/MC-EnC, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2024/1711;

- Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 158 din 14 iunie 2019, CELEX: 02019R0943, în varianta adaptată și aprobată prin Decizia Consiliului ministerial al Comunității Energetice nr. 2022/03/MC-EnC, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2024/1747;

- Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 326 din 8 decembrie 2011, CELEX: 02011R1227, în varianta adaptată și aprobată prin Decizia Consiliului ministerial al Comunității Energetice nr. 2018/10/MC-EnC;

- Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor (art. 2 pct. 23, art. 4, 5, 6 și 9, precum și art. 32 și 33), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 197 din 25 iulie 2015, CELEX: 02015R1222, în varianta adaptată și aprobată prin Decizia Consiliului ministerial al Comunității Energetice nr. 2022/03/MC-EnC, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/280.

Capitolul I**DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Scopul legii și sfera de aplicare

(1) Scopul prezentei legi este instituirea unui cadru normativ general privind organizarea, reglementarea, asigurarea funcționării eficiente și monitorizării sectorului electroenergetic destinat să aprovizioneze consumatorii cu energie electrică în condiții de accesibilitate, disponibilitate, fiabilitate, continuitate, calitate și transparență, să furnizeze stimulente investiționale adecvate pentru producerea energiei electrice și dezvoltarea rețelelor electrice, în special să încurajeze investițiile pe termen lung într-un sistem electroenergetic decarbonizat și durabil, precum și să contribuie la realizarea altor obiective ale politicii de stat în domeniul energiei.

(2) Prezenta lege are ca obiectiv crearea unei piețe

integrate de energie electrică, care este competitivă, axată pe consumator, flexibilă, echitabilă și transparentă. Legea stabilește principiile fundamentale pentru funcționarea eficientă a unei piețe integrate de energie electrică, care asigură accesul nediscriminatoriu la piață al tuturor furnizorilor de resurse și al consumatorilor, abilitază consumatorii, asigură competitivitatea și consumul dispecerizabil, stocarea energiei și eficiența energetică, facilitează agregarea cererii și a ofertei distribuite de energie electrică și care permite integrarea sectorială și integrarea pe piața de energie electrică a energiei electrice produse din surse regenerabile, precum și remunerarea acestora pe baza mecanismelor de piață.

(3) Legea urmărește să asigure prețuri și costuri ale energiei electrice accesibile și transparente pentru consumatori, un grad ridicat de securitate a aprovizionării cu energie electrică și o tranziție lină către un sistem energetic durabil, cu emisii reduse de dioxid de carbon. Aceasta stabilește norme esențiale privind protecția și abilitarea consumatorilor, noi forme de participare a consumatorilor, inclusiv prin intermediul consumului dispecerizabil, privind accesul deschis la piața integrată de energie electrică, accesul terților la rețelele electrice de transport și de distribuție, cerințele în materie de separare, maximizarea și utilizarea eficientă a capacității transfrontaliere, echilibrarea eficientă, instrumentele de acoperire pe termen lung a riscurilor bazate pe mecanisme de piață, sarcinile și obligațiile operatorilor de sistem, ale operatorilor pieței energiei electrice, ale operatorilor delegați și ale participanților la piață, securitatea aprovizionării cu energie electrică, competența și domeniul de activitate al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (în continuare - *Agenție*), precum și privind cooperarea regională și paneuropeană a părților interesate.

(4) Sub incidența prezentei legi intră:

- a) producerea energiei electrice;
- b) transportul energiei electrice, inclusiv fluxurile transfrontaliere de energie electrică;
- c) distribuția energiei electrice;
- d) tradingul cu energie electrică;
- e) furnizarea energiei electrice;
- f) stocarea energiei;
- g) agregarea;
- h) determinarea și stabilirea prețurilor pentru energia electrică, precum și determinarea și aprobarea tarifelor reglementate în conformitate cu prezenta lege;
- i) licențierea genurilor de activitate din sectorul electroenergetic;
- j) dezvoltarea instituțională necesară pentru buna funcționare a sectorului electroenergetic și a pieței integrate de energie electrică;

k) accesul reglementat al părților terțe la rețelele electrice;

l) organizarea, funcționarea și monitorizarea piețelor de energie electrică, accesul la piețele de energie electrică, obligațiile participanților la piață, precum și asigurarea transparenței și integrității piețelor de energie electrică;

m) protecția și abilitarea consumatorilor;

n) securitatea, în special securitatea aprovizionării cu energie electrică;

o) accesul la proprietatea publică sau privată pentru construirea, exploatarea, întreținerea, reabilitarea sau modernizarea, inclusiv rețehnologizarea, rețelelor electrice;

p) principiile de cooperare și interacțiune dintre organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, autoritatea investită cu competențe de reglementare și monitorizare a activităților din sectorul electroenergetic, alți actori-cheie din sectorul electroenergetic și autoritățile de resort din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene, precum și principiile cooperării și interacțiunii cu Secretariatul Comunității Energetice, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, precum și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (în continuare – ACER) și cu Rețeaua Europeană a Operatorilor Sistemelor de Transport al Energiei Electrice (în continuare – ENTSO-E).

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

1. *acces la rețeaua electrică* – drept al utilizatorului de sistem, inclusiv al consumatorului final, de a se conecta la rețeaua electrică și de a extrage și/sau livra energia electrică în cantitățile și pe perioada indicate în contractul pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice și/sau în contractul pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice, cu respectarea condițiilor stabilite în prezenta lege;

2. *acord de racordare în condiții flexibile* – set de condiții convenite pentru racordare la rețeaua electrică a centralelor electrice, a instalațiilor de stocare și/sau a instalațiilor de utilizare, care include condiții privind limitarea și controlul injectiei/extragerii de energie electrică în/din rețeaua electrică de transport sau de distribuție;

3. *act de corespundere* – act emis de organul supravegherii energetice de stat în conformitate cu prezenta lege în urma examinării unei instalații electrice noi sau existente, a părții electrice a centralei electrice sau a unei surse de energie electrică de rezervă, deținute de instituțiile de învățământ, inclusiv de învățământ preșcolar, de instituțiile medicale, de azilurile de bătrâni sau de orfelinate, sau în urma examinării rețelei de iluminat public, prin care se confirmă corespunderea acestora cu documentația de proiect, precum și conformitatea cu actele normative și cu documentele normativ-tehnice specifice proceselor de amenajare și exploatare a instalațiilor și centralelor electrice, inclusiv cu cele privind securitatea electrică. Actul de corespundere se emite și în cazurile prevăzute la art. 69 alin. (4) și art. 73 alin. (5);

4. *adecvănță* – capacitate a surselor de energie electrică dintr-o zonă de a acoperi consumul de energie electrică din acea zonă;

5. *agregare* – activitate, desfășurată de o persoană fizică sau juridică, de combinare a sarcinilor electrice ale mai multor consumatori sau a energiei electrice produse la mai multe centrale electrice în vederea vânzării, a cumpărării sau a licitării pe orice piață de energie electrică;

6. *agregator independent* – participant la piață titular de licență pentru agregare care desfășoară activitate de agregare în condițiile prezentei legi și care nu este afiliat

furnizorului consumatorului său;

7. *alocare a capacității* – atribuire a capacității interzonale;

8. *avarie* – perturbare în funcționarea instalațiilor sau a echipamentelor rețelei electrice ori în funcționarea centralei electrice, care a condus la o abatere periculoasă a parametrilor regimului de funcționare a rețelei electrice sau a centralei electrice respective de la parametri stabiliți în documentele normativ-tehnice în domeniu;

9. *capacitate de consum* – consum de energie electrică al unui consumator final la utilizarea integrală a capacității de producere a consumatorului final respectiv, care include consumul total de energie electrică al consumatorului final respectiv ca entitate economică unică, în măsura în care consumul are loc pe piețe de energie electrică cu prețuri angro relaționate între ele. La aplicarea prezentei noțiuni nu se ia în considerare consumul de energie electrică în locurile de consum individuale care aparțin aceluiași consumator final și care au o capacitate de consum mai mică de 600 GWh/an, în măsura în care aceste locuri de consum nu exercită o influență comună asupra prețurilor de pe piețele angro de energie electrică din cauza amplasării lor geografice pe diferite piețe de energie electrică relevante;

10. *capacitate de echilibrare* – volum de capacitate pe care un prestator de servicii de echilibrare a convenit să îl păstreze și în privința căruia prestatorul de servicii de echilibrare a convenit să prezinte operatorului sistemului de transport, pe durata contractului încheiat cu acesta, oferte pentru o cantitate corespunzătoare de energie de echilibrare;

11. *capacitate netă de transport coordonată* – metodă de calculare a capacității pe baza principiului evaluării și definirii *ex ante* a schimbului maxim de energie electrică între zone de ofertare adiacente;

12. *capacitate de rezervă* – cantitate a rezervelor pentru stabilizarea frecvenței, a rezervelor pentru restabilirea frecvenței sau a rezervelor de înlocuire care trebuie să fie la dispoziția operatorului sistemului de transport;

13. *capacitate interzonală* – capacitate a sistemului electroenergetic interconectat de a permite transferul de energie electrică între zone de ofertare;

14. *cele mai bune tehnici disponibile* – în contextul protecției și securității datelor într-un mediu de măsurare inteligentă, tehnicile cele mai eficiente, avansate și adecvate din punct de vedere practic pentru a asigura, în principiu, temeiul pentru respectarea normelor aplicabile în materie de protecție și de securitate a datelor;

15. *centrală electrică* – ansamblu de instalații care convertesc energia primară în energie electrică, compus din unul sau din mai multe module de generare a energiei electrice racordate la rețeaua electrică;

16. *centrală electrică de termoficare urbană* – centrală electrică de termoficare sau centrală electrică de cogenerare de înaltă eficiență care produce energie electrică și termică și care livrează energie termică în sistemul de alimentare centralizată cu energie termică;

17. *centrală electrică eligibilă care utilizează surse regenerabile de energie* – centrală electrică care utilizează surse regenerabile de energie al cărei proprietar beneficiază de schema de sprijin prevăzută în Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile;

18. *certificare* – procedură în cadrul căreia se examinează respectarea de către operatorul sistemului de transport a cerințelor privind separarea și independența acestuia, precum și a altor cerințe relevante impuse operatorului sistemului de transport prin prezenta lege, și care constituie o condiție prealabilă pentru desemnarea prin licențiere a operatorului sistemului de transport;

19. *comercializare în contrapartidă* – schimb interzonal

de energie electrică, inițiat de operatorii sistemelor de transport între două zone de ofertare pentru a soluționa cazurile de congestie fizică;

20. *componente de rețea complet integrate* – componente de rețea care sunt integrate în rețelele electrice de transport sau de distribuție, inclusiv instalații de stocare a energiei, și care sunt utilizate exclusiv în scopul de a asigura o funcționare sigură și fiabilă a rețelelor electrice de transport sau de distribuție și nu pentru echilibrare sau gestionare a congestiilor;

21. *comunitate de energie a cetățenilor* – persoană juridică care întrunește următoarele condiții cumulative:

a) se bazează pe participarea voluntară și deschisă și este controlată efectiv de membri sau asociați persoane fizice, autorități ale administrației publice locale de nivelul întâi, societăți comerciale micro și mici;

b) are ca scop principal oferirea unor beneficii de mediu, economice sau sociale pentru membrii sau asociații săi ori pentru zonele locale în care își desfășoară activitatea, mai degrabă decât obținerea de profituri financiare;

c) se poate angaja în activități de producere, inclusiv din surse regenerabile, de distribuție, de furnizare, de consum, de agregare, de stocare a energiei, în servicii de eficiență energetică sau în servicii de vânzare a energiei electrice proprietarilor/deținătorilor de vehicule electrice prin puncte de reîncărcare special amenajate sau poate furniza alte servicii energetice membrilor sau asociațiilor săi;

22. *conducere centralizată a sistemului electroenergetic* – planificare și gestionare operativ-tehnologică unică a sistemului electroenergetic pentru asigurarea echilibrării și a siguranței funcționării acestuia, pentru asigurarea stabilității tensiunii și a continuității în aprovizionare cu energie electrică, pentru gestionarea fluxurilor de energie electrică în rețelele electrice de transport și pentru coordonarea schimburilor transfrontaliere de energie electrică;

23. *congestie* – situație în care nu pot fi satisfăcute toate solicitările participanților la piață de a tranzacționa între zone din rețea, întrucât acestea ar afecta semnificativ fluxurile fizice pe elemente de rețea care nu pot face față fluxurilor respective;

24. *congestie structurală* – congestie în rețeaua electrică de transport care poate fi definită fără ambiguitate, este previzibilă, este stabilă geografic de-a lungul timpului și reapare frecvent în condiții normale de funcționare a sistemului electroenergetic;

25. *consum dispecerizabil* – modificare a sarcinii electrice de către consumatorii finali față de configurațiile obișnuite sau curente de consum al energiei electrice ca răspuns la semnalele pieței, inclusiv ca răspuns la prețurile energiei electrice care variază în funcție de ora de consum sau la stimulentele financiare, sau ca răspuns la acceptarea ofertei consumatorului final de a vinde serviciul de reducere sau de creștere a cererii la un anumit preț pe o piață organizată, fie în mod individual sau prin agregare;

26. *consumator* – consumator angro și consumator final de energie electrică;

27. *consumator activ* – consumator final sau grup de consumatori finali care acționează împreună, care consumă sau stochează energia electrică produsă în spațiile pe care le deține situate în zone limitate ori care consumă sau stochează energie electrică autoprodusă sau partajată la alte spații, ori care vinde energie electrică autoprodusă sau participă la programe de flexibilitate sau de eficiență energetică, cu condiția ca activitățile respective să nu constituie principala sa activitate comercială sau profesională;

28. *consumator angro* – persoană fizică întreprinzător individual sau persoană juridică care cumpără energie electrică în vederea revânzării acesteia în interiorul sau în exteriorul sistemului electroenergetic în cadrul căruia este

stabilită persoana respectivă;

29. *consumator casnic* – consumator care cumpără energie electrică pentru consumul casnic propriu, cu excepția consumului aferent activităților comerciale sau profesionale;

30. *consumator final* – consumator care cumpără energie electrică pentru consum propriu;

31. *consumator noncasnic* – persoană fizică sau juridică care cumpără energie electrică în alte scopuri decât pentru consumul casnic propriu, inclusiv producător, consumator industrial, societate comercială micro, mică sau mijlocie și consumator angro;

32. *contract de furnizare a energiei electrice* – contract în baza căruia se furnizează energie electrică, dar care nu include instrumente derivate de energie electrică;

33. *contract de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice* – contract de furnizare a energiei electrice încheiat între un furnizor și un consumator final, care reflectă variația de preț pe piețele de energie electrică pe termen scurt, inclusiv pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică, la intervale cel puțin egale cu intervalele de decontare de pe piață;

34. *contract de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix* – contract de furnizare a energiei electrice încheiat între un furnizor și un consumator final, prin care se garantează că clauzele și condițiile contractuale, inclusiv prețul, rămân neschimbate pe durata contractului, dar care, pentru un preț fix, poate include un element flexibil, de exemplu variații de preț în perioadele de vârf și în afara perioadelor de vârf, și în legătură cu care singurele modificări din factură pot să rezulte numai din elemente care nu sunt determinate de furnizori, cum ar fi impozitele și taxele;

35. *control asupra unei întreprinderi* – drepturi, contracte sau alte mijloace care, ținând cont de circumstanțele de drept sau de fapt implicate, conferă, separat sau în combinație, posibilitatea de a exercita o influență decisivă asupra unei întreprinderi, în special prin:

a) dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, votului sau deciziilor organelor de conducere ale unei întreprinderi;

36. *criză de energie electrică* – situație existentă sau iminentă în care există un deficit semnificativ de energie electrică, astfel cum este definit în planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic, aprobat de Guvern, sau în care este imposibil să se furnizeze energie electrică consumatorilor finali;

37. *dezechilibru* – volum de energie calculat pentru o parte responsabilă pentru echilibrare și care reprezintă diferența dintre volumul alocat atribuit respectivei părți responsabile pentru echilibrare și poziția finală a respectivei părți responsabile pentru echilibrare, inclusiv orice ajustare a dezechilibrului aplicată respectivei părți responsabile pentru echilibrare, într-un anumit interval de decontare a dezechilibrelor;

38. *dezvoltare a rețelei electrice de distribuție* – majorare a capacității rețelei electrice de distribuție existente sau construire a unor noi rețele sau porțiuni de rețele electrice de distribuție;

39. *dezvoltare a rețelei electrice de transport* – majorare a capacității rețelei electrice de transport existente sau construire a unor noi rețele sau porțiuni de rețele electrice de transport;

40. *dispecerizare* – activitate tehnică specifică sistemului electroenergetic, desfășurată de unități specializate ale operatorului sistemului de transport după modelul de autodispecerizare, în scopul exploatării coordonate a

instalațiilor și echipamentelor componente ale sistemului electroenergetic care necesită o comandă unică;

41. *dispecerizare prioritară* – dispecerizare a centralelor electrice pe baza unor criterii diferite de ordinea economică a ofertelor, acordându-se prioritate dispecerizării anumitor tehnologii de producție;

42. *distribuție a energiei electrice* – transmitere a energiei electrice prin rețelele electrice de distribuție în vederea livrării acesteia către consumatori, fără a include furnizarea;

43. *echilibrare* – totalitate a acțiunilor și proceselor, în toate intervalele de timp, prin care operatorul sistemului de transport asigură în mod constant atât menținerea frecvenței sistemului electroenergetic în limitele de stabilitate predefinite, cât și conformitatea cu cantitatea rezervelor de capacitate necesare în legătură cu calitatea cerută;

44. *echipament de măsurare* – dispozitiv sau sistem destinat să măsoare cantitatea de energie electrică livrată și, după caz, puterea electrică în scopul facturării;

45. *echipament de măsurare convențional* – echipament de măsurare, analog sau electronic, care nu are capacitatea de a transmite și de a primi date;

46. *electrician autorizat* – persoană fizică autorizată de către organul supravegherii energetice de stat cu dreptul de a executa instalații electrice, centrale electrice, instalații de stocare a energiei și, respectiv, cu dreptul de a întocmi documentația aferentă lucrărilor efectuate;

47. *element critic de rețea* – element al rețelei electrice, fie în cadrul unei zone de ofertare, fie între zonele de ofertare, luat în considerare în procesul de calculare a capacității, care limitează cantitatea de energie electrică ce poate fi schimbată;

48. *energie de echilibrare* – energie utilizată de operatorul sistemului de transport pentru echilibrare, furnizată de unul sau de mai mulți furnizori de servicii de echilibrare;

49. *externalizare a unui serviciu sau a unei lucrări* – transferare de către operatorul de sistem către o parte terță a unui serviciu sau a unei lucrări pe care acesta trebuie să îl/să o îndeplinească în conformitate cu prezenta lege și în conformitate cu condițiile licenței, fără a include cesiunea licenței către o parte terță;

50. *flexibilitate* – capacitate a unui sistem electroenergetic de a se adapta la variația producerii și a consumului energiei electrice și la disponibilitatea rețelei electrice, în intervalele de timp relevante ale pieței energiei electrice;

51. *flux transfrontalier* – flux fizic de energie electrică în rețelele electrice de transport ale Republicii Moldova, care rezultă din impactul activității producătorilor și/sau consumatorilor din afara Republicii Moldova asupra rețelei sale electrice de transport;

52. *furnizare a energiei electrice* – vânzare, inclusiv revânzare, a energiei electrice către consumatori;

53. *furnizor* – întreprindere electroenergetică titulară de licență pentru furnizarea energiei electrice care furnizează energie electrică în condițiile prezentei legi;

54. *furnizor al serviciului universal* – furnizor care, în contextul obligației de serviciu public, trebuie să asigure serviciul universal consumatorilor casnici și societăților comerciale micro și mici;

55. *furnizor central de energie electrică* – entitate desemnată de Guvern pentru a cumpăra energie electrică de la producătorii care generează energie electrică la centralele electrice eligibile care utilizează surse regenerabile de energie și, pentru o perioadă definită de timp, energia electrică produsă de centralele electrice de termoficare urbane, precum și pentru a furniza această energie pe piața energiei electrice în condițiile prezentei legi, la prețuri reglementate, aprobate de către Agenție;

56. *furnizor de servicii de echilibrare* – participant la

piață care furnizează operatorului sistemului de transport fie energie de echilibrare, fie capacitate de echilibrare, fie atât energie de echilibrare, cât și capacitate de echilibrare;

57. *furnizor de ultimă opțiune* – furnizor care este desemnat să asigure furnizarea energiei electrice către consumatorii finali ai unui furnizor care și-a încetat activitatea;

58. *informații cu caracter exact* – informații care indică un ansamblu de circumstanțe existente sau despre care există motive justificate de a crede că vor exista ori un eveniment care a avut loc sau despre care există motive justificate de a crede că va avea loc și care sunt suficient de precise pentru a duce la o concluzie în legătură cu efectul posibil al tuturor circumstanțelor sau al evenimentului respectiv asupra prețurilor la produsele energetice angro;

59. *informații de facturare* – informații prezentate în factura consumatorului final, cu excepția unei solicitări de plată;

60. *informații privilegiate* – informații cu caracter exact care nu au fost făcute publice, care se referă, direct sau indirect, la unul sau mai multe produse energetice angro și care, dacă ar fi făcute publice, ar putea influența în mod semnificativ prețurile acestor produse energetice angro. În sensul prezentei definiții, prin informații se înțelege:

a) informații care trebuie făcute publice în conformitate cu prezenta lege, cu codurile rețelilor electrice, cu liniile directe, cu Regulile pieței energiei electrice, precum și în conformitate cu alte acte normative de reglementare aprobate de către Agenție;

b) informații privind capacitatea și utilizarea centralelor electrice, a instalațiilor de stocare a energiei și a rețelilor electrice de transport, inclusiv informații privind indisponibilitatea planificată sau neplanificată a acestora;

c) informații care trebuie divulgate în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative de reglementare aprobate de către Agenție sau în conformitate cu prevederile contractelor de pe piața angro a energiei electrice, în măsura în care aceste informații ar putea avea un efect semnificativ asupra prețului produselor energetice angro; și

d) alte informații pe care un participant la piață rezonabil ar putea să le utilizeze pentru a-și fundamenta decizia de a încheia o tranzacție referitoare la un produs energetic angro sau de a emite un ordin de tranzacționare a acestuia;

61. *informații sensibile privind protecția infrastructurii critice* – informații cu privire la infrastructura critică, în sensul definit în Legea nr. 120/2017 cu privire la prevenirea și combaterea terorismului, care, dacă ar fi divulgate, ar putea fi utilizate pentru a planifica și acționa în vederea perturbării sau distrugerii obiectivelor infrastructurii critice;

62. *instalație electrică* – instalație de racordare și instalație de utilizare;

63. *instalație de racordare* – instalație prin care centrala electrică, instalația de stocare a energiei sau instalația de utilizare se racordează la rețeaua electrică de transport sau la rețeaua electrică de distribuție, inclusiv la sistemul de distribuție închis sau la sistemul de curent continuu de înaltă tensiune (sistemul HVDC);

64. *instalație de stocare a energiei* – în sistemul electroenergetic, instalație în care are loc stocarea energiei;

65. *instalație de utilizare* – ansamblu de instalații și aparate ale consumatorului final destinate utilizării energiei electrice;

66. *instrument derivat de energie electrică* – instrument financiar definit în conformitate cu Legea nr. 171/2012 privind piața de capital, a cărui valoare se bazează pe un indice sau un grup de indici de pe piețele de energie electrică, conceput pentru a permite participanților la piață să tranzacționeze noi poziții sau să își acopere riscurile, cu condiția că instrumentul are legătură cu sectorul electroenergetic;

67. *interconexiune* – linie electrică de transport care traversează sau care trece peste frontiera dintre Republica Moldova și părțile contractante ale Comunității Energetice și/sau peste frontiera dintre Republica Moldova și statele membre ale Uniunii Europene și care conectează sistemul electroenergetic al Republicii Moldova cu cele ale părților contractante și/sau cu cele ale statelor membre ale Uniunii Europene;

68. *interconexiune nouă* – interconexiune care nu era finalizată la 1 iulie 2007;

69. *interoperabilitate* – în contextul contorizării inteligente, capacitate a două sau a mai multor rețele, sisteme, dispozitive, aplicații sau componente energetice sau de comunicații de a lucra în corelație, de a schimba și de a utiliza informații în vederea îndeplinirii funcțiilor stabile;

70. *interval de decontare a dezechilibrelor* – perioadă de timp pentru care se calculează dezechilibrul părților responsabile pentru echilibrare;

71. *întreprindere electroenergetică* – persoană fizică sau juridică, înregistrată în modul stabilit în Republica Moldova în calitate de întreprindere, care desfășoară cel puțin una dintre activitățile de producere, de transport, de distribuție a energiei electrice, de agregare, de consum dispecerizabil, de stocare a energiei, de trading cu energie electrică, de furnizare sau de cumpărare a energiei electrice și care îndeplinește funcții comerciale, tehnice sau de întreținere aferente activităților respective, fără a include consumatorii finali;

72. *întreprindere electroenergetică integrată* – întreprindere electroenergetică integrată pe orizontală sau întreprindere electroenergetică integrată pe verticală;

73. *întreprindere electroenergetică integrată pe orizontală* – întreprindere electroenergetică care desfășoară cel puțin una dintre activitățile de producere a energiei electrice în vederea vânzării, de transport, de distribuție sau de furnizare a energiei electrice, precum și o altă activitate care nu este legată de sectorul electroenergetic;

74. *întreprindere electroenergetică integrată pe verticală* – întreprindere electroenergetică sau grup de întreprinderi electroenergetice în care aceeași persoană sau aceleași persoane au dreptul, direct sau indirect, să exercite controlul, astfel cum este definit în prezenta lege, și care desfășoară cel puțin una dintre activitățile de transport sau de distribuție a energiei electrice și cel puțin una dintre activitățile de producere sau de furnizare a energiei electrice;

75. *întreprindere înrudită* – întreprindere afiliată care deține majoritatea drepturilor de vot în cadrul altei întreprinderi și/sau care are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de conducere ale unei alte întreprinderi și care este, în același timp, acționar, fondator al întreprinderii respective și/sau care, în temeiul unui acord încheiat cu alți acționari, fondatori ai acestei întreprinderi, deține controlul asupra drepturilor de vot în cadrul întreprinderii respective; și/sau întreprindere dependentă în raport cu întreprinderea dominantă; și/sau întreprindere asociată care exercită o influență semnificativă asupra politicii financiare și de administrare a unei alte întreprinderi; și/sau întreprindere influențată de o altă întreprindere; și/sau întreprindere care aparțin acelorași acționari, fondatori; și/sau întreprinderi care, fără a depinde una de cealaltă, sunt reunite sub o conducere unică sau sunt conduse de organe compuse majoritar din aceleași persoane; și/sau alte tipuri de întreprinderi afiliate;

76. *întreprindere-mamă* – întreprindere care exercită controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi controlate;

77. *linie electrică directă* – linie electrică care conectează o centrală electrică izolată de sistemul electroe-

nergetic cu instalațiile electrice ale unui consumator izolat sau linie electrică care conectează o centrală electrică și un furnizor în vederea livrării energiei electrice direct către spațiile, sucursalele și consumatorii proprii;

78. *loc de consum* – amplasament al instalațiilor electrice ale consumatorului final unde, printr-o singură instalație de utilizare, se consumă energia electrică livrată prin una sau mai multe instalații de racordare;

79. *mecanism de asigurare a capacității* – măsură prin care se asigură atingerea nivelului necesar de adecvănță a resurselor prin remunerarea resurselor pentru disponibilitatea acestora, cu excepția măsurilor legate de serviciile de sistem sau de gestionare a congestiilor;

80. *model de autodispecerizare* – model de programare și de dispecerizare prin care programele de producere și programele de consum, precum și dispecerizarea centrelor electrice și a locurilor de consum sunt determinate de agenții de programare ai instalațiilor respective;

81. *obligație de serviciu public* – obligație impusă întreprinderii electroenergetice în interes economic general, pentru o perioadă limitată de timp, care se poate referi la securitate, în special la securitatea aprovizionării cu energie electrică, la continuitate, la calitate și la prețurile furnizării, precum și la protecția mediului, și care nu este discriminatorie și nu denaturează concurența în afară de ceea ce este strict necesar pentru a realiza obligația de serviciu public în cauză;

82. *operator al pieței energiei electrice* – entitate titulară de licență pentru operarea pieței energiei electrice care furnizează un serviciu prin care ofertele de vânzare a energiei electrice sunt corelate cu ofertele de cumpărare a energiei electrice pe piețele organizate de energie electrică;

83. *operator al pieței energiei electrice desemnat (OPEED)* – operator al pieței energiei electrice desemnat de către Agenție, în conformitate cu prezenta lege, pentru a îndeplini sarcini legate de cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice;

84. *operator al sistemului de distribuție* – întreprindere electroenergetică care desfășoară activitatea de distribuție a energiei electrice și care răspunde de exploatarea, întreținerea, modernizarea, inclusiv rețehnologizarea, și, dacă este necesar, de dezvoltarea rețelelor electrice de distribuție într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acestora cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității rețelelor electrice de distribuție de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii de prestare a serviciului de distribuție a energiei electrice;

85. *operator al sistemului de transport* – întreprindere electroenergetică care desfășoară activitatea de transport al energiei electrice și de gestionare operativ-tehnologică a sistemului electroenergetic și care răspunde de exploatarea, întreținerea, modernizarea, inclusiv rețehnologizarea, și, dacă este necesar, de dezvoltarea rețelelor electrice de transport într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acestora cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității rețelelor electrice de transport de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii de prestare a serviciului de transport al energiei electrice;

86. *operator delegat* – entitate căreia un operator al sistemului de transport sau un operator al pieței energiei electrice desemnat i-a delegat obligații sau atribuții specifice încredințate acelui operator al sistemului de transport sau acelui operator al pieței energiei electrice desemnat, sau entitate căreia Agenția i-a atribuit obligațiile sau atribuțiile respective;

87. *operator de sistem* – operator al sistemului de transport și/sau operator al sistemului de distribuție;

88. *parametri de calitate* – totalitatea caracteristicilor energiei electrice stabilite în standardele de calitate

aprobate de organismul național de standardizare și indicate ca obligatorii în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice și în Regulile pieței energiei electrice;

89. *partajare a energiei* – autoconsum al consumatorilor activi de energie electrică din surse regenerabile:

a) care este generată sau stocată în afara amplasamentului sau între amplasamente de către o instalație pe care o dețin, o concesionează sau o închiriază în întregime sau parțial; sau

b) în raport cu care le-a fost transferat dreptul respectiv de către un alt consumator activ, fie contra cost, fie gratuit;

90. *parte contractantă a Comunității Energetice* – țară semnatară a Tratatului Comunității Energetice;

91. *parte responsabilă pentru echilibrare* – participant la piață sau reprezentantul desemnat al acestuia responsabil pentru dezechilibrele sale pe piața energiei electrice;

92. *participant la piață* – persoană fizică sau juridică care cumpără, vinde sau produce energie electrică, care este implicată în agregare sau care este un operator de consum dispecerizabil sau de servicii de stocare a energiei, inclusiv prin plasarea de ordine de tranzacționare pe una sau pe mai multe piețe de energie electrică, inclusiv pe piețele de echilibrare;

93. *piață a contractelor bilaterale (piață extrabursieră)* – piață în care vânzarea și cumpărarea energiei electrice au loc în afara unei piețe organizate, direct între participanții la piață, în baza unor contracte bilaterale pentru vânzarea și cumpărarea energiei electrice;

94. *piață angro a energiei electrice* – orice piață din Republica Moldova pe care se tranzacționează produse energetice angro;

95. *piață cu amănuntul a energiei electrice* – cadru organizat unde energia electrică este cumpărată de consumatorii finali de la furnizori în vederea satisfacerii consumului propriu de energie electrică;

96. *piețe de energie electrică* – piețe de energie electrică, inclusiv piețele contractelor bilaterale (piețele extrabursiere) și piețele organizate de energie electrică (burse de energie electrică, platforme de tranzacționare administrate de operatorul pieței energiei electrice), piețele de tranzacționare a energiei, a capacității, a serviciilor de echilibrare și a serviciilor de sistem în toate intervalele de timp, inclusiv piețele la termen, pentru ziua următoare și intrazilnice;

97. *piață de echilibrare* – ansamblu de dispoziții instituționale, comerciale și operaționale care stabilesc gestionarea echilibrării bazată pe mecanisme de piață;

98. *piață intrazilnică* – piață angro a energiei electrice, organizată de operatorul pieței energiei electrice, care asigură participanților la piață posibilitatea de a-și acoperi curba reală de sarcină pentru o zi de livrare, prin mecanisme de tranzacționare conform cărora vânzarea și cumpărarea energiei electrice se efectuează în baza tranzacțiilor care au loc pentru o zi de livrare, după închiderea pieței pentru ziua următoare și înainte, cu o anumită perioadă, de începerea livrărilor;

99. *piață organizată* – bursă de energie electrică, platforme de tranzacționare administrate de operatorul pieței energiei electrice, broker pe energie, platformă pentru tranzacționarea capacităților sau orice alt sistem ori mecanism în care interacționează multiple interese de cumpărare sau de vânzare ale unor părți terțe pentru produse energetice angro într-un mod care poate duce la o tranzacție;

100. *piață pentru ziua următoare* – piață angro a energiei electrice, organizată de operatorul pieței energiei electrice, care pune la dispoziția participanților la piață mecanisme

de tranzacționare pentru vânzarea și cumpărarea energiei electrice pentru fiecare interval de dispecerizare din ziua de livrare fizică a energiei electrice care urmează imediat după ziua de tranzacționare;

101. *planificare pe termen lung* – planificare pe termen lung a necesarului de investiții în capacitățile de producere, în rețelele electrice de transport și de distribuție în vederea satisfacerii cererii de energie electrică din sistem, a diversificării surselor și a garantării continuității furnizării energiei electrice consumatorilor;

102. *plată pentru rezoluțiunea contractului* – plată sau penalitate pentru rezoluțiunea unui contract de furnizare a energiei electrice sau a unui contract de agregare, impusă consumatorilor de către furnizori sau de către agregatori;

103. *plată pentru schimbarea furnizorului sau a agregatorului* – plată sau penalitate pentru schimbarea furnizorului sau a agregatorului, inclusiv plată pentru rezoluțiunea contractului, impusă, direct sau indirect, consumatorilor de către furnizori, de către agregatori sau de către operatorii de sistem;

104. *preț pentru dezechilibru* – preț, care poate fi pozitiv, zero sau negativ, în fiecare interval de decontare a dezechilibrelor pentru un dezechilibru în orice direcție;

105. *proces de precalificare* – proces de verificare a respectării de către un furnizor de capacitate de echilibrare a cerințelor stabilite de operatorul sistemului de transport;

106. *producător* – persoană fizică sau juridică care produce energie electrică;

107. *producere a energiei electrice* – activitate de producere a energiei electrice;

108. *producere distribuită* – producere a energiei electrice în centrale electrice racordate la rețelele electrice de distribuție;

109. *produse energetice angro* – contracte și instrumente derivate de energie electrică astfel cum sunt prezentate în continuare, indiferent de locul și modul de tranzacționare:

a) contracte de furnizare a energiei electrice, în cazul în care livrarea se face în Republica Moldova sau în altă parte contractantă a Comunității Energetice;

b) contracte de prestare a serviciilor de transport al energiei electrice, în cazul în care livrarea se face în Republica Moldova sau în altă parte contractantă a Comunității Energetice;

c) contracte de furnizare și distribuție a energiei electrice către consumatorii finali cu o capacitate de consum mai mare de 600 GWh/an, în cazul în care livrarea se face în Republica Moldova sau în altă parte contractantă a Comunității Energetice;

110. *produs specific de echilibrare* – produs de echilibrare diferit de un produs standard de echilibrare;

111. *produs standard de echilibrare* – produs de echilibrare armonizat, definit de toți operatorii sistemelor de transport pentru schimbul de servicii de echilibrare;

112. *proiect demonstrativ* – proiect care demonstrează că o tehnologie este o premieră de acest gen în Comunitatea Energetică și reprezintă o inovație semnificativă care depășește cu mult stadiul actual al tehnologiei;

113. *punct de delimitare* – loc în care instalațiile electrice ale consumatorului final sau ale producătorului de energie electrică, sau ale operatorului instalației de stocare se delimitează, în baza dreptului de proprietate, de instalațiile electrice ale întreprinderii electroenergetice sau loc în care instalațiile electrice ale întreprinderilor electroenergetice se delimitează în baza dreptului de proprietate;

114. *punct de racordare* – punct fizic prin care centrala electrică, instalația de stocare a energiei, instalația de utilizare, rețelele electrice de distribuție sau sistemul HVDC se racordează la rețeaua electrică de transport sau

la rețeaua electrică de distribuție, inclusiv la sistemul de distribuție închis sau la sistemul HVDC;

115. *punct de reîncărcare* – interfață care este capabilă să încarce, pe rând, câte un vehicul electric sau să schimbe, pe rând, câte o baterie a unui vehicul electric;

116. *putere a centralei electrice* – suma puterilor active nominale ale unităților generatoare ale unei centrale electrice;

117. *racordare* – executare de către operatorul de sistem a instalației de racordare și/sau punere sub tensiune a unei instalații de utilizare, a unei centrale electrice sau a unei instalații de stocare a energiei;

118. *redispecerizare* – măsură, inclusiv de restricționare, activată de unul sau de mai mulți operatori ai sistemului de transport sau de distribuție prin modificarea producerii, a sarcinii electrice de consum sau a ambelor pentru a schimba fluxurile fizice din sistemul electroenergetic și a soluționa o congestie fizică sau a asigura siguranța sistemului electroenergetic;

119. *regiune de calcul al capacităților* – zonă geografică în care se aplică calculul coordonat al capacităților;

120. *rețea electrică* – rețea electrică de transport și rețea electrică de distribuție;

121. *rețea electrică de distribuție* – sistem format din linii electrice de tensiune înaltă, medie și joasă, cu echipamente de transformare și de comutare, precum și cu instalații auxiliare, care servește la distribuția energiei electrice;

122. *rețea electrică de transport* – sistem format din linii electrice de tensiune înaltă, cu echipamente de transformare și de comutare, precum și cu instalații auxiliare, aflate în gestiunea operatorului sistemului de transport, care servește la transportul energiei electrice;

123. *securitate* – securitate a aprovizionării cu energie electrică, precum și securitate tehnică;

124. *securitate a aprovizionării cu energie electrică* – capacitate a sistemului electroenergetic de a garanta furnizarea energiei electrice consumatorilor cu un nivel de performanță clar stabilit;

125. *securitate tehnică* – exploatare continuă, în circumstanțe previzibile, a rețelelor electrice de transport și, după caz, a rețelelor electrice de distribuție;

126. *servicii auxiliare* – servicii adiționale serviciului de transport al energiei electrice sau serviciului de distribuție a energiei electrice, prestate utilizatorilor de sistem și terților de către operatorul sistemului de transport sau operatorul sistemului de distribuție în conformitate cu prezenta lege și cu Regulamentul privind racordarea la rețelele electrice și prestarea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, aprobat de Agenție (în continuare – *Regulamentul privind racordarea*), în baza tarifelor reglementate aprobate de către Agenție în conformitate cu metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciile auxiliare (în continuare – *metodologia tarifară pentru serviciile auxiliare*);

127. *servicii de echilibrare* – energie electrică de echilibrare sau capacitate de echilibrare, sau ambele;

128. *servicii de sistem* – servicii necesare exploatării rețelelor electrice de transport sau exploatării rețelelor electrice de distribuție, inclusiv servicii de echilibrare și servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței, dar fără a include gestionarea congestiilor;

129. *serviciu de sistem care nu are ca scop stabilitatea frecvenței* – serviciu utilizat de un operator al sistemului de transport sau de un operator al sistemului de distribuție pentru reglajul tensiunii în regim staționar, pentru injecții rapide de curent reactiv, pentru inerție pentru stabilitatea rețelei locale, pentru curentul de scurtcircuit, pentru capacitatea de pornire cu surse proprii și pentru capacitatea de funcționare în regim de insulă;

130. *serviciu universal* – serviciu prestat pentru asigurarea dreptului consumatorilor casnici, al societăților comerciale micro și mici de a li se furniza energie electrică în mod garantat, în condiții reglementate stabilite prin prezenta lege, cu respectarea parametrilor de calitate prestabiliți, la prețuri competitive, rezonabile, transparente, nediscriminatorii și ușor comparabile;

131. *sistem de distribuție închis* – sistem autorizat în condițiile stabilite în prezenta lege, prin care se distribuie energie electrică într-o zonă industrială, comercială sau de servicii comune, limitată din punct de vedere geografic;

132. *sistem de măsurare inteligent* – sistem electronic care poate să măsoare cantitatea de energie electrică livrată în rețeaua electrică sau consumul de energie electrică din rețeaua electrică și care oferă mai multe informații decât un echipament de măsurare convențional și poate transmite și primi date în scopuri de informare, monitorizare și control, utilizând o formă de comunicații electronice;

133. *sistem electroenergetic* – unități generatoare și echipamente necesare managementului operațional și tehnologic, instalații de stocare a energiei, rețele electrice, precum și instalații electrice ale consumatorilor finali, care, în ansamblu, funcționează într-un sistem unic;

134. *sistem interconectat* – ansamblu al rețelelor electrice de transport și de distribuție legate între ele prin intermediul uneia sau mai multor interconexiuni;

135. *sistem pașal* – metodă de determinare, prin calcul, a consumului de energie electrică în funcție de puterea receptoarelor electrice și de numărul orelor de utilizare pe tipuri de receptoare electrice sau în funcție de puterea contractată și de numărul orelor de utilizare a acestei puteri, metodă aplicată în termenele și în condițiile prevăzute de lege;

136. *societate comercială mică* – întreprindere care are un număr de angajați de până la 50 de persoane și o cifră anuală de afaceri sau un bilanț anual ce nu depășește echivalentul în lei a 10 milioane de euro. Prezenta definiție se utilizează exclusiv în scopul asigurării implementării mecanismelor stabilite prin prezenta lege;

137. *societate comercială micro* – întreprindere care are un număr de angajați de până la 10 persoane și o cifră anuală de afaceri sau un bilanț anual ce nu depășește echivalentul în lei a 2 milioane de euro. Prezenta definiție se utilizează exclusiv în scopul asigurării implementării mecanismelor stabilite prin prezenta lege;

138. *societate comercială mijlocie* – întreprindere care are un număr de angajați de până la 250 de persoane și o cifră anuală de afaceri ce nu depășește echivalentul în lei a 50 de milioane de euro sau un bilanț anual ce nu depășește echivalentul în lei a 43 de milioane de euro. Prezenta definiție se utilizează exclusiv în scopul asigurării implementării mecanismelor stabilite prin prezenta lege;

139. *stocare a energiei* – proces tehnologic, în sistemul electroenergetic, care constă în amânarea utilizării finale a energiei electrice pentru un moment ulterior momentului producerii sau în transformarea energiei electrice într-o formă de energie care poate fi stocată, stocarea energiei respective și reconversia ulterioară a energiei respective în energie electrică sau utilizarea acesteia în alt purtător de energie;

140. *subvenții încrucișate* – utilizarea venitului obținut în cadrul desfășurării unui gen de activitate sau în legătură cu o anumită categorie de consumatori pentru a acoperi cheltuielile sau pierderile înregistrate în urma desfășurării altui gen de activitate, sau în legătură cu alte categorii de consumatori de către aceeași întreprindere electroenergetică;

141. *sursă de energie electrică de rezervă* – sursă de energie electrică care este parte a instalației de utilizare a

unui consumator final și care este instalată exclusiv în scopul majorării gradului de fiabilitate a alimentării cu energie electrică a consumatorului final respectiv;

142. *tarif binom* – tarif pentru energie electrică care este constituit din două componente: una pentru putere electrică de consum și alta pentru energie electrică;

143. *tarif de punere sub tensiune* – tarif reglementat, achitat de solicitant operatorului sistemului de transport sau operatorului sistemului de distribuție pentru acoperirea costurilor aferente conectării la rețeaua electrică și punerii sub tensiune a instalației de utilizare sau a centralei electrice, stabilit conform metodologiei tarifare pentru serviciile auxiliare;

144. *tarif de racordare* – tarif reglementat achitat de solicitant operatorului sistemului de transport sau operatorului sistemului de distribuție pentru acoperirea costurilor aferente realizării instalației de racordare a unui solicitant, potențial consumator final, potențial producător sau potențial operator al instalației de stocare a energiei, și pentru punerea sub tensiune a instalației de utilizare, a centralei electrice sau a instalației de stocare a energiei, stabilit conform metodologiei tarifare pentru serviciile auxiliare;

145. *tentativă de manipulare a pieței* – una dintre următoarele acțiuni:

1) efectuarea oricărei tranzacții sau emiterea oricăruia ordin de tranzacționare, sau efectuarea oricărei alte acțiuni referitoare la un produs energetic angro cu intenția:

a) de a oferi semnale false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

b) de a stabili în mod artificial prețul unuia sau mai multor produse energetice angro, cu excepția cazului în care persoana care a efectuat tranzacția sau a emis ordinul de tranzacționare demonstrează că motivele care au determinat-o să procedeze astfel sunt legitime și că respectiva tranzacție sau respectivul ordin de tranzacționare este conform cu practicile de piață admise pe respectiva piață angro a energiei electrice; sau

c) de a utiliza un instrument fictiv sau orice altă formă de înșelăciune sau abuz de încredere care transmite sau este de natură să transmită semnale ce nu corespund realității ori sunt înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

2) diseminarea de informații, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv prin internet, sau prin orice alte mijloace, cu intenția de a oferi semnale false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

146. *termeni, condiții și/sau metodologii (TCM-uri)* – set de reguli, proceduri și/sau metode elaborate în baza codurilor rețelelor electrice și a liniilor directe, care reglementează funcționarea rețelelor electrice interconectate și care sunt aplicate la nivel paneuropean, regional sau național pentru a reglementa aspectele transfrontaliere din sectorul electroenergetic, fiind aplicate sau elaborate de operatorul sistemului de transport, operatorul delegat și/sau OPEED și aprobate în conformitate cu principiile stabilite la art. 39;

147. *timp aproape real* – în contextul contorizării inteligente, o perioadă scurtă de timp, de obicei de ordinul secundelor sau până la intervalul de decontare a dezechilibrelor pe piața națională;

148. *trader* – persoană fizică sau juridică care cumpără și vinde energie electrică pe piețele angro de energie electrică exclusiv pentru revânzare;

149. *transport al energiei electrice* – transmitere a energiei electrice prin rețelele electrice de transport în vederea livrării acesteia către consumatorii finali sau către operatorii sistemelor de distribuție, fără a include furnizarea;

150. *unitate generatoare* – un singur generator de

energie electrică care aparține unei unități de producere;

151. *utilizator de sistem* – persoană fizică sau persoană juridică care livrează energie electrică în rețelele electrice sau căreia i se livrează energie electrică din rețelele electrice;

152. *valoare a pierderilor datorate întreruperii livrării energiei electrice* – estimare în MDL/MWh a prețului maxim al energiei electrice pe care consumatorii finali sunt dispuși să îl plătească pentru a evita întreruperea livrării energiei electrice;

153. *zonă a prețului pentru dezechilibru* – zonă geografică în care se calculează un preț pentru dezechilibru;

154. *zonă de control* – parte coerentă a sistemului electroenergetic interconectat, exploatată de un singur operator de sistem și care include sarcini fizice conectate și/sau unități generatoare, dacă există;

155. *zona de ofertare* – cea mai mare zonă geografică în care participanții la piață pot face schimb de energie electrică fără alocarea de capacități;

156. *zonă de protecție a rețelelor electrice* – zonă adiacentă rețelelor electrice, cu condiții deosebite de utilizare, stabilită de-a lungul traseului rețelelor electrice și în jurul altor obiecte ale rețelei electrice, în limitele căreia, în conformitate cu Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelelor electrice, se introduc interdicții privind accesul persoanelor, efectuarea lucrărilor stabilite și regimul construcțiilor în scopul asigurării condițiilor normale de exploatare și al excluderii posibilității de deteriorare a rețelelor electrice, precum și de punere în pericol a persoanelor, bunurilor și mediului.

Articolul 3. Obiectivele de reglementare

(1) În conformitate cu prezenta lege, energia electrică se produce, se transportă, se distribuie, se stochează, se furnizează și se consumă în cel mai eficient mod.

(2) Obiectivele de reglementare ale prezentei legi sunt următoarele:

a) stabilirea premiselor necesare pentru realizarea eficientă a obiectivelor Republicii Moldova, ale Comunității Energetice și, în special, a cadrului privind clima și energia pentru 2030, permițând pieței să emită semnale pentru creșterea eficienței, a ponderii mai mari a surselor regenerabile de energie, a securității aprovizionării cu energie electrică, a flexibilității, a sustenabilității, a decarbonizării și a inovării;

b) asigurarea funcționării sigure, fiabile și eficiente a sistemului electroenergetic menit să garanteze livrarea neîntreruptă a energiei electrice și satisfacerea cererilor de energie electrică ale consumatorilor finali, cu respectarea parametrilor de calitate și a indicatorilor de calitate stabiliți, precum și prestarea serviciilor de sistem și auxiliare;

c) crearea condițiilor necesare pentru realizarea unor investiții adecvate în sistemul electroenergetic, pentru asigurarea de capacități suficiente de producere a energiei electrice, de capacități suficiente în rețelele electrice de transport și de distribuție și în interconexiuni, luând în considerare obiectivele de interconectare a sistemelor electroenergetice stabilite în cadrul Comunității Energetice, precum și pentru realizarea unor investiții în producerea variabilă și flexibilă a energiei electrice, în stocarea energiei sau în implementarea electromobilității, necesare pentru funcționarea stabilă și fiabilă a sistemului electroenergetic, precum și pentru asigurarea securității aprovizionării cu energie electrică;

d) promovarea unei politici tarifare adecvate, bazate, în special, pe performanță și stimulente, care să asigure funcționarea eficientă și viabilitatea financiară a întreprinderilor electroenergetice reglementate și a întregului sector electroenergetic, precum și a unei politici tarifare orientate spre creșterea eficienței energetice de-a lungul ciclului de producere, transport, distribuție și utilizare a energiei electrice;

e) stabilirea cadrului juridic necesar pentru reglementarea și monitorizarea separării efective a operatorului sistemului de transport și a operatorilor sistemelor de distribuție, precum și asigurarea independenței acestora față de întreprinderile electroenergetice care desfășoară activități de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice;

f) asigurarea accesului reglementat și nediscriminatoriu, pentru toate persoanele fizice și juridice, la rețelele electrice de transport și de distribuție, precum și la serviciile de sistem;

g) asigurarea accesului liber și nediscriminatoriu la piața energiei electrice și a unui cadru de concurență echitabil, în care întreprinderile electroenergetice sunt supuse unui tratament, unor norme și tarife transparente, proporționale și nediscriminatorii, în special în ceea ce privește responsabilitatea pentru echilibrare, accesul la piața angro a energiei electrice, accesul la date, procesele de schimbare și regimurile de facturare, precum și, după caz, în ceea ce privește licențierea;

h) facilitarea realizării unor piețe angro de energie electrică funcționale și transparente, care să contribuie la un nivel ridicat de securitate a aprovizionării cu energie electrică, precum și stabilirea de mecanisme de armonizare a normelor pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică;

i) asigurarea integrității și transparenței piețelor angro de energie electrică, inclusiv prin stabilirea obligațiilor participanților la piață privind înregistrarea și privind publicarea informațiilor privilegiate în termenele și condițiile prevăzute de prezenta lege, prin stabilirea unor norme care interzic practicile abuzive care afectează piețele angro de energie electrică, legate de manipularea pieței și de tranzacțiile bazate pe informații privilegiate, precum și prin stabilirea atribuțiilor specifice ale Agenției în legătură cu investigarea potențialelor abuzuri pe piață și a eventualelor tranzacții bazate pe informații privilegiate;

j) asigurarea cooperării Agenției cu alte autorități de reglementare din părțile contractante ale Comunității Energetice, precum și cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, în legătură cu investigarea eventualelor abuzuri pe piețele angro de energie electrică din Republica Moldova și a eventualelor tranzacții bazate pe informații privilegiate, cu potențial efect transfrontalier;

k) asigurarea faptului că prețurile la energia electrică reflectă cererea și oferta reală;

l) promovarea utilizării tehnologiilor moderne, inteligente și ecologice, a producerii de energie electrică din surse regenerabile și a producerii energiei electrice și termice în regim de cogenerare de înaltă eficiență;

m) stabilirea de norme echitabile pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică, pentru a îmbunătăți concurența pe piețele de energie electrică, luând în considerare caracteristicile specifice ale piețelor naționale și regionale, inclusiv instituirea unui mecanism de compensare pentru fluxurile transfrontaliere de energie electrică, stabilirea de principii armonizate privind tarifele pentru transportul transfrontalier și alocarea capacităților de interconexiune disponibile între sistemele naționale de transport;

n) stabilirea condițiilor de îndeplinire a obligațiilor de serviciu public în sectorul electroenergetic și asigurarea protecției drepturilor legitime ale consumatorilor finali;

o) stabilirea cadrului juridic de bază pentru prevenirea și gestionarea crizelor de energie electrică, inclusiv pentru adoptarea măsurilor necesare în acest sens;

p) sporirea eficienței și reducerea impactului negativ al activităților din sectorul electroenergetic asupra mediului, precum și promovarea dezvoltării sectorului electroenergetic în conformitate cu politicile economice, de mediu și sociale ale statului;

q) asigurarea cooperării regionale și internaționale a operatorului sistemului de transport, a Agenției și a Guvernului în vederea creării pieței energiei electrice complet integrate, care să sporească integrarea energiei electrice din surse regenerabile, libera concurență și securitatea aprovizionării cu energie electrică;

r) sporirea securității aprovizionării cu energie electrică și asigurarea măsurilor de securitate în vederea prevenirii și combaterii actelor de terorism și sabotaj asupra infrastructurii sistemului electroenergetic național.

(3) Măsurile întreprinse de autoritățile publice în conformitate cu prezenta lege pentru a asigura condiții de concurență echitabilă trebuie să fie compatibile cu Tratatul Comunității Energetice, în particular cu art. 41 din acesta, precum și cu cadrul normativ al Comunității Energetice. Măsurile respective trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și transparente și se aplică după notificarea Secretariatului Comunității Energetice și după primirea aprobării corespunzătoare.

(4) Nicio prevedere din prezenta lege nu poate fi interpretată în sensul împiedicării comerțului transfrontalier cu energie electrică, a participării consumatorilor, inclusiv prin consumul dispecerizabil, a investițiilor în producere, în special în producerea variabilă și flexibilă a energiei electrice, a stocării energiei sau a implementării electromobilității ori în sensul împiedicării dezvoltării de noi interconexiuni între Republica Moldova și alte părți contractante ale Comunității Energetice sau între Republica Moldova și statele membre ale Uniunii Europene, precum și în sensul împiedicării faptului că prețurile pentru energia electrică reflectă cererea și oferta reală.

Capitolul II

COMPETENȚE ADMINISTRATIVE ȘI DE REGLEMENTARE

Secțiunea 1

Competențe administrative

Articolul 4. Competența Guvernului

(1) Pentru asigurarea funcționării și dezvoltării durabile a sectorului electroenergetic, Guvernul:

a) stabilește politica de stat și domeniile prioritare în sectorul electroenergetic, stabilește direcțiile de dezvoltare ale acestuia, ținând cont, în special, de necesitatea reducerii impactului sectorului electroenergetic asupra mediului și asupra schimbărilor climatice;

b) asigură crearea premiselor necesare dezvoltării și funcționării durabile a sectorului electroenergetic;

c) aprobă strategia energetică, precum și alte documente de politici în sectorul electroenergetic;

d) aprobă balanța energetică pe termen mediu, pentru 5 ani, elaborată de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei;

e) impune întreprinderilor electroenergetice obligații de serviciu public în conformitate cu prezenta lege;

f) instituie, la sesizarea Agenției, în conformitate cu art. 21 alin. (6), întreprinderi care să desfășoare activitatea de transport al energiei electrice, de distribuție sau de furnizare a energiei electrice în contextul obligațiilor de serviciu public privind prestarea serviciului universal, privind furnizarea de ultimă opțiune sau privind realizarea funcției de furnizor central de energie electrică, precum și în alte cazuri în care o astfel de intervenție este necesară;

g) autorizează, în conformitate cu art. 106 și cu Regulamentul privind construcția/reconstrucția centralelor electrice, aprobat de Guvern, construcția centralelor electrice noi sau a centralelor electrice de termoficare noi cu o putere instalată mai mare de 20 MW, precum și majorarea capacității centralelor electrice existente sau a centralelor electrice de termoficare existente în cazul în care puterea instalată cumulată este mai mare de 20 MW;

h) stabilește cantitatea minimă obligatorie a rezervelor de combustibil sau echivalențe, necesare pentru asigurarea funcționării centralelor electrice de termoficare urbane care utilizează combustibili fosili pentru o perioadă de timp prestabilită;

i) desemnează furnizorul central de energie electrică;

j) desemnează operatorul pieței energiei electrice;

k) asigură securitatea energetică a statului și securitatea aprovizionării cu energie electrică, în limitele competenței stabilite de prezenta lege și de Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. În acest sens, aprobă, în special, Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic, Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic, componența Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova (în continuare – *Comisia pentru Situații Excepționale*) și stabilește atribuțiile acesteia în legătură cu gestionarea crizelor de energie electrică, stabilește atribuțiile organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în legătură cu prevenirea și gestionarea crizelor de energie electrică;

l) aprobă Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelilor electrice;

m) adoptă hotărârea de a înainta Parlamentului propunerea privind declararea stării de urgență, în conformitate cu Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război;

n) asigură protecția consumatorilor vulnerabili prin politica socială, inclusiv prin alocarea de compensații, în limitele mijloacelor financiare disponibile.

(2) Guvernul desemnează o întreprindere ca operator al pieței energiei electrice cu condiția îndeplinirii de către aceasta a următoarelor criterii:

a) este persoană juridică înregistrată în Republica Moldova, afiliată unui operator al pieței energiei electrice desemnat dintr-o parte contractantă a Comunității Energetice sau dintr-un stat membru al Uniunii Europene;

b) are experiență în organizarea pieței pentru ziua următoare și a pieței intrazilnice, a pieței contractelor bilaterale, precum și în implementarea sarcinilor legate de cuplarea unică a piețelor;

c) demonstrează capacitatea de a asigura cuplarea unică a pieței pentru ziua următoare și/sau a pieței intrazilnice din Republica Moldova cu piețele similare integrate la nivel european.

(3) Guvernul asigură securitatea energetică a statului și securitatea aprovizionării cu energie electrică prin aprobarea/adoptarea documentelor de politici și a actelor normative specificate la alin. (1) lit. k) și m), precum și prin realizarea altor acțiuni necesare stabilite în prezenta lege.

(4) Guvernul contribuie la cooperarea instituțiilor publice și a autorităților publice de resort în scopul armonizării practicilor administrative în sectorul electroenergetic și promovează interesele sectorului electroenergetic la nivel internațional, precum și semnează tratate internaționale, inclusiv în vederea consolidării și asigurării securității aprovizionării cu energie electrică.

(5) Guvernul exercită și alte funcții stabilite în prezenta lege și în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

Articolul 5. Competența organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei are următoarele competențe:

a) elaborează și promovează strategia energetică, precum și alte documente de politici în sectorul electroenergetic;

b) elaborează și promovează acte normative în sectorul electroenergetic, inclusiv în contextul armonizării legislației

naționale cu cea a Uniunii Europene;

c) monitorizează implementarea strategiei energetice, a altor documente de politici, precum și a actelor normative în sectorul electroenergetic;

d) administrează bunurile din domeniul public al statului utilizate în procesul de desfășurare a activității de transport al energiei electrice;

e) promovează, în limitele competenței sale, cooperarea regională și internațională în sectorul electroenergetic.

(2) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cooperează cu Secretariatul Comunității Energetice și, în cazurile prevăzute de prezenta lege și de cadrul normativ al Comunității Energetice, furnizează acestuia informațiile necesare.

(3) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei exercită și alte atribuții stabilite în prezenta lege, în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, în regulamentul propriu de organizare și funcționare, aprobat de Guvern, precum și în alte acte normative în domeniu.

Articolul 6. Competența autorităților administrației publice locale

(1) Autoritățile administrației publice locale acordă, la solicitare, autorizații de construire pentru obiectele sistemului electroenergetic, inclusiv pentru centralele electrice și pentru instalațiile de stocare a energiei, în conformitate cu Codul urbanismului și construcțiilor.

(2) La eliberarea certificatelor de urbanism pentru proiectare și a autorizațiilor de construire pentru clădiri rezidențiale și clădiri nerezidențiale, autoritățile administrației publice locale sunt obligate să respecte cerințele față de zonele de protecție ale rețelilor electrice și/sau ale liniilor electrice ce aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora, stabilite în Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelilor electrice.

(3) Autoritățile administrației publice locale nu sunt în drept să elibereze certificate de urbanism pentru proiectare și autorizații de construire pentru construcția clădirilor rezidențiale și a clădirilor nerezidențiale în zonele de protecție ale rețelilor electrice și/sau ale liniilor electrice ce aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora.

(4) În cazul în care o autorizație de construire a fost emisă fără a ține cont de prevederile alin. (2) și (3), autoritatea administrației publice locale care a emis această autorizație suportă costurile aferente strămutării rețelei electrice în a cărei zonă de protecție s-a efectuat construcția sau asigură demolarea construcției ilegale.

(5) Autoritățile administrației publice locale sunt responsabile de proiectarea, construcția și exploatarea rețelilor de iluminat public, precum și de elaborarea proiectelor de construcție a rețelilor electrice de distribuție cu destinație locală, în baza avizelor de racordare eliberate de operatorii sistemelor de distribuție și în conformitate cu planurile urbanistice și cu planurile de amenajare a teritoriului, de asemenea prezintă proiectele respective operatorilor de sistem.

Secțiunea a 2-a

Competențe de reglementare

Articolul 7. Autoritatea de reglementare

(1) Autoritatea investită cu competențe de reglementare și monitorizare a activităților din sectorul electroenergetic este Agenția.

(2) Agenția este organizată, administrată și finanțată în conformitate cu prevederile Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică.

(3) În sectorul electroenergetic, Agenția își desfășoară activitatea în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr.

174/2017 cu privire la energetică și cu Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, aprobat de Parlament.

(4) Agenția elaborează, prezintă Parlamentului și publică pe site-ul său web oficial raportul privind activitatea desfășurată în anul precedent, în modul și în termenele stabilite în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. Raportul se transmite spre informare Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

Articolul 8. Obiectivele generale ale Agenției

(1) În îndeplinirea competențelor de reglementare, Agenția ia toate măsurile rezonabile pentru realizarea, în cadrul exercitării funcțiilor și atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, a următoarelor obiective generale:

a) promovarea, în strânsă cooperare cu autoritățile de reglementare din alte părți contractante ale Comunității Energetice, cu Secretariatul Comunității Energetice și cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, a unei piețe interne de energie electrică competitive, flexibile, sigure și durabile din punct de vedere al mediului în cadrul Comunității Energetice și a unei deschideri efective a pieței pentru toți consumatorii și furnizorii din Comunitatea Energetică, precum și asigurarea condițiilor adecvate pentru funcționarea eficientă și fiabilă a rețelelor electrice, ținând cont de obiectivele pe termen lung;

b) dezvoltarea piețelor regionale transfrontaliere competitive și funcționale în cadrul Comunității Energetice, în vederea realizării obiectivelor menționate la lit. a);

c) eliminarea restricțiilor privind comerțul cu energie electrică între părțile contractante ale Comunității Energetice, inclusiv dezvoltarea capacităților de transport transfrontaliere corespunzătoare pentru satisfacerea cererii și pentru consolidarea integrării piețelor de energie electrică, ceea ce ar facilita fluxurile de energie electrică în cadrul Comunității Energetice;

d) contribuirea, în cel mai eficient mod din punctul de vedere al costurilor, la dezvoltarea unor sisteme electroenergetice nediscriminatorii, sigure, fiabile și eficiente, orientate către consumatori, susținerea adecvantei sistemului electroenergetic și, în conformitate cu obiectivele generale ale politicii energetice, a eficienței energetice și a integrării, atât în rețelele electrice de transport, cât și în rețelele electrice de distribuție, a energiei electrice din surse regenerabile, produse de centralele electrice de mică și de mare capacitate, și a producerii distribuite, precum și facilitarea funcționării acestora în raport cu rețelele de gaze naturale sau cu rețelele termice;

e) facilitarea accesului la rețeaua electrică pentru capacitățile de producere noi și pentru instalațiile de stocare a energiei, în special eliminarea barierelor care ar putea împiedica accesul noilor participanți la piață și accesul energiei electrice din surse regenerabile;

f) asigurarea acordării de stimulente corespunzătoare operatorilor de sistem și utilizatorilor de sistem, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, în scopul optimizării eficienței, în special a eficienței energetice, în ceea ce privește performanța sistemului electroenergetic, precum și în scopul facilitării integrării pieței energiei electrice;

g) asigurarea faptului că consumatorii obțin avantaje reale din funcționarea eficientă a piețelor de energie electrică, promovarea concurenței efective și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor în strânsă cooperare cu autoritățile pentru protecția consumatorilor competente;

h) sprijinirea atingerii unor standarde înalte la realizarea serviciului universal și a altor obligații de serviciu public în legătură cu furnizarea energiei electrice, contribuirea la protecția consumatorilor vulnerabili și la asigurarea

compatibilității proceselor de schimb de date necesare pentru schimbarea furnizorului de către consumatori.

(2) În exercitarea funcțiilor și atribuțiilor sale, în scopul asigurării executării prezentei legi, Agenția colaborează cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu alte autorități ale administrației publice centrale și locale, cu alte autorități publice, cu societatea civilă și consultă, după caz, întreprinderile electroenergetice relevante. Prevederile acestui alineat nu pot fi aplicate în sensul diminuării sau denaturării principiului independenței Agenției.

(3) Agenția colaborează cu Consiliul Concurenței, cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul finanțelor și cu Comisia Națională a Pieței Financiare prin stabilirea, de comun acord, a platformei necesare pentru un schimb de informații reciproc și continuu, precum și pentru inițierea și efectuarea controalelor și a investigațiilor comune în legătură cu problemele legate de sectorul electroenergetic. Principiul enunțat în acest alineat nu împiedică autoritățile care participă, împreună cu Agenția, la controale și investigații comune să își exercite drepturile și funcțiile stabilite în legile care reglementează activitatea autorităților respective, inclusiv dreptul Consiliului Concurenței de a efectua investigații concurențiale.

(4) La nivel internațional și regional, Agenția cooperează cu autoritățile de reglementare din alte părți contractante ale Comunității Energetice, din statele membre ale Uniunii Europene și din alte state, cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și cu Secretariatul Comunității Energetice. În condițiile și în cazurile prevăzute de cadrul normativ al Comunității Energetice, Agenția cooperează cu ACER.

Articolul 9. Funcțiile generale ale Agenției

(1) Agenția îndeplinește următoarele funcții generale:

a) eliberează, prelungește, reperfectează, suspendă, reia valabilitatea sau retrage licențele eliberate, precum și eliberează duplicate ale acestora în conformitate cu prezenta lege și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, de asemenea monitorizează activitatea titularilor licențelor respective;

b) certifică operatorul sistemului de transport și monitorizează respectarea continuă de către acesta a cerințelor privind separarea și independența, precum și a altor cerințe prevăzute de lege;

c) monitorizează respectarea continuă de către operatorul sistemului de distribuție a cerințelor privind separarea și independența, precum și a altor cerințe prevăzute de lege;

d) eliberează, prelungește, reperfectează, suspendă, reia valabilitatea sau retrage autorizațiile pentru liniile electrice directe sau pentru sistemele de distribuție închise, precum și eliberează duplicate ale acestora în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și cu Regulamentul cu privire la modul de eliberare, prelungire, reperfectare, suspendare, reluare a valabilității și retragere a autorizațiilor, aprobat de Agenție, de asemenea monitorizează activitatea titularilor autorizațiilor respective;

e) aprobă, în condițiile stabilite la art. 37, 38 și 68, planurile de dezvoltare a rețelelor electrice, precum și planurile anuale de investiții ale operatorilor de sistem, monitorizează implementarea acestor planuri și, în ceea ce privește rețelele electrice de transport, prezintă în raportul său anual de activitate o evaluare a planurilor anuale de investiții privind coerența acestora cu planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport la nivelul Comunității Energetice, precum și eventuale recomandări de modificare a planurilor de investiții;

f) monitorizează și evaluează, pe baza unui set limitat de

indicatori, performanța operatorului sistemului de transport și a operatorului sistemului de distribuție în legătură cu dezvoltarea unor rețele inteligente care să promoveze eficiența energetică și integrarea energiei electrice din surse regenerabile și publică, la fiecare doi ani, un raport național care include recomandări în acest sens;

g) aprobă Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, care stabilește inclusiv cerințele privind calitatea serviciilor de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice;

h) contribuie, împreună cu alte autorități competente, la realizarea obiectivelor privind calitatea serviciilor de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice, privind calitatea furnizării energiei electrice, stabilite conform lit. g) din prezentul alineat și art. 10 alin. (3), monitorizează respectarea normelor de securitate și de fiabilitate a rețelilor electrice, de asemenea revizuiește performanța anterioară a întreprinderilor electroenergetice în acest sens;

i) monitorizează respectarea de către operatorii de sistem a termenelor de efectuare a racordării și a reparațiilor, stabilite în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

j) aprobă și monitorizează investițiile în rețelele electrice, monitorizează investițiile în capacități de producere și instalații de stocare a energiei în raport cu securitatea aprovizionării cu energie electrică;

k) aprobă metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice și pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, metodologia tarifară pentru serviciile auxiliare prestate de operatorul sistemului de transport și de către operatorul sistemului de distribuție, precum și tarifele reglementate respective, prevăzute la art. 129 alin. (2) lit. b), c) și e), de asemenea monitorizează corectitudinea aplicării de către titularii de licențe a metodologiilor respective, precum și a tarifelor reglementate aprobate în conformitate cu acestea;

l) aprobă metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor reglementate pentru energia electrică și energia termică produse la centralele electrice de termoficare urbane, alte metodologii de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate, inclusiv metodologia tarifară pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice, precum și prețurile și tarifele reglementate prevăzute la art. 129 alin. (2) lit. a), d), f)–i), de asemenea monitorizează corectitudinea aplicării de către titularii de licențe a metodologiilor respective, precum și a tarifelor și a prețurilor reglementate aprobate în conformitate cu acestea;

m) aprobă, în scopul calculării tarifelor reglementate, modalitatea de determinare a consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică în rețelele electrice;

n) stabilește informațiile de ordin economic și tehnic referitoare la funcționarea sistemului electroenergetic care urmează a fi publicate de titularii de licențe, precum și modul de publicare a acestora, ținând cont de necesitatea asigurării nedivulgării informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată;

o) monitorizează implementarea normelor referitoare la atribuțiile și responsabilitățile operatorului sistemului de transport, ale operatorului pieței energiei electrice, ale operatorilor sistemelor de distribuție, ale furnizorilor, ale consumatorilor și ale altor participanți la piață, în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice și cu alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție;

p) promovează, monitorizează și asigură transparența,

concurența și integritatea piețelor de energie electrică, precum și asigură respectarea obligațiilor de transparență de către întreprinderile electroenergetice;

q) stabilește sistemul de informații în baza căruia titularii de licențe prezintă rapoarte Agenției și monitorizează respectarea de către titularii de licențe a obligațiilor privind prezentarea informațiilor necesare către participanții la piață, stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

r) asigură excluderea subvențiilor încrucișate între activitățile de producere, transport, distribuție, stocare și furnizare a energiei electrice, între alte activități cu sau fără legătură cu sectorul electroenergetic, precum și între categoriile de consumatori, și monitorizează respectarea de către întreprinderile electroenergetice a principiului costurilor și cheltuielilor necesare și justificate. Costurile și cheltuielile care nu sunt necesare și justificate nu se iau în considerare la aprobarea prețurilor și tarifelor reglementate;

s) monitorizează și asigură respectarea de către operatorul sistemului de transport, de către operatorul sistemului de distribuție și, în conformitate cu prezenta lege, de către proprietarii rețelilor electrice, precum și de către orice întreprindere electroenergetică și de către alți participanți la piață a obligațiilor ce le revin în conformitate cu prezenta lege, cu codurile rețelilor electrice, cu liniile directe, cu Regulile pieței energiei electrice și cu alte acte normative corespunzătoare, inclusiv în ceea ce privește aspectele transfrontaliere, precum și în conformitate cu deciziile Comitetului de reglementare al Comunității Energetice;

t) asigură și promovează protecția consumatorilor finali, în special prin asigurarea furnizării de servicii de calitate de către titularii de licențe, prin susținerea și asigurarea unui tratament echitabil și nediscriminatoriu în raport cu consumatorii finali, prin prevenirea măsurilor anticoncurențiale;

u) informează consumatorii finali cu privire la drepturile lor, inclusiv cu privire la mecanismele de soluționare a eventualelor neînțelegeri cu întreprinderile electroenergetice, precum și cu privire la punctul unic de contact;

v) abilitază consumatorii și asigură, împreună cu alte autorități relevante, eficacitatea și aplicarea măsurilor de protecție a consumatorilor;

w) participă la forurile și evenimentele internaționale în domeniu;

x) îndeplinește și alte funcții stabilite pentru aceasta în prezenta lege și în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

(2) Agenția îndeplinește funcții de supraveghere energetică de stat. În acest sens, Agenția exercită atribuțiile și drepturile stabilite la art. 14 și 15 din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și următoarele atribuții:

a) aprobă Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice și Normele de exploatare a instalațiilor electrice ale consumatorilor noncasnici, de asemenea monitorizează respectarea acestora;

b) aprobă Normele minime de exploatare a centralelor și rețelilor electrice și Normele de amenajare a rețelilor de iluminat public, de asemenea monitorizează respectarea acestora;

c) aprobă Regulamentul cu privire la autorizația de electrician autorizat și Regulamentul cu privire la autorizarea laboratoarelor electrotehnice, de asemenea monitorizează respectarea acestora;

d) eliberează, suspendă sau retrage autorizațiile de electrician autorizat și monitorizează activitatea electricienilor autorizați în conformitate cu Regulamentul cu privire la autorizația de electrician autorizat;

e) eliberează, suspendă sau retrage autorizațiile cu privire la laboratoarele electrotehnice și monitorizează activitatea laboratoarelor electrotehnice în conformitate

cu Regulamentul cu privire la autorizarea laboratoarelor electrotehnice;

f) verifică, la solicitare, cunoștințele personalului agenților economici, în special al agenților economici care prestează servicii de deservire a obiectelor energetice, al întreprinderilor electroenergetice și al unităților termoelectrice, acordând grupa de securitate electrică și eliberând talonul de autorizare în conformitate cu Normele de securitate la exploatarea instalațiilor electrice.

(3) Agenția aprobă reglementări, metodologii, coduri ale rețelilor electrice, linii directe, precum și alte acte normative de reglementare privind: racordarea și accesul la rețelele electrice, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, la infrastructura transfrontalieră; alocarea capacității și gestionarea congestiilor; prestarea serviciilor de echilibrare și a serviciilor de sistem; dezvoltarea rețelilor electrice și realizarea investițiilor, alte activități ce țin de transportul și distribuția energiei electrice; furnizarea energiei electrice, inclusiv în contextul obligațiilor de serviciu public; organizarea și funcționarea piețelor de energie electrică; operarea piețelor de energie electrică. Agenția aprobă și alte acte normative de reglementare care decurg din cadrul normativ al Comunității Energetice și monitorizează implementarea actelor aprobate.

(4) Actele normative de reglementare care urmează să fie aprobate de către Agenție se elaborează de aceasta, cu excepția codurilor rețelilor electrice și a liniilor directe, precum și a TCM-urilor prevăzute în codurile rețelilor electrice și în liniile directe, care se elaborează și se propun spre aprobare Agenției în conformitate cu art. 39 și 94.

(5) În exercitarea funcțiilor sale, Agenția:

a) efectuează controale în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat, în măsura în care aceasta din urmă nu contravine primelor două acte normative, și întreprinde măsurile necesare în limitele competențelor sale stabilite de lege;

b) efectuează investigații privind funcționarea piețelor de energie electrică, în conformitate cu art. 101 și 102 și cu Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică;

c) solicită întreprinderilor electroenergetice orice informații relevante pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv justificarea oricărui refuz de a acorda acces terților la rețeaua electrică și orice informații privind măsurile necesare pentru consolidarea rețelilor electrice;

d) are acces la contabilitatea întreprinderilor electroenergetice și a altor participanți la piață, solicită și are acces la informațiile și documentele referitoare la activitățile desfășurate de titularii de licențe sau de autorizatii, la informațiile și documentele contabile, la informațiile ce constituie secret de stat, secret comercial sau alte informații oficiale cu accesibilitate limitată și la documentele care conțin astfel de informații, inclusiv de la organele centrale de specialitate ale administrației publice, Serviciul Fiscal de Stat, Serviciul Vamal și de la alte autorități publice, în legătură cu activitatea participanților la piață;

e) solicită și primește, în condițiile legii, de la întreprinderile electroenergetice și de la alți participanți la piață copii de pe documentele menționate la lit. c) și d) și extrase din ele;

f) adoptă hotărâri și emite decizii obligatorii pentru întreprinderile electroenergetice;

g) impune întreprinderilor electroenergetice obligații de serviciu public în conformitate cu prezenta lege;

h) înaintează prescripții pentru nerespectarea și încălcarea de către participanții la piață a prezentei legi, a Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică și a actelor normative de reglementare aprobate de Agenție, adoptă hotărâri și emite decizii în scopul lichidării încălcărilor constatate;

i) aplică sancțiuni financiare efective, proporționale și cu efect de descurajare, precum și alte sancțiuni pentru nerespectarea sau încălcarea legislației în sectorul electroenergetic în cazurile prevăzute de prezenta lege;

j) constată contravenții în sectorul electroenergetic, examinează cauzele contravenționale și aplică sancțiuni în conformitate cu procedura și în cazurile stabilite în prezenta lege și în Codul contravențional.

Articolul 10. Funcțiile specifice ale Agenției în legătură cu separarea operatorului de sistem, cu schimburile transfrontaliere și piețele de energie electrică, cu abilitarea și protecția consumatorilor

(1) În ceea ce privește separarea operatorului de sistem, Agenția îndeplinește următoarele funcții:

a) aprobă Regulamentul privind modul de monitorizare a programelor de conformitate;

b) monitorizează modul de îndeplinire de către proprietarul rețelilor electrice de transport și de către operatorul de sistem independent a obligațiilor care le revin în temeiul prezentei legi și dispune aplicarea de sancțiuni financiare pentru îndeplinire necorespunzătoare;

c) monitorizează relațiile și schimbul de informații dintre operatorul de sistem independent și proprietarul rețelilor electrice de transport pentru a asigura conformitatea operatorului de sistem independent cu obligațiile sale;

d) aprobă contracte, acorduri dintre operatorul de sistem independent și proprietarul rețelilor electrice de transport, inclusiv contracte de gestiune;

e) acționează ca autoritate de soluționare a litigiilor dintre operatorul de sistem independent și proprietarul rețelilor electrice de transport cu privire la orice plângere înaintată de oricare dintre părți și emite decizii obligatorii pentru soluționarea oricărei neînțelegeri între părți;

f) fără a aduce atingere prevederilor art. 27 alin. (1) lit. c), pentru primul plan de dezvoltare a rețelilor electrice de transport pentru 10 ani, aprobă planul de investiții și planul multianual de dezvoltare a rețelilor electrice, prezentate cel puțin o dată la doi ani de către operatorul de sistem independent;

g) asigură că tarifele reglementate pentru serviciile de transport al energiei electrice, colectate de operatorul de sistem independent, includ o redevență pentru proprietarul/proprietarii rețelilor electrice de transport, care asigură o compensație corespunzătoare pentru activele rețelilor respective și pentru orice investiții noi efectuate în acestea, cu condiția ca investițiile să fie eficiente și justificate economic;

h) efectuează controale, inclusiv controale inopinate, la sediul proprietarului/proprietarilor rețelilor electrice de transport și al operatorului de sistem independent;

i) monitorizează utilizarea plăților pentru congestii colectate de operatorul de sistem independent, în conformitate cu prezenta lege.

(2) În domeniul schimburilor transfrontaliere și al organizării și funcționării piețelor de energie electrică, Agenția:

a) asigură că operatorul sistemului de transport pune la dispoziție, în cea mai mare măsură posibilă, capacități de interconexiune în conformitate cu prezenta lege;

b) asigură accesul la infrastructura transfrontalieră, inclusiv aprobă procedurile de alocare a capacității și de gestionare a congestiilor;

c) monitorizează disponibilitatea și calitatea datelor tehnice și comerciale cu privire la interconexiuni, solicitate de utilizatorii de sistem pentru participare la piețele de energie electrică în condiții nediscriminatorii;

d) monitorizează cooperarea dintre operatorul sistemului de transport din Republica Moldova și operatorii sistemelor de transport din alte părți contractante ale Comunității

Energetice, din statele membre ale Uniunii Europene și/sau din alte state;

e) aprobă regulile privind condițiile și procedurile de calcul coordonat al capacităților, aprobă metodologiile pentru calculul coordonat al capacităților, inclusiv metodologia pentru redispecerizare coordonată și comercializare în contrapartidă;

f) aprobă, în contextul integrării pieței regionale, metodologii de partajare a costurilor;

g) aprobă produsele și procesul de achiziție pentru serviciile de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței;

h) asigură că furnizarea de servicii de sistem va fi efectuată în modul cel mai economic posibil și oferă stimulente adecvate utilizatorilor de sistem pentru ca aceștia să își echilibreze intrările și ieșirile, serviciile fiind furnizate într-un mod echitabil și nediscriminatoriu și bazate pe criterii obiective;

i) stabilește modalitatea de repartizare între participanții la piață a energiei electrice produse din surse regenerabile și, după caz, a energiei electrice produse la centralele electrice de termoficare urbane, furnizate de furnizorul central de energie electrică;

j) înregistrează participanții la piață în baza unei abordări consecvente, așa cum este definită și coordonată de Comitetul de reglementare al Comunității Energetice;

k) asigură integritatea și transparența pieței angro a energiei electrice, inclusiv prin stabilirea obligațiilor pentru participanții la piață privind înregistrarea și publicarea informațiilor privilegiate în condițiile prevăzute de prezenta lege, prin asigurarea respectării interdicțiilor privind manipularea pieței energiei electrice și privind tranzacțiile bazate pe informații privilegiate, precum și investighează potențialele încălcări și aplică sancțiuni în cazurile prevăzute de prezenta lege;

l) monitorizează activitatea de tranzacționare cu produse energetice angro pentru a detecta și a preveni încheierea tranzacțiilor bazate pe informații privilegiate și manipularea pieței energiei electrice;

m) monitorizează nivelul și eficacitatea deschiderii pieței energiei electrice și ale concurenței pe piața angro și pe piața cu amănuntul a energiei electrice, inclusiv în ceea ce privește bursele de energie electrică, prețurile pentru consumatorii casnici, inclusiv sistemele de plată anticipată, impactul contractelor de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice și al utilizării sistemelor de măsurare inteligente, plățile pentru schimbarea furnizorului sau a agregatorului, tarifele de deconectare, tarifele pentru serviciile de întreținere, executarea serviciilor de întreținere, raportul dintre prețurile pentru consumatorii casnici și cele de pe piețele angro de energie electrică, evoluția tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice și în ceea ce privește plângerile consumatorilor casnici, precum și monitorizează orice denaturare sau restricționare a concurenței, inclusiv prin furnizarea oricăror informații pertinente Consiliului Concurenței și sesizarea acestuia în legătură cu orice caz relevant;

n) monitorizează activitățile din sectorul electroenergetic pentru a asigura prevenirea apariției/excluderea unor practici contractuale restrictive, inclusiv a unor clauze de exclusivitate care pot împiedica consumatorii să încheie contracte cu mai mulți furnizori simultan sau pot restricționa opțiunea acestora de a face această alegere, și, în cazul în care constată existența unor astfel de practici, sesizează Consiliul Concurenței;

o) publică, cel puțin o dată pe an, recomandări cu privire la conformitatea cu prezenta lege a prețurilor pentru furnizarea energiei electrice și, după caz, transmite respectivele recomandări Consiliului Concurenței;

p) adoptă decizii și întreprinde orice măsuri necesare și proporționale pentru a promova concurența efectivă și pentru a asigura buna funcționare a piețelor de energie electrică;

q) contribuie la compatibilitatea proceselor de schimb de date pentru cele mai importante procese de piață la nivel regional;

r) aprobă acordul bilateral și multilateral privind cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare, a piețelor intrazilnice, inclusiv TCM-urile naționale și TCM-urile regionale care permit implementarea eficientă a cuplării unice a piețelor respective;

s) desemnează operatorul pieței energiei electrice (OPEED) și monitorizează activitatea acestuia în legătură cu cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice;

t) asigură schimbul de date necesare pentru monitorizarea eficientă a OPEED cu autoritățile competente din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene.

(3) În domeniul abilitării și al protecției consumatorilor, Agenția:

a) aprobă Regulamentul privind procedura de schimbare a furnizorului sau agregatorului, care stabilește termenele și condițiile pentru schimbarea furnizorului sau a agregatorului de către consumatorii finali, și monitorizează respectarea acestuia;

b) aprobă Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, care stabilește cerințele privind calitatea furnizării, precum și clauzele obligatorii pentru contractele de furnizare a energiei electrice către consumatorii finali, stabilește termenii și condițiile pentru furnizarea energiei electrice către consumatorii finali, inclusiv termenii și condițiile pentru furnizarea serviciului universal și pentru furnizarea serviciului de ultimă opțiune, precum și monitorizează asigurarea respectării acestora de către furnizori;

c) monitorizează disponibilitatea instrumentelor de comparare dezvoltate în conformitate cu art. 113 alin. (4);

d) asigură accesul nediscriminatoriu la datele de consum ale consumatorilor, furnizarea, pentru utilizare opțională, a unui format armonizat ușor de înțeles la nivel național pentru datele de consum și accesul prompt pentru toți consumatorii la aceste date în conformitate cu art. 78;

e) monitorizează eliminarea obstacolelor și a restricțiilor nejustificate care împiedică dezvoltarea consumului de energie electrică autoprodusă, a partajării energiei, a comunităților de energie din surse regenerabile și a comunităților de energie ale cetățenilor, inclusiv a obstacolelor și restricțiilor care împiedică racordarea producției distribuite flexibile în termene rezonabile, în conformitate cu art. 8 lit. alin. (1) lit. d);

f) acționează ca autoritate de soluționare extrajudiciară a reclamațiilor consumatorilor finali, examinează reclamațiile consumatorilor finali în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Codului administrativ, emite decizii obligatorii, inclusiv cu privire la racordare la rețeaua electrică, precum și examinează reclamații legate de încheierea și executarea contractelor de furnizare a energiei electrice cu furnizorii de ultimă opțiune și furnizorii serviciului universal;

g) emite decizii privind interzicerea deconectării de la rețeaua electrică a instalațiilor de utilizare ale consumatorilor finali sau privind reconectarea acestora la rețeaua electrică pe parcursul examinării reclamațiilor consumatorilor finali;

h) prezintă, la solicitare, consumatorilor finali sau organizațiilor care promovează interesele consumatorilor informațiile necesare referitoare la activitatea titularilor de licențe, cu excepția informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată;

i) colaborează cu organizații care promovează interesele consumatorilor.

Articolul 11. Atribuțiile și competențele Agenției cu privire la centrul de coordonare regional

(1) Agenția, în strânsă cooperare cu autoritățile de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice în care este stabilit centrul de coordonare regional (în continuare – *autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice*):

a) aprobă propunerea de înființare a centrului de coordonare regional în conformitate cu cap. IV secțiunea a 5-a;

b) aprobă costurile rezonabile, necesare și justificate ale operatorului sistemului de transport în legătură cu participarea în cadrul centrului de coordonare regional, care urmează să fie luate în considerare la calcularea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice;

c) aprobă procesul decizional de cooperare în cadrul centrului de coordonare regional;

d) asigură că centrul de coordonare regional este dotat cu toate resursele umane, tehnice, fizice și financiare necesare pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi și pentru îndeplinirea sarcinilor sale în mod independent și imparțial;

e) propune, împreună cu autoritățile de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, eventuale atribuții și competențe suplimentare care să fie conferite centrului de coordonare regional de către părțile contractante ale Comunității Energetice sau statele membre ale Uniunii Europene din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice;

f) asigură respectarea de către centrul de coordonare regional a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, în special în ceea ce privește aspectele transfrontaliere, și consultă autoritățile de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice pentru a identifica împreună cazurile de nerespectare a obligațiilor respective;

g) monitorizează performanța coordonării sistemelor electroenergetice și raportează anual către Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt implicate, către ACER.

(2) Pentru realizarea în mod eficient și rapid a atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Agenția are următoarele competențe:

a) să solicite informații de la centrul de coordonare regional;

b) să efectueze controale, inclusiv controale inopinate, la sediul centrului de coordonare regional;

c) să emită decizii comune obligatorii adresate centrului de coordonare regional.

(3) În legătură cu realizarea atribuției prevăzute la alin. (1) lit. f), în cazul în care, în termen de 4 luni de la începerea consultărilor cu privire la identificarea în comun a neconformităților, Agenția nu ajunge la un acord cu alte autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, aceasta urmează să sesizeze Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt implicate, ACER pentru adoptarea unei decizii.

(4) În cazul în care centrul de coordonare regional este înființat în Republica Moldova, Agenția asigură îndeplinirea de către centrul de coordonare regional a obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezenta lege, cu deciziile Agenției, ale Comitetului de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt implicate, în conformitate cu deciziile ACER și impune acestuia, în cazurile prevăzute de prezenta lege, sancțiuni financiare efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 12. Cooperarea regională cu alte autorități de reglementare pe aspecte transfrontaliere. Cooperarea cu Secretariatul Comunității Energetice, cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și cu ACER

(1) Agenția cooperează îndeaproape și se consultă cu autoritățile de reglementare din alte părți contractante ale Comunității Energetice, în special în cadrul Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, furnizându-și reciproc, precum și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, toate informațiile necesare pentru îndeplinirea funcțiilor și atribuțiilor prevăzute de prezenta lege. În ceea ce privește schimbul de informații, Agenția asigură un nivel de confidențialitate similar celui impus de către autoritatea care i-a furnizat informațiile respective.

(2) Agenția cooperează, cel puțin la nivel regional, în scopul:

a) încurajării creării de mecanisme operaționale necesare pentru a permite o gestionare optimă a rețelilor electrice, pentru a promova bursele comune de energie electrică și alocarea capacităților transfrontaliere de interconexiune, precum și pentru a permite un nivel adecvat al capacităților de interconexiune, inclusiv prin intermediul a noi interconexiuni, în interiorul regiunii și între regiuni, permițând astfel dezvoltarea unei concurențe efective și îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie electrică, fără a face discriminare între furnizorii din diferite părți contractante ale Comunității Energetice sau state membre ale Uniunii Europene;

b) coordonării activităților comune de supraveghere a entităților care desfășoară activități la nivel regional;

c) coordonării, în cooperare cu alte autorități implicate, a activităților comune de supraveghere a evaluărilor adecvanței resurselor la nivel național, regional și european;

d) coordonării elaborării codurilor rețelilor electrice și a liniilor directe pentru operatorii sistemelor de transport și pentru alți participanți la piață;

e) coordonării elaborării normelor privind gestionarea congestiilor.

(3) Agenția încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de reglementare din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene pentru a favoriza cooperarea în domeniul reglementării.

(4) Acțiunile prevăzute la alin. (2) se desfășoară, după caz, în strânsă cooperare cu alte autorități naționale competente și fără a aduce atingere competențelor specifice ale acestora.

(5) Agenția cooperează cu Secretariatul Comunității Energetice și cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în cazurile prevăzute de prezenta lege și de cadrul normativ al Comunității Energetice, furnizează informațiile necesare și solicită opiniile acestora cu privire la aspecte specifice. Agenția ține cont în cea mai mare măsură de opiniile emise de Secretariatul Comunității Energetice.

(6) În cazul în care, în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, Secretariatul Comunității Energetice sau Comitetul de reglementare al Comunității Energetice emite decizii cu privire la aspecte specifice, Agenția întreprinde măsurile necesare pentru a asigura implementarea deciziilor respective.

(7) Agenția cooperează cu ACER și furnizează orice informații necesare pentru îndeplinirea de către ACER a atribuțiilor sale în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice. ACER emite recomandări, opinii și decizii individuale care pot viza operatorii sistemelor de transport, centrele de coordonare regionale, OPEED-uri și Agenția. ACER consultă părțile interesate cu privire la subiectele pe marginea cărora intenționează să emită decizii.

(8) Agenția poate expedia ACER, separat sau în comun cu altă autoritate de reglementare, o solicitare de emitere a unei decizii individuale privind aspecte legate de reglementare care au efecte asupra comerțului transfrontalier sau asupra securității sistemului transfrontalier și care necesită o decizie comună luată de cel puțin două autorități de reglementare, precum și în alte situații prevăzute de cadrul normativ al Comunității Energetice. Agenția este în drept să formuleze opinii cu privire la subiectele examinate de ACER în cadrul procedurii de consultare organizate de ACER.

(9) În strânsă cooperare cu ACER, Agenția monitorizează și analizează performanța centrului de coordonare regional.

(10) În cazul în care, în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, ACER emite opinii și recomandări cu privire la aspecte specifice, Agenția ține cont în cea mai mare măsură de opiniile și recomandările respective. În cazul în care, în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, ACER emite decizii, Agenția ia măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare, inclusiv atunci când deciziile respective sunt adresate părții interesate relevante din sectorul electroenergetic.

(11) Urmare a notificării din partea ACER, înainte de emiterea de către ACER a unei decizii individuale în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, precum și în alte cazuri, Agenția este în drept să își formuleze punctele de vedere asupra problemelor la care se referă ACER. În conformitate cu termenele și procedura stabilite de cadrul normativ al Comunității Energetice, Agenția este în drept să conteste o decizie a ACER care vizează Agenția sau o decizie care, deși vizează alte persoane, este de interes direct pentru Agenție, precum și este în drept să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru anularea unei decizii emise de ACER sau pentru că ACER nu a întreprins acțiunile necesare în termenele aplicabile.

(12) Dreptul stabilit la alin. (11) nu aduce atingere dreptului operatorului sistemului de transport sau dreptului unei alte părți interesate din sectorul electroenergetic de a contesta o decizie a ACER care vizează partea respectivă sau de a contesta o decizie a ACER care, deși vizează altă persoană, este de interes direct pentru partea interesată.

Articolul 13. Transparența activității Agenției.

Hotărârile și deciziile Agenției

(1) Transparența activității Agenției este asigurată de Consiliul de administrație. Consiliul de administrație asigură publicarea anunțului despre organizarea ședințelor și a agendei aferente pe site-ul web oficial al Agenției, în modul și în termenele stabilite în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. La ședințele ordinare ale Consiliului de administrație în cadrul cărora se discută informații oficiale cu accesibilitate limitată participă numai persoanele vizate. Invitația de participare la ședințele Consiliului de administrație ordinare se expediază persoanelor vizate cu cel puțin 3 zile înainte de ziua preconizată pentru ședință.

(2) În cazul în care Consiliul de administrație i se propun spre examinare proiectele actelor normative de reglementare în sectorul electroenergetic, proiectele cererilor privind costurile de bază, prețurile și tarifele reglementate sau proiectele altor hotărâri care pot avea impact asupra pieței energiei electrice și asupra obligațiilor de serviciu public, Agenția este obligată să publice pe site-ul său web oficial proiectul hotărârii și/sau proiectul actului ce se supune aprobării prin hotărâre și informațiile relevante în termenele stabilite în Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional.

(3) Cererile titularilor de licențe privind costurile de bază, prețurile și tarifele reglementate, precum și materialele care justifică nivelul acestora se publică pe site-ul web oficial al Agenției în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la

înregistrarea cererilor respective. Agenția oferă publicului 15 zile lucrătoare de la publicarea cererilor menționate și a materialelor aferente pentru prezentarea recomandărilor și opiniilor cu privire la acestea. În termenele stabilite în Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, Agenția publică pe site-ul său web oficial rezultatele examinării cererilor titularilor de licențe și propunerile sale privind nivelul costurilor de bază, al prețurilor și tarifulor reglementate.

(4) Consiliul de administrație al Agenției examinează cererile privind costurile de bază în termen de cel mult 120 de zile, iar cererile privind prețurile și tarifele reglementate – în termen de cel mult 90 de zile de la data înregistrării cererii corespunzătoare a unui titular de licență și după prezentarea tuturor documentelor și informațiilor necesare, solicitate de Agenție, în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de prezentare și examinare a cererilor titularilor de licențe privind prețurile și tarifele reglementate.

(5) Cu excepția situațiilor ce țin de examinarea și de soluționarea neînțelegerilor dintre participanții la piață, pentru asigurarea executării legilor, Consiliul de administrație adoptă, în numele Agenției, hotărâri. În hotărârile Agenției privind aprobarea costurilor de bază, a prețurilor reglementate, a tarifulor reglementate, a altor componente ale tarifulor, a planurilor de dezvoltare, a planurilor de investiții sau a investițiilor realizate de titularii de licențe se indică temeiul legal al aprobării acestora. Prin derogare de la art. 118 alin. (3) din Codul administrativ nr. 116/2018, în cazul neadmiterii în scopuri tarifare a unor cheltuieli, investiții, consumuri tehnologice și pierderi de energie electrică, a altor componente nejustificate, motivarea Agenției este prezentată titularului de licență în scrisoarea de însoțire a hotărârii respective.

(6) Pentru soluționarea neînțelegerilor individuale sau a neînțelegerilor între persoane juridice și/sau persoane fizice legate de punerea în aplicare a actelor normative în sectorul electroenergetic, un director al Consiliului de administrație emite, în numele Agenției, decizii, inclusiv decizii care vizează raporturile juridice dintre un utilizator de sistem, un consumator final, un utilizator al sistemului de distribuție închis și un titular de licență sau de autorizație ori care vizează raporturile juridice dintre doi titulari de licențe sau de autorizații.

(7) În cazul crizelor de energie electrică, constatate în modul prevăzut de prezenta lege, sau pe subiecte ce țin de crize de energie electrică, de securitatea aprovizionării cu energie electrică, de interesul economic general sau de interesul legitim al consumatorilor finali ori al participanților la piață, inclusiv în cazul modificării semnificative a prețurilor de achiziționare a energiei electrice de către furnizorii serviciului universal sau de către furnizorii de ultimă opțiune, proiectele de hotărâri și proiectele de decizii pot fi supuse elaborării și adoptării/emiterii în regim de urgență, fără respectarea prevederilor prezentului articol și a cerințelor privind transparența în procesul decizional prevăzute în Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional și în Codul administrativ. Argumentarea necesității de adoptare a hotărârii/emiterii a deciziei în regim de urgență se aduce la cunoștința publicului în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la adoptarea/emiterea actului, prin publicare pe site-ul web oficial al Agenției, prin afișare la sediul acesteia într-un spațiu accesibil publicului și/sau prin difuzare în mass-media.

(8) Hotărârile și deciziile Agenției trebuie să fie pe deplin motivate și justificate și să fie accesibile publicului, cu păstrarea confidențialității informațiilor care constituie secret comercial. Hotărârile Agenției privind costurile de bază, tarifele și prețurile reglementate, precum și alte hotărâri care au impact asupra pieței energiei electrice și

asupra obligațiilor de serviciu public se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(9) Hotărârile și deciziile Agenției în sectorul electroenergetic sunt supuse controlului judecătoresc în modul stabilit de Codul administrativ. Hotărârile și deciziile Agenției sunt executorii de la data adoptării/emiterii sau, după caz, de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova ori de la data indicată în textul actului adoptat/emis și produc efecte juridice obligatorii până la survenirea uneia dintre situațiile stabilite în titlul III cap. IV din Codul administrativ nr. 116/2018 sau până la o eventuală hotărâre judecătorească irevocabilă contrară, pronunțată ca urmare a utilizării unei căi de atac. Suspendarea hotărârilor și deciziilor Agenției poate avea loc numai prin hotărâre judecătorească și numai în raport cu solicitantul.

Secțiunea a 3-a

Atribuții specifice în legătură cu crizele de energie electrică

Articolul 14. Atribuțiile specifice ale Comisiei pentru Situații Excepționale în legătură cu gestionarea crizelor de energie electrică

(1) În legătură cu gestionarea crizelor de energie electrică, Comisia pentru Situații Excepționale îndeplinește următoarele atribuții:

a) examinează sesizările operatorului sistemului de transport privind apariția unei crize de energie electrică;

b) verifică, în termen de cel mult 12 ore de la sesizare, dacă sunt îndeplinite condițiile privind existența riscurilor de criză de energie electrică și, dacă acestea se confirmă, constată și declară apariția situației excepționale;

c) preia, în cazul constatării existenței situației excepționale, funcțiile privind gestionarea acesteia, în special funcțiile privind coordonarea acțiunilor ce urmează a fi întreprinse, în conformitate cu Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic și cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic, de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, de către Agenție, de către alte organe sau autorități ale administrației publice centrale, de către alte autorități publice, de către întreprinderile electroenergetice, precum și de către alți participanți la piață;

d) emite dispoziții privind măsurile necesare gestionării crizelor de energie electrică, inclusiv pentru înlăturarea sau minimizarea consecințelor acestora;

e) în funcție de gravitatea situației survenite în legătură cu limitarea sau întreruperea furnizării energiei electrice și de caracterul măsurilor ce urmează a fi adoptate pentru gestionarea unei crize de energie electrică, înaintează Guvernului un raport privind necesitatea declarării stării de urgență, în conformitate cu art. 17–19 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război;

f) analizează natura, cauzele și consecințele crizelor de energie electrică, eficacitatea măsurilor luate pentru asigurarea furnizării de energie electrică consumatorilor finali, eficacitatea măsurilor luate pentru înlăturarea consecințelor crizelor de energie electrică, analizează și alte informații relevante;

g) desemnează, la necesitate, furnizorul care va achiziționa energie electrică în timpul unei crize de energie electrică în vederea revânzării acesteia furnizorilor de pe piața cu amănuntul a energiei electrice sau, în baza deciziei Comisiei pentru Situații Excepționale, consumatorilor finali;

h) impune, la necesitate, furnizorilor de pe piața angro a energiei electrice, furnizorilor de pe piața cu amănuntul a energiei electrice care își desfășoară activitatea de furnizare la prețuri reglementate sau la prețuri nereglementate, precum și traderilor, obligația de a vinde furnizorului desemnat în conformitate cu lit. g) energie electrică în

cantitățile și la prețurile stabilite în contractele pe care le au încheiate la momentul declarării situației excepționale sau al impunerii obligației ori de a cesa drepturile pe care aceștia le au conform contractelor de vânzare-cumpărare a energiei electrice;

i) obligă, la necesitate, titularii de licențe să încheie contracte sau să întreprindă alte acțiuni necesare pentru asigurarea aprovizionării cu energie electrică a consumatorilor finali și stabilește termenele în care acestea urmează să fie executate;

j) alte atribuții stabilite în prezenta lege, în Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, în Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic și în Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic.

(2) La gestionarea crizelor de energie electrică, deciziile Comisiei pentru Situații Excepționale pot viza atât întreprinderile electroenergetice, precum și întreprinderile din alte sectoare, inclusiv din sectorul termoelectric, din sectorul telecomunicațiilor.

Articolul 15. Atribuțiile specifice ale Agenției în legătură cu gestionarea crizelor de energie electrică

(1) Agenția contribuie la asigurarea securității aprovizionării cu energie electrică și îndeplinește atribuțiile stabilite în prezenta lege, inclusiv întreprinde acțiunile prevăzute în prezentul articol în legătură cu prevenirea și gestionarea crizelor de energie electrică. În virtutea atribuțiilor pe care le îndeplinește, Agenția contribuie la elaborarea măsurilor destinate asigurării securității aprovizionării cu energie electrică și colaborează cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în legătură cu elaborarea Regulamentului privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic și a Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic. În cazul unei crize de energie electrică, Agenția întreprinde măsurile necesare pentru depășirea crizei de energie electrică și intervine, în mod nediscriminatoriu, proporțional și limitat în timp, în funcționarea pieței energiei electrice. În acest scop, Agenția exercită următoarele atribuții:

a) impune obligații de serviciu public privind vânzarea energiei electrice în cantități prestabilite și la prețuri reglementate;

b) stabilește obligații de serviciu public privind achiziționarea centralizată, prin licitație sau negociere directă, a energiei electrice necesare furnizorilor serviciului universal, furnizorilor de ultimă opțiune și operatorilor de sistem;

c) stabilește obligații de serviciu public pentru unul sau mai mulți producători de energie electrică pentru a participa la piața de echilibrare și la piața serviciilor de sistem sau pentru a presta servicii de echilibrare și servicii de sistem în cantități limitate de posibilități tehnice și la prețuri reglementate;

d) aprobă tarife reglementate și prețuri reglementate în condițiile stabilite la art. 13 alin. (7);

e) monitorizează respectarea de către titularii de licențe a dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale, inclusiv executarea contractelor încheiate, realizarea altor acțiuni în conformitate cu dispozițiile respective și potrivit funcțiilor stabilite de lege;

f) aplică sancțiunile financiare prevăzute la art. 146 alin. (6);

g) suspendă, în condițiile art. 22 alin. (3) lit. e), licența titularului de licență care nu respectă dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale sau, după caz, deciziile ori hotărârile Agenției și numește un alt titular de licență care să desfășoare activitatea licențiată în locul titularului de licență a cărui licență a fost suspendată.

(2) Agenția informează fără întârziere Comisia pentru

Situații Excepționale cu privire la măsurile întreprinse în conformitate cu prezentul articol.

(3) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere competențelor Comisiei pentru Situații Excepționale stabilite la art. 14.

Capitolul III

ORGANIZAREA ȘI LICENȚIEREA ACTIVITĂȚILOR ÎN SECTORUL ELECTROENERGETIC

Articolul 16. Activitățile desfășurate în sectorul electroenergetic

(1) În sectorul electroenergetic se desfășoară și se reglementează următoarele activități:

- a) producerea energiei electrice;
- b) stocarea energiei;
- c) operarea pieței energiei electrice;
- d) transportul energiei electrice;
- e) conducerea centralizată a sistemului electroenergetic;
- f) distribuția energiei electrice;
- g) tradingul cu energie electrică;
- h) furnizarea energiei electrice;
- i) agregarea.

(2) Întreprinderile electroenergetice își desfășoară activitatea într-un cadru concurențial echitabil, care prevede aplicarea de reguli, tarife, prețuri și tratamente nediscriminatorii, transparente și proporționale, în special în ceea ce privește responsabilitatea pentru echilibrare, accesul pe piețele angro de energie electrică, accesul la date, procesul de schimbare a furnizorului și a agregatorului, regimurile de facturare, precum și, după caz, procedurile de licențiere.

(3) Raporturile juridice dintre participanții la piață se stabilesc pe bază de contract, conform condițiilor prevăzute în licențe, în prezenta lege, în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, în Regulile pieței energiei electrice și în alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție.

Articolul 17. Obligații de serviciu public

(1) Întreprinderile electroenergetice își desfășoară activitatea în conformitate cu principiile prezentei legi, în vederea realizării unei piețe de energie electrică competitive, sigure și durabile din punct de vedere al mediului, fără a fi supuse discriminării în privința drepturilor și a obligațiilor ce le revin.

(2) În interesul economic general, în legătură cu securitatea, în special cu securitatea aprovizionării cu energie electrică, cu continuitatea, calitatea și prețurile pentru furnizarea energiei electrice, precum și în legătură cu protecția mediului, inclusiv cu eficiența energetică, energia din surse regenerabile și protecția climei, întreprinderile electroenergetice pot fi impuse să îndeplinească obligații de serviciu public. În conformitate cu prevederile prezentei legi, obligațiile de serviciu public pot fi impuse în special întreprinderilor electroenergetice care desfășoară una dintre următoarele activități:

- a) producerea energiei electrice;
- b) transportul energiei electrice;
- c) distribuția energiei electrice;
- d) tradingul cu energie electrică;
- e) furnizarea energiei electrice.

(3) Obligațiile de serviciu public se impun de Guvern sau de Agenție ca măsură limitată în timp și se revizuiesc periodic pentru a determina necesitatea menținerii obligațiilor respective. Obligațiile de serviciu public trebuie să fie clar definite, transparente, nediscriminatorii, ușor de verificat și, pe bază de reciprocitate, să garanteze accesul egal al întreprinderilor electroenergetice din alte părți contractante ale Comunității Energetice la consumatorii finali din Republica Moldova.

(4) Obligațiile de serviciu public care privesc stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice trebuie să respecte cerințele prevăzute la art. 109. Orice formă de retribuire financiară sau de alt gen, precum și drepturile

exclusive care pot fi acordate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public se impun și se realizează în mod transparent și nediscriminatoriu.

(5) Agenția poate impune obligații de serviciu public ce includ programe conform cărora entitățile sunt obligate să vândă sau să pună la dispoziție anumite cantități de energie electrică pe piețele de energie electrică sau să ofere acces la o parte din capacitățile lor de producere furnizorilor interesați, pentru o perioadă limitată de timp. Aceste obligații de serviciu public trebuie să fie necesare și proporționale și se impun după consultarea prealabilă a Secretariatului Comunității Energetice.

(6) Guvernul sau, după caz, Agenția informează Secretariatul Comunității Energetice despre toate măsurile adoptate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, inclusiv în ceea ce privește protecția consumatorilor și protecția mediului, precum și despre impactul potențial al acestora asupra concurenței pe plan național și internațional, indiferent dacă a fost obținută vreo derogare în acest sens în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice.

(7) O dată la doi ani, Agenția elaborează și publică pe site-ul său web oficial un raport privind orice modificare adusă măsurilor adoptate pentru realizarea serviciului universal, a furnizării de ultimă opțiune sau pentru îndeplinirea altor obligații de serviciu public. Raportul respectiv se prezintă Guvernului și Secretariatului Comunității Energetice, indiferent dacă a fost obținută vreo derogare în acest sens în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice.

Articolul 18. Tipuri de licențe în sectorul electroenergetic.

Principii generale de licențiere

(1) Activitățile prevăzute la art. 16 alin. (1) sunt reglementate prin licențiere. Pentru acestea, Agenția eliberează următoarelor tipuri de licențe:

- a) licență pentru producerea energiei electrice;
- b) licență pentru stocarea energiei;
- c) licență pentru operarea pieței energiei electrice;
- d) licență pentru transportul energiei electrice;
- e) licență pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic;
- f) licență pentru distribuția energiei electrice;
- g) licență pentru tradingul cu energie electrică;
- h) licență pentru furnizarea energiei electrice;
- i) licență pentru agregare.

(2) Licența pentru producerea energiei electrice se eliberează producătorului care are o centrală electrică cu puterea instalată de 5 MW și mai mare sau are centrale electrice cu puterea instalată cumulată de 5 MW și mai mare, sau are o centrală electrică integrată cu o instalație de stocare a energiei, care, împreună, au o putere de injecție de 5 MW și mai mare.

(3) Licența pentru stocarea energiei se eliberează operatorului instalației autonome de stocare a energiei cu o putere de injecție de 1 MW și mai mare. Nu se eliberează licență pentru stocarea energiei operatorilor de sistem care au dreptul, în cazurile și în condițiile prevăzute de prezenta lege, să dețină, să dezvolte, să administreze sau să exploateze instalații de stocare a energiei. Consumatorul final care deține o instalație de stocare a energiei cu o putere de injecție de 1 MW și mai mare trebuie să obțină licență pentru stocarea energiei.

(4) Licența pentru producerea energiei electrice conferă titularului său dreptul de a desfășura genul respectiv de activitate la centrala electrică indicată în licență. Numărul de licențe pentru producerea energiei electrice nu este limitat, iar intrarea de noi producători pe piața energiei electrice nu poate fi restricționată. Principiile stabilite în prezentul alineat se aplică și licențelor pentru stocarea energiei.

(5) Licența pentru operarea pieței energiei electrice este

valabilă pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Se eliberează o singură licență pentru operarea pieței energiei electrice.

(6) Licența pentru transportul energiei electrice și licența pentru distribuția energiei electrice acordă titularilor acestora dreptul să desfășoare activitatea de transport al energiei electrice și, respectiv, de distribuție a energiei electrice. Licența pentru transportul energiei electrice și licența pentru distribuția energiei electrice acordă operatorului sistemului de transport și, respectiv, operatorului sistemului de distribuție dreptul exclusiv de a desfășura genul corespunzător de activitate în limitele teritoriului specificat în licență.

(7) Conducerea centralizată a sistemului electroenergetic se efectuează de către un singur operator al sistemului de transport, în baza licenței pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic.

(8) Licența pentru tradingul cu energie electrică acordă titularului acesteia dreptul de a tranzacționa energie electrică pe piețele angro de energie electrică. Licența pentru furnizarea energiei electrice permite titularului acesteia să își desfășoare activitatea atât pe piața angro, cât și pe piața cu amănuntul a energiei electrice. Licența pentru tradingul cu energie electrică și licența pentru furnizarea energiei electrice sunt valabile pe întreg teritoriul Republicii Moldova, în condițiile specificate în licență. Numărul de licențe pentru tradingul cu energie electrică sau pentru furnizarea energiei electrice nu este limitat, iar intrarea de noi traderi și de noi furnizori pe piețele de energie electrică nu poate fi restricționată.

(9) Vânzarea energiei electrice proprietarilor/deținătorilor de vehicule electrice prin puncte de reîncărcare special amenajate nu constituie furnizare în sensul prezentei legi și nu implică necesitatea obținerii unei licențe pentru furnizarea energiei electrice. Prevederile prezentului alineat nu scutesc operatorii punctelor de reîncărcare de necesitatea respectării actelor și a documentelor normativ-tehnice privind exploatarea și funcționarea centralelor electrice, a rețelelor electrice și a instalațiilor de utilizare, precum și a actelor normative aplicabile activității economice respective, distincte de activitatea de furnizare a energiei electrice, inclusiv a actelor normative în domeniul fiscal.

(10) Licențele pentru producerea energiei electrice, pentru transportul energiei electrice, pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic, pentru distribuția energiei electrice și cele pentru stocarea energiei se eliberează pe o perioadă de 25 de ani. Licențele pentru operarea pieței energiei electrice, pentru tradingul cu energie electrică, pentru furnizarea energiei electrice, precum și licențele pentru agregare se eliberează pe o perioadă de 10 ani. La expirarea perioadei de valabilitate, la cererea titularilor de licențe, Agenția prelungește licențele eliberate în condițiile stabilite în prezenta lege și în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(11) Condițiile de desfășurare a activității licențiate, care trebuie să fie conforme cu legea, se anexează la licență și constituie parte integrantă a licenței.

Articolul 19. Externalizarea serviciilor sau lucrărilor de către operatorul de sistem

(1) Se interzice operatorului de sistem să transfere către alte persoane fizice sau juridice drepturile și obligațiile aferente activității pentru care i-a fost acordată licența, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

(2) Prin derogare de la alin. (1), operatorul de sistem este în drept să externalizeze un serviciu sau o lucrare pe care trebuie să o execute cu condiția obținerii acordului prealabil al Agenției și după ce a demonstrat că externalizarea serviciului sau a lucrării respective va duce la o reducere a costurilor și la eficiența activității aferente servi-

ciului sau lucrării externalizate, fără a afecta calitatea serviciului sau a lucrării respective, cerințele privind separarea și independența operatorului sistemului de transport sau operatorului sistemului de distribuție. Lista serviciilor și lucrărilor care pot fi externalizate de către operatorii de sistem se aprobă prin hotărârea Agenției.

(3) Externalizarea unui serviciu sau a unei lucrări nu are ca efect transferarea responsabilității operatorului de sistem pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit prezentei legi, actelor normative și licenței pe care o deține și nu lipsește Agenția de dreptul de a aplica operatorului de sistem respectiv sancțiunile stabilite în prezenta lege în cazul în care constată încălcarea de către acesta a obligațiilor care îi revin.

(4) Dacă Agenția constată că externalizarea de către operatorul de sistem a serviciului sau a lucrării nu a avut ca rezultat reducerea costurilor, iar activitatea aferentă serviciului sau lucrării externalizate nu a fost eficientizată, cheltuielile suplimentare suportate de operatorul de sistem în legătură cu externalizarea serviciului sau a lucrării nu vor fi luate în considerare de către Agenție la aprobarea tarifelor reglementate.

(5) Dacă, urmare a externalizării unui serviciu sau a unei lucrări de către operatorul de sistem, Agenția constată înrăutățirea calității serviciului sau a lucrării respective, operatorul de sistem este obligat să întreprindă, în termenele stabilite de Agenție, toate măsurile necesare pentru a remedia situația survenită. În cazul în care operatorul de sistem nu întreprinde astfel de măsuri în termenele stabilite, Agenția este îndreptățită să solicite acestuia rezoluțiunea, în termen de cel mult 3 luni de la solicitare, a contractului cu prestatorul serviciului sau al lucrării externalizate și preluarea prestării serviciului respectiv sau a efectuării lucrării respective. Cheltuielile suplimentare suportate de operatorul de sistem în urma rezoluțiunii contractului conform prezentului alineat nu se iau în considerare de către Agenție la aprobarea tarifelor reglementate.

(6) În cazul în care Agenția constată că, în rezultatul externalizării unui serviciu sau a unei lucrări de către operatorul de sistem, există încălcări ale principiilor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport sau operatorului sistemului de distribuție, operatorul de sistem respectiv este obligat să întreprindă, în termenele stabilite de Agenție, toate măsurile necesare pentru remedierea situației survenite. În cazul în care operatorul de sistem nu întreprinde astfel de măsuri în termenele stabilite, Agenția solicită acestuia rezoluțiunea, în termen de cel mult 3 luni de la solicitare, a contractului cu prestatorul serviciului sau al lucrării externalizate și preluarea prestării serviciului respectiv sau a efectuării lucrării respective. Cheltuielile suplimentare suportate de operatorul de sistem în urma rezoluțiunii contractului conform prezentului alineat nu se iau în considerare de către Agenție la aprobarea tarifelor reglementate.

(7) Se interzice externalizarea unui serviciu sau a unei lucrări de către un operator de sistem în scopul eschivării de la controlul Agenției. La solicitarea Agenției și în termenele stabilite de aceasta, operatorul de sistem este obligat să prezinte informațiile și documentele aferente serviciului sau lucrării externalizate, inclusiv documentele aferente activității prestatorului serviciului sau al lucrării externalizate. În cazul în care operatorul de sistem refuză să prezinte informațiile sau documentele referitoare la serviciu sau la lucrarea externalizată sau admite prezentarea cu întârziere a informațiilor sau documentelor solicitate, sau prezintă informații incomplete, Agenția inițiază un proces contravențional în scopul sancționării acestuia conform Codului contravențional. În cazul refuzului repetat de a prezenta informațiile sau

documentele solicitate, Agenția aplică sancțiunea financiară prevăzută la art. 146 alin. (4) lit. b).

(8) Externalizarea serviciilor sau a lucrărilor în temeiul prezentului articol nu se consideră delegare de sarcini de către operatorul sistemului de transport, astfel cum este prevăzut la art. 35 alin. (11).

Articolul 20. Condițiile și procedura de obținere a licențelor

(1) Licențele prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a), b), g)–i) se acordă persoanelor fizice sau juridice înregistrate în calitate de întreprindere, iar licențele prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. c)–f) se acordă în exclusivitate persoanelor juridice.

(2) Pentru a obține licența pentru producerea energiei electrice sau licența pentru stocarea energiei, persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie înregistrate în Republica Moldova și să prezinte documente confirmative în acest sens;

b) să prezinte situația financiară pentru anul precedent, în cazul persoanei juridice care activează, sau extras din contul bancar, în cazul unei întreprinderi noi;

c) să fie echipate tehnic pentru desfășurarea activității, să dispună de centrală electrică/centrale electrice sau de o instalație de stocare a energiei autonome ori de o centrală electrică integrată cu o instalație de stocare a energiei, precum și să prezinte documente care confirmă că centrala electrică/centralele electrice sau instalația de stocare a energiei autonome ori centrală electrică integrată cu o instalație de stocare a energiei corespund cerințelor tehnice stabilite în condițiile legii;

d) în cazul centralelor electrice noi cu o putere instalată mai mare de 20 MW, să dispună de autorizația eliberată de Guvern în conformitate cu art. 106;

e) să dispună de personal calificat necesar pentru desfășurarea activității pentru care solicită licența sau de un contract de deservire cu o entitate specializată și să prezinte documente confirmative în acest sens.

(3) Pentru a obține licența pentru transportul energiei electrice sau licența pentru distribuția energiei electrice, persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie înregistrate în Republica Moldova și să prezinte documente confirmative în acest sens;

b) să prezinte situația financiară pentru anul precedent, în cazul persoanei juridice care activează, sau extras din contul bancar, în cazul unei întreprinderi noi;

c) să dispună de mijloace tehnice pentru desfășurarea activității, să aibă în proprietate sau în folosință rețele electrice de transport ori să aibă în proprietate rețele electrice de distribuție, precum și să depună documente care confirmă dotarea tehnică și faptul că rețelele electrice corespund cerințelor tehnice stabilite în condițiile legii;

d) să dispună de personal calificat necesar activității pentru care se solicită licența, de centre de deservire a utilizatorilor de sistem și să prezinte documentele confirmative în acest sens.

(4) Pentru a obține licența pentru tradingul cu energie electrică sau licența pentru agregare, persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie înregistrate în Republica Moldova și să prezinte documente confirmative în acest sens;

b) să prezinte situația financiară pentru anul precedent, în cazul persoanei juridice care activează, sau extras din contul bancar, în cazul unei întreprinderi noi.

(5) Pentru a obține licența pentru furnizarea energiei electrice, persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie înregistrate în Republica Moldova și să prezinte

documente confirmative în acest sens;

b) să prezinte situația financiară pentru anul precedent, în cazul persoanei juridice care activează, sau extras din contul bancar, în cazul unei întreprinderi noi;

c) să dispună de personal calificat necesar activității pentru care solicită licență, de centre de deservire a consumatorilor finali și să prezinte documente confirmative în acest sens.

(6) Pentru a obține licența pentru operarea pieței energiei electrice, persoana prevăzută la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie înregistrată în Republica Moldova și să prezinte documente confirmative în acest sens;

b) să prezinte situația financiară pe anul precedent, în cazul persoanei juridice care activează, sau extras din contul bancar, în cazul unei întreprinderi noi;

c) să fie desemnată de Guvern ca operator al pieței energiei electrice.

(7) Pentru a obține licența pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic, operatorul sistemului de transport trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dispună de centre de dispecerizare și să prezinte documente confirmative în acest sens;

b) să dispună de personal calificat necesar activității pentru care se solicită licența și să prezinte documente confirmative în acest sens.

(8) Administratorul întreprinderii care solicită licență pentru activitățile prevăzute la alin. (2)–(7) trebuie să corespundă următoarelor criterii:

a) să aibă studii superioare sau medii de specialitate;

b) să nu aibă antecedente penale nestinse legate de activitățile desfășurate în sectorul electroenergetic sau antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție prevăzute în Codul penal.

(9) În cazul în care comunitatea de energie a cetățenilor intenționează să desfășoare pe piața energiei electrice activitatea de furnizare a energiei electrice sau de agregare și/sau în cazul în care aceasta deține și exploatează o centrală electrică cu puterea instalată de 5 MW și mai mare, o instalație de stocare a energiei cu puterea de injecție de 1 MW și mai mare și/sau o centrală electrică integrată cu o instalație de stocare a energiei care, împreună, au o putere de injecție de 5 MW și mai mare, aceasta trebuie să obțină licența corespunzătoare pentru desfășurarea activității de furnizare a energiei electrice, de agregare, de producere a energiei electrice și/sau de stocare a energiei. Comunitatea de energie a cetățenilor care solicită eliberarea licenței respective trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezentul articol pentru activitatea respectivă, cu excepția condiției stabilite la alin. (8) lit. a).

(10) Agenția refuză eliberarea licenței numai pentru motive obiective, nediscriminatorii și justificate, în conformitate cu prezenta lege și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Agenția refuză eliberarea licenței pentru transportul energiei electrice solicitantului care nu este certificat în conformitate cu art. 30. Solicitantul este informat cu privire la motivele refuzului eliberării licenței.

(11) Solicitantul cărui a-i-a fost respinsă cererea (declarația) privind eliberarea licenței este în drept să conteste refuzul în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(12) Eliberarea, prelungirea, reperfectarea, suspendarea și reluarea valabilității licențelor, retragerea licențelor prevăzute la art. 18 alin. (1), precum și eliberarea duplicatelor acestora se efectuează în condițiile prezentei legi și conform procedurilor stabilite în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(13) Termenul de examinare a cererilor (declarațiilor)

privind eliberarea licențelor în sectorul electroenergetic sau privind prelungirea valabilității acestora este de cel mult 15 zile de la data depunerii la Agenție a cererii (declarației), precum și a documentelor stabilite în prezenta lege.

Articolul 21. Obligațiile și drepturile titularului de licență

(1) Titularul de licență este obligat:

a) să îndeplinească condițiile prevăzute în licență, precum și să îndeplinească, pe toată perioada desfășurării activității licențiate, condițiile stabilite pentru eliberarea licenței;

b) să nu admită discriminarea utilizatorilor de sistem, a participanților la piață și a consumatorilor finali;

c) să nu întrerupă prestarea serviciilor și furnizarea energiei electrice, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 79 și a altor cazuri prevăzute în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

d) să țină contabilitatea în modul și în condițiile prevăzute de actele normative și să asigure separarea contabilității conform prevederilor prezentei legi;

e) să publice informații despre sursele de energie electrică utilizate pentru acoperirea cererii în anul precedent, despre cantitățile de combustibil utilizate la centrala electrică pentru producerea energiei electrice, despre cantitățile de dioxid de carbon emise de centrala electrică sau informații privind disponibilitatea rețelelor electrice;

f) să prezinte Agenției, în termenele și în condițiile stabilite de aceasta, rapoarte, inclusiv raportul privind activitatea desfășurată pe piața energiei electrice, precum și alte informații solicitate de Agenție, necesare exercitării atribuțiilor sale conform legii;

g) să efectueze trimestrial, în termen de cel mult 10 zile de la începutul trimestrului următor, plățile regulatorii stabilite în conformitate cu Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

(2) În scopul asigurării livrării neîntrerupte a energiei electrice către consumatorii finali, titularul de licență pentru transportul energiei electrice și titularul de licență pentru distribuția energiei electrice sunt obligați să pună la dispoziția Agenției, la solicitare, în modul și în termenele stabilite de aceasta, în format electronic, bazele de date ale consumatorilor finali ale căror instalații de utilizare sunt racordate la rețelele lor electrice.

(3) Agenția prezintă informațiile din bazele de date menționate la alin. (2), la necesitate, doar operatorului de sistem sau furnizorului serviciului universal și furnizorului de ultimă opțiune.

(4) La desfășurarea activității licențiate, titularul de licență trebuie să îndeplinească obligațiile referitoare la securitatea, calitatea, eficiența și continuitatea aprovizionării cu energie electrică, să respecte normele de protecție a mediului, precum și prevederile contractelor încheiate cu consumatorii.

(5) Operatorul sistemului de transport, operatorul sistemului de distribuție, furnizorul central de energie electrică, operatorul pieței energiei electrice și furnizorul care îndeplinește obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal și/sau privind furnizarea de ultimă opțiune sunt obligați să se conducă, în activitatea licențiată, de principiul eficienței maxime la cheltuieli minime și să prezinte Agenției calcule argumentate ale cheltuielilor suportate.

(6) Operatorul sistemului de transport, operatorul sistemului de distribuție, furnizorul central de energie electrică, operatorul pieței energiei electrice și furnizorul care îndeplinește obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal și/sau privind furnizarea de ultimă opțiune sunt obligați să notifice Agenția cu cel puțin 3 luni înainte despre intenția lor de a solicita suspen-

darea ori retragerea licenței sau cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea valabilității licenței despre intenția de a nu prelungi licența. Dacă titularii de licențe menționați anunță despre intenția de a solicita suspendarea sau retragerea licenței într-un termen mai mic de 3 luni, Agenția dă curs cererii respective la expirarea perioadei de 3 luni de la data înregistrării acesteia. Întreprinderea electroenergetică a cărei licență a expirat și care nu a respectat prevederile privind notificarea Agenției este obligată să desfășoare activitatea pentru care i s-a acordat licența pe perioada de timp stabilită în hotărârea Agenției, dar care nu poate depăși 3 luni de la data înregistrării cererii privind suspendarea ori retragerea licenței sau de la data expirării licenței. În cazul în care Agenția stabilește, prin hotărâre, că nu există un alt titular de licență care să poată desfășura activitatea licențiată în locul titularului a cărui licență a fost suspendată, retrasă sau a cărui licență a expirat, aceasta notifică Guvernul în vederea adoptării măsurilor necesare pentru crearea unei noi întreprinderi și ia măsuri pentru a asigura continuitatea prestării serviciului respectiv.

(7) Furnizorii, alții decât cei prevăzuți la alin. (6), sunt obligați să informeze consumatorii și Agenția cu cel puțin 3 luni înainte despre intenția de a solicita suspendarea sau retragerea licenței ori cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea valabilității licenței despre intenția de a nu prelungi licența.

(8) Pe durata crizelor de energie electrică, titularii de licențe care desfășoară activități în sectorul electroenergetic au cel puțin următoarele obligații:

a) în cazul producătorului, să mobilizeze, la cererea operatorului sistemului de transport, întreaga capacitate de producere disponibilă;

b) în cazul operatorului sistemului de transport, să preia cantitățile suplimentare de energie electrică puse la dispoziție de către producători și să asigure serviciul de transport al energiei electrice în condițiile prevăzute în Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic;

c) în cazul operatorului sistemului de distribuție, să întreprindă măsuri de limitare și/sau întrerupere a livrării energiei electrice, conform Planului de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic.

Articolul 22. Reperfectarea, suspendarea și reluarea valabilității licenței

(1) Licența se reperfectează în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(2) Licența se suspendă, în condițiile legii, prin hotărârea Agenției, cu adresarea ulterioară a acesteia în instanța de judecată în conformitate cu cap. XXII¹⁹ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

(3) Licența se suspendă pentru unul dintre următoarele motive:

a) cererea titularului de licență privind suspendarea licenței;

b) nerespectarea de către titularul de licență a prescripției de înlăturare în termenul stabilit de Agenție a circumstanțelor care constituie încălcarea condițiilor de desfășurare a activității licențiate;

c) constatarea neîndeplinirii de către titularul de licență a obligațiilor sale, inclusiv a celor prevăzute de Agenție, ceea ce a condus la întreruperea furnizării energiei electrice către consumatori pe o perioadă mai mare decât perioada stabilită pentru înlăturarea cauzelor justificate, punând în pericol securitatea națională, viața și sănătatea umană, sau a faptului că acțiunile sau inacțiunile titularului de licență conduc la încălcarea ordinii publice și necesită remedierea imediată a consecințelor;

d) neîndeplinirea de către titularul de licență a obligației de a se înregistra în Registrul participanților la piețele angro

de energie în termenul stabilit de Agenție în conformitate cu art. 86;

e) nerespectarea de către titularul de licență a dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale, a deciziilor ori a hotărârilor Agenției emise pe perioada crizelor de energie electrică;

f) incapacitatea provizorie a titularului de licență de a-și desfășura activitatea care face obiectul licenței respective;

g) neefectuarea plăților regulatorii în termenele stabilite la art. 21 alin. (1) lit. g);

h) lipsa activității pentru care a fost acordată licența pe o perioadă de 3 ani consecutivi.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), Agenția adoptă o hotărâre privind suspendarea licenței în termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii respective sau în termen de 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului stabilit conform art. 21 alin. (6) și stabilește termenul de suspendare indicat în cerere, dar care nu poate depăși termenul stabilit la alin. (5) din prezentul articol. În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b)–h), Agenția dispune, prin hotărâre, suspendarea licenței și sesizează instanța de judecată în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la adoptarea hotărârii respective pentru validarea acesteia.

(5) Hotărârea Agenției privind suspendarea licenței stabilește termenul de suspendare, care nu poate depăși 3 luni de la data adoptării hotărârii. Termenul de valabilitate al unei licențe nu se prelungește cu perioada suspendării acesteia.

(6) Hotărârea Agenției privind suspendarea licenței produce efecte juridice de la data adoptării și se aplică până la adoptarea hotărârii privind reluarea activității licențiate în conformitate cu alin. (9) sau până la adoptarea hotărârii privind constatarea înlăturării circumstanțelor care au servit drept temei pentru suspendarea licenței, în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b)–h), sau până la o eventuală hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă de anulare a hotărârii Agenției privind suspendarea licenței. Controlul legalității hotărârilor Agenției privind suspendarea licenței se realizează în conformitate cu cap. XXII³ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

(7) Pe perioada suspendării licenței pentru transportul energiei electrice, pentru distribuția energiei electrice sau pentru operarea pieței energiei electrice, precum și pe perioada suspendării licenței furnizorului serviciului universal, a furnizorului de ultimă opțiune și a furnizorului central de energie electrică, Agenția desemnează un nou titular de licență, în cadrul obligațiilor de serviciu public, care să desfășoare unul dintre genurile de activitate menționate în locul titularului a cărui licență a fost suspendată. Titularul a cărui licență a fost suspendată nu va împiedica în niciun mod activitatea titularului de licență desemnat, oferindu-i acces necondiționat la rețelele electrice și toate informațiile și documentele necesare desfășurării activității respective.

(8) Titularul de licență este obligat să informeze în scris Agenția despre înlăturarea circumstanțelor care au condus la suspendarea licenței, dar nu mai târziu de ultima zi a termenului de suspendare. În caz contrar, Agenția inițiază procedura de retragere a licenței în temeiul art. 23 alin. (2) lit. e) în privința titularului a cărui licență a fost suspendată pentru unul dintre temeiurile stabilite la alin. (3) lit. b)–h) din prezentul articol.

(9) Dacă licența a fost suspendată pentru temeiul prevăzut la alin. (3) lit. a), iar titularul de licență nu a depus o cerere privind reluarea valabilității licenței, Agenția adoptă hotărârea privind reluarea valabilității licenței cel târziu în ziua în care expiră termenul suspendării acesteia.

(10) Reluarea valabilității licenței se efectuează în condițiile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Articolul 23. Retragera licenței

(1) Licența se retrage prin hotărâre judecătorească, emisă în condițiile legii, la cererea Agenției, cu excepția retragerii licenței în baza unuia dintre temeiurile prevăzute la alin. (2) lit. a), b), e) și h), când Agenția retrage licența în mod direct. În cazul retragerii licenței în temeiul alin. (2) lit. e) și h), Agenția urmează să se adreseze în instanța de judecată în termenul prevăzut la alin. (4), cu respectarea prevederilor cap. XXII³ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

(2) Licența se retrage pentru unul dintre următoarele temeiuri:

a) cererea de retragere a licenței depusă de titularul de licență;

b) decizia privind radierea titularului de licență din Registrul de stat al unităților de drept;

c) depistarea datelor neautentice în documentele prezentate Agenției în legătură cu eliberarea, prelungirea sau reperfectarea licenței;

d) constatarea neîndeplinirii de către titularul de licență a condițiilor stabilite pentru eliberarea sau prelungirea licenței;

e) neînlăturarea la timp a circumstanțelor care au condus la suspendarea licenței;

f) neexecutarea repetată a prescripțiilor de înlăturare, în termenul stabilit de Agenție, a circumstanțelor care constituie încălcarea a condițiilor de desfășurare a activității licențiate;

g) incapacitatea titularului de licență de a desfășura activitatea pentru care a fost eliberată licența respectivă;

h) nerespectarea de către titularul de licență a cerințelor privind separarea și independența, și/sau privind certificarea operatorului sistemului de transport.

(3) Agenția adoptă hotărârea privind retragerea licenței la solicitarea titularului licenței în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii sau în termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului stabilit conform art. 21 alin. (6). Hotărârea privind retragerea licenței în temeiul stabilit la alin. (2) lit. b) se adoptă de către Agenție în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii copii deciziei de anulare a înregistrării de stat a titularului de licență, cu condiția confirmării faptului respectiv de către organul înregistrării de stat. Hotărârea privind retragerea licenței în temeiul stabilit la alin. (2) lit. e) se adoptă de către Agenție în termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de suspendare stabilit în hotărârea Agenției privind suspendarea licenței, conform art. 22 alin. (5), cu condiția că titularul de licență nu a notificat Agenția despre înlăturarea circumstanțelor care au condus la suspendarea licenței.

(4) În cazul în care Agenția dispune, prin hotărâre, retragerea licenței pentru temeiul stabilit la alin. (2) lit. e) și h), aceasta trebuie să se adreseze în instanța de judecată în cel mult 3 zile lucrătoare de la adoptarea hotărârii privind retragerea licenței.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c), d), f) și g), hotărârea privind retragerea licenței se adoptă de către Agenție în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești.

(6) Hotărârea privind retragerea licenței se aduce la cunoștința titularului de licență, cu indicarea motivelor retragerii, în termen de 3 zile lucrătoare de la data adoptării. Hotărârea Agenției privind retragerea licenței produce efecte juridice de la data adoptării și se aplică până la o eventuală hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă de anulare a acesteia. Controlul legalității hotărârilor Agenției privind retragerea licenței se realizează în conformitate cu cap. XXII³ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

(7) În cazul retragerii licenței, taxa pentru licență nu se restituie.

(8) În cazul retragerii licenței pentru transportul energiei

electrice, pentru distribuția energiei electrice sau pentru operarea pieței energiei electrice, precum și în cazul retragerii licenței furnizorului serviciului universal, a furnizorului de ultimă opțiune și a furnizorului central de energie electrică, Agenția desemnează un nou titular de licență, în cadrul obligațiilor de serviciu public, care să desfășoare unul dintre genurile de activitate menționate în locul întreprinderii a cărei licență a fost retrasă. Întreprinderea electroenergetică a cărei licență a fost retrasă nu va împiedica în niciun mod activitatea titularului de licență desemnat, oferindu-i acces necondiționat la rețelele electrice și toate informațiile și documentele necesare desfășurării activității respective.

(9) Întreprinderea electroenergetică a cărei licență a fost retrasă este obligată, în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării hotărârii privind retragerea licenței, să depună la Agenție licența retrasă.

(10) Întreprinderea electroenergetică a cărei licență a fost retrasă anterior poate să depună cererea (declarația) privind eliberarea unei noi licențe pentru o activitate prevăzută la art. 16 alin. (1) numai după expirarea termenului de 6 luni de la data retragerii licenței anterioare.

Articolul 24. Reorganizarea întreprinderilor electroenergetice

(1) Operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție au obligația de a notifica în prealabil Agenția cu privire la inițierea reorganizării lor sau cu privire la modificările operate la nivelul organelor de conducere și/sau de control ale acestora, precum și de a prezenta informațiile solicitate de Agenție în acest sens. Efectele reorganizării care au ca rezultat o majorare nejustificată a tarifelor reglementate nu se iau în considerare la aprobarea acestora.

(2) În cazul în care, în urma examinării informațiilor primite, Agenția constată încălcări ale cerințelor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport sau privind separarea și independența operatorului sistemului de distribuție, aceasta notifică operatorul de sistem în acest sens. Operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție sunt obligați să înlăture încălcările constatate în termenele prevăzute în hotărârea de constatare a încălcării cerințelor privind separarea și independența, adoptată de Agenție. Operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție prezintă Agenției toate documentele, datele și informațiile care atestă înlăturarea încălcărilor constatate de către Agenție.

(3) În cazul în care operatorul sistemului de transport sau operatorul sistemului de distribuție nu înlătură încălcările constatate de Agenție în termenele stabilite de aceasta, Agenția inițiază procedura de retragere a licenței pentru activitatea respectivă, în conformitate cu prezenta lege, și aplică sancțiunea financiară prevăzută la art. 146 alin. (4) lit. e) sau f).

Capitolul IV TRANSPORTUL ENERGIEI ELECTRICE Secțiunea 1

Separarea operatorului sistemului de transport

Articolul 25. Operatorul sistemului de transport

(1) Transportul energiei electrice se realizează de către operatorul sistemului de transport în baza licenței pentru transportul energiei electrice, eliberată de Agenție în condițiile legii.

(2) Operatorul sistemului de transport este organizat în calitate de întreprindere electroenergetică specializată și independentă, cu statut de persoană juridică, certificată conform art. 30.

(3) Operatorul sistemului de transport își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu condițiile prevăzute în licența pentru transportul energiei electrice și cu respectarea actelor normative de reglementare aprobate de Agenție.

(4) La îndeplinirea funcțiilor și obligațiilor sale, operatorul sistemului de transport este independent de orice întreprindere care desfășoară activitatea de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice și nu poate deține licență pentru producerea energiei electrice, pentru tradingul cu energie electrică sau pentru furnizarea energiei electrice.

(5) Independența operatorului sistemului de transport se asigură prin implementarea unuia dintre următoarele modele:

a) modelul separării proprietății operatorului sistemului de transport, conform art. 26 alin. (1) și (2);

b) modelul operatorului de sistem independent, conform art. 27, în cazul în care la data de 6 octombrie 2011 rețelele electrice de transport erau deținute cu titlu de proprietate de o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală.

Articolul 26. Separarea proprietății asupra rețelilor electrice de transport și a operatorului sistemului de transport

(1) Conform modelului separării proprietății, întreprinderea electroenergetică care deține cu titlu de proprietate rețele electrice de transport își desfășoară activitatea de operator al sistemului de transport cu respectarea condițiilor licenței pentru transportul energiei electrice.

(2) Pentru asigurarea independenței operatorului sistemului de transport, aceeași persoană sau aceleași persoane nu au dreptul:

a) să exercite, direct sau indirect, controlul asupra unei întreprinderi care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice și să exercite, direct sau indirect, controlul sau vreun drept asupra unui operator al sistemului de transport sau asupra rețelilor electrice de transport;

b) să exercite, direct sau indirect, controlul asupra unui operator al sistemului de transport sau asupra rețelilor electrice de transport și să exercite, direct sau indirect, controlul sau vreun drept asupra unei întreprinderi care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice;

c) să numească membri ai consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organelor care reprezintă întreprinderea din punct de vedere juridic, în cazul operatorului sistemului de transport sau în cazul rețelilor electrice de transport, și să exercite, direct sau indirect, controlul sau vreun drept asupra unei întreprinderi care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice;

d) să fie membru al/membri ai consiliului de supraveghere, al/ai consiliului de administrație sau al/ai organelor care reprezintă întreprinderea din punct de vedere juridic, atât în cazul unei întreprinderi care desfășoară oricare dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice, cât și în cazul operatorului sistemului de transport sau al unei rețele electrice de transport.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (2) lit. a)–c) includ, în special:

a) competența de a exercita drepturile de vot;

b) competența de a numi membri ai consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organelor care reprezintă întreprinderea din punct de vedere juridic;

c) deținerea, în mod direct sau indirect, a unei cote majoritare.

(4) În sensul alin. (2) lit. a) și b), noțiunea de „întreprindere care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de

furnizare a energiei electrice” include noțiunea de „întreprindere care desfășoară una dintre activitățile de producere a gazelor naturale, de trading cu gaze naturale sau de furnizare a gazelor naturale” în sensul Legii nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale, iar noțiunile de „operator al sistemului de transport” și „rețea de transport” se referă și la noțiunile de „operator al sistemului de transport” și „rețea de transport” cu înțelesul prevăzut de legea respectivă.

(5) În sensul alin. (2) lit. b), noțiunea de „întreprindere care desfășoară oricare dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice” nu include consumatorii finali care produc sau vând energie electrică, direct sau prin intermediul întreprinderilor asupra cărora aceștia exercită controlul, individual sau în comun, cu condiția ca aceștia, inclusiv în ceea ce privește cotele atribuite lor în energia electrică produsă de întreprinderile controlate, să fie, din punctul de vedere al consumului mediu anual, consumatori finali care consumă o cantitate de energie electrică mai mare decât cantitatea de energie electrică livrată în rețeaua electrică și cu condiția ca valoarea economică a energiei electrice pe care o vând terților să fie nesemnificativă în raport cu valoarea corelată a celorlalte activități comerciale ale acestora.

(6) Obligația prevăzută la alin. (1) se consideră îndeplinită în cazul în care două sau mai multe întreprinderi care dețin rețele electrice de transport au creat o asociație în participațiune care exercită în două sau în mai multe părți contractante ale Comunității Energetice rolul de operator al sistemului de transport în legătură cu acele rețele electrice de transport. Nicio altă întreprindere nu poate face parte din asociația în participațiune, cu excepția cazului în care a fost desemnată ca operator al sistemului de transport sau operator de sistem independent, asigurându-se respectarea cerințelor relevante de separare și de certificare în conformitate cu prezenta lege.

(7) În cazul în care persoana sau persoanele menționate la alin. (2) reprezintă o autoritate publică, o autoritate a administrației publice centrale, două autorități publice separate, două autorități distincte ale administrației publice centrale de specialitate care exercită controlul asupra operatorului sistemului de transport sau asupra rețelilor electrice de transport, pe de o parte, și asupra unei întreprinderi care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice, pe de altă parte, acestea nu se consideră a fi aceeași persoană sau aceleași persoane.

(8) Operatorului sistemului de transport care a făcut parte dintr-o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală i se interzice să transmită informații care constituie secret comercial, în conformitate cu art. 31, precum și să transfere personalul propriu către întreprinderi care desfășoară una dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice.

(9) Prin derogare de la alin. (1) și (2), în cazul în care la data de 6 octombrie 2011 rețelele electrice de transport erau deținute cu titlu de proprietate de o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală, se permite implementarea modelului de operator de sistem independent în condițiile stabilite la art. 27.

(10) Întreprinderile electroenergetice care desfășoară oricare dintre activitățile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice nu pot să exercite, direct sau indirect, controlul sau vreun drept asupra operatorilor sistemelor de transport separați care aplică prevederile alin. (1) și (2).

Articolul 27. Operatorul de sistem independent

(1) În cazul în care la data de 6 octombrie 2011 rețelele electrice de transport erau deținute cu titlu de proprietate

de o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală, prin derogare de la art. 26 alin. (1), la propunerea proprietarului rețelilor electrice de transport, Agenția desemnează un operator de sistem independent, cu condiția îndeplinirii de către acesta a următoarelor cerințe:

a) operatorul care urmează să fie desemnat ca operator de sistem independent (operatorul candidat) demonstrează că îndeplinește cerințele prevăzute la art. 26 alin. (2);

b) operatorul candidat demonstrează că are la dispoziție resursele financiare, tehnice, fizice și umane necesare pentru îndeplinirea funcțiilor și obligațiilor stabilite în prezenta lege pentru operatorul sistemului de transport, în special la art. 35;

c) operatorul candidat și-a asumat angajamentul să respecte planul de dezvoltare a rețelilor electrice de transport pentru 10 ani, a cărui realizare este monitorizată de Agenție;

d) proprietarul rețelilor electrice de transport demonstrează că dispune de capacitatea de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la art. 28 alin. (4). În acest scop, acesta trebuie să prezinte Agenției toate proiectele de contracte cu operatorul candidat și cu orice altă entitate relevantă;

e) operatorul candidat demonstrează că dispune de capacitatea necesară de a îndeplini obligațiile privind acordarea accesului la rețelele electrice de transport și privind cooperarea cu operatorii sistemelor de transport la nivel european și regional.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 9 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice, actul normativ/contractul de dare în folosință a activelor către operatorul candidat va specifica bunurile din domeniul public al statului aflate în evidența contabilă a operatorului sistemului de transport la data transmiterii/semnării contractului, iar lista bunurilor respective va fi actualizată după finalizarea inventarierii și delimitării acestora.

(3) În cazul în care Agenția stabilește că cerințele prevăzute la alin. (2) sunt îndeplinite, aceasta desemnează operatorul candidat ca operator de sistem independent prin aplicarea procedurii de certificare prevăzute la art. 30.

Articolul 28. Obligațiile operatorului de sistem

independent și ale proprietarului rețelilor electrice de transport

(1) Întreprinderea electroenergetică care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 27 și este desemnată ca operator de sistem independent are următoarele obligații:

a) să acorde și să gestioneze accesul terților la rețelele electrice de transport și să colecteze plățile pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice în baza tarifelor reglementate aprobate în conformitate cu prezenta lege, plățile aferente gestionării congestiilor, precum și plățile în cadrul mecanismului de compensare între operatorii sistemelor de transport;

b) să exploateze, să întrețină, să modernizeze și să dezvolte rețelele electrice de transport, să asigure capacitatea pe termen lung a rețelilor electrice de transport de a satisface cererea rezonabilă privind transportul energiei electrice, elaborând și executând planurile de dezvoltare a rețelilor electrice de transport pentru 10 ani și planurile anuale de investiții. În scopul modernizării și dezvoltării rețelilor electrice de transport, operatorul de sistem independent este responsabil de planificarea, construirea și darea în exploatare a noii infrastructuri. În acest sens, operatorul de sistem independent acționează ca operator al sistemului de transport și îndeplinește funcțiile și obligațiile prevăzute la art. 35.

(2) Operatorul de sistem independent exercită toate atribuțiile și beneficiază de drepturile prevăzute în conformitate cu prezenta lege pentru operatorul sistemului de transport.

(3) Proprietarul rețelelor electrice de transport nu poate îndeplini funcțiile privind acordarea și gestionarea accesului terților la rețelele electrice de transport pe care le deține, nici funcțiile privind elaborarea și implementarea planurilor de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani și a planurilor de investiții.

(4) În cazul în care a fost desemnat un operator de sistem independent, proprietarul rețelelor electrice de transport are următoarele obligații:

a) să coopereze cu operatorul de sistem independent și să îi ofere acestuia suportul necesar pentru îndeplinirea funcțiilor și a obligațiilor sale prevăzute în prezenta lege, precum și să furnizeze informațiile necesare în acest sens;

b) să finanțeze investițiile asupra cărora a decis operatorul de sistem independent și care au fost aprobate de Agenție sau să își exprime consimțământul pentru finanțarea de către orice parte interesată, inclusiv de către operatorul de sistem independent. Toate aranjamentele financiare relevante se aprobă de către Agenție. Înainte de aprobare, Agenția consultă proprietarul rețelelor electrice de transport, precum și alte părți interesate;

c) să își asume răspunderea în legătură cu activele rețelei electrice de transport, cu excepția răspunderii aferente funcțiilor și obligațiilor operatorului de sistem independent;

d) să ofere garanții pentru a facilita finanțarea dezvoltării rețelelor electrice de transport, cu excepția investițiilor pentru care și-a dat acordul să fie finanțate de către orice parte interesată, inclusiv de către operatorul de sistem independent, în conformitate cu lit. b).

(5) Monitorizarea respectării de către proprietarul rețelelor electrice de transport a obligațiilor prevăzute la alin. (4) se realizează de către Agenție și Consiliul Concurenței, în limitele atribuțiilor stabilite de lege.

(6) Operatorul de sistem independent și proprietarul rețelelor electrice de transport transmit Agenției informațiile privind îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul articol, precum și a celor prevăzute la art. 29, în termenele și în conformitate cu procedurile stabilite de Agenție.

Articolul 29. Separarea proprietarului rețelelor electrice de transport

(1) În cazul în care, în condițiile art. 27 alin. (1), a fost desemnat un operator de sistem independent, proprietarul rețelelor electrice de transport care face parte dintr-o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală trebuie să fie independent, cel puțin din punct de vedere funcțional, decizional și al forme sale juridice de organizare, față de alte activități care nu au legătură cu transportul energiei electrice.

(2) Pentru a asigura independența proprietarului rețelelor electrice de transport, în conformitate cu alin. (1), trebuie să fie respectate următoarele condiții minime:

a) persoanele cu funcții de conducere în cadrul proprietarului rețelelor electrice de transport să nu participe în structurile întreprinderii electroenergetice integrate care este responsabilă, direct sau indirect, de îndeplinirea zilnică a activității de producere a energiei electrice, de distribuție a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice;

b) să fie întreprinse măsurile necesare pentru a garanta că interesele profesionale ale persoanelor cu funcții de conducere în cadrul proprietarului rețelelor electrice de transport sunt luate în considerare în așa fel încât să se asigure faptul că aceștia au posibilitatea să acționeze în mod independent;

c) proprietarul rețelelor electrice de transport să elaboreze un program de conformitate care să conțină măsurile întreprinse pentru a asigura excluderea comportamentului discriminatoriu și să asigure monitorizarea

adecvată a respectării acestui program. Programul de conformitate stabilește obligațiile specifice impuse angajaților proprietarului rețelelor electrice de transport pentru îndeplinirea obiectivelor respective. Persoana sau organul responsabil de monitorizarea programului de conformitate își desfășoară activitatea cu aplicarea prin analogie a prevederilor art. 62 și înaintează Agenției, în termenele stabilite, un raport anual în care prezintă măsurile întreprinse pentru implementarea programului de conformitate. Raportul respectiv se publică pe site-ul web al proprietarului rețelelor electrice de transport.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) se aplică și în cazul cenzorilor sau al persoanelor care dețin funcții de răspundere în cadrul comitetului de cenzori, în funcție de forma juridică de organizare a întreprinderii.

(4) Dacă are indicii cu privire la nerespectarea de către proprietarul rețelelor electrice de transport a obligațiilor prevăzute în prezentul articol, Agenția inițiază în mod repetat procedura de certificare pentru evaluarea respectării cerințelor de separare și independență a operatorului sistemului de transport, conform art. 32 alin. (1) lit. b).

Articolul 30. Desemnarea și certificarea operatorului sistemului de transport

(1) Înainte de a fi desemnată ca operator al sistemului de transport, prin eliberarea licenței pentru transportul energiei electrice, întreprinderea electroenergetică trebuie să fie certificată conform procedurii prevăzute în prezentul articol.

(2) După îndeplinirea tuturor cerințelor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport, stabilite la art. 26 alin. (1) și (2) sau la art. 27, întreprinderea electroenergetică notifică în scris Agenția cu privire la aceasta, solicită certificarea și prezintă toate documentele, datele și informațiile corespunzătoare.

(3) În termen de cel mult 4 luni de la data notificării Agenției de către operatorul sistemului de transport conform alin. (2) și sub rezerva prezentării tuturor documentelor, datelor și informațiilor care atestă respectarea de către operatorul sistemului de transport a cerințelor privind separarea și independența, Agenția adoptă o hotărâre privind certificarea provizorie a operatorului sistemului de transport.

(4) În cazul în care Agenția nu adoptă în termenul stabilit la alin. (3) hotărârea privind certificarea provizorie sau nu notifică în scris operatorul sistemului de transport despre refuzul privind certificarea, aceasta se consideră acordată pe baza principiului aprobării tacite. După expirarea termenului stabilit, la cererea operatorului sistemului de transport, Agenția este obligată, în termen de 5 zile lucrătoare, să adopte o hotărâre cu privire la constatarea aprobării tacite privind certificarea provizorie a operatorului sistemului de transport.

(5) Agenția notifică fără întârziere Secretariatul Comunității Energetice cu privire la hotărârea privind certificarea provizorie a operatorului sistemului de transport, aprobată în mod explicit sau tacit, și prezintă acestuia documentele și informațiile relevante. În termen de două luni sau, în cazul în care se solicită opinia Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, în termen de 4 luni de la primirea notificării, Secretariatul Comunității Energetice prezintă Agenției opinia sa privind îndeplinirea de către operatorul sistemului de transport a condițiilor de certificare. În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice nu emite o opinie în termenul stabilit, se consideră că acesta nu a avut obiecții față de hotărârea Agenției privind certificarea provizorie a operatorului sistemului de transport.

(6) În termen de cel mult două luni de la primirea opiniei Secretariatului Comunității Energetice cu privire la îndeplinirea de către operatorul sistemului de transport a condițiilor de certificare, Agenția adoptă hotărârea finală cu privire la

certificarea operatorului sistemului de transport, luând în considerare în cea mai mare măsură opinia Secretariatului Comunității Energetice.

(7) Hotărârea Agenției privind certificarea operatorului sistemului de transport și opinia Secretariatului Comunității Energetice se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe site-ul web oficial al Agenției și pe cel al Secretariatului Comunității Energetice. În cazul în care hotărârea Agenției privind certificarea operatorului sistemului de transport diferă de opinia Secretariatului Comunității Energetice, Agenția indică în hotărâre și publică împreună cu aceasta motivele care au stat la baza deciziei sale divergente și, de asemenea, informează Secretariatul Comunității Energetice.

(8) În cadrul procedurii de certificare, Agenția, Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice solicită de la operatorul sistemului de transport, precum și de la întreprinderile electroenergetice care îndeplinesc oricare dintre funcțiile de producere a energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice orice tip de informații necesare în legătură cu exercitarea de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute în prezentul articol. Operatorul sistemului de transport și întreprinderile electroenergetice menționate au obligația de a prezenta informațiile solicitate.

(9) Agenția, Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sunt obligate să nu divulge informații care constituie secret comercial.

(10) Operatorul sistemului de transport se consideră certificat numai după publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a hotărârii privind certificarea operatorului sistemului de transport, adoptată de Agenție la finalizarea procedurii prevăzute în prezentul articol.

Articolul 31. Cerințe de confidențialitate și transparență pentru operatorul sistemului de transport și proprietarul rețelelor electrice de transport

(1) Fără a aduce atingere obligației legale de a divulga informații în temeiul prezentei legi și al altor acte normative, operatorul sistemului de transport și proprietarul rețelelor electrice de transport păstrează confidențialitatea informațiilor care constituie secret comercial obținute în cursul desfășurării activității lor și împiedică divulgarea în mod discriminatoriu a informațiilor despre propriile activități care pot fi avantajoase din punct de vedere economic. Operatorul sistemului de transport și proprietarul rețelelor electrice de transport nu dezvăluie nicio informație care constituie secret comercial celorlalte părți ale întreprinderii electroenergetice integrate pe verticală, cu excepția cazului în care această dezvăluire este necesară pentru efectuarea unei tranzacții comerciale. Pentru a asigura respectarea deplină a normelor privind separarea informațiilor, proprietarul rețelelor electrice de transport și partea rămasă a întreprinderii nu utilizează servicii comune, cum ar fi serviciile juridice comune, în afară de serviciile pur administrative sau informatice.

(2) Operatorului sistemului de transport i se interzice, în cazul vânzării sau cumpărării energiei electrice de către întreprinderi înrudite, să utilizeze abuziv informații care constituie secret comercial obținute de la terți în contextul oferirii sau negocierii accesului la rețelele electrice de transport.

(3) Informațiile necesare asigurării unei concurențe efective și funcționării eficiente a pieței energiei electrice se fac publice. Această obligație nu aduce atingere păstrării confidențialității informațiilor care constituie secret comercial.

Articolul 32. Monitorizarea respectării cerințelor de separare

(1) Agenția monitorizează respectarea continuă de

către operatorul sistemului de transport a cerințelor privind separarea și independența acestuia, prevăzute în prezenta lege. Agenția inițiază în mod repetat procedura de certificare pentru evaluarea îndeplinirii cerințelor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport în următoarele cazuri:

a) în cazul notificării efectuate de operatorul sistemului de transport în conformitate cu alin. (2);

b) din oficiu, când are cunoștință că modificarea planificată a drepturilor sau influenței asupra proprietarilor rețelelor electrice de transport sau asupra operatorului sistemului de transport poate conduce la încălcarea condițiilor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport sau când are motive să creadă că s-ar fi produs o astfel de încălcare;

c) la cererea motivată a Secretariatului Comunității Energetice.

(2) Operatorul sistemului de transport este obligat să notifice Agenția cu privire la orice tranzacție planificată care poate necesita o reevaluare a respectării de către acesta a condițiilor privind separarea și independența operatorului sistemului de transport.

(3) În termen de cel mult 4 luni de la data apariției a cel puțin unuia dintre cazurile indicate la alin. (1), Agenția adoptă hotărârea privind certificarea provizorie a operatorului sistemului de transport. În cazul notificării repetate a operatorului sistemului de transport, prevederile art. 30 alin. (4)–(10) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care Agenția constată că au fost încălcate cerințele privind separarea și/sau independența operatorului sistemului de transport, operatorul sistemului de transport și/sau proprietarul/propietarii rețelelor electrice de transport este/sunt obligat/obligați să înlăture aceste încălcări în termenele stabilite în hotărârea Agenției. Operatorul sistemului de transport prezintă Agenției toate documentele, datele și informațiile care atestă înlăturarea încălcărilor constatate.

(5) Dacă operatorul sistemului de transport nu înlătură, în termenele stabilite, încălcările constatate, Agenția inițiază procedura de retragere a licenței pentru transportul energiei electrice, în conformitate cu art. 23 alin. (2) lit. h) și aplică sancțiunea financiară stabilită la art. 146 alin. (4) lit. e).

Articolul 33. Certificarea în raport cu țările terțe

(1) În cazul în care Agenția înregistrează o cerere de certificare din partea operatorului sistemului de transport sau a proprietarului rețelelor electrice de transport care este controlat de o persoană sau de mai multe persoane din una sau din mai multe țări terțe, Agenția este obligată să notifice Secretariatul Comunității Energetice despre acest fapt. În sensul prezentului articol, prin *țară terță* se înțelege o țară care nu este stat membru al Uniunii Europene sau parte contractantă a Comunității Energetice.

(2) Agenția notifică fără întârziere Secretariatul Comunității Energetice cu privire la orice circumstanțe în urma cărora o persoană sau mai multe persoane din una sau mai multe țări terțe ar putea obține controlul asupra unei rețele electrice de transport sau al unui operator al sistemului de transport. Operatorul sistemului de transport este obligat să informeze Agenția despre survenirea oricăror circumstanțe în baza cărora o persoană sau mai multe persoane din una sau mai multe țări terțe ar putea obține controlul asupra unei rețele electrice de transport sau al operatorului sistemului de transport.

(3) Certificarea în raport cu țările terțe se realizează cu respectarea procedurii stabilite la art. 30, ținând cont de cerințele specifice stabilite în prezentul articol.

(4) Agenția refuză certificarea operatorului sistemului de transport controlat de o persoană sau de mai multe persoane din una sau mai multe țări terțe dacă nu se demonstrează că:

1) entitatea în cauză respectă cerințele stabilite la art. 26;
2) acordarea certificării nu pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie electrică a Republicii Moldova și a Comunității Energetice. La examinarea acestui aspect, Agenția ține cont de:

a) drepturile și obligațiile Comunității Energetice față de respectiva țară terță, în conformitate cu principiile dreptului internațional, inclusiv de drepturile și obligațiile care decurg din orice acord încheiat cu una sau cu mai multe țări terțe la care Comunitatea Energetică este parte și care abordează problemele securității aprovizionării cu energie electrică;

b) drepturile și obligațiile Republicii Moldova față de țara terță în cauză în conformitate cu acordurile încheiate cu țara respectivă, în măsura în care acestea nu contravin Tratatului Comunității Energetice;

c) drepturile și obligațiile care rezultă din Acordul de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană sau din acordurile comerciale încheiate între Republica Moldova și Uniunea Europeană;

d) alte circumstanțe specifice cazului dat și țării terțe implicate.

(5) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și/sau alte autorități ale administrației publice centrale sunt obligate să ofere Agenției, la cerere, un avis asupra aspectelor menționate la alin. (4).

(6) Agenția, înainte de a adopta hotărârea privind certificarea operatorului sistemului de transport controlat de o persoană sau de mai multe persoane din una sau mai multe țări terțe, solicită opinia Secretariatului Comunității Energetice cu privire la faptul dacă:

a) entitatea în cauză respectă cerințele prevăzute la art. 26;

b) acordarea certificării nu va pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie electrică în Comunitatea Energetică.

Articolul 34. Deținerea instalațiilor de stocare a energiei de către operatorul sistemului de transport

(1) Operatorul sistemului de transport nu deține, nu dezvoltă, nu administrează și nu exploatează instalații de stocare a energiei.

(2) Prin derogare de la alin. (1), operatorul sistemului de transport poate deține, dezvolta, administra sau exploata instalații de stocare a energiei în cazul în care acestea sunt componente de rețea complet integrate și Agenția a aprobat, prin hotărâre, acordarea unei derogări sau în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) în urma unei proceduri de licitație deschisă, transparentă și nediscriminatorie, organizată de operatorul sistemului de transport și supusă în prealabil aprobării de către Agenție, nu a fost atribuit altor părți dreptul de a deține, dezvolta, administra sau exploata astfel de instalații sau aceste părți nu au fost în măsură să furnizeze aceste servicii la un cost rezonabil și în timp util;

b) astfel de instalații de stocare a energiei sau servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței sunt necesare pentru ca operatorul sistemului de transport să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi pentru asigurarea funcționării eficiente, sigure și fiabile a rețelelor electrice de transport și nu sunt utilizate pentru cumpărarea sau vânzarea energiei electrice pe piața energiei electrice;

c) Agenția a evaluat necesitatea unei astfel de derogări, a efectuat o evaluare ex ante a aplicării procedurii de licitație, inclusiv a condițiilor procedurii de licitație, și și-a dat acordul printr-o hotărâre adoptată în acest sens.

(3) Agenția poate elabora instrucțiuni sau clauze de achiziție pentru a ajuta operatorul sistemului de transport să asigure o procedură de licitație echitabilă.

(4) Agenția notifică Secretariatul Comunității Energetice și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice cu privire la adoptarea hotărârii de acordare a unei derogări în conformitate cu alin. (2) și prezintă informații relevante despre cerere și motivele acordării derogării.

(5) Agenția efectuează, cel puțin o dată la 5 ani, o consultare publică cu privire la instalațiile existente de stocare a energiei pentru a evalua disponibilitatea potențială și interesul altor părți de a investi în astfel de instalații. În cazul în care, în urma consultării publice, Agenția constată că alte părți sunt capabile să dețină, să dezvolte, să administreze sau să exploateze instalații de stocare a energiei într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, aceasta adoptă o hotărâre justificată prin care obligă operatorul sistemului de transport să elimine treptat activitățile legate de stocarea energiei. Obligația de eliminare treptată a activității de stocare a energiei urmează a fi realizată în termen de 18 luni de la data stabilită de Agenție în hotărârea adoptată în conformitate cu prezentul alineat.

(6) Odată cu impunerea obligației operatorului sistemului de transport de a elimina treptat activitățile legate de stocarea energiei, în conformitate cu prevederile alin. (5), Agenția poate decide cu privire la acordarea unei compensații rezonabile operatorului sistemului de transport pentru recuperarea valorii reziduale a investițiilor efectuate în instalația/instalațiile de stocare a energiei.

(7) Prevederile alin. (5) nu se aplică componentelor de rețea complet integrate sau pentru perioada obișnuită de amortizare a noilor instalații de stocare a energiei în raport cu care există o decizie finală de investiție până în 2026, cu condiția ca astfel de instalații de stocare a energiei:

a) să fie racordate la rețeaua electrică de transport în cel mult doi ani de la adoptarea deciziei respective de investiție;

b) să fie integrate în rețeaua electrică de transport;

c) să fie utilizate exclusiv pentru restabilirea instanțelor reactivă a securității rețelei electrice în cazul unor situații neprevăzute în rețea, dacă o astfel de măsură de restabilire începe imediat și se încheie în momentul în care redispensarea aplicată în mod obișnuit poate soluționa problema apărută;

d) să nu fie utilizate pentru achiziționarea sau vânzarea energiei electrice pe piața energiei electrice, inclusiv pentru echilibrare.

Secțiunea a 2-a

Funcțiile și obligațiile operatorului sistemului de transport

Articolul 35. Funcțiile și obligațiile generale ale operatorului sistemului de transport

(1) Operatorul sistemului de transport trebuie să îndeplinească următoarele funcții și obligații:

a) să asigure capacitatea pe termen lung a rețelelor electrice de transport de a satisface cererile rezonabile pentru transportul energiei electrice, prin elaborarea și implementarea planurilor de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, ținând cont de prognoza producerii și a consumului de energie electrică, în strânsă cooperare cu operatorii sistemelor de transport și operatorii sistemelor de distribuție învecinate;

b) să asigure de mijloace financiare, tehnice și de personal adecvate pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care îi revin;

c) să exploateze, să întrețină, să modernizeze și să dezvolte rețelele electrice de transport în condiții de securitate, fiabilitate și eficiență, cu respectarea prevederilor menite să asigure protecția mediului și în strânsă cooperare cu operatorii sistemelor de transport și de distribuție învecinate. La exploatarea, întreținerea, modernizarea și dezvoltarea rețelelor electrice de transport, operatorul sistemului de transport trebuie să aplice metode moderne

de management al eficienței energetice și/sau al cererii și să utilizeze toate sursele disponibile de flexibilitate și digitalizare prin integrarea tehnologiilor inovatoare în sistemul electroenergetic;

d) să contribuie la securitatea aprovizionării cu energie electrică prin rețele electrice de transport exploatate și întreținute în mod corespunzător, prin asigurarea de capacități de transport adecvate, precum și să contribuie la fiabilitatea sistemului electroenergetic și să transmită informațiile aferente organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în conformitate cu prezenta lege;

e) să gestioneze fluxurile de energie electrică în rețelele electrice de transport ținând cont de schimburile cu alte sisteme electroenergetice cu care acestea sunt interconectate. În acest scop, operatorul sistemului de transport asigură funcționarea sigură, fiabilă și eficientă a rețelor electrice de transport, precum și disponibilitatea tuturor serviciilor de sistem necesare, inclusiv a celor oferite de consumul dispecerizabil și de instalațiile de stocare a energiei, în măsura în care această disponibilitate nu depinde de un alt sistem de transport cu care este interconectată rețeaua sa;

f) să îndeplinească funcția de gestionare a congestiilor în rețelele electrice de transport, inclusiv în interconexiuni, precum și să asigure utilizarea eficientă a capacităților rețelor electrice de transport, inclusiv a capacității interzonale;

g) să încaseze veniturile rezultate din gestionarea congestiilor, precum și plățile efectuate în cadrul mecanismului de compensare între operatorii sistemelor de transport;

h) să acorde și să gestioneze accesul terților la rețeaua electrică de transport și să ofere explicații motivate în cazul în care accesul la rețeaua electrică de transport este refuzat;

i) să asigure un tratament nediscriminatoriu între utilizatorii de sistem sau categoriile de utilizatori de sistem, evitând, în special, discriminarea în favoarea întreprinderilor înrudite;

j) să prezinte operatorilor de sistem ai altor rețele electrice cu care rețelele sale sunt interconectate suficiente informații pentru a asigura securitatea și eficiența exploatații, precum și dezvoltarea coordonată și interoperabilitatea rețelor electrice interconectate;

k) să prezinte, într-un mod inteligibil, cuantificabil și accesibil, toate informațiile necesare utilizatorilor de sistem pentru accesul eficient la rețelele electrice de transport și pentru utilizarea acestor rețele, precum și informații privind serviciile pe care le prestează și privind condițiile relevante aplicate, inclusiv cele privind capacitatea contractată și capacitatea disponibilă, fără a se limita la informații tehnice, cu excepția informațiilor determinate de Agenție ca fiind informații oficiale cu accesibilitate limitată;

l) să răspundă oricărei solicitări de serviciu în termenele și condițiile stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

m) să efectueze racordarea, deconectarea și reconectarea la rețelele electrice de transport în termenele și condițiile stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

n) să achiziționeze servicii de sistem pentru asigurarea securității operaționale;

o) să preia și să adopte cadrul de cooperare și coordonare între centrele de coordonare regionale;

p) să participe la evaluarea adecvanței resurselor la nivel european și național;

q) să asigure digitalizarea rețelei electrice de transport;

r) să se ocupe de gestionarea datelor, inclusiv de dezvoltarea sistemelor de gestionare a datelor, de securi-

tatea cibernetică și de protecția datelor, sub rezerva normelor aplicabile și fără a aduce atingere competenței altor autorități;

s) să publice zilnic pe propriul site web informații operative și tehnice privind funcționarea sistemului electroenergetic. Lista informațiilor care urmează să fie publicate se aprobă de Agenție;

t) să efectueze lucrări de defrișare sau tăieri de modelare a vegetației pentru a crea și menține distanța de apropiere față de rețelele electrice de transport în zonele de protecție ale rețelor electrice;

u) să îndeplinească alte funcții și obligații stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

v) să prezinte lunar datele privind producătorii și centralele electrice care utilizează surse regenerabile instituției publice care asigură suportul în implementarea politicii statului în domeniul eficienței energetice și al promovării utilizării energiei din surse regenerabile.

(2) Operatorul sistemului de transport este obligat să organizeze, în conformitate cu licența pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic, dirijarea operativ-tehnologică unică a sistemului electroenergetic și gestionarea fluxurilor de energie electrică provenite din sistemele electroenergetice ale țărilor vecine sau direcționate către acestea, într-un mod echitabil, transparent și nediscriminatoriu.

(3) Operatorul sistemului de transport este obligat să construiască capacitate transfrontalieră suficientă pentru a interconecta sistemul electroenergetic al Republicii Moldova cu sistemele electroenergetice din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene și/sau pentru a îl integra în piața regională, răspunzând tuturor solicitărilor justificate din punct de vedere tehnic și economic privind capacitatea și ținând cont de necesitatea asigurării securității aprovizionării cu energie electrică.

(4) În conformitate cu licența pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic, operatorul sistemului de transport este responsabil pentru echilibrarea sistemului electroenergetic. La îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) lit. n), operatorul sistemului de transport achiziționează servicii de echilibrare cu respectarea următoarelor condiții:

a) utilizarea unor proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe mecanisme de piață, stabilite în Regulile pieței energiei electrice, și respectarea principiilor stabilite la art. 91;

b) participarea tuturor întreprinderilor electroenergetice calificate și a participanților la piață, inclusiv a participanților la piață care oferă energie din surse regenerabile, a participanților la piață care oferă servicii de consum dispecerizabil, a operatorilor instalațiilor de stocare a energiei și a agregatorilor. În acest scop, operatorul sistemului de transport elaborează cerințe tehnice de calificare pentru participare la piața de echilibrare și le prezintă spre aprobare Agenției, după consultarea participanților la piață.

(5) Cerințele stabilite la alin. (4) se aplică la achiziția de servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări a circumstanțelor existente din sectorul electroenergetic, Agenția constată că achiziția și prestarea acestor servicii de sistem prin aplicarea mecanismelor de piață nu sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor și aprobă o derogare în acest scop. Operatorul sistemului de transport este în drept, în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice, să achiziționeze servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței și de la participanții la piață implicați în servicii de consum dispecerizabil sau de la

operatorii instalațiilor de stocare a energiei și trebuie să utilizeze măsuri de eficiență energetică atunci când aceste servicii atenuează în mod eficient, din punctul de vedere al costurilor, necesitatea de a moderniza sau de a înlocui capacitățile de producere a energiei electrice și de a sprijini funcționarea eficientă și sigură a rețelelor electrice de transport. Obligația de a achiziționa servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței menționată în prezentul alineat nu se aplică în raport cu componentele de rețea complet integrate.

(6) Operatorul sistemului de transport, în urma unui proces transparent și participativ, care include utilizatorii de sistem relevanți și operatorii sistemelor de distribuție, stabilește specificații pentru serviciile de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței și, după caz, produse de piață standardizate pentru serviciile respective cel puțin la nivel național. Specificațiile se prezintă Agenției pentru aprobare și trebuie să asigure participarea efectivă și nediscriminatorie a tuturor participanților la piață, inclusiv a participanților la piață care oferă energie electrică din surse regenerabile, a participanților la piață care oferă servicii de consum dispecerizabil, a operatorilor instalațiilor de stocare a energiei și a agregatorilor. Operatorul sistemului de transport face schimb de informații și coordonează cu operatorii sistemelor de distribuție măsuri pentru a asigura utilizarea optimă a resurselor, pentru a asigura funcționarea sigură și eficientă a sistemului electroenergetic și pentru a facilita dezvoltarea piețelor de energie electrică. Costurile rezonabile și justificate suportate de operatorul sistemului de transport în legătură cu achiziționarea de servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței, inclusiv costurile legate de transmiterea de date și costurile asociate cu infrastructura de comunicații, se iau în considerare de către Agenție la aprobarea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice în conformitate cu prevederile metodologiei de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice (în continuare – *metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice*).

(7) Operatorul sistemului de transport este obligat să achiziționeze, în mod transparent și nediscriminatoriu, folosind mecanisme de piață, energia electrică necesară pentru acoperirea consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică din rețelele electrice de transport pe care le exploatează în procesul desfășurării activității licențiate. Costurile aferente achiziției de energie electrică în conformitate cu prezentul alineat se iau în considerare de către Agenție la aprobarea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice.

(8) La desfășurarea activității de transport al energiei electrice, operatorul sistemului de transport încheie și execută contractele prevăzute în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție, inclusiv în codurile rețelelor electrice și în liniile directoare.

(9) La îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului articol, operatorul sistemului de transport facilitează în primul rând integrarea piețelor de energie electrică. În cadrul activității sale, operatorul sistemului de transport trebuie să țină cont de recomandările emise de centrul de coordonare regional.

(10) Operatorul sistemului de transport participă la cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și a piețelor intrazilnice și îndeplinește atribuțiile asociate, în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor, aprobate de Agenție. La îndeplinirea atribuțiilor și funcțiilor legate de cuplarea unică a piețelor, operatorul sistemului de transport cooperează cu operatorul pieței energiei electrice desemnat, precum și cu operatorii sistemelor de transport și cu operatorii pieței

energiei electrice desemnați din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene.

(11) Prin derogare de la art. 19 alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite în codurile rețelelor electrice și în liniile directoare, operatorul sistemului de transport poate delega, în totalitate sau parțial, sarcinile care îi sunt atribuite conform actelor normative respective. În acest caz, operatorul sistemului de transport rămâne responsabil pentru asigurarea respectării obligațiilor pe care le-a delegat părții terțe (operatorului delegat), inclusiv pentru asigurarea accesului la informațiile necesare monitorizării de către Agenție.

(12) Operatorul sistemului de transport cooperează cu ENTSO-E și, acolo unde este necesar în conformitate cu cerințele stabilite în cadrul Comunității Energetice, transmite către aceasta toate informațiile și datele necesare în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative de reglementare aprobate de Agenție, inclusiv cu codurile rețelelor electrice și cu liniile directoare, sau în modul stabilit de ENTSO-E.

(13) Operatorul sistemului de transport cooperează cu ACER și furnizează orice informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ACER în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, precum și întreprinde măsurile și acțiunile necesare pentru a pune în aplicare opiniile, recomandările și deciziile ACER. Operatorul sistemului de transport este în drept să formuleze opinii cu privire la subiectele examinate de ACER în cadrul procedurii de consultare organizate de aceasta. Operatorul sistemului de transport este în drept să conteste decizia ACER care îl vizează sau decizia ACER care, deși vizează alte persoane, este de interes direct pentru operatorul sistemului de transport, precum și să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru anularea unei decizii emise de ACER sau pentru că ACER nu a întreprins acțiunile necesare în termenele stabilite.

(14) Operatorul sistemului de transport este în drept să desfășoare și alte activități decât cele prevăzute în prezenta lege în cazul în care astfel de activități sunt necesare pentru ca acesta să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi, cu condiția ca autoritatea de reglementare să fi stabilit necesitatea unei astfel de derogări. Principiul stabilit în prezentul alineat nu aduce atingere dreptului operatorului sistemului de transport de a dezvolta sau de a exploata alte tipuri de rețele decât cele electrice.

Articolul 36. Funcțiile specifice ale operatorului sistemului de transport în legătură cu securitatea aprovizionării cu energie electrică

(1) Pentru a asigura securitatea sistemului și a contribui la securitatea aprovizionării cu energie electrică, operatorul sistemului de transport cooperează cu operatorii sistemelor de transport din blocul de reglaj frecvență-putere din care face parte, cu alți operatori ai sistemelor de transport din aceeași regiune de calcul al capacităților, cu operatorii pieței energiei electrice desemnați și cu alte entități desemnate sau delegate să execute funcții de piață în zona sa de control, precum și cu alte părți interesate relevante, în conformitate cu prezenta lege și cu codurile rețelelor electrice și liniile directoare care stabilesc reguli tehnice privind gestionarea incidentelor la nivel operațional.

(2) Operatorul sistemului de transport asigură continuitatea tranzacțiilor cu energie electrică, iar pe perioada stării de urgență, a stării de colaps sau de restaurare a sistemului electroenergetic suspendă activitățile de piață și procesele aferente acestora doar în ultimă instanță, în conformitate cu Codul rețelelor electrice privind starea de urgență și restaurarea sistemului electroenergetic, aprobat de Agenție.

(3) O criză de energie electrică se constată de către operatorul sistemului de transport și se confirmă de către Comisia pentru Situații Excepționale în modul stabilit în Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic. Pe perioada crizei de energie electrică, operatorul sistemului de transport este obligat să întreprindă acțiunile stabilite în prezenta lege, în Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic, precum și în dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale. În timpul crizei de energie electrică, operatorul sistemului de transport trebuie să respecte în continuare, deplin, regulile operaționale stabilite în Codul rețelor electrice privind starea de urgență și restaurarea sistemului electroenergetic.

(4) Restricționarea tranzacțiilor, inclusiv limitarea capacității interzonale deja alocate, limitarea capacității interzonale oferite pentru alocare sau limitarea prezentării de programe se inițiază doar în conformitate cu art. 44 alin. (2) și cu respectarea cerințelor stabilite în codurile rețelor electrice și în liniile directe relevante prevăzute la art. 39.

(5) Măsurile care nu sunt bazate pe piață, cum ar fi reducerea forțată a consumului de energie electrică, se aplică de către operatorul sistemului de transport numai în ultimă instanță, atunci când toate posibilitățile oferite de piață au fost epuizate sau când este evident că, singure, măsurile bazate pe piață nu sunt suficiente pentru a preveni înrăutățirea situației privind aprovizionarea cu energie electrică. Orice reducere forțată a consumului de energie electrică se aplică numai după ce au fost epuizate toate posibilitățile de deconectare voluntară a instalațiilor de utilizare ale consumatorilor finali sau dacă pentru realizarea posibilităților de deconectare voluntară nu este suficient timp. Operatorul sistemului de transport aplică măsuri care nu sunt bazate pe piață doar dacă acestea sunt necesare, proporționale, nediscriminatorii și temporare.

(6) Măsurile luate de operatorul sistemului de transport, precum și de alți participanți la piață, în timpul crizei de energie electrică în conformitate cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic și cu deciziile Comisiei pentru Situații Excepționale sunt obligatorii și prevalează în raport cu prevederile contractuale și actele normative în domeniu.

(7) În ceea ce privește asigurarea securității aprovizionării cu energie electrică, operatorul sistemului de transport efectuează evaluarea națională a adecvantei resurselor, în conformitate cu art. 50 alin. (1), precum și îndeplinește alte funcții prevăzute de prezenta lege.

Articolul 37. Planul de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru 10 ani

(1) Operatorul sistemului de transport efectuează dezvoltarea rețelor electrice de transport în legătură cu creșterea cererii de energie electrică astfel încât să fie asigurată fiabilitatea și continuitatea în aprovizionarea cu energie electrică a consumatorilor, cu respectarea prevederilor prezentei legi. Cheltuielile de dezvoltare a rețelor electrice de transport sunt suportate de operatorul sistemului de transport și se iau în considerare la stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice cu condiția ca acestea să fie efectuate în conformitate cu prevederile prezentului articol și ale art. 38, precum și cu prevederile Regulamentului privind planificarea, aprobarea și efectuarea investițiilor în sectorul electroenergetic (în continuare – *Regulamentul privind investițiile*), aprobat de Agenție.

(2) Prin derogare de la principiul stabilit la alin. (1), solicitantul care solicită accesul la rețeaua electrică de transport poate consimți să suporte costurile aferente dezvoltării rețelei electrice de transport necesare racordării dacă dezvoltarea porțiunii respective de rețea nu este inclusă în planul de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru

10 ani, este în beneficiul solicitantului respectiv și nu este necesară pentru utilizatorii de sistem existenți. Costurile care urmează să fie suportate de solicitant se stabilesc pe baza lucrărilor prevăzute în studiul de soluție elaborat în condițiile stabilite în Regulamentul privind racordarea. Solicitantul respectiv achită operatorului sistemului de transport costurile aferente dezvoltării rețelei electrice de transport în cauză, iar lucrările legate de dezvoltarea rețelei electrice de transport sunt efectuate de către operatorul sistemului de transport respectiv. Finanțarea de către solicitant a construcției rețelei electrice de transport nu acordă acestuia dreptul de proprietate asupra porțiunii de rețea respective, aceasta fiind în proprietatea operatorului sistemului de transport. Eventualele neînțelegeri dintre operatorul sistemului de transport și solicitant în legătură cu construcția porțiunii respective de rețea se examinează de Agenție în conformitate cu art. 142.

(3) În contextul obligației stabilite la alin. (1), operatorul sistemului de transport prezintă Agenției spre examinare și aprobare, cel puțin o dată la doi ani, un plan de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru 10 ani, elaborat ținând cont de cererea și de oferta existentă și prognozată de energie electrică, de strategia energetică a Republicii Moldova și după consultarea prealabilă a părților interesate.

(4) Planul de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru 10 ani trebuie să cuprindă măsuri eficiente pentru garantarea fiabilității sistemului electroenergetic, adecvantei sistemului și securității aprovizionării cu energie electrică, precum și să includă, fără a se limita la acestea:

a) descrierea infrastructurii existente, a stării ei actuale și a gradului de uzură, lista intervențiilor efectuate în ultimul an, precum și rezultatele obținute în urma studiilor efectuate privind dezvoltarea rețelor electrice de transport și în urma instalării sistemelor de măsurare inteligente;

b) descrierea rețelor electrice de transport și a obiectivelor aferente care necesită a fi construite sau modernizate în următorii 10 ani. În legătură cu executarea acestei prevederi, operatorul sistemului de transport trebuie să descrie scenariile de integrare a centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie din perspectiva analizei cost-beneficiu, în conformitate cu obiectivele naționale stabilite în actele normative din domeniul energiei regenerabile;

c) calendarul proiectelor de investiții planificate a fi realizate în următorii 10 ani;

d) estimarea capacităților necesare, prognoza evoluției producerii de energie electrică, inclusiv a producerii din surse regenerabile de energie, măsuri de eficiență energetică, de stocare a energiei și alte soluții de flexibilitate, prognoza consumului și estimări privind punerea în liberă circulație (importul) a energiei electrice;

e) descrierea mijloacelor și investițiilor necesare pentru a satisface cererea prognozată de energie electrică;

f) descrierea investițiilor deja aprobate și identificarea investițiilor noi care trebuie realizate în următorii 3 ani;

g) calendarul implementării tuturor proiectelor de investiții;

h) obiectivele planificate a fi obținute în urma implementării planului de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru 10 ani, în special în ceea ce privește durata întreruperilor și tensiunea în rețelele electrice de transport.

(5) La elaborarea planului de dezvoltare a rețelor electrice de transport pentru 10 ani, operatorul sistemului de transport trebuie să țină cont pe deplin de potențialul de utilizare a consumului dispecerizabil, a instalațiilor de stocare a energiei sau a altor resurse ca alternativă la extinderea rețelei electrice de transport, precum și de consumul de energie electrică preconizat, de tranzacțiile transfrontaliere cu energie electrică și de planurile de

investiții în rețelele electrice la nivel regional și la nivelul Comunității Energetice, după caz. În acest scop, operatorul sistemului de transport colaborează cu operatorii sistemelor de transport din țările vecine.

(6) Agenția consultă utilizatorii de sistem și alte părți interesate cu privire la planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, în mod deschis și transparent, publicând planul pe site-ul său web oficial. Agenția publică de asemenea rezultatele procesului de consultare, în special posibilele necesități de investiții.

(7) Agenția examinează dacă planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani acoperă toate necesitățile de investiții identificate pe parcursul procesului de consultare publică și dacă este în concordanță cu planul neobligatoriu al Uniunii Europene de dezvoltare a rețelei electrice de transport pe 10 ani, precum și cu Planul național integrat privind energia și clima, prevăzut la art. 7² din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. În cazul în care există îndoieli cu privire la concordanța cu planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani la nivelul Uniunii Europene, Agenția consultă ACER.

(8) Agenția poate solicita operatorului sistemului de transport să modifice planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, inclusiv în cazul în care acesta nu corespunde necesităților de investiții identificate în procesul de consultare publică, de asemenea solicită operatorului sistemului de transport să respecte recomandările ACER prezentate în contextul alin. (7).

(9) După examinarea și evaluarea planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, inclusiv prin prisma abordării necesităților de investiții identificate în procesul de consultare publică, Agenția aprobă planul de dezvoltare respectiv.

(10) Planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de transport și pe site-ul web oficial al Agenției. Operatorul sistemului de transport inițiază, la necesitate sau la solicitarea Agenției, procedura de modificare a planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, cu respectarea principiilor stabilite în prezentul articol.

Articolul 38. Executarea planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani și a planului de investiții

(1) Agenția monitorizează și evaluează implementarea planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani.

(2) În cazul în care operatorul sistemului de transport, din motive neimputabile lui, nu execută o investiție care, conform planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani, urma să fie executată în ultimii 3 ani și care este încă relevantă conform celui mai recent plan de dezvoltare, Agenția are obligația de a lua cel puțin una dintre următoarele măsuri pentru a garanta realizarea investiției în cauză:

a) să solicite operatorului sistemului de transport să execute investiția în cauză;

b) să organizeze o procedură de licitație pentru realizarea investiției în cauză, deschisă tuturor investitorilor interesați;

c) să oblige operatorul sistemului de transport să accepte o majorare de capital pentru a finanța investițiile necesare și să permită investitorilor independenți să participe la această majorare de capital.

(3) În cazul în care Agenția a făcut uz de competențele prevăzute la alin. (2) lit. b), aceasta obligă operatorul sistemului de transport să accepte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) finanțarea de către o parte terță;

b) construirea rețelei electrice de transport de către o parte terță;

c) construirea rețelei electrice de transport de către operatorul sistemului de transport însuși;

d) exploatarea noii rețele electrice de transport de către operatorul sistemului de transport însuși.

(4) Operatorul sistemului de transport este obligat să prezinte investitorilor toate informațiile necesare realizării investiției, să conecteze noua rețea electrică de transport la rețelele electrice de transport existente și să depună toate eforturile necesare pentru a facilita implementarea proiectului de investiții. Aranjamentele financiare relevante se supun aprobării de către Agenție.

(5) În cazul în care Agenția a făcut uz de competențele prevăzute la alin. (2), costurile investițiilor respective se includ în tariful reglementat pentru serviciul de transport al energiei electrice, aprobat de Agenție.

(6) În baza planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani aprobat, ținând cont de solicitările primite de la utilizatorii de sistem, existenți sau potențiali, precum și de informațiile actualizate privind starea și gradul de uzură ale rețelelor electrice de transport, operatorul sistemului de transport întocmește și înaintează Agenției spre aprobare, anual, până la data de 30 septembrie, planul de investiții pentru anul următor. Planurile anuale de investiții se elaborează de către operatorul sistemului de transport în conformitate cu cerințele stabilite în Regulamentul privind investițiile.

(7) Agenția examinează și aprobă, până la data de 30 noiembrie, planul anual de investiții prezentat de operatorul sistemului de transport, cu posibilitatea extinderii termenului de examinare cu cel mult o lună. La examinarea planului anual de investiții, Agenția, în caz de necesitate, solicită operatorului sistemului de transport să consulte autoritățile administrației publice centrale și locale, întreprinderile electroenergetice și anumiți utilizatori de sistem, existenți sau potențiali, în legătură cu planul anual de investiții și să prezinte Agenției informații cu privire la rezultatele consultărilor. În cazul în care planul anual de investiții prezentat de operatorul sistemului de transport nu corespunde cerințelor stabilite în Regulamentul privind investițiile, Agenția solicită operatorului sistemului de transport să efectueze modificările necesare.

(8) Operatorul sistemului de transport publică pe site-ul său web planul anual de investiții aprobat, cu specificarea detaliată a proiectelor care urmează să fie realizate de operator.

(9) Operatorul sistemului de transport realizează măsurile stabilite în planul anual de investiții și, dacă este cazul, având în vedere situația reală din rețeaua electrică de transport și ținând cont de solicitările primite de la utilizatorii de sistem, existenți sau potențiali, se adresează Agenției în vederea modificării planului anual de investiții. Agenția examinează cererea de modificare a planului anual de investiții în termen de cel mult 30 de zile. Necesitatea modificării planului anual de investiții nu implică necesitatea modificării planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani aprobat.

(10) În cazuri excepționale, în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul privind investițiile, operatorul sistemului de transport este în drept să efectueze intervenții în rețelele electrice de transport care nu sunt stabilite în planul anual de investiții aprobat.

(11) Anual, până la data de 31 martie, operatorul sistemului de transport prezintă Agenției un raport privind implementarea în anul precedent a planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani și a planului anual de investiții. Raportul respectiv trebuie să reflecte, *inter alia*, investițiile realizate de operatorul sistemului de

transport în conformitate cu alin. (10). Agenția examinează raportul prezentat și îl aprobă în scopul recuperării prin tarif a investițiilor realizate, cu respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentul privind investițiile. Agenția aprobă, în scopul recuperării prin tarif, investițiile realizate de operatorul sistemului de transport care corespund planurilor anuale de investiții aprobate, precum și costurile necesare și justificate suportate în legătură cu intervențiile efectuate în conformitate cu alin. (10).

Articolul 39. Codurile rețelilor electrice, liniile directoare și TCM-urile

(1) La îndeplinirea funcțiilor și a obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezenta lege, operatorul sistemului de transport trebuie să respecte regulile și procedurile stabilite în codurile rețelilor electrice și în liniile directoare, aprobate de Agenție în conformitate cu cerințele stabilite în cadrul Comunității Energetice, în special în legătură cu:

a) stabilirea normelor privind siguranța și fiabilitatea rețelei electrice, inclusiv a celor privind capacitatea de rezervă tehnică de transport pentru a asigura securitatea operațională a rețelei electrice, precum și a normelor privind interoperabilitatea;

b) accesul terților la rețeaua electrică;

c) alocarea capacității și gestionarea congestiilor;

d) efectuarea tranzacțiilor ce țin de asigurarea, din punct de vedere tehnic și operațional, a prestării serviciilor de acces la rețeaua electrică și echilibrarea sistemului electroenergetic, inclusiv în legătură cu rezerva de putere aferentă rețelei;

e) furnizarea nediscriminatorie și transparentă de servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței;

f) consumul dispecerizabil, inclusiv în legătură cu agregarea, stocarea energiei și cu reducerea forțată a consumului de energie electrică;

g) racordarea la rețea;

h) schimbul de date, decontarea și transparența;

i) stabilirea procedurilor operaționale pentru situații de urgență și restaurare în caz de urgență;

j) regulile specifice sectorului electroenergetic privind aspectele de securitate cibernetică asociate fluxurilor transfrontaliere de energie electrică.

(2) Codurile rețelilor electrice și liniile directoare se elaborează de către operatorul sistemului de transport în conformitate cu codurile rețelilor electrice și liniile directoare corespunzătoare adoptate în cadrul Comunității Energetice. Operatorii de sistem sunt obligați să colaboreze cu operatorul sistemului de transport respectiv la elaborarea codurilor rețelilor electrice și a liniilor directoare.

(3) Agenția publică pe site-ul său web oficial proiectele codurilor rețelilor electrice și ale liniilor directoare prezentate de operatorul sistemului de transport și consultă public utilizatorii de sistem, participanții la piață, precum și autoritățile competente în conformitate cu actele normative în domeniu. Propunerile primite, precum și decizia privind acceptarea sau respingerea acestora se reflectă în sinteza obiecțiilor și a propunerilor care se publică pe site-ul web oficial al Agenției.

(4) Codurile rețelilor electrice și liniile directoare aprobate de Agenție se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și se plasează pe site-ul web oficial al Agenției și pe site-ul web al operatorului sistemului de transport. În cazul în care în cadrul Comunității Energetice sunt modificate codurile rețelilor electrice sau liniile directoare adoptate, operatorul sistemului de transport, din proprie inițiativă sau la cererea Agenției, inițiază modificarea actului normativ respectiv, urmând procedura stabilită în prezentul articol.

(5) Agenția poate solicita opinia Comitetului de reglementare al Comunității Energetice cu privire la conformi-

tatea unei hotărâri adoptate de Agenție cu codul/codurile rețelilor electrice sau cu liniile directoare adoptate în cadrul Comunității Energetice. Comitetul de reglementare al Comunității Energetice prezintă opinia sa în termen de 3 luni de la data primirii solicitării.

(6) În cazul în care Agenția decide să nu se conformeze opiniei solicitate conform alin. (5), aceasta informează în acest sens Comitetul de reglementare al Comunității Energetice în termen de 4 luni de la data primirii opiniei respective.

(7) În cazul în care Agenția consideră că o decizie relevantă pentru comerțul transfrontalier de energie electrică adoptată de o altă autoritate de reglementare nu corespunde prevederilor stabilite în codurile rețelilor electrice și în liniile directoare specificate în acest articol, Agenția informează Secretariatul Comunității Energetice în termen de două luni de la data emiterii deciziei respective.

(8) În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice, în urma evaluării conformității unei hotărâri adoptate de Agenție, efectuată din proprie inițiativă sau în baza notificării depuse de Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau de o altă autoritate de reglementare, constată că respectiva hotărâre ridică îndoieli majore în ceea ce privește compatibilitatea acesteia cu codurile rețelilor electrice sau cu liniile directoare adoptate în cadrul Comunității Energetice și decide să continue examinarea mai detaliată a cazului, acesta invită Agenția să își prezinte observațiile și justificările relevante legate de hotărârea adoptată. În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice, în urma procedurilor și în termenele stabilite în cadrul Comunității Energetice, emite o decizie finală prin care recomandă abrogarea hotărârii examinate, Agenția ține cont în cea mai mare măsură de decizia respectivă și întreprinde acțiunile necesare pentru abrogarea hotărârii respective în termen de două luni de la primirea deciziei finale a Secretariatului Comunității Energetice. Agenția informează Secretariatul Comunității Energetice cu privire la acțiunile întreprinse în acest sens.

(9) În conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, pentru implementarea codurilor rețelilor electrice și a liniilor directoare, operatorul sistemului de transport elaborează și prezintă spre aprobare Agenției propuneri de TCM. Operatorul sistemului de transport elaborează și înaintează propuneri de TCM inclusiv în cazul modificării acestora, cu respectarea cerințelor și a termenelor stabilite în respectivele coduri ale rețelilor electrice și linii directoare, inclusiv cu respectarea cerințelor stabilite în cadrul normativ al Comunității Energetice.

(10) În cazul în care, în conformitate cu codurile rețelilor electrice sau cu liniile directoare respective, o propunere de TCM urmează a fi elaborată și agreată de operatorul sistemului de transport în comun cu operatorii sistemelor de transport relevanți din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene, operatorul sistemului de transport cooperează strâns cu operatorii sistemelor de transport respectivi. Operatorul sistemului de transport informează în mod regulat Agenția, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, după caz, ACER cu privire la progresul elaborării TCM-urilor, în condițiile stabilite în cadrul normativ al Comunității Energetice.

(11) Agenția decide cu privire la propunerile de TCM prezentate în legătură cu implementarea codurilor rețelilor electrice și a liniilor directoare în termenele stabilite în codurile rețelilor electrice și în liniile directoare respective. Înainte de aprobare, Agenția revizuieste textul propunerilor de TCM și poate solicita opinia Comitetului de reglementare al Comunității Energetice sau a ENTSO-E pentru a se asigura că acestea sunt în conformitate cu scopul codului

de rețea sau al liniei directe pentru a cărei/cărei implementare se aprobă proiectul de TCM respectiv și că acestea contribuie la integrarea piețelor de energie electrică, la nediscriminare, la o concurență efectivă și la funcționarea corespunzătoare a piețelor de energie electrică.

(12) În cazul în care, în conformitate cu codurile rețelilor electrice sau cu liniile directe, o propunere de TCM necesită aprobarea de către Agenție și autoritățile de reglementare relevante din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene, Agenția consultă și cooperează strâns cu autoritățile de reglementare respective pentru a ajunge în unanimitate la un acord asupra propunerii de TCM comune, inclusiv în cazul în care este nevoie de revizuirea unui TCM. Această propunere se notifică către Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau ACER, în cazurile prevăzute de cadrul normativ al Comunității Energetice. Agenția sesizează Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care sunt afectate statele membre ale Uniunii Europene, ACER pentru emiterea unei decizii în modul și în cazurile prevăzute de cadrul normativ al Comunității Energetice.

(13) Hotărârile Agenției privind aprobarea de TCM se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, iar TCM-urile respective se publică pe site-ul web oficial al Agenției și pe site-ul web al operatorului sistemului de transport.

(14) Operatorul sistemului de transport elaborează și înaintează spre aprobare Agenției lista TCM-urilor aprobate de ACER și de Comitetul de reglementare al Comunității Energetice. Hotărârea Agenției privind punerea în aplicare a deciziilor ACER și a deciziilor Comitetului de reglementare al Comunității Energetice prin care au fost aprobate TCM-urile respective se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, iar TCM-urile în cauză se publică pe site-ul web oficial al Agenției și pe site-ul web al operatorului sistemului de transport.

Articolul 40. Furnizarea de informații

(1) Operatorul sistemului de transport publică pe site-ul său web informații despre serviciile prestate, condițiile relevante aplicate, precum și informațiile tehnice necesare asigurării unui acces eficient al utilizatorilor de sistem la rețelele electrice de transport.

(2) Operatorul sistemului de transport pune în aplicare mecanisme de coordonare și schimb de informații pentru a asigura securitatea rețelilor electrice de transport în contextul gestionării congestiilor.

(3) Operatorul sistemului de transport publică pe site-ul său web standardele de siguranță, de exploatare și de planificare utilizate la prestarea serviciului de transport al energiei electrice. Informațiile publicate trebuie să includă o schemă generală pentru calculul capacității totale de transfer și al marjei de fiabilitate a rețelei electrice de transport, bazată pe caracteristicile electrice și fizice ale rețelei electrice de transport. Schema menționată este supusă aprobării de către Agenție.

(4) Operatorul sistemului de transport publică pe site-ul său web estimări ale capacității de transfer disponibile pentru fiecare zi, indicând orice capacitate de transfer care este deja rezervată. Informațiile respective se publică, la intervale de timp prestabilite, înainte de ziua în care are loc transportul energiei electrice și includ, în orice caz, estimări pentru săptămâna și luna următoare, precum și o indicație cantitativă a fiabilității scontate a capacității disponibile.

(5) Operatorul sistemului de transport publică pe site-ul său web date relevante privind cererea agregată prognozată și efectivă, privind disponibilitatea și utilizarea reală a centralelor electrice și a instalațiilor de consum, privind disponibilitatea și utilizarea rețelilor electrice de

transport și a interconexiunilor, precum și date privind energia de echilibrare, capacitatea de rezervă și disponibilitatea flexibilității. Pentru disponibilitatea și utilizarea reală a centralelor electrice mici și a instalațiilor de consum mici pot fi utilizate date estimative agregate.

(6) Operatorul sistemului de transport publică în mod clar și transparent informații privind capacitatea disponibilă pentru noi racordări în zona sa de operare, cu o granularitate spațială ridicată, respectând cerințele privind confidențialitatea informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată, inclusiv informații privind capacitatea care face obiectul cererilor de racordare și posibilitatea încheierii acordurilor de racordare în condiții flexibile în zone congestionate. Obligația stabilită în prezentul alineat se aplică inclusiv în raport cu informațiile cu privire la criteriile utilizate la calcularea capacității disponibile pentru racordări noi. Operatorul sistemului de transport actualizează aceste informații în mod regulat, cel puțin o dată pe lună.

(7) Operatorul sistemului de transport prezintă solicitanților, potențiali utilizatori de sistem, în mod transparent, informații clare privind statutul cererilor de racordare ale acestora, precum și, în funcție de evoluția procesului de racordare aferent cererilor respective, informații pertinente privind încheierea acordurilor de racordare în condiții flexibile. Operatorul sistemului de transport prezintă informațiile respective în termen de 3 luni de la depunerea cererii și, după caz, actualizează aceste informații în mod regulat, cel puțin trimestrial.

(8) Utilizatorii de sistem și participanții la piață furnizează operatorului sistemului de transport datele relevante în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

(9) Operatorul sistemului de transport cooperează cu operatorii sistemelor de transport din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene și face schimb în mod regulat de seturi de date suficiente de precizie privind rețelele electrice de transport și fluxurile de sarcină pentru a permite calculul fluxurilor de sarcină pentru fiecare operator al sistemului de transport din zona sa de operare. La cerere, operatorul sistemului de transport prezintă datele respective Agenției și Secretariatului Comunității Energetice, precum și instituțiilor relevante din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene. Agenția păstrează confidențialitatea datelor și asigură aplicarea unui tratament confidențial în raport cu datele respective de către orice consultant care, la cererea Agenției, efectuează lucrări analitice utilizând datele respective.

(10) Operatorul sistemului de transport este obligat să elaboreze și să prezinte anual, până la data de 31 martie, organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și Agenției un raport care să cuprindă informații privind activitatea desfășurată în anul precedent, privind echilibrul dintre cerere și ofertă pe piața energiei electrice, prognoza cererii și capacităților de producție planificate sau în construcție, calitatea serviciului de transport al energiei electrice și nivelul de întreținere a rețelilor electrice de transport, măsurile întreprinse pentru acoperirea sarcinii de vârf, privind nivelul consumului tehnologic și pierderile de energie electrică în rețelele electrice de transport, alocarea capacității și gestionarea congestiilor, utilizarea efectivă a veniturilor din congestii, precum și privind securitatea aprovizionării cu energie electrică. Raportul se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de transport.

Articolul 41. Derogări pentru interconexiuni noi

(1) Pentru capacitatea integrală sau parțială a interconexiunilor noi de curent continuu sau a extensiilor acestora poate fi acordată, la solicitare, pe o perioadă determinată,

derogare de la art. 9 alin. (3) și (4), art. 26, art. 47 alin. (2) și (3), art. 71, precum și de la art. 132, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) investiția contribuie la dezvoltarea concurenței în contextul furnizării energiei electrice;

b) având în vedere gradul de risc, investiția poate fi realizată numai dacă se acordă o derogare;

c) interconexiunea este în proprietatea unei persoane fizice sau juridice care este separată, cel puțin din punctul de vedere al formei juridice, de operatorii de sistem în sistemele cărora va fi construită interconexiunea;

d) plățile pentru utilizare urmează a fi achitate de utilizatorii interconexiunii respective;

e) din iulie 2007, nicio parte din capitalul sau din costurile de exploatare ale interconexiunii nu a fost recuperată prin nicio componentă a tarifelor aplicate pentru utilizarea rețelilor electrice de transport sau de distribuție legate de interconexiunea respectivă;

f) derogarea nu trebuie să fie în detrimentul concurenței sau în detrimentul funcționării eficiente a pieței energiei electrice din Republica Moldova și a pieței regionale a energiei electrice, sau în detrimentul funcționării eficiente a rețelei electrice de transport la care este conectată interconexiunea respectivă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul creșterii semnificative a capacității în interconexiunile existente, precum și, în cazuri excepționale, pentru interconexiunile de curent alternativ, cu condiția că costurile și riscurile investiționale în cauză să fie suficient de mari în comparație cu costurile și riscurile suportate în mod normal la conectarea a două sisteme naționale de transport învecinate prin interconexiunea de curent alternativ.

(3) Derogarea prevăzută la alin. (1) și (2) se acordă, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Agenției și în coordonare cu autoritatea de reglementare din partea contractantă a Comunității Energetice implicată și/sau din statul membru al Uniunii Europene implicat. Hotărârea privind acordarea derogării poate acoperi, integral sau parțial, capacitatea interconexiunii noi sau a interconexiunii existente cu o capacitate majorată semnificativ.

(4) La primirea cererii de acordare a derogării, Agenția notifică fără întârziere Secretariatul Comunității Energetice, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER cu privire la cererea primită și transmite o copie a acesteia. Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER, în termen de două luni de la primirea cererii de derogare de către ultima autoritate de reglementare implicată, prezintă Agenției, dacă consideră necesar, opinia sa. Agenția ține cont de opinia respectivă la motivarea hotărârii de derogare.

(5) Pentru a decide cu privire la acordarea unei derogări, Agenția ia în considerare, în fiecare caz în parte, necesitatea impunerii unor condiții privind durata derogării și accesul nediscriminatoriu la interconexiune. La stabilirea acestor condiții, Agenția ține cont, în special, de capacitatea suplimentară ce urmează să fie construită sau modificată, de durata proiectului și de specificul sistemului electroenergetic.

(6) Înainte de acordarea unei derogări, Agenția și autoritatea de reglementare din partea contractantă a Comunității Energetice implicată și/sau din statul membru al Uniunii Europene implicat decid asupra regulilor și mecanismelor care trebuie utilizate pentru gestionarea congestiilor și alocarea capacităților. Regulile privind gestionarea congestiilor includ obligația de a oferi capacitatea neutilizată pe piața energiei electrice, precum și dreptul utilizatorilor interconexiunii respective de a comercializa capacitățile

contractate pe piața secundară. La evaluarea criteriilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și f), Agenția trebuie să țină cont de rezultatele procedurii de alocare a capacităților.

(7) Agenția poate consulta, dacă este cazul, organele centrale de specialitate ale administrației publice cu privire la adoptarea hotărârii de acordare a derogării. Avizele primite de Agenție se publică pe site-ul web oficial al Agenției.

(8) Agenția adoptă hotărârea privind acordarea derogării dacă, în termen de 6 luni de la primirea cererii de acordare a derogării, a ajuns la un acord comun cu autoritatea de reglementare din partea contractantă a Comunității Energetice implicată și/sau din statul membru al Uniunii Europene implicat. Hotărârea privind acordarea derogării se motivează în mod corespunzător și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe site-ul web oficial al Agenției.

(9) În cazul în care, în termenul stabilit la alin. (8), Agenția nu a ajuns la un acord comun cu autoritatea de reglementare din partea contractantă a Comunității Energetice implicată și/sau din statul membru al Uniunii Europene implicat sau la cererea comună a Agenției și a autorității de reglementare vizate, decizia privind acordarea derogării este luată de Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, de ACER. Înainte de a lua o astfel de decizie, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER consultă autoritățile de reglementare implicate și solicitanții.

(10) Agenția notifică fără întârziere Secretariatul Comunității Energetice, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER, precum și Comisia Europeană, cu privire la adoptarea hotărârii privind acordarea derogării sau privind respingerea cererii de acordare a derogării și transmite copii de pe hotărârea respectivă adoptată și de pe cererea de acordare a derogării, precum și alte informații relevante. Aceste informații pot fi transmise în formă agregată, pentru a permite Secretariatului Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisiei Europene să ia o decizie întemeiată. În special, informațiile transmise trebuie să conțină:

a) motivele detaliate pe baza cărora a fost acordată sau refuzată acordarea derogării, inclusiv informațiile financiare care justifică necesitatea derogării;

b) analiza efectuată cu privire la efectul derogării asupra concurenței și asupra funcționării efective a pieței energiei electrice;

c) motivele care justifică durata și cota din capacitatea totală a interconexiunii în cauză pentru care se acordă derogarea;

d) rezultatul consultării autorităților de reglementare implicate.

(11) În termen de 50 de zile lucrătoare de la data primirii notificării conform alin. (10), Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisia Europeană poate emite o opinie prin care să invite Agenția să modifice sau să abroge hotărârea privind acordarea derogării. Acest termen poate fi prelungit cu 50 de zile lucrătoare în cazul în care sunt solicitate informații suplimentare de către Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, de către Comisia Europeană. Perioada suplimentară începe în ziua următoare zilei în care au fost primite informațiile complete. Termenul inițial poate fi prelungit și prin acordul Secretariatului Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, al Comisiei Europene și al Agenției, precum și al altei autorități

de reglementare implicate.

(12) În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisia Europeană solicită informații suplimentare în conformitate cu alin. (11), iar informațiile solicitate nu au fost furnizate în termenul stabilit în cererea respectivă, notificarea depusă în conformitate cu alin. (10) se consideră retrasă, cu excepția cazului în care, înainte de expirarea termenului stabilit:

a) perioada de transmitere a informațiilor se prelungește prin acordul comun al Secretariatului Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, al Comisiei Europene și al Agenției; sau

b) Agenția informează Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisia Europeană, printr-o declarație motivată corespunzător, că consideră notificarea ca fiind completă.

(13) Agenția ține cont în cea mai mare măsură de opinia Secretariatului Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, de opinia Comisiei Europene care recomandă modificarea sau retragerea hotărârii privind acordarea derogării. În cazul în care hotărârea finală a Agenției diferă de opinia Secretariatului Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, de opinia Comisiei Europene, Agenția prezintă și publică, împreună cu respectiva hotărâre, argumentele care stau la baza hotărârii sale.

(14) Hotărârea privind acordarea derogării, adoptată de Agenție, și opinia Secretariatului Comunității Energetice sau, după caz, opinia Comisiei Europene expiră după doi ani de la data adoptării, în cazul în care construcția interconexiunii nu a început către acea dată, sau după 5 ani de la data adoptării, în cazul în care interconexiunea nu a devenit operațională către acea dată, cu excepția situației în care Agenția, Secretariatul Comunității Energetice sau Comisia Europeană decide că orice întârziere se datorează unor impedimente majore, independente de voința persoanei cărora i s-a acordat derogarea.

(15) În cazul în care Agenția și autoritatea de reglementare implicată decid să modifice hotărârea privind acordarea derogării, acestea notifică fără întârziere Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisia Europeană despre acest fapt, prezentând concomitent toate informațiile relevante cu privire la hotărârea respectivă. Prevederile alin. (1)–(13) se aplică și în raport cu hotărârea de modificare a hotărârii privind acordarea derogării, ținând cont de particularitățile derogării existente.

(16) Secretariatul Comunității Energetice sau, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, Comisia Europeană poate, la cerere sau din proprie inițiativă, să redeschidă procedurile aferente cererii de acordare a derogării în cazul în care:

a) ținând cont în mod corespunzător de așteptările legitime ale părților și de echilibrul economic realizat în hotărârea inițială privind acordarea derogării, s-a produs o modificare materială în raport cu oricare dintre faptele pe care a fost întemeiată hotărârea;

b) întreprinderile implicate acționează contrar angajamentelor asumate; sau

c) hotărârea adoptată a fost bazată pe informații incomplete, incorecte sau înșelătoare, care au fost prezentate de către părți.

(17) Investitorul care a obținut derogarea în condițiile prezentului articol își desfășoară activitatea în baza licenței pentru transportul energiei electrice, eliberată de Agenție în condițiile prezentei legi.

Secțiunea a 3-a

Schimbul transfrontalier de energie electrică și gestionarea congestiilor

Articolul 42. Stabilirea și revizuirea zonei de ofertare

(1) În conformitate cu cadrul normativ relevant al Comunității Energetice, la data intrării în vigoare a prezentei legi Republica Moldova se consideră a fi constituită dintr-o singură zonă de ofertare care acoperă întreg teritoriul țării.

(2) Zona de ofertare stabilită la alin. (1) poate fi revizuită și reconfigurată în conformitate cu principiile stabilite în anexă, precum și cu prevederile stabilite în prezentul articol. La revizuirea zonei de ofertare se va ține cont de metodologia și ipotezele utilizate în procesul de revizuire a zonelor de ofertare aprobate de ACER, în măsura în care acestea vizează zona de ofertare din Republica Moldova.

(3) Zonele de ofertare trebuie definite astfel încât să asigure lichiditatea pieței energiei electrice, gestionarea eficientă a congestiilor și eficiența globală a pieței energiei electrice. Zonele de ofertare trebuie să fie identice pentru toate intervalele de timp ale pieței energiei electrice.

(4) Granițele zonei de ofertare se bazează pe congestiile structurale pe termen lung din rețeaua electrică de transport. Zonele de ofertare nu trebuie să conțină astfel de congestii structurale decât dacă nu au impact asupra zonelor de ofertare învecinate sau, ca o derogare temporară, dacă impactul acestora asupra zonelor de ofertare învecinate este atenuat prin utilizarea unor acțiuni de remediere, iar respectivele congestii structurale nu conduc la reduceri ale capacității de tranzacționare interzonală în conformitate cu art. 45. Configurația zonelor de ofertare trebuie concepută astfel încât să maximizeze eficiența economică și să maximizeze oportunitățile de tranzacționare interzonală în conformitate cu art. 45, menținând în același timp securitatea aprovizionării cu energie electrică.

(5) Operatorul sistemului de transport cooperează cu Secretariatul Comunității Energetice și cu ENTSO-E atunci când aceasta din urmă întocmește raportul privind congestiile structurale și alte congestii fizice majore în interiorul zonelor de ofertare și între zonele de ofertare, inclusiv privind locația și frecvența acestor congestii.

(6) În cazul în care în raportul elaborat de ENTSO-E, care acoperă părțile contractante ale Comunității Energetice, sau în raportul operatorului sistemului de transport aprobat de Agenție se indică asupra unor congestii structurale identificate în rețeaua electrică de transport, Guvernul decide fie să stabilească planuri de acțiuni naționale sau multinaționale pentru abordarea congestiilor structurale în conformitate cu art. 43, fie să revizuiască și să modifice configurația zonei de ofertare. Proiectul hotărârii Guvernului se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu suportul Agenției și al operatorului sistemului de transport, în termen de 6 luni de la primirea raportului ENTSO-E. Hotărârea se notifică fără întârziere Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(7) În cazul în care, în conformitate cu alin. (6), Guvernul decide să modifice configurația zonei de ofertare, acesta cooperează cu autoritățile corespunzătoare din părțile contractante relevante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene din aceeași regiune de calcul al capacităților pentru a ajunge la un acord și a adopta o decizie unanimă în termen de 6 luni de la notificarea menționată la alin. (6).

Alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau statele membre ale Uniunii Europene din aceeași regiune de calcul al capacităților pot prezenta observații, care vor fi luate în considerare la adoptarea deciziei unanime menționate în prezentul alineat. Decizia trebuie să fie motivată și se notifică Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(8) În cazul în care Guvernul și autoritățile corespunzătoare din părțile contractante relevante ale Comunității Energetice nu reușesc să ia o decizie unanimă în termen de 6 luni, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică fără întârziere Comitetul de reglementare al Comunității Energetice. Ca măsură de ultimă instanță, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, după consultarea Secretariatului Comunității Energetice, adoptă o decizie privind modificarea sau menținerea configurației zonei/zonelor de ofertare din părțile contractante relevante ale Comunității Energetice în termen de 6 luni de la primirea notificării menționate.

(9) Guvernul și Comitetul de reglementare al Comunității Energetice consultă părțile interesate relevante înainte de a adopta o decizie în temeiul prezentului articol.

(10) Orice decizie adoptată în temeiul prezentului articol trebuie să stabilească data punerii în aplicare a oricăror modificări în configurația zonelor de ofertare. Data punerii în aplicare trebuie să asigure un echilibru între necesitatea acționării cu promptitudine și considerațiile de ordin practic, inclusiv tradingul la termen cu energie electrică. Decizia poate stabili măsuri tranzitorii adecvate.

(11) În cazul în care Comitetul de reglementare al Comunității Energetice adoptă o decizie în conformitate cu alin. (8), organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei va întreprinde măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestei decizii.

Articolul 43. Planul de acțiuni pentru abordarea congestiilor structurale

(1) Planul de acțiuni prevăzut la art. 42 alin. (6) se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei cu suportul Agenției și al operatorului sistemului de transport. Planul de acțiuni conține un calendar concret al măsurilor de reducere a congestiilor structurale identificate, care urmează a fi implementate în termen de 4 ani de la adoptarea hotărârii Guvernului specificată la art. 42 alin. (6).

(2) Indiferent de progresul real înregistrat la implementarea planului de acțiuni și fără a aduce atingere derogărilor acordate în temeiul prevederilor art. 44 alin. (12) sau abaterilor permise în conformitate cu art. 44 alin. (3), capacitatea disponibilă pentru comerțul interzonal se majorează anual până la atingerea nivelului minim prevăzut la art. 44 alin. (10). Nivelul minim respectiv al capacității disponibile pentru comerțul interzonal urmează a fi atins până la 31 decembrie 2027.

(3) Majorările anuale prevăzute la alin. (2) se realizează printr-o traiectorie liniară. Punctul de pornire al acestei traiectorii este capacitatea alocată la frontieră sau la un element critic de rețea în anul anterior adoptării planului de acțiuni sau valoarea medie a capacității respective pentru perioada de 3 ani anteriori adoptării planului de acțiuni, oricare dintre acestea este mai mare. Pe durata implementării planului de acțiuni, capacitatea pusă la dispoziție pentru comerțul interzonal în conformitate cu art. 44 alin. (10) trebuie să fie cel puțin egală cu valorile traiectoriei liniare, inclusiv prin utilizarea măsurilor de remediere în regiunea de calcul al capacităților.

(4) Costurile aferente măsurilor de remediere necesare pentru realizarea traiectoriei liniare menționate la alin. (3) sau pentru punerea la dispoziție a capacității interzonale la frontieră sau la elementele critice ale rețelei electrice vizate de planul de acțiuni sunt suportate de operatorul sistemului de transport și/sau de către partea sau părțile contractante ale Comunității Energetice, și/sau de către statul sau statele membre ale Uniunii Europene care implementează planul de acțiuni.

(5) Anual, pe parcursul implementării planului de acțiuni și în termen de 6 luni de la expirarea acestuia, operatorul

sistemului de transport evaluează dacă pe parcursul ultimelor 12 luni capacitatea transfrontalieră disponibilă a atins traiectoria liniară sau dacă, de la 1 ianuarie 2028, nivelul minim al capacității disponibile pentru comerțul interzonal prevăzut la art. 44 alin. (10) a fost atins. Rezultatele evaluării, inclusiv toate datele relevante, se reflectă într-un raport prezentat Agenției spre aprobare și notificat Comitetului de reglementare al Comunității Energetice și organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei. În cazul în care este necesară contribuția operatorilor sistemelor de transport din altă parte sau din alte părți contractante relevante ale Comunității Energetice și/sau din statul sau statele membre relevante ale Uniunii Europene, operatorul sistemului de transport din Republica Moldova cooperează cu acești operatori ai sistemelor de transport.

(6) În cazul în care evaluarea prevăzută la alin. (5) demonstrează că operatorul sistemului de transport nu a respectat traiectoria liniară, Guvernul decide cu privire la modificarea sau menținerea configurației zonei de ofertare. Proiectul de hotărâre a Guvernului se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei în termen de 6 luni de la primirea raportului de evaluare prevăzut la alin. (5), după consultarea operatorului sistemului de transport și a Agenției. Hotărârea de Guvern se notifică imediat Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(7) În cazul în care, în conformitate cu alin. (6), Guvernul decide să modifice configurația zonei de ofertare, acesta cooperează cu autoritățile corespunzătoare din părțile contractante relevante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene din aceeași regiune de calcul al capacităților pentru a ajunge la un acord comun în acest sens și a adopta o decizie unanimă. Alte state membre ale Uniunii Europene și/sau părți contractante ale Comunității Energetice din aceeași regiune de calcul al capacităților pot prezenta observații care vor fi luate în considerare la adoptarea deciziei unanime menționate în prezentul alineat. Decizia urmează a fi motivată în modul corespunzător și notificată Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(8) În cazul în care Guvernul și autoritățile corespunzătoare din părțile contractante relevante ale Comunității Energetice nu reușesc să ajungă la un acord comun și să adopte o decizie unanimă în termenul stabilit la alin. (6), organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică Comitetul de reglementare al Comunității Energetice cu privire la aceasta. Ca măsură de ultimă instanță, Secretariatul Comunității Energetice, după consultarea ACER și a Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, adoptă o decizie privind modificarea sau menținerea configurației zonei de ofertare în termen de 6 luni de la primirea notificării menționate în prezentul alineat.

(9) Cu 6 luni înainte de expirarea planului de acțiuni prevăzut de prezentul articol, Guvernul decide dacă congestiile rămase urmează a fi abordate prin modificarea zonei de ofertare sau dacă congestiile interne rămase urmează a fi abordate prin acțiuni de remediere, precizând modul în care vor fi acoperite costurile. Proiectul de hotărâre a Guvernului se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, după consultarea operatorului sistemului de transport și a Agenției.

(10) În cazul în care nu este stabilit un plan de acțiuni în termen de 6 luni de la identificarea congestiei structurale în temeiul art. 46 alin. (6), operatorul sistemului de transport evaluează, în termen de 12 luni de la identificarea unei astfel de congestii structurale, dacă pe parcursul ultimelor 12 luni capacitatea transfrontalieră disponibilă a

atins nivelul minim stabilit la art. 44 alin. (10). Rezultatele acestei evaluări, inclusiv toate datele relevante, se includ într-un raport prezentat Agenției spre aprobare și notificat Comitetului de reglementare al Comunității Energetice. În cazul în care este necesară contribuția operatorilor sistemelor de transport din altă parte sau alte părți contractante relevante ale Comunității Energetice și/sau din statul sau statele membre relevante ale Uniunii Europene, operatorul sistemului de transport din Republica Moldova cooperează cu acești operatori ai sistemelor de transport.

(11) În cazul în care evaluarea efectuată conform alin. (10) demonstrează că operatorul sistemului de transport nu a respectat nivelul minim al capacității disponibile pentru comerțul interzonal stabilit la art. 44 alin. (10), se aplică procesul decizional prevăzut la alin. (6)–(8) din prezentul articol.

(12) În cazul în care Secretariatul Comunității Energetice adoptă o decizie conform alin. (8), organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei va întreprinde măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestei decizii.

Articolul 44. Principii generale de alocare a capacității și de gestionare a congestiilor

(1) La abordarea problemelor ce țin de congestii în rețelele electrice de transport, operatorul sistemului de transport aplică soluții nediscriminatorii, bazate pe mecanisme de piață, care oferă semnale eficiente din punct de vedere economic participanților la piață și altor operatori ai sistemului de transport implicați. Problemele de congestie în rețelele electrice de transport se rezolvă prin metode care nu se bazează pe tranzacții, și anume metode care nu implică o selecție între contractele participanților individuali la piață. Atunci când întreprinde măsuri operaționale pentru a se asigura că rețelele sale electrice de transport rămân în stare normală, operatorul sistemului de transport ia în considerare efectul acestor măsuri asupra zonelor de control învecinate și coordonează măsurile respective cu alți operatori ai sistemelor de transport afectați, în modul stabilit în liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor.

(2) Operatorul sistemului de transport utilizează procedurile de restricționare a tranzacțiilor numai în caz de urgență, și anume atunci când trebuie să acționeze cu promptitudine, iar redispecerizarea sau tranzacționarea în contrapartidă nu este posibilă. Aceste proceduri de restricționare a tranzacțiilor se aplică de către operatorul sistemului de transport în mod nediscriminatoriu. Cu excepția cazurilor de atestare a impedimentelor justificatoare de neexecutare a obligațiilor de către operatorul sistemului de transport, participanții la piață cărora li s-a alocat capacitate primesc compensație pentru orice restricționare a tranzacțiilor.

(3) Capacitățile transfrontaliere se calculează în mod coordonat de către centrul de coordonare regional din care face parte operatorul sistemului de transport, în conformitate cu prevederile alin. (6) și (10) din prezentul articol, ale art. 56 alin. (8) lit. a) și ale art. 58 alin. (1). Centrul de coordonare regional calculează capacitățile interzonale respectând limitele de securitate operațională, utilizând date de la operatorii sistemelor de transport, inclusiv date privind disponibilitatea tehnică a acțiunilor de remediere, fără a include reducerea sarcinii de consum. În cazul în care centrul de coordonare regional concluzionează că acele acțiuni de remediere disponibile în regiunea de calcul al capacităților sau între regiunile de calcul al capacităților nu sunt suficiente pentru a atinge traiectoria liniară prevăzută la art. 43 alin. (3) sau nivelul minim al capacității disponibile pentru comerțul interzonal prevăzut la alin. (10) din prezentul articol, respectând limitele de securitate operațională,

acesta poate, ca măsură de ultimă instanță, să stabilească acțiuni coordonate care să reducă în mod corespunzător capacitățile interzonale. Operatorul sistemului de transport, împreună cu operatorii sistemelor de transport din aceeași regiune de operare a sistemelor electroenergetice se pot abate de la acțiunile coordonate în ceea ce privește calculul coordonat al capacității și analiza coordonată de securitate numai în conformitate cu art. 58 alin. (2).

(4) La fiecare 3 luni, centrul de coordonare regional transmite autorităților de reglementare din regiunea corespunzătoare de operare a sistemelor electroenergetice, Comitetului de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER un raport cu privire la orice reducere a capacității sau abatere de la acțiunile coordonate în temeiul alin. (3), evaluează incidentele și prezintă recomandări, dacă este necesar, cu privire la modul de evitare a unor astfel de abateri în viitor. În cazul în care Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau ACER concluzionează că condițiile prealabile pentru aplicarea unei abateri în temeiul alin. (3) nu sunt îndeplinite sau sunt de natură structurală, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau ACER transmite opinia sa autorităților de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, Comisiei Europene și Secretariatului Comunității Energetice. Autoritățile de reglementare competente întreprind măsurile corespunzătoare împotriva operatorilor sistemelor de transport sau a centrului de coordonare regional în conformitate cu art. 9–11 dacă nu au fost îndeplinite condițiile prealabile pentru aplicarea unei abateri în temeiul alin. (3) din prezentul articol.

(5) Abaterile de natură structurală se abordează în cadrul planului de acțiuni prevăzut la art. 42 alin. (6) sau în cadrul actualizării unui plan de acțiuni existent.

(6) Operatorul sistemului de transport pune la dispoziția participanților la piață nivelul maxim de capacitate al interconexiunilor și al rețelilor electrice de transport afectate de capacitatea transfrontalieră, cu respectarea standardelor de siguranță pentru exploatarea sigură a rețelilor electrice de transport. Operatorul sistemului de transport folosește comercializarea în contrapartidă și redispecerizarea, inclusiv redispecerizarea transfrontalieră, ca acțiuni de remediere pentru a maximiza capacitățile disponibile în vederea atingerii nivelului minim al capacității disponibile pentru comerțul interzonal prevăzut la alin. (10). Pentru a permite o astfel de maximizare, acțiunile de remediere transfrontaliere se aplică prin intermediul unui proces coordonat și nediscriminatoriu, în urma implementării metodologiei de partajare a costurilor aferente comercializării în contrapartidă și redispecerizării menționate la art. 46.

(7) Capacitatea se alocă în cadrul licitațiilor explicate de capacitate sau în cadrul licitațiilor implicite care includ atât capacitatea, cât și energia electrică. Ambele metode pot coexista pe aceeași interconexiune. Pentru comerțul intrazilnic se va utiliza tranzacționarea continuă, care poate fi suplimentată cu licitații.

(8) În cazul congestiei sunt declarate câștigătoare ofertele valabile cu cea mai mare valoare pentru capacitatea rețelei electrice de transport, indiferent dacă sunt formulate implicit sau explicit, și care oferă cea mai mare valoare pentru capacitatea limitată de transport într-un interval de timp dat. Cu excepția cazului alocării capacităților aferente interconexiunilor noi care beneficiază de o derogare în conformitate cu art. 41, se interzice stabilirea unor prețuri de rezervă la aplicarea metodelor de alocare a capacității.

(9) Capacitatea poate fi tranzacționată liber pe piața secundară cu condiția ca operatorul sistemului de transport să fie informat cu suficient timp înainte. În cazul în care refuză o tranzacție pe piața secundară, operatorul sistemului

de transport comunică și explică în mod clar și transparent acest fapt tuturor participanților la piață și Agenției.

(10) Operatorul sistemului de transport nu limitează capacitatea de interconexiune care urmează a fi pusă la dispoziția participanților la piață pentru a rezolva o congestie în interiorul propriei zone de ofertare sau ca modalitate de gestionare a fluxurilor rezultate din tranzacțiile interne ale zonei de ofertare. Fără a aduce atingere prevederilor alin. (3) și (12) din prezentul articol și ale art. 43 alin. (2), prezentul alineat se consideră a fi respectat atunci când sunt atinse următoarele niveluri minime ale capacității disponibile pentru comerțul interzonal:

a) pentru frontierele care utilizează o abordare bazată pe capacitatea netă de transport coordonată, capacitatea minimă este de 70% din capacitatea de transport, respectând limitele de securitate operațională după scăderea contingentelor, determinate în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor;

b) pentru frontierele care utilizează o abordare bazată pe flux, capacitatea minimă este o marjă stabilită în procesul de calcul al capacității, disponibilă pentru fluxurile induse de schimbul interzonal. Marja menționată este de 70% din capacitate, respectând limitele de securitate operațională ale elementelor critice de rețea interne și interzonale, ținând seama de contingente, determinate în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor.

(11) Valoarea de 30% din capacitatea de transport, rămasă după aplicarea nivelurilor minime ale capacității disponibile pentru comerțul interzonal prevăzute la alin. (10), poate fi utilizată pentru marja de fiabilitate, pentru fluxurile în buclă și pentru fluxurile interne pe fiecare element critic al rețelei electrice de transport.

(12) La cererea operatorului sistemului de transport, Agenția poate acorda o derogare de la alin. (10), din motive previzibile, dacă este necesar pentru menținerea securității operaționale. Asemenea derogări, care nu vizează restricționarea capacităților deja alocate în temeiul alin. (2), se acordă pentru cel mult un an sau, dacă amploarea derogării se diminuează semnificativ după primul an, pentru cel mult doi ani. Amploarea acestor derogări se limitează strict la ceea ce este necesar pentru menținerea securității operaționale și trebuie să evite discriminarea între schimburile interne și interzonale.

(13) Înainte de acordarea unei derogări în temeiul alin. (12), Agenția consultă autoritățile de reglementare din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene care fac parte din regiunea de calcul al capacităților afectată. În cazul în care Agenția sau altă autoritate de reglementare nu este de acord cu derogarea propusă, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER decid dacă aceasta ar trebui acordată în conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. f). Justificarea și motivele derogării se publică pe site-ul web oficial al Agenției.

(14) În cazul în care se acordă o derogare, operatorul sistemului de transport, împreună cu operatorii relevanți ai sistemelor de transport din regiunea de calcul al capacităților, elaborează și publică o metodologie și proiecte care să ofere o soluție pe termen lung la problema pe care vizează să o remedieze derogarea. Derogarea expiră la atingerea termenului-limită pentru derogare sau la aplicarea soluției identificate, în funcție de care dintre acestea survine prima.

(15) Participanții la piață informează operatorul sistemului de transport, cu suficient timp înainte de perioada de funcționare relevantă, dacă intenționează să utilizeze

capacitatea alocată, în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor. Orice capacitate alocată care nu este utilizată este pusă din nou la dispoziție pe piață, în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu.

(16) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, operatorul sistemului de transport compensează solicitările de capacitate ale oricăror fluxuri de energie electrică în direcția opusă pe linia de interconexiune congestionată, pentru a utiliza linia respectivă la capacitatea sa maximă. Având în vedere pe deplin securitatea rețelei electrice de transport, operatorul sistemului de transport nu refuză tranzacțiile care diminuează congestia.

(17) Consecințele financiare ale neîndeplinirii obligațiilor asociate cu alocarea capacității se atribuie părții care se face responsabilă de neîndeplinirea acestora. În cazul în care participanții la piață nu reușesc să folosească capacitatea pe care s-au angajat să o utilizeze sau, în cazul capacității care a făcut obiectul unei licitații explicite, nu reușesc să tranzacționeze capacitatea pe piața secundară, sau nu restituie capacitatea în condițiile stabilite în conformitate cu codurile rețelelor electrice și liniile directoare relevante, respectivii participanți la piață își pierd drepturile asupra acestei capacități și plătesc o penalitate care reflectă costurile induse de această situație. Toate penalitățile care reflectă costurile pentru neutilizarea capacității trebuie să fie justificate și proporționale, cu excepția cazurilor de atestare a impedimentelor justificatoare de neexecutare a obligației de către operatorul sistemului de transport. În cazul în care operatorul sistemului de transport nu își îndeplinește obligația de a furniza capacitate fermă de transport, acesta este obligat să despăgubească participantul la piață pentru pierderea drepturilor de utilizare a capacității. Prejudiciile indirecte nu se iau în considerare în acest scop. Conceptele și metodele de bază care permit determinarea responsabilităților care se acumulează în caz de neîndeplinire a obligațiilor se stabilesc în prealabil în ceea ce privește consecințele financiare și se supun evaluării și aprobării de către Agenție.

(18) Alocarea costurilor acțiunilor de remediere între operatorii sistemelor de transport se bazează pe analiza care stabilește în ce măsură fluxurile rezultate din tranzacțiile interne ale zonelor de ofertare contribuie la congestia dintre două zone de ofertare analizate. Costurile respective se alocă între operatorii sistemului de transport din zonele de ofertare care creează asemenea fluxuri, cu excepția costurilor generate de fluxurile rezultate din tranzacții interne ale zonelor de ofertare, care sunt sub nivelul așteptat în cazul lipsei congestiei structurale într-o zonă de ofertare. Nivelul fluxurilor respective se analizează și se definește de către operatorul sistemului de transport, în comun cu alți operatori ai sistemelor de transport din regiunea de calcul al capacităților, pentru fiecare frontieră individuală a zonei de ofertare și se supune spre aprobare Agenției, care acționează în conformitate cu art. 39 alin. (13).

Articolul 45. Alocarea capacității interzonale pe intervale de timp

(1) Operatorul sistemului de transport recalculează capacitatea interzonală disponibilă cel puțin după ora de închidere a porții pieței pentru ziua următoare și după ora de închidere a porții intrazilnice interzonale. Operatorul sistemului de transport alocă capacitatea interzonală disponibilă, precum și capacitatea interzonală rămasă care nu a fost alocată în prealabil și orice capacitate interzonală eliberată de către deținătorii de drepturi fizice de transport din alocările anterioare în cadrul următorului proces de alocare a capacității interzonale.

(2) Operatorul sistemului de transport elaborează o structură corespunzătoare pentru alocarea capacității inter-

zonale pe intervale de timp, inclusiv pentru ziua următoare, intrazilnic și pentru echilibrare, respectând principiile și procesele stabilite în liniile directoare și în TCM-urile corespunzătoare prevăzute la art. 39. Structura de alocare a capacității interzonale elaborată de operatorul sistemului de transport se prezintă Agenției spre examinare și aprobare. La elaborarea structurii de alocare a capacității interzonale, operatorul sistemului de transport ia în considerare:

- a) caracteristicile piețelor;
- b) condițiile operaționale ale sistemului electroenergetic, cum ar fi consecințele soldării programelor declarate ferm;
- c) nivelul de armonizare a valorilor procentuale alocate pe diferite intervale de timp și a intervalelor de timp adoptate pentru diferitele mecanisme de alocare a capacității interzonale care sunt deja implementate.

(3) În cazul în care capacitatea interzonală este disponibilă după ora de închidere a porții intrazilnice interzonale, operatorul sistemului de transport utilizează capacitatea interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru operarea procesului de compensare a dezechilibrelor.

(4) În cazul în care este alocată capacitate interzonală pentru schimbul de capacitate de echilibrare sau pentru partajarea rezervelor, operatorul sistemului de transport utilizează metodologiile elaborate în conformitate cu liniile directoare privind echilibrarea sistemului electroenergetic, aprobate de Agenție.

(5) Operatorul sistemului de transport nu mărește marja de fiabilitate calculată în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor ca urmare a schimbului de capacitate de echilibrare sau a partajării rezervelor.

Articolul 46. Redispecerizarea și comercializarea în contrapartidă

(1) Pentru a face față congestiilor interne și interzonale, precum și pentru menținerea securității operaționale, operatorul sistemului de transport poate aplica acțiuni de remediere, precum redispecerizarea sau comercializarea în contrapartidă.

(2) Operatorul sistemului de transport aplică redispecerizarea coordonată cu relevanță transfrontalieră sau comercializarea în contrapartidă cu alți operatori relevanți ai sistemelor de transport la nivel regional în conformitate cu o metodologie comună privind redispecerizarea coordonată și comercializarea în contrapartidă. Costurile asociate aplicării redispecerizării coordonate cu relevanță transfrontalieră sau comercializării în contrapartidă cu alți operatori relevanți ai sistemelor de transport sunt distribuite între operatorii sistemelor de transport implicați în conformitate cu o metodologie de partajare a costurilor pentru redispecerizare și comercializare în contrapartidă.

(3) Operatorul sistemului de transport se abține de la aplicarea măsurilor unilaterale sau necoordonate de comercializare în contrapartidă sau de redispecerizare cu relevanță transfrontalieră. Operatorii sistemelor de transport coordonează utilizarea resurselor de redispecerizare sau de comercializare în contrapartidă luând în considerare impactul acestora asupra siguranței în funcționare și eficienței economice.

(4) Metodologia comună privind redispecerizarea coordonată și comercializarea în contrapartidă, precum și metodologia de partajare a costurilor pentru redispecerizare și comercializare în contrapartidă, menționate la alin. (2), se elaborează de către operatorul sistemului de transport împreună cu ceilalți operatori ai sistemelor de transport din aceeași regiune de calcul al capacităților și se aprobă în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor.

(5) Redispecerizarea cu relevanță transfrontalieră sau

comercializarea în contrapartidă se coordonează cu redispecerizarea sau comercializarea internă din zona de control.

(6) Redispecerizarea capacităților de producere și redispecerizarea consumului dispecerizabil se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. Acestea sunt deschise tuturor tehnologiilor de producere, serviciilor de stocare a energiei și de consum dispecerizabil, inclusiv celor din alte părți contractante ale Comunității Energetice sau din statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția cazului în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic.

(7) Resursele redispecerizate se selectează dintre centralele electrice, instalațiile de stocare a energiei sau instalațiile de consum dispecerizabil prin aplicarea mecanismelor de piață și se compensează financiar în conformitate cu actele normative de reglementare aprobate de Agenție. Ofertele de energie electrică de echilibrare utilizate pentru redispecerizare nu se utilizează la stabilirea prețului energiei electrice de echilibrare.

(8) Redispecerizarea centralelor electrice, a instalațiilor de stocare a energiei și a instalațiilor de consum dispecerizabil care nu se bazează pe mecanisme de piață poate fi utilizată numai în cazul în care:

- a) nu este disponibilă nicio alternativă bazată pe mecanisme de piață;
- b) au fost utilizate toate resursele disponibile bazate pe mecanisme de piață;
- c) numărul centralelor electrice, al instalațiilor de stocare a energiei sau al instalațiilor de consum dispecerizabil disponibile este prea mic pentru a asigura o concurență efectivă în zona în care se află instalații adecvate pentru furnizarea serviciului;

d) situația actuală a rețelelor electrice de transport duce la congestii în mod periodic și previzibil, astfel încât redispecerizarea bazată pe mecanisme de piață ar duce la prezentarea periodică de oferte strategice care ar crește nivelul congestiilor interne, și, în acest context, a fost adoptat un plan de acțiuni pentru abordarea acestor congestii în conformitate cu art. 43 sau a fost asigurat nivelul minim al capacității pentru comerțul interzonal în conformitate cu art. 44 alin. (10).

(9) Operatorul sistemului de transport prezintă anual Agenției un raport cu privire la:

- a) nivelul de dezvoltare și de eficacitate a mecanismelor de redispecerizare bazate pe mecanisme de piață pentru centralele electrice, instalațiile de stocare a energiei și pentru instalațiile de consum dispecerizabil;
- b) motivele, cantitățile în MWh și tipul sursei de producere care au făcut obiectul redispecerizării;
- c) măsurile luate pentru a reduce în viitor necesitatea redispecerizării descendente a centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie sau a centralelor electrice de cogenerare de înaltă eficiență, inclusiv cu privire la investițiile în digitalizarea infrastructurii rețelei electrice de transport și în servicii care sporesc flexibilitatea.

(10) Agenția transmite raportul menționat la alin. (9) Comitetului de reglementare al Comunității Energetice și publică un rezumat al datelor prezentate în raportul respectiv, împreună cu recomandările de îmbunătățire, acolo unde este necesar.

(11) Sub rezerva cerințelor referitoare la menținerea fiabilității și a siguranței rețelelor electrice, pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii stabilite de Agenție, operatorul de sistem:

- a) garantează capacitatea rețelelor electrice de a transporta energia electrică produsă din surse regenerabile sau în regim de cogenerare de înaltă eficiență cu un grad minim posibil de redispecerizare, ceea ce nu împiedică planificarea rețelei electrice de transport cu admiterea unui

grad limitat de redispecerizare, caz în care operatorul de sistem este capabil să demonstreze în mod transparent că acest lucru este mai eficient din punct de vedere economic și nu depășește 5% din energia electrică produsă anual în instalațiile care utilizează surse regenerabile de energie și care sunt racordate direct la rețeaua electrică respectivă. În cazul în care energia electrică produsă de centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie sau de centrale electrice de cogenerare de înaltă eficiență reprezintă mai mult de 50% din consumul final brut anual de energie electrică în Republica Moldova, Agenția poate stabili un alt nivel de redispecerizare;

b) ia măsuri operaționale adecvate legate de rețea și de piață pentru a minimiza redispecerizarea descendentă a energiei electrice produse din surse regenerabile sau în regim de cogenerare de înaltă eficiență;

c) asigură că rețelele electrice de transport ale sale sunt suficiente de flexibile pentru a le putea gestiona.

(12) În cazul în care se utilizează redispecerizare descendentă care nu este bazată pe mecanisme de piață, se aplică următoarele principii:

a) centralele electrice care utilizează surse regenerabile de energie vor fi supuse redispecerizării descendente numai dacă nu există alternativă sau dacă alte soluții ar conduce la costuri disproporționate semnificativ sau la riscuri severe pentru securitatea rețelei electrice;

b) energia electrică produsă în regim de cogenerare de înaltă eficiență va fi supusă redispecerizării descendente numai dacă, în afară de redispecerizarea descendentă a centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie, nu există alternativă sau dacă alte soluții ar conduce la costuri disproporționate sau riscuri severe în ceea ce privește securitatea rețelei electrice;

c) energia electrică autoprodusă provenind de la centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie sau de la centrale electrice de cogenerare de înaltă eficiență și care nu este livrată în rețelele electrice nu va fi supusă redispecerizării descendente, cu excepția cazului în care nicio altă soluție nu ar rezolva problemele de securitate a rețelei electrice;

d) redispecerizarea descendentă aplicată în temeiul lit. a)–c) trebuie să fie justificată în mod corespunzător și transparent. Justificarea se include în raportul elaborat conform alin. (9).

(13) În cazul în care, pentru a face față congestiilor în rețelele electrice de transport sau pentru a menține siguranța în funcționare, operatorul sistemului de transport trebuie să aplice redispecerizarea descendentă a centralelor electrice în funcțiune, acesta evită, pe cât este posibil, redispecerizarea descendentă a centralelor electrice de termoficare urbane dacă o astfel de acțiune ar afecta continuitatea furnizării de energie termică către consumatorii finali de energie termică în perioada rece a anului.

(14) În cazul în care operatorul sistemului de transport aplică redispecerizarea care nu se bazează pe mecanisme de piață, acesta urmează să achite compensație financiară producătorului, operatorului instalației de stocare a energiei sau consumatorului în raport cu care a fost aplicată această măsură, cu excepția cazului în care producătorul a încheiat un acord de racordare în condiții flexibile, în temeiul căruia livrarea energiei nu este garantată în mod ferm. Această compensație financiară trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea cea mai mare dintre următoarele elemente sau cu o combinație a acestora, dacă aplicarea doar a valorii mai mari ar conduce la o compensație nejustificat de mică sau nejustificat de mare:

a) costurile de exploatare suplimentare cauzate de redispecerizare, cum ar fi costurile suplimentare cu combustibilul, în cazul redispecerizării ascendente, sau livrarea de

căldură de rezervă, în cazul redispecerizării descendente a centralelor electrice de cogenerare de înaltă eficiență;

b) veniturile nete din vânzarea energiei electrice pe piață pentru ziua următoare pe care centrala electrică, instalația de stocare a energiei sau instalația de consum dispecerizabil le-ar fi generat în absența solicitării de redispecerizare. În cazul în care centrala electrică, instalația de stocare a energiei sau instalația de consum dispecerizabil beneficiază de sprijin financiar stabilit în baza cantității de energie electrică produsă sau consumată, sprijinul financiar care s-ar fi acordat în absența cererii de redispecerizare se consideră parte a veniturilor nete.

Articolul 47. Veniturile din congestii

(1) Procedurile de gestionare a congestiilor asociate cu un interval de timp prestabilit pot genera venituri numai în cazul în care se produce o congestie în acel interval de timp, cu excepția cazului noilor interconexiuni care beneficiază de o derogare conform prevederilor art. 41. Procedura de distribuire a acestor venituri se prezintă pentru aprobare Agenției de către operatorul sistemului de transport și nu trebuie să denatureze procesul de alocare în favoarea niciunei părți care solicită capacități sau energie și nici nu trebuie să constituie factor de descurajare pentru reducerea congestiilor.

(2) Veniturile care decurg din alocarea capacității interzonale se utilizează cu prioritate la îndeplinirea următoarele obiective:

a) garantarea disponibilității reale a capacității alocate, inclusiv compensarea pentru fermitate;

b) menținerea sau creșterea capacităților interzonale prin optimizarea utilizării capacității interconexiunilor existente prin măsuri coordonate de remediere, dacă este cazul, sau prin acoperirea costurilor aferente investițiilor în rețeaua electrică relevante pentru reducerea congestiilor pe interconexiuni.

(3) În cazul în care obiectivele prioritare prevăzute la alin. (2) au fost îndeplinite în mod corespunzător, veniturile obținute din alocarea capacității interzonale pot fi luate în considerare de către Agenție la calcularea și aprobarea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice în conformitate cu metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice. Veniturile reziduale se plasează într-un cont intern separat până la momentul în care pot fi utilizate în scopurile prevăzute la alin. (2).

(4) Operatorul sistemului de transport utilizează veniturile rezultate din alocarea capacității interzonale în scopurile prevăzute la alin. (2) în conformitate cu termenii și condițiile stabilite în metodologia de utilizare a veniturilor din congestii adoptată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(5) Pentru a asigura monitorizarea corespunzătoare a utilizării veniturilor din congestii, operatorul sistemului de transport creează un cont intern separat, în care indică aceste venituri, și administrează contul respectiv cu respectarea cerințelor stabilite în metodologia prevăzută la alin. (4).

(6) Operatorul sistemului de transport trebuie să stabilească în mod clar, în prealabil, modul în care vor fi utilizate veniturile din congestii și să raporteze Agenției cu privire la utilizarea efectivă a acestor venituri. Până la data de 1 martie a fiecărui an, Agenția informează Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și publică un raport în care indică:

a) suma veniturilor din congestii colectate pentru perioada de 12 luni care se încheie la 31 decembrie a anului precedent;

b) modul în care au fost utilizate veniturile, în conformitate cu alin. (2), incluzând proiectele specifice pentru care au fost utilizate veniturile, precum și suma plasată pe contul intern separat;

c) suma care a fost utilizată la calcularea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice;

d) verificarea faptului că suma menționată la lit. c) a fost obținută respectând cerințele stabilite în prezentul articol și în metodologia menționată la alin. (4).

(7) În cazul în care o parte din veniturile din congestii sunt luate în considerare la calcularea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice, în raportul prevăzut la alin. (6) se precizează modul în care operatorul sistemului de transport și-a îndeplinit obiectivele prioritare stabilite la alin. (2), după caz.

Articolul 48. Mecanismul de compensare între operatorii sistemelor de transport

(1) Operatorul sistemului de transport plătește și primește compensații pentru costurile aferente găzduirii fluxurilor transfrontaliere de energie electrică în rețelele electrice de transport pe care le operează, în conformitate cu principiile stabilite în prezentul articol și în liniile directe corespunzătoare prevăzute la art. 39.

(2) Compensațiile prevăzute la alin. (1) se achită de către operatorii sistemelor de transport care gestionează sistemele de transport naționale de unde provin fluxurile transfrontaliere de energie electrică și de către operatorii sistemelor de transport care gestionează sistemele de transport naționale unde ajung în final aceste fluxuri de energie electrică.

(3) Achitarea compensațiilor se face periodic, pentru o anumită perioadă din trecut. Ajustările ex post ale compensațiilor se fac la necesitate, pentru a reflecta costurile efectiv suportate.

(4) Cantitatea fluxurilor transfrontaliere de energie electrică găzduite și cantitatea fluxurilor transfrontaliere de energie electrică desemnate ca provenind sau ajungând în sistemele naționale de transport se stabilesc pe baza fluxurilor fizice de energie electrică măsurate efectiv într-o anumită perioadă de timp.

(5) Costurile aferente găzduirii fluxurilor transfrontaliere de energie electrică se stabilesc pe baza costurilor marginale medii previzionate pe termen lung, luând în considerare pierderile de energie electrică, investițiile în infrastructură nouă și un procent corespunzător din costul infrastructurii existente, în măsura în care această infrastructură este utilizată pentru transportul fluxurilor transfrontaliere de energie electrică, ținându-se cont în special de necesitatea garantării securității aprovizionării cu energie electrică.

(6) La determinarea costurilor suportate în conformitate cu alin. (5), operatorii sistemelor de transport utilizează metodologii de calcul standard recunoscute. Beneficiile pe care le obține rețeaua electrică de transport ca urmare a găzduirii fluxurilor transfrontaliere de energie electrică se iau în considerare pentru a reduce compensațiile primite.

(7) Exclusiv în scopul aplicării mecanismului de compensare între operatorii sistemelor de transport, în cazul în care rețelele electrice de transport ale Republicii Moldova și rețelele electrice de transport dintr-o parte sau din mai multe părți contractante ale Comunității Energetice și/sau dintr-un stat sau din mai multe state membre ale Uniunii Europene fac parte, integral sau parțial, dintr-un singur bloc de reglaj, blocul de reglaj în ansamblu urmează a fi considerat ca făcând parte din rețeaua electrică de transport a uneia dintre părțile contractante ale Comunității Energetice sau a unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene în cauză, pentru a se evita ca fluxurile de energie electrică în interiorul blocului de reglaj să fie considerate fluxuri transfrontaliere pentru care să fie necesare compensații în conformitate cu alin. (1). Agenția, împreună cu autoritățile de reglementare din părțile contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene

în cauză pot decide în care dintre părțile contractante ale Comunității Energetice sau dintre statele membre ale Uniunii Europene în cauză se consideră că blocul de reglaj este parte integrantă a rețelei electrice de transport.

Secțiunea a 4-a **Adecvanța resurselor**

Articolul 49. Adecvanța resurselor pe piața energiei electrice

(1) Adecvanța resurselor pe teritoriul Republicii Moldova se monitorizează pe baza evaluării adecvanței resurselor la nivel european. În scopul completării evaluării adecvanței resurselor la nivel european, operatorul sistemului de transport efectuează evaluarea adecvanței resurselor la nivel național în conformitate cu art. 50.

(2) Operatorul sistemului de transport prezintă ENTSO-E datele de care aceasta are nevoie pentru a efectua evaluarea adecvanței resurselor la nivel european. Producătorii și alți participanți la piață prezintă operatorului sistemului de transport date privind utilizarea preconizată a resurselor de producere, ținând cont de disponibilitatea resurselor primare și de scenariile corespunzătoare privind cererea și oferta de energie electrică preconizate.

(3) În cazul în care evaluarea adecvanței resurselor la nivel european sau evaluarea adecvanței resurselor la nivel național identifică o problemă de adecvanță a resurselor, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu suportul Agenției, identifică eventuale denaturări în materie de reglementare sau disfuncționalități ale piețelor de energie electrică care au cauzat sau au contribuit la apariția problemei privind adecvanța resurselor și elaborează un plan de punere în aplicare, însoțit de un calendar pentru adoptarea de măsuri de eliminare a denaturărilor în materie de reglementare sau a disfuncționalităților identificate ale piețelor de energie electrică.

(4) La abordarea problemelor legate de adecvanța resurselor și la elaborarea planului de punere în aplicare prevăzut la alin. (3), organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei ține cont, în special, de principiile privind funcționarea piețelor de energie electrică, stabilite la art. 82, și ia în considerare următoarele măsuri:

a) eliminarea denaturărilor în materie de reglementare;

b) eliminarea limitelor tehnice de preț pentru ofertare, în conformitate cu art. 96;

c) introducerea unei funcții de stabilire a prețurilor pentru energia de echilibrare în cazul deficitului, în conformitate cu cerințele stabilite în codurile rețelilor electrice și cu liniile directe prevăzute la art. 39;

d) asigurarea achiziționării eficiente din punctul de vedere al costurilor și bazate pe mecanisme de piață a serviciilor de echilibrare și a serviciilor de sistem;

e) majorarea capacităților rețelilor electrice de distribuție și a rețelilor electrice de transport, precum și a capacităților de interconexiune în vederea atingerii cel puțin a obiectivelor de interconectare stabilite în cadrul Comunității Energetice;

f) abilitarea producerii proprii de energie electrică, a stocării energiei, implementarea măsurilor legate de cerere și de eficiența energetică prin adoptarea de măsuri pentru eliminarea denaturărilor identificate în materie de reglementare;

g) eliminarea prețurilor reglementate pentru furnizarea energiei electrice, stabilite conform prezentei legi.

(5) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei prezintă spre examinare Secretariatului Comunității Energetice proiectul planului de punere în aplicare prevăzut la alin. (3). În termen de 4 luni de la primirea planului, Secretariatul Comunității Energetice emite o opinie în care precizează dacă măsurile stabilite

sunt suficiente pentru a elimina denaturările în materie de reglementare sau disfuncționalitățile piețelor de energie electrică care au fost identificate conform alin. (4). Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei poate modifica proiectul planului de punere în aplicare în conformitate cu opinia Secretariatului Comunității Energetice.

(6) Planul de punere în aplicare se supune aprobării Guvernului. Planul de punere în aplicare aprobat de Guvern se prezintă fără întârziere Secretariatului Comunității Energetice și se publică pe site-ul web oficial al organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(7) În cazul în care măsurile stabilite în planul de punere în aplicare cad sub incidența ajutorului de stat, planul de punere în aplicare se examinează în raport cu conformitatea acestuia cu principiile ajutorului de stat. Înainte de a prezenta Guvernului spre aprobare planul de punere în aplicare, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică decizia respectivă Consiliului Concurenței în conformitate cu cerințele stabilite în Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat.

(8) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei monitorizează implementarea planului de punere în aplicare și publică pe site-ul său web oficial un raport anual în care reflectă rezultatele monitorizării. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei prezintă Secretariatului Comunității Energetice raportul anual respectiv. Secretariatul Comunității Energetice emite o opinie în care precizează dacă planul de punere în aplicare a fost implementat în mod suficient și dacă problemele legate de adecvanța resurselor au fost soluționate.

(9) Măsurile specificate în planul de punere în aplicare prevăzut în prezentul articol continuă să fie aplicabile și după soluționarea problemei identificate de adecvanță a resurselor.

Articolul 50. Evaluarea adecvanței resurselor la nivel național

(1) Pentru identificarea problemelor legate de adecvanța resurselor și, respectiv, a măsurilor suplimentare pentru soluționarea problemelor respective, precum și pentru a asigura un nivel corespunzător al securității aprovizionării cu energie electrică, operatorul sistemului de transport evaluează adecvanța generală a sistemului electroenergetic din perspectiva capacității acestuia de a satisface cererea actuală și prognozată de energie electrică la nivel național. În acest scop, operatorul sistemului de transport elaborează și înaintează organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cel târziu la data de 30 noiembrie a fiecărui an, o evaluare a adecvanței resurselor la nivel național, realizată în conformitate cu metodologia aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(2) Evaluarea adecvanței resurselor la nivel național trebuie să conțină scenariile principale de referință ale cererii și ofertei prognozate de energie electrică, inclusiv o evaluare economică a probabilității de scoatere din funcțiune, de suspendare, de construcție a unor noi centrale electrice sau unități generatoare, măsuri pentru atingerea țintelor de eficiență energetică și de interconectare a rețelelor electrice, stabilite în cadrul Comunității Energetice, precum și sensibilitățile corespunzătoare cu privire la fenomenele meteorologice extreme, condițiile hidrologice, evoluțiile prețurilor angro și ale prețurilor pentru emisiile de carbon.

(3) Evaluarea adecvanței resurselor la nivel național poate lua în considerare sensibilități suplimentare față de cele menționate la alin. (2). În acest caz, în cadrul evaluării

adecvanței resurselor la nivel național:

a) se pot formula ipoteze care să țină seama de particularitățile cererii și ofertei naționale de energie electrică;

b) se pot utiliza instrumente și date recente complementare celor utilizate de ENTSO-E pentru evaluarea adecvanței resurselor la nivel european.

(4) Evaluarea adecvanței resurselor la nivel național, precum și evaluarea adecvanței resurselor la nivel european se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de transport și pe cel al organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

(5) În cazul în care evaluarea adecvanței resurselor la nivel național identifică o problemă de adecvanță în cadrul sistemului electroenergetic al Republicii Moldova care nu a fost identificată în contextul evaluării adecvanței resurselor la nivel european, în evaluarea adecvanței resurselor la nivel național trebuie să fie specificate motivele divergențelor existente între cele două evaluări ale adecvanței resurselor, inclusiv detalii despre sensibilitățile utilizate și ipotezele admise. În acest caz, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei transmite evaluarea adecvanței resurselor la nivel național Secretariatului Comunității Energetice, care este în drept să emită o opinie în care indică dacă diferențele dintre evaluarea adecvanței la nivel național și evaluarea adecvanței la nivel european sunt justificate.

(6) Operatorul sistemului de transport ține cont în mod corespunzător de opinia Secretariatului Comunității Energetice emisă în conformitate cu alin. (5) și, dacă este necesar, modifică evaluarea adecvanței resurselor la nivel național. În cazul în care decide să nu ia pe deplin în considerare opinia Secretariatului Comunității Energetice, operatorul sistemului de transport informează cu privire la aceasta organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și prezintă un raport cu o argumentare detaliată.

(7) Raportul cu argumentarea detaliată menționat la alin. (6), însoțit de opinia Secretariatului Comunității Energetice și al Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de transport și pe site-ul web oficial al organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei.

Articolul 51. Principii generale pentru mecanismele de asigurare a capacității

(1) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei poate propune Guvernului introducerea unor mecanisme de asigurare a capacității concomitent cu punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la art. 49 alin. (4). În acest scop, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei elaborează și prezintă spre aprobare proiectul hotărârii de Guvern privind implementarea mecanismului de asigurare a capacității.

(2) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu suportul Agenției și al operatorului sistemului de transport, identifică și elaborează mecanismul corespunzător de asigurare a capacității. Prin hotărârea adoptată potrivit alin. (1), Guvernul poate stabili atribuții specifice pentru a asigura implementarea corespunzătoare a mecanismului respectiv de asigurare a capacității. Agenția monitorizează implementarea mecanismului de asigurare a capacității.

(3) Înainte de introducerea mecanismelor de asigurare a capacității, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei efectuează un studiu cuprinzător al posibilelor efecte ale unui astfel de mecanism asupra părților contractante ale Comunității Energetice învecinate și asupra statelor membre ale Uniunii Europene învecinate, consultând părțile interesate relevante din

respectivele părți contractante ale Comunității Energetice și state membre ale Uniunii Europene. La necesitate, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei poate solicita suportul operatorului sistemului de transport și/sau al Agenției în scopul realizării studiului.

(4) Nu se introduc mecanisme de asigurare a capacității în cazul în care atât evaluarea adecvanței resurselor la nivel european, cât și evaluarea adecvanței resurselor la nivel național nu au identificat o problemă legată de adecvanța resurselor sau în cazul în care, în absența unei evaluări a adecvanței resurselor la nivel național, evaluarea adecvanței resurselor la nivel european nu a identificat o problemă legată de adecvanța resurselor.

(5) Mecanismele de asigurare a capacității nu se introduc înainte de recepționarea opiniei Secretariatului Comunității Energetice prevăzute la art. 49 alin. (5) în legătură cu planul de punere în aplicare prevăzut la art. 49 alin. (3).

(6) În cazul în care un mecanism de asigurare a capacității sub forma unei rezerve strategice nu este în măsură să remedieze problemele de adecvanță a resurselor, poate fi implementat un alt tip de mecanism de asigurare a capacității.

(7) În cazul implementării unui mecanism de asigurare a capacității, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei revizuieste mecanismul de asigurare a capacității respectiv și înaintează spre aprobare Guvernului un proiect de hotărâre prin care se interzice încheierea de noi contracte în cadrul mecanismului în următoarele cazuri:

a) atât evaluarea adecvanței resurselor la nivel european, cât și evaluarea adecvanței resurselor la nivel național nu au identificat o problemă de adecvanță a resurselor;

b) în absența unei evaluări a adecvanței resurselor la nivel național, evaluarea adecvanței resurselor la nivel european nu a identificat o problemă privind adecvanța resurselor;

c) Secretariatul Comunității Energetice nu a emis opinia prevăzută la art. 49 alin. (5) în legătură cu planul de punere în aplicare prevăzut la art. 49 alin. (3).

(8) Mecanismul de asigurare a capacității se examinează prin prisma regulilor de acordare a ajutorului de stat reglementat de Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat. Înainte de a prezenta Guvernului spre aprobare proiectul hotărârii privind mecanismul de asigurare a capacității, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică proiectul hotărârii respective Consiliului Concurenței în conformitate cu cerințele stabilite în Legea nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat și informează Secretariatul Comunității Energetice despre adoptarea acesteia.

(9) Mecanismele de asigurare a capacității se aprobă pentru o perioadă de maximum 10 ani. Mărimea capacităților angajate în cadrul mecanismelor de asigurare a capacității se reduce în baza planurilor de punere în aplicare prevăzute la art. 49 alin. (3).

(10) Planul de punere în aplicare prevăzut la art. 49 alin. (3) se aplică și după introducerea mecanismului de asigurare a capacității.

Articolul 52. Principii de elaborare a mecanismelor de asigurare a capacității

(1) Mecanismele de asigurare a capacității trebuie să respecte următoarele principii și cerințe:

a) să nu creeze denaturări nejustificate ale piețelor de energie electrică și să nu limiteze comerțul interzonal;

b) să nu depășească ceea ce este necesar pentru a rezolva problemele de adecvanță menționate la art. 49;

c) selectarea furnizorilor de capacitate să aibă loc prin intermediul unui proces transparent, nediscriminatoriu și competitiv;

d) să ofere stimulente pentru ca furnizorii de capacitate să fie disponibili în perioadele preconizate de suprasolicitare a sistemului electroenergetic;

e) să asigure că remunerația este determinată printr-un proces competitiv;

f) condițiile tehnice de participare a furnizorilor de capacitate să fie stabilite până la începerea procesului de selecție;

g) să fie deschise participării tuturor resurselor care sunt capabile să asigure performanța tehnică necesară, inclusiv stocării de energie și gestionării cererii;

h) să prevadă sancțiuni corespunzătoare pentru furnizorii de capacitate care nu au disponibilă capacitatea în perioadele de suprasolicitare a sistemului electroenergetic.

(2) La elaborarea mecanismelor de asigurare a capacității sub formă de rezerve strategice urmează a fi respectate următoarele cerințe:

a) resursele din cadrul mecanismului de asigurare a capacității elaborat ca rezervă strategică sunt dispecerizate numai dacă este probabil ca operatorul sistemului de transport să își epuizeze resursele de echilibrare pentru a menține echilibrul dintre cerere și ofertă;

b) în perioadele de decontare a dezechilibrelor în care sunt dispecerizate resurse din rezerva strategică, dezechilibrele de pe piețele de energie electrică trebuie să fie decontate cel puțin la valoarea pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică sau la o valoare mai mare decât limita tehnică de preț intrazilnic menționată la art. 96, luându-se în considerare valoarea cea mai mare dintre acestea;

c) producția asociată rezervei strategice după dispecerizare este atribuită părților responsabile pentru echilibrare prin intermediul mecanismului de decontare a dezechilibrelor;

d) resursele incluse în rezerva strategică nu sunt remunerate prin intermediul piețelor angro de energie electrică sau al pieței de echilibrare;

e) resursele din rezerva strategică sunt păstrate în afara piețelor de energie electrică cel puțin pe durata perioadei contractuale.

(3) Cerința prevăzută la alin. (2) lit. a) nu aduce atingere activării resurselor înainte de dispecerizarea propriu-zisă pentru a respecta constrângerile de rampă și cerințele de funcționare privind resursele. Producția asociată rezervei strategice în timpul activării nu se atribuie părților responsabile pentru echilibrare prin intermediul piețelor angro de energie electrică și nu modifică dezechilibrele acestora.

(4) Pe lângă cerințele prevăzute la alin. (1), mecanismele de asigurare a capacității, altele decât rezervele strategice, trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

a) să fie elaborate astfel încât să se asigure că prețul plătit pentru disponibilitate să tindă automat spre zero atunci când nivelul de capacitate furnizată corespunde nivelului capacității solicitate;

b) resursele participante să fie remunerate numai pentru disponibilitatea acestora, iar remunerarea să nu afecteze deciziile furnizorului de capacitate de a produce sau nu;

c) obligațiile privind capacitatea să fie transferabile între furnizorii de capacitate eligibili.

(5) Mecanismele de asigurare a capacității trebuie să prevadă următoarele cerințe privind limitele emisiilor de CO₂:

a) capacitățile de producere care au început producția comercială la 15 decembrie 2022 sau după această dată și care au emisii mai mari de 550 g de CO₂ din combustibili fosili per kWh de energie electrică nu participă și nici nu primesc plăți sau angajamente pentru plăți viitoare în cadrul unui mecanism de asigurare a capacității;

b) capacitățile de producere care au început producția comercială înainte de 15 decembrie 2022 și care au emisii

mai mari de 550 g de CO₂ din combustibili fosili per kWh de energie electrică și mai mari de 350 kg CO₂ din combustibili fosili în medie pe an pe kWe instalat nu participă și nici nu primesc plăți sau angajamente pentru plăți viitoare în cadrul unui mecanism de asigurare a capacității începând cu 1 iulie 2025.

(6) Limita emisiilor de 550 g CO₂ din combustibili fosili per kWh de energie electrică și limita de 350 kg CO₂ din combustibili fosili în medie pe an per kWe instalat, menționate la alin. (5) lit. a) și b), se calculează pe baza eficienței de proiect a unității generatoare, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute în orientările tehnice specificate la alin. (7).

(7) Evaluarea conformității unităților generatoare cu cerințele stabilite la alin. (5) se efectuează în conformitate cu orientările tehnice privind calculul valorilor de emisii, stabilite în opinia ACER adoptată în acest sens.

Articolul 53. Standardul de fiabilitate

(1) Mecanismele de asigurare a capacității se aplică numai dacă există un standard de fiabilitate. Standardul de fiabilitate se aprobă de Guvern și indică în mod transparent nivelul necesar de securitate a aprovizionării cu energie electrică a Republicii Moldova. Standardul de fiabilitate se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, în baza propunerii inițiale a Agenției. În cazul în care Republica Moldova face parte dintr-o zonă de ofertare transfrontalieră, standardul de fiabilitate se stabilește în comun cu autoritățile competente din țările respective.

(2) Standardul de fiabilitate se bazează pe metodologia relevantă aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(3) Standardul de fiabilitate se calculează utilizând cel puțin valoarea pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică și costul unei noi intrări într-un anumit interval de timp și se exprimă ca „previziune de energie nefurnizată” și „previziune de pierderi datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică”.

(4) În scopul aplicării alin. (3), Agenția stabilește o estimare unică a valorii pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică pe teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea corespunzătoare se publică pe site-ul web oficial al Agenției. În cazul în care Republica Moldova face parte dintr-o zonă de ofertare transfrontalieră, Agenția, împreună cu autoritățile de reglementare vizate sau alte autorități competente desemnate, stabilește o estimare unică a valorii pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică pentru zona de ofertare transfrontalieră, în conformitate cu metodologia relevantă aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(5) Valoarea pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică se actualizează cel puțin o dată la 5 ani sau mai frecvent în cazul în care Agenția sau autoritățile de reglementare vizate/alte autorități competente desemnate constată o modificare semnificativă a acesteia.

(6) La aplicarea mecanismelor de asigurare a capacității, parametrii care determină mărimea capacității achiziționate în cadrul mecanismului de asigurare a capacității se stabilesc în hotărârea adoptată de Guvern conform art. 51 alin. (1), conform propunerii înaintate de Agenție.

Articolul 54. Participarea transfrontalieră la mecanismul de asigurare a capacității

(1) Mecanismele de asigurare a capacității, altele decât rezervele strategice, și, acolo unde este fezabil din punct de vedere tehnic, rezervele strategice sunt deschise participării directe transfrontaliere a furnizorilor de capacitate

situată într-o parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene, în condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Capacitatea externă care poate asigura performanțe tehnice echivalente cu capacitățile interne are posibilitatea de a participa la același proces competitiv ca și capacitatea internă. În criteriile de selecție ale procesului competitiv poate fi inclusă o cerință potrivit căreia capacitatea externă trebuie să fie localizată într-o parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene care are interconexiune directă cu sistemul electroenergetic al Republicii Moldova.

(3) Capacitatea care este situată pe teritoriul Republicii Moldova poate participa la mecanismele de asigurare a capacității din alte părți contractante ale Comunității Energetice sau din statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Participarea transfrontalieră la mecanismele de asigurare a capacității nu modifică sau nu afectează în niciun mod programele interzonale sau fluxurile fizice între Republica Moldova și partea contractantă a Comunității Energetice sau statul membru al Uniunii Europene. Programele și fluxurile respective sunt determinate exclusiv de rezultatul alocării capacității în conformitate cu secțiunea a 3-a din prezentul capitol.

(5) Furnizorii de capacitate sunt în drept să participe la mai multe mecanisme de asigurare a capacității. În cazul în care furnizorii de capacitate participă la mai mult de un mecanism de asigurare a capacității pentru aceeași perioadă de livrare, aceștia vor participa în limitele disponibilității preconizate a interconexiunilor și luând în considerare probabilitatea apariției unor suprasolicități de sistem simultane în sistemul electroenergetic unde se aplică mecanismul de asigurare a capacității și în sistemul electroenergetic în care este situată capacitatea externă, în conformitate cu metodologia de calcul al capacității maxime de intrare pentru participarea transfrontalieră, aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(6) În scopul transmiterii unei recomandări către operatorul sistemului de transport, centrul de coordonare regional calculează anual capacitatea maximă de intrare disponibilă pentru participarea capacității externe. Acest calcul ține cont de disponibilitatea preconizată a interconexiunilor și de probabilitatea apariției unor suprasolicități de sistem simultane în sistemul electroenergetic unde se aplică mecanismul de asigurare a capacității și în sistemul electroenergetic în care este situată capacitatea externă. Calculul respectiv se efectuează pentru fiecare frontieră a zonei de ofertare. Operatorul sistemului de transport stabilește anual capacitatea maximă de intrare disponibilă pentru participarea capacității externe, pe baza recomandării centrului de coordonare regional.

(7) Capacitatea de intrare menționată la alin. (6) se alocă furnizorilor de capacitate eligibili într-un mod transparent, nediscriminatoriu, bazat pe mecanisme de piață.

(8) Agenția verifică dacă capacitățile de intrare au fost calculate în conformitate cu metodologia de calcul al capacității maxime de intrare pentru participarea transfrontalieră, aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39.

(9) Capacitățile alocate în conformitate cu alin. (7) sunt transferabile între furnizorii de capacitate eligibili. Datele referitoare la orice astfel de transfer se includ în registrul menționat la alin. (13) lit. a) în baza notificărilor expediate de către furnizorii de capacitate eligibili.

(10) Furnizorii de capacitate sunt obligați să efectueze plăți de indisponibilitate pentru perioadele în care capacitatea lor nu este disponibilă. În cazul în care furnizorii de capacitate participă la mai mult de un mecanism de

asigurare a capacității pentru aceeași perioadă de furnizare, aceștia au obligația de a face plăți de indisponibilitate multiple în cazul în care nu sunt în măsură să îndeplinească angajamente multiple.

(11) În cazul în care mecanismele de asigurare a capacității permit participarea transfrontalieră atât în Republica Moldova, cât și într-o parte contractantă a Comunității Energetice învecinate sau într-un stat membru al Uniunii Europene învecinat, toate veniturile care rezultă din alocarea menționată la alin. (7) revin operatorilor sistemelor de transport vizați și se partajează între aceștia în conformitate cu metodologia corespunzătoare aprobată de ACER și inclusă în legislația națională cu respectarea procedurii stabilite la art. 39 sau în conformitate cu o metodologie comună aprobată de Agenție și de alte autorități de reglementare relevante. În cazul în care partea contractantă a Comunității Energetice învecinate sau statul membru al Uniunii Europene învecinat nu aplică un mecanism de asigurare a capacității sau aplică un mecanism de asigurare a capacității care nu este deschis participării transfrontaliere, cota din venituri care îi revine operatorului sistemului de transport din țara vecină se aprobă de Agenție după ce aceasta a solicitat avizul autorității de reglementare din partea contractantă respectivă a Comunității Energetice sau din statul membru respectiv al Uniunii Europene. Operatorul sistemului de transport utilizează aceste venituri în scopurile prevăzute la art. 47 alin. (2).

(12) În cazul în care un furnizor de capacitate din Republica Moldova intenționează să participe la un mecanism de asigurare a capacității al unei părți contractante a Comunității Energetice sau al unui stat membru al Uniunii Europene, acesta notifică fără întârziere operatorul sistemului de transport.

(13) În cazul în care un furnizor de capacitate din Republica Moldova intenționează să participe sau participă la un mecanism de asigurare a capacității al unei părți contractante a Comunității Energetice sau al unui stat membru al Uniunii Europene, operatorul sistemului de transport:

a) stabilește dacă furnizorul de capacitate interesat poate oferi performanța tehnică necesară pentru mecanismul de asigurare a capacității la care acest furnizor intenționează să participe și îl înregistrează ca furnizor de capacitate eligibil în registrul întocmit în acest scop de ENTSO-E;

b) efectuează verificări de disponibilitate în conformitate cu liniile directoare corespunzătoare aprobate de ACER;

c) notifică operatorul sistemului de transport din partea contractantă a Comunității Energetice sau din statul membru al Uniunii Europene care aplică mecanismul de asigurare a capacității despre intenția furnizorului de capacitate interesat de a participa la mecanismul respectiv de asigurare a capacității și prezintă informațiile pe care le obține în temeiul lit. a) și b).

(14) Agenția întreprinde acțiunile necesare pentru a asigura că participarea transfrontalieră la mecanismele de asigurare a capacității este organizată într-un mod eficient și nediscriminatoriu. Agenția stabilește printr-o hotărâre reguli și cerințe în legătură cu aplicarea plăților de indisponibilitate, în conformitate cu alin. (10).

Secțiunea a 5-a

Coordonarea regională a operatorilor sistemelor de transport

Articolul 55. Cooperarea regională a operatorilor sistemelor de transport

(1) Operatorul sistemului de transport cooperează cu alți operatori ai sistemului de transport la nivelul Comunității Energetice, prin intermediul ENTSO-E, pentru a promova crearea și funcționarea pieței interne de energie electrică și a comerțului interzonal, precum și pentru a asigura gesti-

onarea optimă, exploatarea coordonată și evoluția tehnică sănătoasă a rețelei europene de transport al energiei electrice. În acest scop, operatorul sistemului de transport încheie un acord cu ENTSO-E.

(2) Operatorul sistemului de transport suportă costurile aferente participării în cadrul ENTSO-E, iar aceste costuri sunt luate în considerare la stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice, cu condiția ca respectivele costuri să fie rezonabile și proporționale.

(3) Operatorul sistemului de transport instituie, în măsura posibilității, o cooperare regională în cadrul ENTSO-E, în special în ceea ce privește obligația de a publica planul regional de investiții la fiecare doi ani și luarea deciziilor de investiții pe baza respectivului plan regional de investiții.

(4) Operatorul sistemului de transport încurajează încheierea de acorduri operaționale pentru a asigura gestionarea optimă a rețelelor electrice de transport și promovează dezvoltarea schimburilor de energie, alocarea coordonată de capacitate transfrontalieră prin soluții nediscriminatorii bazate pe mecanisme de piață, acordând atenția cuvenită avantajelor specifice ale licitațiilor implicite pentru alocările pe termen scurt, precum și integrarea mecanismelor de echilibrare și a celor privind rezerva de putere.

Articolul 56. Înfiiințarea și atribuțiile centrului de coordonare regional

(1) Operatorul sistemului de transport împreună cu operatorii sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice din care face parte (în continuare – *regiune de operare a sistemelor electroenergetice*) participă în cadrul unui centru de coordonare regional.

(2) În conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sistemul electroenergetic al Republicii Moldova se consideră a face parte din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice din Europa de Est, gestionată la nivel regional de către operatorii sistemelor de transport din cadrul Centrului de Coordonare Regional din Europa de Est. Principiile de cooperare în cadrul regiunii de operare a sistemelor electroenergetice, frontierele și cerințele privind coordonarea frontierelor zonelor de ofertare adiacente regiunii de operare a sistemelor electroenergetice se stabilesc în liniile directoare privind operarea sistemului de transport, prevăzute la art. 39. Apartenența sistemului electroenergetic al Republicii Moldova la o regiune de operare a sistemelor electroenergetice și, respectiv, participarea operatorului sistemului de transport din Republica Moldova în cadrul centrului de coordonare regional relevant regiunii de operare a sistemelor electroenergetice în cauză pot fi revizuite și modificate la inițiativa operatorilor sistemelor de transport din regiunile de operare a sistemelor electroenergetice respective, în conformitate cu decizia ACER.

(3) În cazul în care centrul de coordonare regional este înființat în Republica Moldova, acesta funcționează în conformitate cu principiile și cerințele stabilite în prezenta secțiune.

(4) În propunerea de înființare a centrului de coordonare regional în conformitate cu prezentul articol, operatorii sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice includ măsurile necesare pentru acoperirea răspunderii aferente îndeplinirii atribuțiilor centrului de coordonare regional. Metoda utilizată pentru furnizarea acoperirii răspunderii trebuie să țină cont de statutul juridic al centrului de coordonare regional și de nivelul de acoperire oferit de asigurarea comercială disponibilă.

(5) Centrul de coordonare regional se constituie în calitate de persoană juridică sub forma unei societăți comerciale care este în măsură să asigure realizarea atribuțiilor centrului de coordonare regional într-o zonă geografică determinată.

(6) La exercitarea atribuțiilor sale, centrul de coordonare regional acționează independent de interesele naționale individuale și de interesele operatorilor sistemelor de transport participanți.

(7) Centrul de coordonare regional completează rolul operatorului sistemului de transport prin îndeplinirea atribuțiilor de interes regional care îi sunt atribuite în conformitate cu prezentul articol. Operatorul sistemului de transport este responsabil pentru gestionarea fluxurilor de energie electrică și asigurarea unui sistem electroenergetic sigur, fiabil și eficient în conformitate cu art. 35 alin. (1) lit. e).

(8) Centrul de coordonare regional îndeplinește cel puțin următoarele atribuții de interes regional în regiunea de operare a sistemelor electroenergetice pentru care este înființat și cooperează cu alte centre de coordonare regionale care îndeplinesc atribuții în aceeași regiune de operare a sistemelor electroenergetice:

- a) efectuarea calculului coordonat al capacităților;
 - b) efectuarea analizei coordonate de securitate;
 - c) crearea de modele comune de rețea;
 - d) sprijinirea evaluării consecvenței planurilor de apărare și a planurilor de restaurare ale operatorului sistemului de transport;
 - e) realizarea prognozelor privind adecvanța sistemului electroenergetic la nivel regional pentru săptămâna următoare și cel puțin pentru ziua următoare, precum și pregătirea acțiunilor de reducere a riscurilor;
 - f) realizarea coordonării planificării întreruperilor regionale;
 - g) formarea și certificarea personalului care lucrează pentru centrul de coordonare regional;
 - h) sprijinirea coordonării și optimizării restaurării la nivel regional, la cererea operatorului sistemului de transport;
 - i) efectuarea de analize postoperaționale și postperturbare și raportarea;
 - j) dimensionarea regională a capacității de rezervă;
 - k) facilitarea achiziției regionale de capacitate de echilibrare;
 - l) oferirea suportului operatorului sistemului de transport, la cererea acestuia, în optimizarea decontărilor dintre operatorii sistemelor de transport;
 - m) identificarea scenariilor regionale de criză de energie electrică, în cazul și în măsura în care aceste atribuții sunt delegate centrului de coordonare regional;
 - n) evaluarea adecvanței sezoniere, în cazul și în măsura în care aceste atribuții sunt delegate centrului de coordonare regional;
 - o) calcularea valorii capacității maxime de intrare disponibile pentru participarea capacității externe la mecanismele de asigurare a capacității în scopul emiterii unei recomandări conform prevederilor art. 54 alin. (6);
 - p) oferirea suportului operatorului sistemului de transport în identificarea necesităților de capacități noi de transport, de modernizare a capacităților de transport existente sau a alternativelor la acestea, care trebuie prezentate grupurilor regionale și incluse în planul de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani prevăzut la art. 37;
 - q) alte atribuții stabilite în cadrul normativ al Comunității Energetice.
- (9) Atribuțiile menționate la alin. (8) sunt stabilite detaliat în cadrul normativ al Comunității Energetice. Atribuțiile prevăzute la alin. (8) lit. a)–f) se realizează în conformitate cu metodologiile și procedurile elaborate în conformitate cu codurile rețelelor electrice și liniile directoare prevăzute la art. 39.
- (10) Atribuțiile centrului de coordonare regional prevăzute în prezentul articol care nu sunt acoperite de codurile rețelelor electrice sau de liniile directoare relevante

prevăzute la art. 39 se realizează în conformitate cu deciziile relevante adoptate de ACER.

(11) Operatorul sistemului de transport furnizează centrului de coordonare regional informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor sale. Centrul de coordonare regional furnizează operatorilor sistemelor de transport toate informațiile necesare pentru implementarea acțiunilor coordonate și a recomandărilor emise de acesta.

(12) Centrul de coordonare regional cooperează cu ACER și furnizează orice informații necesare acestuia pentru îndeplinirea atribuțiilor în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, precum și întreprinde măsurile necesare pentru implementarea opiniilor, recomandărilor și a deciziilor ACER. În conformitate cu termenele și procedura stabilite în cadrul Comunității Energetice, centrul de coordonare regional este în drept să conteste o decizie a ACER care îl vizează sau o decizie care, deși vizează alte persoane, este de interes direct pentru centrul de coordonare regional, precum și este în drept să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru anularea unei decizii emise de ACER sau pentru că ACER nu a întreprins acțiunile necesare în termenele stabilite.

Articolul 57. Structura organizatorică și regulile de funcționare ale centrului de coordonare regional

(1) Coordonarea zilnică în cadrul centrului de coordonare regional și între centrele de coordonare regionale este gestionată prin procese de cooperare între operatorii sistemelor de transport participanți, inclusiv pe modalități de coordonare cu alte centre de coordonare regionale, după caz. Procesul de cooperare se bazează pe:

- a) acorduri de lucru pentru abordarea aspectelor legate de planificare și a celor operaționale relevante pentru atribuțiile menționate la art. 56;
- b) o procedură pentru partajarea analizelor și consultarea propunerilor centrului de coordonare regional cu operatorii sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice și cu părțile interesate relevante, precum și cu alte centre de coordonare regionale, într-un mod eficient și incluziv, în exercitarea atribuțiilor și sarcinilor operaționale, în conformitate cu alin. (9) și (10);
- c) o procedură pentru adoptarea de acțiuni coordonate și recomandări în conformitate cu art. 58.

(2) Centrul de coordonare regional elaborează acorduri de lucru eficiente, incluzive, transparente și care facilitează consensul, pentru a aborda aspectele de planificare și pe cele operaționale relevante pentru atribuțiile care urmează a fi îndeplinite, luând în considerare, în special, caracteristicile și cerințele acestor atribuții. Centrul de coordonare regional elaborează, de asemenea, un proces de revizuire a acestor acorduri de lucru. Centrul de coordonare regional se asigură că acordurile de lucru menționate în prezentul alineat conțin norme privind notificarea părților vizate.

(3) În scopul adoptării măsurilor legate de guvernanta și al monitorizării performanței acestor măsuri, centrul de coordonare regional instituie un consiliu de administrație compus din membri care reprezintă toți operatorii sistemelor de transport care participă la centrul de coordonare regional relevant.

- (4) Consiliul de administrație este responsabil pentru:
- a) elaborarea și aprobarea statutului și a regulamentului de procedură ale centrului de coordonare regional;
 - b) luarea deciziilor cu privire la structura organizatorică și punerea lor în aplicare;
 - c) pregătirea și aprobarea bugetului anual;
 - d) elaborarea și aprobarea proceselor bazate pe cooperare, în conformitate cu alin. (1).

(5) Competențele consiliului de administrație le exclud pe cele care sunt legate de activitățile curente ale centrului de

coordonare regional și de îndeplinirea atribuțiilor acestuia.

(6) Operatorii sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice stabilesc structura organizatorică a centrului de coordonare regional care sprijină siguranța atribuțiilor lor. Structura organizatorică va specifica:

a) competențele, atribuțiile și responsabilitățile personalului;

b) relațiile și raporturile ierarhice dintre diferitele părți componente și procese ale centrului de coordonare regional.

(7) Centrul de coordonare regional poate înființa birouri regionale pentru a aborda particularitățile subregionale sau poate înființa un centru de coordonare regional de rezervă pentru exercitarea eficientă și fiabilă a atribuțiilor lui, acolo unde se dovedește a fi strict necesar.

(8) Centrul de coordonare regional este dotat cu toate resursele umane, tehnice, fizice și financiare necesare pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi și pentru exercitarea atribuțiilor care îi revin în mod independent și imparțial.

(9) Centrul de coordonare regional elaborează o procedură pentru a organiza, în exercitarea atribuțiilor și sarcinilor sale operaționale zilnice, consultarea corespunzătoare și periodică a operatorilor sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, a altor centre de coordonare regionale și a părților interesate relevante. La necesitate, centrul de coordonare regional poate solicita implicarea Agenției pentru a aborda problemele în materie de reglementare.

(10) Centrul de coordonare regional consultă părțile contractante ale Comunității Energetice și statele membre ale Uniunii Europene din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, precum și, în cazul în care există, forumurile regionale ale acestora cu privire la chestiuni de relevanță politică, excluzând chestiunile privind activitățile curente ale centrului de coordonare regional și executarea atribuțiilor acestuia. Centrul de coordonare regional ține cont în mod corespunzător de recomandările părților contractante ale Comunității Energetice, de recomandările statelor membre ale Uniunii Europene și, după caz, de cele ale forumurilor regionale ale acestora.

(11) Centrul de coordonare regional elaborează un proces prin care se asigură implicarea părților interesate și organizează reuniuni periodice cu părțile interesate pentru a discuta aspecte legate de funcționarea eficientă, sigură și fiabilă a sistemului interconectat și pentru a identifica deficiențe și a propune îmbunătățiri.

(12) Centrul de coordonare regional funcționează în deplină transparență față de părțile interesate și de publicul larg, de asemenea publică toate documentele relevante pe site-ul său web oficial.

Articolul 58. Procedura de punere în aplicare și de revizuire a acțiunilor coordonate și a recomandărilor

(1) Operatorul sistemului de transport, împreună cu alți operatori ai sistemului de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, elaborează o procedură pentru punerea în aplicare și revizuirea acțiunilor coordonate și a recomandărilor emise de centrul de coordonare regional în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (2)–(4).

(2) Centrul de coordonare regional emite instrucțiuni privind executarea de acțiuni coordonate de către operatorul sistemului de transport cu privire la sarcinile prevăzute la art. 56 alin. (8) lit. a) și b). Operatorul sistemului de transport pune în aplicare acțiunile coordonate, cu excepția cazului în care punerea în aplicare a acțiunilor coordonate ar duce la o încălcare a limitelor de siguranță în funcționare

definite de operatorul sistemului de transport în conformitate cu liniile directoare privind operarea sistemului de transport prevăzute la art. 39.

(3) În cazul în care operatorul sistemului de transport decide să nu pună în aplicare o acțiune coordonată din motivele prevăzute la alin. (2), acesta raportează, în mod transparent și fără întârzieri nejustificate, motivele detaliate centrului de coordonare regional și operatorilor sistemelor de transport din regiunea respectivă de operare a sistemelor electroenergetice. În aceste cazuri, centrul de coordonare regional evaluează impactul deciziei respective asupra celorlalți operatori ai sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice și poate propune un alt set de acțiuni coordonate cu condiția respectării procedurii prevăzute la alin. (1).

(4) Centrul de coordonare regional emite recomandări operatorilor sistemelor de transport în legătură cu atribuțiile prevăzute la art. 56 alin. (8) lit. c)–p) sau atribuite conform cerințelor stabilite în cadrul Comunității Energetice.

(5) În cazul în care operatorul sistemului de transport decide să se abată de la o recomandare prevăzută la alin. (1), acesta prezintă, fără întârziere, centrului de coordonare regional și celorlalți operatori ai sistemelor de transport din regiunea respectivă de operare a sistemelor electroenergetice o justificare a deciziei sale.

(6) Revizuirea acțiunilor coordonate sau a unei recomandări se declanșează la cererea unuia sau a mai multor operatori ai sistemelor de transport din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice. După revizuirea unei acțiuni coordonate sau a unei recomandări, centrul de coordonare regional confirmă sau modifică măsura respectivă.

(7) În cazul în care o acțiune coordonată este supusă revizuirii în conformitate cu alin. (6), cererea de revizuire nu are efect suspensiv asupra acțiunii coordonate decât în cazul în care punerea în aplicare a acțiunii coordonate ar duce la o încălcare a limitelor de siguranță în funcționare definite de fiecare operator al sistemului de transport individual, în conformitate cu liniile directoare menționate la alin. (2).

(8) La propunerea unei părți contractante a Comunității Energetice sau a unui stat membru al Uniunii Europene din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, părțile contractante ale Comunității Energetice sau statele membre ale Uniunii Europene din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice pot decide în comun să acorde centrului lor de coordonare regional competența de a stabili acțiuni coordonate pentru una sau mai multe dintre atribuțiile prevăzute la art. 56 alin. (8) lit. c)–p).

Articolul 59. Monitorizarea și raportarea

(1) Centrul de coordonare regional stabilește un proces pentru a monitoriza continuu cel puțin:

a) performanța sa operațională;

b) acțiunile coordonate și recomandările emise, gradul de punere în aplicare a acțiunilor coordonate și a recomandărilor de către operatorii sistemelor de transport, precum și rezultatul obținut;

c) eficacitatea și eficiența fiecăreia dintre atribuțiile pentru care este responsabil și, după caz, rotația respectivelor atribuții.

(2) Centrul de coordonare regional își justifică costurile în mod transparent și le raportează Comitetului de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care sunt implicate statele membre ale Uniunii Europene, ACER, precum și Agenției și altor autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice.

(3) Centrul de coordonare regional transmite către ENTSO-E, ACER, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, Grupul de coordonare privind securitatea

aprovizionării din cadrul Comunității Energetice, precum și către Agenție și către alte autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice un raport anual cu privire la rezultatul monitorizării prevăzute la alin. (1) și informații cu privire la performanța acestuia.

(4) Centrul de coordonare regional raportează orice deficiențe identificate în procesul de monitorizare prevăzut la alin. (1) către ENTSO-E, ACER, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, Grupul de coordonare privind securitatea aprovizionării din cadrul Comunității Energetice, Agenție și către alte autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice, precum și către autoritățile competente din părțile contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene responsabile pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de criză. Pe baza acestui raport, Agenția și autoritățile de reglementare relevante din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice pot propune centrului de coordonare regional măsuri pentru remedierea deficiențelor.

(5) Fără a aduce atingere cerințelor privind securitatea și confidențialitatea informațiilor care constituie secret comercial, centrul de coordonare regional publică rapoartele prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) În termen de 6 luni de la înființare, centrul de coordonare regional prezintă Agenției, precum și altor autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice:

a) măsurile organizatorice, financiare și operaționale necesare pentru a asigura funcționarea eficientă, sigură și fiabilă a sistemului de transport interconectat;

b) un plan de implementare pentru punerea în funcțiune a centrului de coordonare regional;

c) statutul și regulamentul de procedură ale centrului de coordonare regional;

d) descrierea proceselor bazate pe cooperare, în conformitate cu art. 57 alin. (1);

e) descrierea dispozițiilor privind răspunderea centrului de coordonare regional, în conformitate cu art. 56 alin. (4).

(7) În conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. f), Agenția cooperează cu autoritățile de reglementare relevante din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice pentru a identifica în comun dacă centrul de coordonare regional nu respectă atribuțiile sale și ia măsurile corespunzătoare.

(8) În cazul în care, la solicitarea Agenției, a altor autorități de reglementare din regiunea de operare a sistemelor electroenergetice sau din proprie inițiativă, ACER emite o opinie motivată prin care se identifică un caz de potențială nerespectare de către centrul de coordonare regional a obligațiilor sale, Agenția și autoritățile de reglementare în cauză iau, în coordonare, decizii unanime prin care se stabilește dacă există o încălcare a obligațiilor relevante și, după caz, se stabilesc măsurile care trebuie luate de centrul de coordonare regional pentru a remedia consecințele încălcării constatate. În cazul în care Agenția și autoritățile de reglementare în cauză nu iau astfel de decizii unanime în termen de 4 luni de la data primirii opiniei motivate a ACER, cazul respectiv este înaintat către ACER pentru adoptarea unei decizii.

(9) Fără a aduce atingere celor menționate la alin. (8), ACER monitorizează și analizează performanța centrului de coordonare regional, ținând cont de rapoartele prevăzute în prezentul articol. În acest scop, ACER cooperează cu Agenția, cu alte autorități de reglementare din centrul de coordonare regional, precum și cu ENTSO-E. În legătură cu exercitarea atribuției de monitorizare, ACER întreprinde, în special, următoarele acțiuni:

a) decide cu privire la configurația regiunii de operare a sistemelor electroenergetice;

b) solicită informații de la centrul de coordonare regional, după caz;

c) emite opinii și recomandări pentru Consiliul ministerial al Comunității Energetice, Grupul permanent la Nivel Înalt al Comunității Energetice, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, Secretariatul Comunității Energetice și pentru Comisia Europeană;

d) emite opinii și recomandări pentru centrul de coordonare regional.

Capitolul V

DISTRIBUȚIA ENERGIEI ELECTRICE

Articolul 60. Operatorul sistemului de distribuție

(1) Întreprinderea electroenergetică care deține cu titlu de proprietate sau cu drept de folosință și exploatează rețelele electrice de distribuție își desfășoară activitatea în calitate de operator al sistemului de distribuție în baza licenței pentru distribuția energiei electrice, eliberată de Agenție.

(2) Operatorul sistemului de distribuție este organizat în calitate de întreprindere electroenergetică specializată și independentă, cu statut de persoană juridică.

(3) Operatorul sistemului de distribuție își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu condițiile prevăzute în licența pentru distribuția energiei electrice și cu respectarea actelor normative de reglementare aprobate de Agenție.

(4) La îndeplinirea funcțiilor și a obligațiilor sale, operatorul sistemului de distribuție acționează independent de orice activități care nu au legătură cu distribuția energiei electrice.

Articolul 61. Separarea operatorului sistemului de distribuție

(1) Operatorul sistemului de distribuție care face parte dintr-o întreprindere electroenergetică integrată pe verticală trebuie să fie independent, cel puțin în ceea ce privește forma sa juridică, organizarea și procesul decizional, față de alte activități care nu au legătură cu activitatea de distribuție a energiei electrice.

(2) Principiul independenței operatorului sistemului de distribuție stabilit la alin. (1) nu impune obligația de a separa proprietatea asupra activelor operatorului sistemului de distribuție de întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală.

(3) Pentru asigurarea independenței operatorului sistemului de distribuție trebuie respectate următoarele condiții minime:

a) persoanele cu funcții de conducere ale operatorului sistemului de distribuție să nu facă parte din structurile întreprinderii electroenergetice integrate care este responsabilă, direct sau indirect, de îndeplinirea zilnică a activităților de producere a energiei electrice, de transport al energiei electrice, de trading cu energie electrică sau de furnizare a energiei electrice;

b) să fie întreprinse măsurile corespunzătoare pentru a asigura faptul că interesele profesionale ale persoanelor cu funcții de conducere ale operatorului sistemului de distribuție sunt luate în considerare astfel încât aceste persoane să aibă posibilitatea să acționeze în mod independent;

c) operatorul sistemului de distribuție să aibă competențe efective de luare a deciziilor, independent de întreprinderea electroenergetică integrată, cu privire la activele necesare pentru exploatarea, întreținerea sau dezvoltarea rețelei electrice de distribuție. Pentru a îndeplini aceste funcții, operatorul sistemului de distribuție trebuie să dispună de resursele necesare, inclusiv de resurse umane, tehnice, fizice și financiare;

d) operatorul sistemului de distribuție să elaboreze un program de conformitate și să stabilească un agent de conformitate potrivit art. 62.

(4) Independența operatorului sistemului de distribuție nu împiedică întreprinderea-mamă să aprobe planul financiar anual sau orice alt instrument echivalent, precum și să stabilească plafonul maxim de îndatorare al operatorului sistemului de distribuție persoană juridică controlată.

(5) Se interzice întreprinderii-mamă să dea instrucțiuni operatorului sistemului de distribuție cu privire la exploatarea zilnică și cu privire la deciziile individuale privind modernizarea și dezvoltarea rețelelor electrice de distribuție, care nu depășesc limitele stabilite în planul financiar aprobat sau în orice alt instrument echivalent.

(6) Se interzice operatorului sistemului de distribuție să obțină avantaje din faptul că face parte din întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală pentru a denatura concurența pe piețele de energie electrică. În special, atunci când își desfășoară activitățile de comunicare și de publicitate, operatorul sistemului de distribuție care face parte din întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală nu trebuie să creeze confuzie cu privire la identitatea sa separată în cadrul întreprinderii electroenergetice integrate pe verticală și să utilizeze denumiri și/sau logouri similare cu cele ale altor întreprinderi electroenergetice afiliate.

(7) Întreprinderile electroenergetice care au luat deja măsuri în vederea separării contabile, funcționale sau juridice, care asigură o independență mai mare a operatorului sistemului de distribuție în cadrul întreprinderii electroenergetice integrate pe verticală, nu pot anula aceste măsuri sau măsurile luate pentru separarea operatorului sistemului de distribuție.

(8) Agenția monitorizează respectarea de către operatorul sistemului de distribuție a cerințelor legate de separarea și independența acestuia.

(9) Cerințele referitoare la separarea operatorului sistemului de distribuție, stabilite în prezentul articol, nu împiedică funcționarea unui operator combinat de transport și de distribuție, cu condiția ca operatorul respectiv să respecte cerințele privind separarea și independența operatorului sistemului de transport.

Articolul 62. Programul de conformitate și agentul de conformitate

(1) Operatorul sistemului de distribuție este obligat să elaboreze un program de conformitate care să cuprindă măsurile întreprinse pentru a garanta excluderea comportamentului și a practicilor discriminatorii, precum și pentru a asigura monitorizarea corespunzătoare a îndeplinirii acestui program. Programul de conformitate trebuie să conțină, de asemenea, informații privind obligațiile specifice impuse angajaților operatorului sistemului de distribuție pentru realizarea obiectivelor respective. Monitorizarea respectării de către operatorul sistemului de distribuție a programului de conformitate se asigură de către un agent de conformitate, care nu substituie funcțiile de monitorizare ale Agenției stabilite în prezenta lege.

(2) Persoana fizică sau juridică care urmează să exercite funcțiile agentului de conformitate este propusă spre aprobare Agenției de către operatorul sistemului de distribuție. Concomitent, operatorul sistemului de distribuție prezintă Agenției proiectul contractului ce urmează a fi încheiat de acesta cu agentul de conformitate și care trebuie să cuprindă inclusiv prevederile referitoare la începerea, durata și rezoluțiunea contractului, condițiile de salarizare, drepturile și obligațiile de bază, alte drepturi și obligații.

(3) Agentul de conformitate trebuie să fie independent în toate acțiunile sale în raport cu întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală. Pentru a asigura independența agentului de conformitate trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) agentul de conformitate nu poate deține nicio funcție sau nu poate avea nicio responsabilitate profesională, nu

poate avea niciun interes sau nu poate fi în relație de afaceri, direct sau indirect, cu întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală, cu vreo întreprindere a acesteia, cu acționarii majoritari sau cu fondatorii acesteia, cu excepția operatorului sistemului de distribuție;

b) cel puțin 3 ani până la data desemnării, agentul de conformitate nu poate deține nicio funcție sau nu poate avea nicio responsabilitate profesională, nu poate avea niciun interes sau nu poate fi într-o relație de afaceri, direct sau indirect, cu întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală, cu vreo întreprindere a acesteia, cu acționarii majoritari sau cu fondatorii acesteia, cu excepția operatorului sistemului de distribuție;

c) timp de 4 ani după încetarea mandatului deținut în cadrul operatorului sistemului de distribuție, agentul de conformitate nu poate deține nicio funcție sau nu poate avea nicio responsabilitate profesională, nu poate avea niciun interes sau nu poate fi în relație de afaceri, direct sau indirect, cu întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală, cu vreo întreprindere a acesteia, cu acționarii majoritari sau fondatorii acesteia, cu excepția operatorului sistemului de distribuție;

d) agentul de conformitate nu poate avea niciun interes și nu poate primi, direct sau indirect, beneficii financiare de la întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală, de la o întreprindere a acesteia, de la acționarii majoritari sau de la fondatorii acesteia, cu excepția operatorului sistemului de distribuție și în limitele contractului prevăzut la alin. (2).

(4) Agenția examinează propunerea primită în conformitate cu alin. (2) în termen de o lună de la data primirii. Agenția respinge persoana propusă în calitate de agent de conformitate din motive de lipsă de independență sau de capacitate profesională. La examinarea proiectului contractului ce urmează a fi încheiat între operatorul sistemului de distribuție și agentul de conformitate, Agenția solicită operatorului sistemului de distribuție să modifice condițiile contractului respectiv în cazul în care acestea afectează independența agentului de conformitate.

(5) După încheierea contractului corespunzător cu agentul de conformitate, operatorul sistemului de distribuție poate să modifice condițiile contractuale sau poate rezolvi acest contract numai dacă a obținut, în prealabil, acordul Agenției în acest sens. Termenul de examinare de către Agenție a cererii operatorului sistemului de distribuție de modificare sau rezoluțiune a contractului cu agentul de conformitate nu poate depăși o lună. În cazul în care există îndoieli cu privire la justificarea rezoluțiunii contractului de către operatorul sistemului de distribuție, Agenția nu își dă acordul în acest sens. La solicitarea Agenției, operatorul sistemului de distribuție este obligat să ceară rezoluțiunea contractului cu agentul de conformitate din motive de lipsă de independență sau de capacitate profesională, care afectează buna îndeplinire a obligațiilor prevăzute de lege.

(6) Pe durata mandatului său, agentul de conformitate nu poate deține o altă funcție, nu poate avea altă responsabilitate profesională sau interes, direct sau indirect, în raport cu vreo parte a întreprinderii electroenergetice integrate pe verticală, cu acționarii majoritari sau cu fondatorii acesteia.

(7) Agentul de conformitate are următoarele atribuții:

a) monitorizează implementarea programului de conformitate;

b) anual, până la 31 martie, elaborează un raport care să conțină măsurile întreprinse de operatorul sistemului de distribuție în legătură cu îndeplinirea programului de conformitate și prezintă raportul respectiv Agenției. Raportul privind măsurile întreprinse de operatorul sistemului de distribuție în legătură cu îndeplinirea programului de conformitate este publicat pe site-ul web al operatorului sistemului de distribuție;

c) raportează organelor de conducere ale operatorului sistemului de distribuție cu privire la respectarea programului de conformitate și punerea în aplicare a acestuia, formulează recomandări în acest sens;

d) notifică Agenția cu privire la orice încălcare gravă a punerii în aplicare a programului de conformitate, în termen de 7 zile din ziua în care a aflat despre încălcarea respectivă;

e) raportează Agenției cu privire la orice relații comerciale sau financiare dintre operatorul sistemului de distribuție și întreprinderea electroenergetică integrată pe verticală.

(8) La îndeplinirea atribuțiilor sale, agentul de conformitate este independent în toate acțiunile sale în raport cu operatorul sistemului de distribuție. Operatorul sistemului de distribuție trebuie să creeze toate condițiile necesare agentului de conformitate pentru desfășurarea activității și asigurarea independenței acestuia, precum și să îi asigure accesul la toate informațiile relevante pentru îndeplinirea funcțiilor acestuia, care sunt deținute de operatorul sistemului de distribuție în cauză și de orice întreprindere înrudită.

Articolul 63. Deținerea instalațiilor de stocare a energiei de către operatorii sistemelor de distribuție

(1) Operatorul sistemului de distribuție nu deține, nu dezvoltă, nu administrează și nu exploatează instalații de stocare a energiei.

(2) Prin derogare de la alin. (1), operatorul sistemului de distribuție poate deține, dezvolta, administra sau exploata instalații de stocare a energiei în cazul în care acestea sunt componente de rețea complet integrate și Agenția a aprobat, prin hotărâre, acordarea unei derogări sau în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) în urma unei proceduri de licitație deschisă, transparentă și nediscriminatorie, organizată de operatorul sistemului de distribuție și supusă în prealabil aprobării de către Agenție, nu a fost atribuit altor părți dreptul de a deține, dezvolta, administra sau exploata astfel de instalații sau aceste părți nu au fost în măsură să furnizeze aceste servicii la un cost rezonabil și în timp util;

b) astfel de instalații de stocare a energiei sunt necesare pentru ca operatorul sistemului de distribuție să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi în vederea exploatării eficiente, sigure și fiabile a rețelei electrice de distribuție și nu sunt utilizate pentru a cumpăra sau a vinde energie electrică pe piețele de energie electrică;

c) Agenția a evaluat necesitatea unei astfel de derogări și a efectuat o evaluare a procedurii de licitație, inclusiv a condițiilor procedurii de licitație, și și-a dat acordul printr-o hotărâre adoptată în acest sens.

(3) Agenția poate elabora instrucțiuni sau clauze de achiziție pentru a ajuta operatorul sistemului de distribuție să asigure o procedură de licitație echitabilă.

(4) Agenția efectuează, cel puțin o dată la 5 ani, o consultare publică cu privire la instalațiile existente de stocare a energiei pentru a evalua disponibilitatea potențială și interesul altor părți de a investi în astfel de instalații. În cazul în care, în urma consultării publice, Agenția constată că alte părți sunt capabile să dețină, să dezvolte, să administreze sau să exploateze astfel de instalații într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, aceasta adoptă o hotărâre justificată prin care obligă operatorul sistemului de distribuție să elimine treptat activitățile legate de stocarea energiei. Obligația de eliminare treptată a activității de stocare a energiei urmează a fi realizată în termen de 18 luni de la data stabilită de Agenție în hotărârea adoptată în conformitate cu prezentul alineat. Prevederile prezentului alineat nu se aplică componentelor de rețea complet integrate.

(5) Odată cu impunerea obligației operatorului sistemului de distribuție de a elimina treptat activitățile legate

de stocarea energiei, în conformitate cu prevederile alin. (4), Agenția poate decide cu privire la acordarea unei compensații rezonabile operatorului sistemului de distribuție pentru recuperarea valorii reziduale a investițiilor efectuate în instalația/instalațiile de stocare a energiei.

Articolul 64. Funcțiile și obligațiile operatorului sistemului de distribuție

(1) Operatorul sistemului de distribuție trebuie să îndeplinească următoarele funcții și obligații:

a) să asigure capacitatea pe termen lung a rețelei electrice de distribuție pentru a acoperi cererile rezonabile de distribuție a energiei electrice, să exploateze, să întrețină și să dezvolte, în condiții economice, o rețea electrică de distribuție sigură, fiabilă și eficientă, ținând cont de cerințele privind protecția mediului și promovarea eficienței energetice;

b) să gestioneze fluxurile de energie electrică din rețelele electrice de distribuție;

c) la dispecerizare, să acorde prioritate energiei electrice de la centralele electrice care utilizează surse regenerabile de energie și energiei electrice produse de centralele electrice de termoficare urbane, în conformitate cu art. 74;

d) să nu facă discriminare între utilizatorii de sistem sau între categoriile de utilizatori de sistem, inclusiv între comunitățile de energie din surse regenerabile și comunitățile de energie ale cetățenilor, în special să nu facă discriminare în favoarea întreprinderilor înrudite ale sale;

e) să facă schimb de date și să coopereze cu alți operatori ai sistemului de distribuție, precum și cu operatorul sistemului de transport, în conformitate cu art. 75;

f) să prezinte utilizatorilor de sistem informațiile de care au nevoie pentru accesul eficient la rețelele electrice și pentru utilizarea sistemului;

g) să ofere utilizatorilor de sistem opțiunea de a solicita racordarea la rețelele electrice de distribuție și de a transmite documentele relevante exclusiv în format digital;

h) să realizeze digitalizarea rețelelor electrice de distribuție;

i) să fie responsabil pentru gestionarea datelor, inclusiv pentru dezvoltarea sistemelor de management al datelor, pentru securitatea cibernetică și pentru protecția datelor, sub rezerva normelor aplicabile și fără a aduce atingere competenței altor autorități;

j) să răspundă la orice solicitare de serviciu în termenele și condițiile stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

k) să efectueze racordarea, deconectarea și reconectarea la rețelele electrice de distribuție în termenele și condițiile stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție;

l) să întreprindă alte măsuri necesare pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice, precum și pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, în condiții reglementate, echitabile și nediscriminatorii pentru toți utilizatorii de sistem, în conformitate cu condițiile prevăzute în licență, cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative de reglementare aprobate de Agenție;

m) să respecte, în activitatea licențiată, documentele normativ-tehnice care reglementează modul de amenajare a rețelelor electrice, alte documente normativ-tehnice, standarde tehnice și documente normativ-tehnice în domeniul protecției mediului, stabilite prin lege, în vederea reducerii impactului rețelelor electrice de distribuție asupra mediului;

n) să efectueze lucrări de defrișare sau tăieri de modelare a vegetației pentru a crea și menține distanța de apropiere față de rețelele electrice de distribuție în zonele de protecție ale rețelelor electrice;

o) să prezinte lunar datele privind producătorii și

centralele electrice care utilizează surse regenerabile de energie instituției publice care asigură suportul în implementarea politicii statului în domeniul eficienței energetice și al promovării utilizării energiei din surse regenerabile;

p) să îndeplinească alte funcții și obligații stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

(2) Operatorul sistemului de distribuție este obligat să presteze serviciul de distribuție a energiei electrice în baza unui contract pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice, încheiat în conformitate cu prevederile prezentei legi, în condițiile stabilite în actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

(3) La exercitarea atribuției prevăzute la alin. (1) lit. f), operatorul sistemului de distribuție este obligat să publice în mod clar și transparent informațiile privind capacitatea disponibilă pentru noi racordări în zona sa de operare, cu o granularitate spațială ridicată, respectând cerințele privind confidențialitatea informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată, inclusiv informațiile privind capacitatea care face obiectul cererilor de racordare și privind posibilitatea încheierii acordurilor de racordare în condiții flexibile în zone congestionate. Obligația stabilită în prezentul alineat se aplică inclusiv în raport cu informațiile cu privire la criteriile utilizate la calcularea capacității disponibile pentru racordări noi. Operatorul sistemului de distribuție actualizează aceste informații în mod regulat, cel puțin trimestrial.

(4) Operatorul sistemului de distribuție acționează ca un facilitator de piață neutru la achiziționarea energiei electrice pentru acoperirea consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică din rețelele electrice de distribuție, conform unor proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe piață, stabilite în Regulile pieței energiei electrice.

(5) Operatorul sistemului de distribuție achiziționează produsele și serviciile necesare exploataării eficiente, sigure și fiabile a rețelor electrice de distribuție pe baza unor reguli obiective, transparente și nediscriminatorii, care reflectă costurile și care se elaborează de operatorul sistemului de distribuție cu consultarea operatorului sistemului de transport și a altor participanți la piață relevanți, și ținând cont de TCM-urile relevante aprobate de Agenție conform art. 39.

(6) La îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (5), operatorul sistemului de distribuție achiziționează serviciile de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței și care sunt necesare pentru sistemul său, conform unor proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe piață, cu excepția cazului în care Agenția a determinat că prestarea serviciilor de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței prin aplicarea mecanismelor de piață nu este eficientă din punct de vedere economic și a acordat o derogare. Obligația de a achiziționa servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței nu se aplică componentelor de rețea complet integrate.

(7) La achiziționarea produselor și a serviciilor prevăzute la alin. (5), operatorul sistemului de distribuție oferă posibilitatea participării efective a tuturor participanților la piață care îndeplinesc cerințele, inclusiv a participanților la piață care oferă energie electrică din surse regenerabile, a participanților la piață care oferă servicii de consum dispecerizabil, a operatorilor de instalații de stocare a energiei și a agregatorilor. În acest scop, operatorul sistemului de distribuție elaborează, cu consultarea tuturor participanților la piață, precum și a operatorului sistemului de transport, cerințele tehnice pentru participare pe piețele respective, pe baza caracteristicilor tehnice ale acestor piețe și a capacităților tuturor participanților la piață, și le prezintă spre aprobare Agenției.

(8) Pentru gestionarea congestiilor din rețelele sale

electrice, operatorul sistemului de distribuție poate aplica redispecerizarea în conformitate cu actele normative de reglementare aprobate de Agenție și sub rezerva cerințelor stabilite la art. 46 alin. (6)–(14).

(9) Operatorul sistemului de distribuție cooperează cu operatorul sistemului de transport pentru a asigura participarea efectivă pe piața cu amănuntul a energiei electrice, pe piața angro a energiei electrice și pe piața de echilibrare a participanților la piață racordați la rețelele lor electrice. Prestarea serviciilor de echilibrare care rezultă din resursele situate în rețelele electrice de distribuție se agreează în prealabil cu operatorul sistemului de transport în conformitate cu art. 75.

(10) Fără a aduce atingere prevederilor art. 134, operatorul sistemului de distribuție este obligat să se abțină de la divulgarea informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată obținute în timpul desfășurării activității licențiate, precum și de la divulgarea, în mod discriminatoriu, a informațiilor despre propria activitate care pot fi avantajoase, din punct de vedere comercial, pentru utilizatorii de sistem.

(11) Se interzice operatorului sistemului de distribuție să utilizeze în mod abuziv informații sensibile din punct de vedere comercial obținute de la părțile terțe în legătură cu acordarea accesului la rețelele electrice de distribuție în contextul vânzării sau cumpărării energiei electrice de către întreprinderile înrudite.

(12) Operatorul sistemului de distribuție se asigură că toate părțile eligibile au acces la date în condiții nediscriminatorii, clare și de egalitate, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal. În cazul în care sistemele de măsurare inteligente au fost introduse în conformitate cu art. 77, programul de conformitate menționat la art. 61 alin. (3) lit. d) va include măsuri specifice pentru a asigura accesul nediscriminatoriu la date al părților eligibile.

(13) Operatorul sistemului de distribuție cooperează cu operatorii sistemelor de distribuție din părțile contractante ale Comunității Energetice prin intermediul Grupului de coordonare al operatorilor sistemelor de distribuție ai Comunității Energetice pentru a promova finalizarea și operarea pieței unice de energie electrică, precum și pentru a promova gestionarea optimă și exploatarea coordonată a sistemelor de distribuție și de transport al energiei electrice. Operatorii sistemelor de distribuție cooperează cu entitatea europeană pentru operatorii de distribuție în modul stabilit în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice sau în mod direct, prin semnarea unui acord de cooperare în acest sens.

(14) Operatorii sistemelor de distribuție sunt în drept să desfășoare alte activități decât cele prevăzute în prezenta lege în cazul în care aceste activități sunt necesare pentru ca aceștia să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul prezentei legi și cu condiția ca autoritatea de reglementare să fi stabilit necesitatea unei astfel de derogări. Principiul stabilit în prezentul alineat nu aduce atingere dreptului operatorilor sistemelor de distribuție de a deține, de a dezvolta sau de a exploata alte tipuri de rețele decât cele electrice.

Articolul 65. Stimulente pentru utilizarea flexibilității în rețelele electrice de distribuție

(1) Agenția stabilește în Regulile pieței energiei electrice și în alte acte normative relevante măsuri care să stimuleze operatorul sistemului de distribuție să achiziționeze servicii de flexibilitate, inclusiv gestionarea congestiilor în regiunea pe care o deserveste, în vederea îmbunătățirii eficienței în exploatarea și dezvoltarea rețelor electrice de distribuție. Operatorului sistemului de distribuție i se permite să achiziționeze astfel de servicii de la entitățile care oferă servicii de producere distribuită, de consum dispeceri-

zabil sau de stocare a energiei pentru a promova luarea de măsuri de eficiență energetică, în cazul în care astfel de servicii reduc în mod eficient din punctul de vedere al costurilor necesitatea de modernizare sau de înlocuire a capacităților de energie electrică și susțin funcționarea în siguranță a rețelei electrice de distribuție. Operatorul sistemului de distribuție achiziționează astfel de servicii conform unor proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe piață, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări a circumstanțelor din sectorul electroenergetic în ceea ce privește serviciile de flexibilitate, Agenția a stabilit că achiziția acestor servicii nu este eficientă din punct de vedere economic sau că o astfel de achiziție ar duce la denaturări grave ale pieței sau la congestii mai ridicate. Atunci când efectuează evaluarea respectivă, Agenția consultă operatorii de sistem, participanții la piață relevanți și utilizatorii de sistem în vederea identificării tipurilor de servicii de flexibilitate care pot fi oferite pe piață și a evaluării disponibilității acestora.

(2) Operatorul sistemului de distribuție elaborează, pe baza unui proces transparent și participativ, care include toți utilizatorii de sistem relevanți și operatorul sistemului de transport, specificațiile pentru serviciile de flexibilitate pe care intenționează să le achiziționeze și, după caz, produsele de piață standardizate pentru aceste tipuri de servicii. Operatorul sistemului de distribuție cooperează în vederea armonizării specificațiilor și a categoriilor de produse de piață standardizate. Specificațiile trebuie să asigure participarea efectivă și nediscriminatorie a tuturor participanților la piață, inclusiv a participanților la piață care oferă energie electrică din surse regenerabile, a participanților la piață care oferă servicii de consum dispecerizabil, a operatorilor instalațiilor de stocare a energiei și a agregatorilor. Operatorul sistemului de distribuție prezintă spre aprobare Agenției specificațiile și, după caz, propunerile de produse de piață standardizate pentru aceste tipuri de servicii. Agenția examinează propunerile prezentate de operatorul sistemului de distribuție și aprobă, după consultarea părților interesate, specificațiile pentru serviciile de flexibilitate și, după caz, produsele de piață standardizate pentru astfel de tipuri de servicii.

(3) Operatorul sistemului de distribuție face schimb de toate informațiile necesare și cooperează cu operatorul sistemului de transport pentru a asigura utilizarea optimă a resurselor, pentru a asigura funcționarea sigură și eficientă a sistemului și pentru a facilita dezvoltarea piețelor de energie electrică.

(4) Costurile rezonabile și justificate suportate de operatorul sistemului de distribuție în legătură cu achiziționarea de servicii de flexibilitate, inclusiv cheltuielile cu tehnologiile de transmitere a datelor și infrastructura de comunicații, se iau în considerare de către Agenție la stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție a energiei electrice în conformitate cu prevederile metodologiei de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție a energiei electrice (în continuare – *metodologia tarifară pentru serviciul de distribuție a energiei electrice*).

Articolul 66. Integrarea electromobilității în rețeaua electrică

(1) Operatorul sistemului de distribuție cooperează în mod nediscriminatoriu cu orice întreprindere care deține, dezvoltă, exploatează sau administrează puncte de reîncărcare pentru vehiculele electrice, inclusiv în ceea ce privește acordarea accesului la rețelele electrice de distribuție.

(2) Operatorul sistemului de distribuție nu deține, nu administrează sau nu exploatează puncte de reîncărcare pentru vehiculele electrice, cu excepția

punctelor de reîncărcare private, deținute de acesta exclusiv pentru uz propriu.

Articolul 67. Cerințe privind transparența, prezentarea informațiilor și confidențialitatea

(1) Operatorul sistemului de distribuție este obligat să publice pe site-ul său web informații privind serviciile prestate, privind condițiile relevante aplicate, precum și informații de ordin tehnic necesare asigurării accesului eficient al utilizatorilor de sistem la rețelele electrice de distribuție. Operatorul sistemului de distribuție prezintă utilizatorilor de sistem, în mod transparent, informații clare privind statutul cererilor de racordare ale acestora, precum și, în funcție de evoluția procesului de racordare aferent cererilor respective, informații pertinente privind încheierea acordurilor de racordare în condiții flexibile. Operatorul sistemului de distribuție prezintă informațiile respective în termen de 3 luni de la depunerea cererii și, după caz, actualizează aceste informații în mod regulat, cel puțin trimestrial.

(2) Pentru a asigura tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și pentru a facilita utilizarea eficientă a rețelelor electrice de distribuție, operatorul sistemului de distribuție publică pe site-ul său web informații privind modul de formare a tarifelor pentru serviciile prestate, metodologia de calcul și structura tarifelor.

(3) Operatorul sistemului de distribuție este obligat să elaboreze și să prezinte anual, până la 30 aprilie, organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și Agenției un raport care să cuprindă informații privind activitatea desfășurată în anul precedent, calitatea serviciului de distribuție a energiei electrice, nivelul de întreținere a rețelelor electrice de distribuție, măsurile de acoperire a sarcinii de vârf, consumul tehnologic și pierderile de energie electrică în rețelele electrice de distribuție. Raportul se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de distribuție.

(4) La cererea operatorului sistemului de distribuție, producătorii, furnizorii, agregatorii și consumatorii finali ale căror instalații electrice sunt racordate la rețelele electrice de distribuție prezintă operatorului sistemului de distribuție datele și informațiile necesare pentru:

a) dezvoltarea și exploatarea rețelelor electrice de distribuție, precum și pentru înregistrarea și analiza evenimentelor operative;

b) examinarea caracteristicilor consumului de energie electrică, ale producerii de energie electrică, ale serviciilor de flexibilitate disponibile, alte informații necesare pentru îndeplinirea funcțiilor operatorului sistemului de distribuție;

c) acordarea accesului la rețelele electrice de distribuție și utilizarea rețelelor electrice de distribuție, precum și pentru elaborarea planului de investiții și a planului de dezvoltare a rețelelor electrice de distribuție;

d) monitorizarea calității serviciului de distribuție a energiei electrice;

e) monitorizarea securității aprovizionării cu energie electrică.

(5) Fără a aduce atingere obligației legale de a divulga informații în temeiul prezentei legi și altor acte normative, operatorul sistemului de distribuție asigură confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial obținute în cursul desfășurării activității sale și împiedică divulgarea discriminatorie a informațiilor despre propriile activități care ar putea fi avantajoase din punct de vedere comercial.

Articolul 68. Dezvoltarea rețelelor electrice de distribuție și planurile de investiții

(1) Operatorul sistemului de distribuție efectuează dezvoltarea rețelelor electrice de distribuție în legătură cu creșterea cererii de energie electrică astfel încât să asigure fiabilitatea și continuitatea în aprovizionarea consumatorilor

cu energie electrică, cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului privind dezvoltarea rețelilor electrice de distribuție aprobat de Agenție. Cheltuielile de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție se suportă de operatorul sistemului de distribuție și se iau în considerare la stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, cu condiția ca acestea să fie efectuate în conformitate cu prevederile prezentului articol, ale Regulamentului privind dezvoltarea rețelilor electrice de distribuție, precum și cu prevederile Regulamentului privind investițiile.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), solicitantul care solicită racordarea la rețelele electrice de distribuție poate consimți să suporte costurile aferente dezvoltării rețelei electrice de distribuție necesare racordării dacă dezvoltarea porțiunii respective de rețea nu este prevăzută în planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție pentru următorii 5 ani, este în beneficiul solicitantului respectiv și nu este necesară pentru utilizatorii de sistem existenți. Costurile care urmează să fie suportate de solicitant se stabilesc pe baza lucrărilor indicate de operatorul sistemului de distribuție. Solicitantul respectiv achită operatorului sistemului de distribuție costurile aferente dezvoltării rețelei electrice de distribuție, iar lucrările legate de dezvoltarea rețelei electrice de distribuție se efectuează de către operatorul sistemului de distribuție respectiv. Finanțarea de către solicitant a construcției rețelei electrice de distribuție nu acordă acestuia dreptul de proprietate asupra porțiunii de rețea respective, aceasta fiind în proprietatea operatorului sistemului de distribuție. Eventualele neînțelegeri dintre operatorul sistemului de distribuție și solicitant în legătură cu construcția porțiunii respective de rețea se examinează de Agenție în conformitate cu art. 142.

(3) Proiectele de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție într-o unitate administrativ-teritorială sau într-o anumită zonă a căror eficiență economică nu poate fi demonstrată pot fi incluse în planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție și în planul anual de investiții ale operatorului sistemului de distribuție cu condiția că fie autoritatea publică locală, fie solicitantul își asumă nemijlocit, printr-un acord scris încheiat cu operatorul sistemului de distribuție, să achite contribuția financiară în partea neacoperită pentru demonstrarea eficienței economice a investiției în conformitate cu Regulamentul privind dezvoltarea rețelilor electrice de distribuție. Contribuția solicitantului la construcția porțiunii rețelei electrice de distribuție nu acordă acestuia dreptul de proprietate asupra porțiunii respective a rețelei electrice de distribuție, aceasta fiind în proprietatea operatorului sistemului de distribuție. În acest caz, determinarea cheltuielilor de amortizare în scopuri tarifare se realizează în conformitate cu art. 131 alin. (3) pct. 4).

(4) În contextul obligației stabilite la alin. (1), operatorul sistemului de distribuție prezintă Agenției spre examinare și aprobare, cel puțin o dată la doi ani, un plan de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție, elaborat pe baza ofertei și cererii existente și prognozate de energie electrică, ținând cont de strategia energetică a Republicii Moldova, de Planul național integrat privind energia și clima și după consultarea prealabilă a părților interesate. Planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție trebuie să conțină informații transparente cu privire la serviciile de flexibilitate necesare pe termen mediu și lung și trebuie să stabilească investițiile planificate pentru următorii cel puțin 5 ani, dar nu mai mult de 10 ani, punând un accent deosebit pe infrastructura de distribuție principală care este necesară pentru a racorda noile capacități de producere și noile instalații de utilizare, inclusiv punctele de reîncărcare pentru vehiculele electrice. Planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție trebuie să cuprindă măsuri eficiente pentru garantarea

fiabilității rețelilor electrice de distribuție ale operatorului sistemului de distribuție respectiv, precum și să includă, fără a se limita la acestea:

a) descrierea infrastructurii existente și a stării actuale a acesteia;

b) descrierea rețelilor electrice de distribuție care trebuie construite sau modernizate în următorii ani, pentru fiecare nivel de tensiune, indicându-se volumul total al investițiilor, lungimea rețelilor electrice, numărul și capacitatea posturilor de transformare. În legătură cu executarea acestei prevederi, operatorul sistemului de distribuție trebuie să descrie scenariile de integrare a centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie din perspectiva analizei cost-beneficiu, în conformitate cu obiectivele naționale stabilite în actele normative în domeniul energiei regenerabile;

c) măsurile de eficiență energetică și prognoza consumului;

d) descrierea mijloacelor și investițiilor necesare pentru a satisface cererea prognozată de energie electrică;

e) descrierea investițiilor care au fost aprobate și a celor care urmează să fie aprobate și efectuate în următorii cel puțin 5 ani, dar nu mai mult de 10 ani;

f) obiectivele planificate a fi obținute în urma implementării planului de dezvoltare;

g) utilizarea consumului dispecerizabil, a eficienței energetice, a instalațiilor de stocare a energiei sau a altor resurse pe care operatorul sistemului de distribuție urmează să le folosească ca alternativă la extinderea rețelei electrice de distribuție.

(5) La elaborarea planului de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție, operatorul sistemului de distribuție trebuie să formuleze ipoteze rezonabile privind distribuția energiei electrice, ținând cont de planurile de investiții pentru rețelele adiacente. În acest scop, operatorul sistemului de distribuție consultă toți utilizatorii de sistem relevanți și colaborează cu operatorul sistemului de transport și cu alți operatori ai sistemelor de distribuție. La întocmirea planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție, operatorul sistemului de distribuție va lua în considerare și planurile urbanistice care conțin informații despre sarcinile electrice.

(6) Operatorul sistemului de distribuție publică pe site-ul său web rezultatele procesului de consultare, împreună cu planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție, și le transmite Agenției pentru examinare și aprobare. La examinarea planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție, Agenția este în drept să solicite operatorului sistemului de distribuție modificarea planului de dezvoltare prezentat, inclusiv dacă acesta nu corespunde necesităților de investiții identificate în procesul de consultare publică.

(7) După examinarea și evaluarea planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție, inclusiv prin prisma abordării necesităților de investiții identificate în procesul de consultare publică, Agenția aprobă planul de dezvoltare respectiv. Agenția monitorizează și evaluează implementarea planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție aprobat.

(8) Planul de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție aprobat se publică pe site-ul web al operatorului sistemului de distribuție și pe site-ul web oficial al Agenției. Operatorul sistemului de distribuție inițiază, la necesitate sau la cererea Agenției, procedura de modificare a planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție aprobat, urmând principiile stabilite în prezentul articol.

(9) În baza planului de dezvoltare a rețelilor electrice de distribuție aprobat, ținând cont de solicitările primite de la utilizatorii de sistem, existenți sau potențiali, precum și de informațiile actualizate privind starea și gradul de uzură ale rețelilor electrice de distribuție, operatorul

sistemului de distribuție este obligat să elaboreze și să transmită Agenției spre aprobare, anual, până la data de 31 octombrie, planul de investiții pentru anul următor. Planul anual de investiții se elaborează de către operatorul sistemului de distribuție în conformitate cu cerințele stabilite în Regulamentul privind investițiile.

(10) Agenția examinează și aprobă, până la data de 31 decembrie, planul anual de investiții pentru anul următor prezentat de operatorul sistemului de distribuție, cu posibilitatea extinderii termenului de examinare cu cel mult o lună. La examinarea planului anual de investiții pentru anul următor, Agenția, dacă este necesar, solicită operatorului sistemului de distribuție să consulte autoritățile administrației publice locale, întreprinderile electroenergetice și anumiți utilizatori de sistem, existenți sau potențiali, în legătură cu planul anual de investiții și să prezinte Agenției informații cu privire la rezultatele consultărilor. În cazul în care planul anual de investiții pentru anul următor prezentat de operatorul sistemului de distribuție nu îndeplinește cerințele stabilite în Regulamentul privind investițiile, Agenția solicită operatorului sistemului de distribuție efectuarea modificărilor necesare.

(11) Operatorul sistemului de distribuție publică pe site-ul său web planul anual de investiții aprobat, cu specificarea detaliată a proiectelor de investiții ce urmează a fi realizate de operator. Operatorul sistemului de distribuție transmite operatorului sistemului de transport, anual sau la solicitarea acestuia, planul de dezvoltare a rețelelor electrice de distribuție și planul de investiții pentru a contribui la elaborarea planului de dezvoltare a rețelelor electrice de transport pentru 10 ani.

(12) Operatorul sistemului de distribuție implementează proiecte de investiții în conformitate cu planul anual de investiții și, dacă este cazul, având în vedere situația reală din rețelele electrice de distribuție și ținând cont de solicitările primite de la utilizatorii de sistem, existenți sau potențiali, operatorul sistemului de distribuție se adresează Agenției în vederea modificării planului anual de investiții. Agenția examinează cererea de modificare a planului anual de investiții în termen de cel mult 30 de zile. Necesitatea modificării planului anual de investiții nu implică necesitatea modificării planului de dezvoltare a rețelelor electrice de distribuție aprobat.

(13) Prin derogare de la prevederile alin. (12), în cazuri excepționale, în conformitate cu cerințele prevăzute în Regulamentul privind investițiile, operatorul sistemului de distribuție este în drept să efectueze intervenții în rețelele electrice de distribuție care nu sunt prevăzute în planul anual de investiții aprobat.

(14) Anual, până la data de 30 aprilie, operatorul sistemului de distribuție prezintă Agenției un raport privind implementarea în anul precedent a planului de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție și a planului anual de investiții. Raportul trebuie să reflecte, *inter alia*, investițiile realizate de operatorul sistemului de distribuție în conformitate cu alin. (13). Agenția examinează raportul prezentat și îl aprobă în scopul recuperării prin tarif a investițiilor realizate, cu respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentul privind investițiile. Agenția aprobă, în scopul recuperării prin tarif, investițiile realizate de operatorul sistemului de distribuție care corespund planurilor anuale de investiții aprobate, precum și costurile necesare și justificate suportate în legătură cu intervențiile efectuate în conformitate cu alin. (13), cu respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentul privind investițiile.

Articolul 69. Sisteme de distribuție închise

(1) Persoanele fizice și juridice se alimentează cu energie electrică printr-un sistem de distribuție închis, în condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) În sensul prezentei legi, sistemele de distribuție închise sunt asimilate rețelelor electrice de distribuție. Operatorul unui sistem de distribuție închis este exceptat de la îndeplinirea unor cerințe aplicabile operatorilor sistemelor de distribuție în conformitate cu prezenta lege, și anume de la:

a) cerințele prevăzute la art. 64 alin. (4) și (6) de a achiziționa energia electrică pe care o folosește pentru a acoperi pierderile de energie și serviciile de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței din sistemul său, conform unor proceduri transparente, nediscriminatorii și bazate pe piață;

b) cerința prevăzută la art. 71 alin. (2) ca tarifele să fie aprobate anterior intrării în vigoare a acestora;

c) cerința prevăzută la art. 65 alin. (1) de a achiziționa servicii de flexibilitate și cerința prevăzută la art. 68 de a-și dezvolta sistemul pe baza planurilor de dezvoltare a rețelei de distribuție și a planurilor de investiții;

d) cerința prevăzută la art. 66 alin. (2) de a nu deține, dezvolta, administra sau exploata puncte de reîncărcare pentru vehiculele electrice;

e) cerința prevăzută la art. 63 alin. (1) de a nu deține, dezvolta, administra sau exploata instalații de stocare a energiei;

f) cerințele legate de separare și independența operatorului sistemului de distribuție.

(3) Asigurarea alimentării cu energie electrică prin sistemul de distribuție închis și a furnizării de energie electrică utilizatorilor sistemului de distribuție închis nu implică necesitatea obținerii unei licențe pentru distribuția energiei electrice și a unei licențe pentru furnizarea energiei electrice. Pentru a asigura distribuția energiei electrice și furnizarea energiei electrice utilizatorilor sistemului de distribuție închis, operatorul sistemului de distribuție închis este obligat să obțină autorizație de la Agenție. La solicitarea unei persoane juridice, Agenția eliberează autorizația pentru sistemul de distribuție închis dacă sistemul respectiv distribuie energie electrică într-o zonă industrială, comercială sau de servicii comune și nu aprovizionează consumatori casnici, cu excepția situației prevăzute la alin. (5), și dacă sunt respectate următoarele cerințe:

a) din motive tehnice sau de siguranță specifice, procesul de funcționare sau procesul de producție al utilizatorilor sistemului de distribuție închis este integrat;

b) sistemul de distribuție respectiv aprovizionează cu energie electrică persoana care îl deține, persoana care exploatează acest sistem sau întreprinderile lor înrudite.

(4) În vederea obținerii autorizației pentru sistemul de distribuție închis, solicitantul persoană juridică este obligat să prezinte Agenției copia de pe decizia de înregistrare a întreprinderii, schema electrică a instalațiilor electrice din sistemul de distribuție închis, actul de corespundere emis de organul supravegherii energetice de stat, care confirmă corespunderea sistemului de distribuție închis cu cerințele de siguranță, precum și informații despre utilizatorii sistemului de distribuție închis.

(5) Sistemele de distribuție închise pot aproviziona un număr mic de consumatori casnici care se află în raporturi de muncă sau în alte raporturi similare cu proprietarul sistemului de distribuție închis la care sunt racordate instalațiile de utilizare.

(6) În cazul modificării numărului de utilizatori ai sistemului de distribuție închis, operatorul respectiv al sistemului de distribuție închis este obligat să anunțe Agenția.

(7) Pentru acoperirea consumului propriu, precum și pentru acoperirea consumului utilizatorilor sistemului de distribuție închis pe care îl operează, operatorul sistemului de distribuție închis este în drept să achiziționeze energie electrică pe piața energiei electrice, cu condiția respectării

obligatiilor aferente participanților la piață. În cazul în care operatorul sistemului de distribuție închis nu îndeplinește obligațiile stabilite în prezentul articol și la art. 70, utilizatorii sistemului de distribuție închis au dreptul să depună o reclamație la Agenție în conformitate cu prezenta lege.

(8) Agenția retrage autorizația pentru sistemul de distribuție închis în cazul în care operatorul sistemului de distribuție închis încalcă în mod repetat obligațiile prevăzute în prezentul articol și la art. 70 și refuză să se conformeze deciziilor sau hotărârilor Agenției.

(9) Eliberarea, prelungirea valabilității, reperfectarea, suspendarea, reluarea valabilității sau retragerea autorizației pentru sistemul de distribuție închis, precum și eliberarea duplicatului acesteia se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și cu Regulamentul cu privire la modul de eliberare, prelungire, reperfectare, suspendare, reluare a valabilității și retragere a autorizațiilor.

(10) Întovăârșirile pomicole, cooperativele de construcție a garajelor, alte asociații de coproprietari de acest tip care nu constituie sisteme de distribuție închise în sensul alin. (3) pot obține, la cerere, autorizație pentru sistemul de distribuție închis cu respectarea tuturor condițiilor stabilite în prezentul articol. În cazul în care nu se solicită eliberarea autorizației pentru sistemul de distribuție închis, raporturile juridice în cadrul întovăârșirilor pomicole, al cooperativei de construcție a garajelor sau al altor asociații de coproprietari de acest tip se stabilesc pe baza actului de constituire și a deciziilor luate la adunările asociațiilor respective, iar eventualele neînțelegeri dintre membri și asociație se soluționează conform procedurilor stabilite în actul de constituire.

(11) Operatorii sistemelor de distribuție închise, întovăârșirile pomicole, cooperativele de construcție a garajelor și alte asociații de coproprietari de acest tip sunt în drept să transmită operatorului sistemului de distribuție, cu titlu gratuit, instalațiile electrice prin care se asigură livrarea energiei electrice către utilizatorii sistemelor de distribuție închise sau către membrii asociațiilor respective, cu condiția că acestea corespund cerințelor avizelor de racordare eliberate de către operatorii sistemelor de distribuție pentru racordarea instalațiilor electrice respective, cu respectarea condițiilor stabilite la art. 73 alin. (3)–(5).

Articolul 70. Raporturile juridice dintre operatorul și utilizatorii sistemului de distribuție închis

(1) În legătură cu livrarea energiei electrice utilizatorilor sistemului de distribuție închis pe care îl operează, operatorul sistemului de distribuție închis aplică doar tariful calculat în conformitate cu metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis, aprobată de Agenție și publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe site-ul web oficial al Agenției.

(2) Metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis, elaborată și aprobată de Agenție, are la bază următoarele principii:

a) costul energiei electrice furnizate se determină în baza prețului de cumpărare a energiei electrice;

b) tariful pentru serviciul prestat de operatorul sistemului de distribuție închis se determină ținând cont de cheltuielile justificate ale operatorului sistemului de distribuție închis necesare pentru exploatarea și întreținerea sistemului și pentru desfășurarea activității de livrare a energiei electrice, de cheltuielile necesare pentru acoperirea consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică în sistemul de distribuție închis, precum și de marja rezonabilă de profit, care nu va depăși 5% din valoarea netă a activelor utilizate de operatorul sistemului de distribuție închis în legătură cu activitatea autorizată. Marja de profit se aplică

în cazul operatorilor sistemelor de distribuție închise care desfășoară activitatea de întreprinzător.

(3) La solicitarea unuia dintre utilizatorii sistemului de distribuție închis, Agenția este obligată să verifice dacă tariful aplicat de operatorul sistemului de distribuție închis corespunde principiilor stabilite în metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis. Operatorul sistemului de distribuție închis este obligat să prezinte Agenției toate documentele necesare pentru verificarea respectării de către operator a metodologiei aprobate. În cazul în care Agenția constată că tariful include mai multe costuri decât cele stabilite conform metodologiei de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis, aceasta revizuieste tariful care trebuie să fie aplicat de operatorul sistemului de distribuție închis în raport cu utilizatorii sistemului său și adoptă o hotărâre prin care obligă operatorul sistemului de distribuție închis să aplice tariful revizuit. În cazul în care operatorul sistemului de distribuție închis nu respectă hotărârea privind tariful revizuit, Agenția aplică sancțiunea prevăzută la art. 146 alin. (4) lit. c).

(4) Tariful revizuit pentru operarea sistemului de distribuție închis prevăzut la alin. (3) se aplică până la actualizarea acestuia de către operatorul sistemului de distribuție închis, în condițiile prevăzute în metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis. Operatorul sistemului de distribuție închis notifică utilizatorii sistemului de distribuție închis și Agenția despre modificarea tarifului și data aplicării acestuia cu prezentarea argumentelor justificative în acest sens.

(5) Operatorul sistemului de distribuție închis nu este în drept să perceapă alte plăți în legătură cu activitatea desfășurată în baza autorizației pentru sistemul de distribuție închis.

(6) Utilizatorul sistemului de distribuție închis este în drept să încheie contract de furnizare a energiei electrice cu orice furnizor, la alegerea sa. În acest caz, operatorul sistemului de distribuție închis este obligat să recalculeze tariful aplicat în raport cu utilizatorul respectiv și să includă în tarif doar costurile aferente serviciului prestat de operatorul sistemului de distribuție închis. Se interzice operatorului sistemului de distribuție închis să împiedice în orice mod utilizatorul sistemului de distribuție închis să își exercite dreptul de schimbare a furnizorului. Raporturile juridice dintre operatorul sistemului de distribuție închis, utilizatorul sistemului de distribuție închis care a optat pentru schimbarea furnizorului și furnizorul acestuia se stabilesc într-un regulament aprobat de Agenție.

Capitolul VI

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND SERVICIILE DE TRANSPORT AL ENERGIEI ELECTRICE ȘI DE DISTRIBUȚIE A ENERGIEI ELECTRICE

Articolul 71. Accesul la rețelele electrice

(1) Operatorul de sistem este obligat să acorde acces la rețelele electrice de transport și de distribuție tuturor utilizatorilor de sistem, existenți sau potențiali, în mod transparent, obiectiv și nediscriminatoriu, ținând cont de principiile legate de dispecerizarea producerii și de consumul dispecerizabil, stabilite la art. 74.

(2) Accesul la rețelele electrice de transport și de distribuție se acordă pe baza tarifelor stabilite în conformitate cu metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice și cu metodologia tarifară pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobate de Agenție, publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și aplicate tuturor utilizatorilor de sistem într-o manieră obiectivă și nediscriminatorie.

(3) Operatorul de sistem poate refuza accesul la rețelele electrice de transport sau de distribuție în cazul în care nu

dispune de capacitățile necesare, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 37 alin. (2) și la art. 68 alin. (2) sau cu excepția situației în care solicitantul respectiv este de acord să încheie un acord de racordare în condiții flexibile conform prevederilor art. 72 alin. (7). Operatorul de sistem refuză eliberarea avizului de racordare pentru clădirile rezidențiale și nerezidențiale care sunt construite în zonele de protecție ale rețelelor electrice, stabilite în conformitate cu Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelelor electrice, cu motivarea refuzului în mod corespunzător, pe baza unor criterii obiective, justificate din punct de vedere tehnic și economic. Refuzul privind accesul la rețeaua electrică trebuie formulat în scris de către operatorul de sistem, cu prezentarea motivelor justificate din punct de vedere tehnic și economic și cu prezentarea informațiilor relevante privind măsurile necesare înlăturării motivelor de refuz, inclusiv privind măsurile necesare pentru dezvoltarea rețelelor electrice de transport și de distribuție și privind termenele concrete de dezvoltare a acestora. Aceste informații sunt furnizate inclusiv în cazurile în care s-a refuzat accesul la rețeaua electrică a punctelor de reîncărcare pentru vehiculele electrice.

(4) În legătură cu racordarea la rețelele electrice cu capacități limitate, operatorii de sistem sunt în drept să organizeze licitații în modul și în cazurile prevăzute în Regulamentul privind racordarea. Procedura de organizare a licitațiilor se elaborează de operatorii de sistem și se prezintă Agenției spre aprobare, iar veniturile obținute de operatorii de sistem în urma organizării licitațiilor se utilizează de aceștia pentru dezvoltarea rețelelor electrice.

(5) Operatorul sistemului de transport nu este în drept să refuze racordarea unei noi centrale electrice sau a unei noi instalații de stocare a energiei la rețeaua electrică de transport prin invocarea unor viitoare limitări posibile ale capacităților rețelei electrice de transport disponibile, cum ar fi congestia în zonele îndepărtate ale rețelei electrice de transport.

(6) Fără a aduce atingere principiului stabilit la alin. (5), operatorul sistemului de transport poate oferi racordarea la rețeaua electrică de transport sub rezerva limitărilor operaționale sau poate limita capacitatea de racordare garantată pentru a asigura eficiența economică a noilor centrale electrice sau a instalațiilor de stocare a energiei, cu condiția ca aceste limitări să fie în conformitate cu Regulamentul privind racordarea și cu Codul rețelelor electrice cu privire la racordarea la rețelele electrice, aprobate de Agenție. În Regulamentul privind racordarea, Agenția stabilește ca orice limitări ale capacității de racordare garantată sau limitări operaționale se aplică pe baza unor proceduri transparente și nediscriminatorii și nu creează bariere nejustificate la intrarea pe piață. În cazul în care deținătorul centralei electrice sau al instalației de stocare a energiei suportă costurile legate de asigurarea racordării fără limitări, nu se aplică nicio limitare.

(7) Operatorul sistemului de transport nu este în drept să refuze un nou punct de racordare al unei centrale electrice sau al unei instalații de stocare a energiei pe motiv că acest lucru ar duce la costuri suplimentare generate de creșterea necesară a capacității elementelor de sistem în perimetrul imediat al punctului de racordare, comparativ cu costurile aprobate conform planului anual de investiții. În acest caz, operatorul sistemului de transport procedează în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (2).

(8) Operatorul sistemului de transport este obligat să informeze lunar Agenția cu privire la orice cazuri în care unui participant la piață sau unui solicitant i-a fost refuzat accesul la rețelele electrice de transport, propunând modalități de soluționare a cauzelor care au dus la refuz.

(9) Solicitanții cărora li s-a refuzat accesul la rețelele

electrice de transport sau de distribuție au dreptul să depună o reclamație la Agenție în acest sens, în condițiile prezentei legi. La examinarea reclamației, Agenția verifică dacă operatorii de sistem și-au îndeplinit obligațiile stabilite în prezenta lege, inclusiv cu privire la prezentarea de informații pertinente privind măsurile necesare pentru dezvoltarea rețelelor electrice și privind termenele concrete de realizare a dezvoltării acestora.

(10) Operatorul de sistem limitează accesul la rețelele electrice de transport sau de distribuție numai în cazurile prevăzute în prezentul articol.

(11) Operatorul de sistem este obligat să publice pe site-ul său web informațiile necesare pentru asigurarea accesului eficient la rețelele electrice de transport și de distribuție și pentru utilizarea acestor rețele electrice.

Articolul 72. Procesul de racordare la rețelele electrice

(1) În vederea racordării la rețelele electrice, solicitantul persoană fizică sau persoană juridică depune la operatorul de sistem care își desfășoară activitatea în limitele teritoriului autorizat prin licență o cerere de racordare în modul și cu respectarea principiilor și a procedurii stabilite în prezenta lege, în Regulamentul privind racordarea și în Codul rețelelor electrice cu privire la racordarea la rețelele electrice.

(2) În conformitate cu Regulamentul privind racordarea și cu condiția că solicitantul a anexat la cererea de racordare toate documentele necesare stabilite în regulamentul menționat, operatorul de sistem eliberează, cu titlu gratuit, solicitantului potențial producător, operator al instalației de stocare a energiei, consumator final, inclusiv consumator activ, un aviz de racordare în următoarele termene:

a) în cazul racordării la rețeaua electrică de transport – 15 zile de la înregistrarea cererii unui potențial consumator final;

b) în cazul racordării la rețeaua electrică de distribuție – 10 zile de la înregistrarea cererii unui potențial consumator final;

c) în cazul racordării unei centrale electrice, a unei instalații de stocare a energiei – 30 de zile de la înregistrarea cererii unui potențial producător, operator al instalației de stocare a energiei sau consumator noncasnic, cu excepția cazului în care un consumator casnic sau potențial consumator casnic solicită racordarea, în limitele puterii contractate de consum, a centralei electrice care utilizează surse regenerabile de energie, destinată acoperirii consumului propriu de energie electrică.

(3) În cazul în care un consumator casnic, existent sau potențial, solicită racordarea la rețeaua electrică de distribuție a unei centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie, destinată acoperirii consumului propriu de energie electrică, cu o putere instalată care nu depășește puterea sa contractată de consum, operatorul sistemului de distribuție este obligat să elibereze avizul de racordare în termen de 10 zile de la înregistrarea cererii, cu condiția că solicitantul a anexat la cererea respectivă toate documentele necesare stabilite în Regulamentul privind racordarea. În cazul în care potențialul consumator casnic solicită concomitent racordarea instalației de utilizare și racordarea centralei electrice care utilizează surse regenerabile de energie, operatorul sistemului de distribuție eliberează un singur aviz de racordare.

(4) Solicitanții care solicită racordarea centralelor electrice și a instalațiilor de stocare a energiei trebuie să semneze un contract de racordare cu operatorul de sistem la ale cărui rețele electrice se solicită accesul. Termenele și cerințele legate de eliberarea avizelor de racordare, de încheierea contractelor de racordare, precum și alte cerințe legate de racordarea centralelor electrice și a instalațiilor de stocare a energiei se stabilesc în Regulamentul privind racordarea și în Codul rețelelor electrice cu

privire la racordarea la rețelele electrice. Pentru a asigura un acces eficient la rețelele electrice, operatorii de sistem percep garanții financiare de bună execuție a avizelor de racordare de la solicitanții care solicită racordarea centralei electrice/centralelor electrice cu puterea instalată mai mare de 200 kW sau racordarea unor instalații de stocare a energiei cu puterea de injecție de 1 MW și mai mare. Cuantumul garanțiilor financiare de bună execuție a avizelor de racordare, condițiile, cerințele, termenele de depunere și de restituire a acestora, precum și cazurile în care garanția financiară de bună execuție se utilizează de către operatorul de sistem pentru dezvoltarea rețelei electrice se stabilesc prin hotărârea Agenției privind garanțiile financiare de bună execuție a avizelor de racordare. Veniturile obținute de operatorii de sistem în conformitate cu prezentul alineat se utilizează de aceștia pentru dezvoltarea rețelelor electrice.

(5) Operatorul de sistem cooperează cu solicitantul la alegerea și realizarea celei mai avantajoase soluții de racordare, ținând cont de puterea solicitată, de caracteristicile specifice ale instalației de utilizare, ale instalației de stocare a energiei sau ale centralei electrice care urmează să fie racordată și de caracteristicile rețelei electrice la care se solicită racordarea, pe baza căreia se stabilește punctul de racordare și se proiectează instalația de racordare. Operatorul de sistem prezintă solicitantului costul estimativ pentru construcția instalației de racordare, în cazul în care solicitantul solicită realizarea instalației de racordare de către operatorul de sistem. Se interzice operatorului de sistem să impună solicitantului cerințe nejustificate sau care nu sunt stabilite expres în documentele normativ-tehnice, sau cerințe de calitate superioare celor minime stabilite în documentele normativ-tehnice.

(6) Opțiunea de racordare se identifică de către operatorul de sistem pe baza informațiilor specificate în cererea de racordare și a documentelor depuse în conformitate cu cerințele Regulamentului privind racordarea.

(7) În cazul în care capacitatea rețelei electrice este limitată sau nu este disponibilă pentru racordări noi, la cererea solicitantului și în condițiile posibilităților tehnice, operatorul de sistem oferă solicitantului opțiunea de a semna un contract de racordare în condiții flexibile, în conformitate cu Regulamentul privind racordarea.

(8) După obținerea avizelor de racordare a centralelor electrice cu puterea instalată mai mare de 200 kW sau a avizelor de racordare a instalațiilor de stocare a energiei cu puterea de injecție de 1 MW și mai mare, titularii respectivelor avize sunt obligați să depună la operatorul de sistem garanții financiare de bună execuție a avizelor de racordare, în conformitate cu alin. (4). Operatorul de sistem anulează avizele de racordare eliberate în cazul în care titularii acestora nu depun garanțiile financiare de bună execuție a avizelor de racordare.

(9) Sunt scutiți de depunerea garanțiilor financiare de bună execuție a avizelor de racordare titularii avizelor de racordare eliberate pentru centrala sau centralele electrice pentru care au obținut statut de producător eligibil sau pentru care au fost desemnați câștigători ai licitațiilor pentru construcția capacităților de echilibrare, precum și comunitățile de energie ale cetățenilor și comunitățile de energie din surse regenerabile. Garanția financiară de bună execuție a avizului de racordare depusă de producătorul eligibil până la oferirea statutului respectiv sau de producătorul selectat pentru a construi capacitate de echilibrare se restituie, la cerere, titularului avizului de racordare eliberat pentru centrala sau centralele electrice în raport cu care acesta a obținut statutul de producător eligibil sau a fost desemnat câștigător al licitației pentru construcția de capacități de echilibrare.

(10) În cazul în care titularii avizelor de racordare,

eliberate pentru centrale electrice, care au participat la licitații și nu au obținut statut de producător eligibil mare sau nu au fost desemnați câștigători ai licitațiilor pentru construcția capacităților de echilibrare renunță la avizele de racordare în termen de 30 de zile de la anunțarea rezultatelor licitațiilor, operatorul de sistem restituie garanțiile financiare pentru avizele de racordare depuse anterior, iar dacă nu au fost depuse garanții financiare de bună execuție a avizelor de racordare, Agenția nu aplică taxe de nevalorificare a avizului de racordare.

(11) Proiectarea, executarea și punerea sub tensiune a instalației de racordare a unui solicitant potențial consumator final, inclusiv consumator activ, a unei instalații de stocare a energiei sau a unei centrale electrice se realizează de către operatorul de sistem în termenele și în conformitate cu condițiile stabilite în contractul de racordare încheiat de operatorul de sistem cu solicitantul. Solicitantul este obligat să achite costul integral de proiectare și tariful de racordare aprobat de Agenție în condițiile legii.

(12) Termenul de executare și de punere sub tensiune de către operatorul de sistem a instalației de racordare a unui potențial consumator final, inclusiv consumator activ, nu poate depăși:

a) 10 zile lucrătoare, pentru racordarea la rețeaua electrică de distribuție de tensiune joasă, cu condiția să nu fie necesare lucrări de terasament;

b) 40 de zile, în toate celelalte cazuri legate de racordarea unei instalații de utilizare la rețeaua electrică de distribuție de tensiune joasă;

c) 60 de zile, pentru racordarea instalației de utilizare la rețeaua electrică de distribuție de tensiune medie și tensiune înaltă.

(13) Prin derogare de la prevederile alin. (12), în cazul racordării specifice a instalațiilor de utilizare aparținând consumatorilor finali, inclusiv consumatorilor activi, la stațiile electrice de 35 kV sau de 110 kV, precum și la instalațiile de 6 kV sau de 10 kV, operatorul de sistem și solicitantul sunt în drept să negocieze și să stabilească alte termene de racordare, cu respectarea principiului transparenței și a nediscriminării între solicitanți.

(14) În cazul racordării centralelor electrice și a instalațiilor de stocare a energiei, termenul de executare de către operatorul de sistem a instalației de racordare și, respectiv, de punere sub tensiune se stabilește în contractul de racordare în funcție de complexitatea lucrării preconizate, inclusiv în conformitate cu opțiunea de racordare identificată, precum și cu respectarea termenelor, cerințelor și procedurii de punere în funcțiune a centralelor electrice, stabilite în Regulamentul privind racordarea și în Codul rețelelor electrice cu privire la racordarea la rețelele electrice.

(15) Solicitantul poate contracta un proiectant și/sau un electrician autorizat pentru proiectarea și, respectiv, executarea instalației de racordare. Dreptul respectiv al solicitantului de a contracta un terț pentru pregătirea documentației de proiect și/sau pentru executarea instalației de racordare, ca alternativă la contractarea serviciilor operatorului de sistem conform alin. (8)–(14), trebuie specificat în avizul de racordare.

(16) În cazul în care în scopul racordării este necesară întreținerea liniei electrice cu instalarea ulterioară a elementelor de rețea, executarea instalațiilor de racordare se realizează de către operatorul de sistem, iar costurile aferente se suportă de către solicitant.

(17) În cazul în care potențialul consumator casnic solicită racordarea concomitentă a unei instalații de utilizare și a unei centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie, destinată acoperirii consumului propriu de energie electrică, se realizează o singură instalație de racordare.

(18) În cazul racordării la rețelele electrice a centralelor electrice, a instalațiilor de stocare a energiei sau a instalațiilor de utilizare, altele decât cele indicate la alin. (19), admiterea în exploatare se confirmă prin declarația electricianului autorizat. După admiterea în exploatare a centralelor electrice, solicitantul trebuie să parcurgă procedura de notificare în cazurile și în modul stabilite în Regulamentul privind racordarea și în Codul rețelelor electrice cu privire la racordarea la rețelele electrice.

(19) Admiterea în exploatare se face în baza actului de corespundere emis de organul supravegherii energetice de stat în conformitate cu Regulamentul de admitere în exploatare a instalațiilor electrice, aprobat de Agenție, în cazul racordării la rețelele electrice de transport a instalațiilor de utilizare, precum și în cazul racordării la rețelele electrice de distribuție a:

- a) instalațiilor de utilizare cu o putere contractată mai mare de 150 kW;
- b) instalațiilor electrice ce implică instalarea posturilor de transformare;
- c) instalațiilor electrice ale instituțiilor de învățământ, inclusiv ale instituțiilor de învățământ preșcolar;
- d) instalațiilor electrice ale instituțiilor medicale;
- e) instalațiilor electrice ale azilurilor de bătrâni și ale orfelinelor;
- f) părții electrice a centralelor electrice deținute de instituțiile specificate la lit. c)–e);
- g) surselor de energie electrică de rezervă ale instituțiilor specificate la lit. c)–e);
- h) rețelelor de iluminat public.

Articolul 73. Dispoziții specifice privind procesul de racordare la rețelele electrice și transmiterea în proprietatea operatorului de sistem a instalațiilor, echipamentelor, liniilor electrice aparținând terților

(1) În legătură cu racordarea, solicitantul poate fi obligat să suporte doar cheltuielile de executare a unei instalații de racordare care să corespundă puterii electrice solicitate. Nerespectarea acestei cerințe atrage rambursarea de către operatorul de sistem a diferenței dintre cheltuielile efectiv suportate de solicitant și cele care trebuie să fie suportate conform legii.

(2) Operatorul de sistem refuză racordarea la rețele electrice numai în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 71 alin. (3). Se interzice operatorului de sistem să condiționeze racordarea de transmiterea de către solicitant, cu titlu gratuit, a liniilor sau stațiilor electrice deținute de acesta cu titlu de proprietate operatorului de sistem, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 37 alin. (2) și la art. 68 alin. (2).

(3) Instalațiile de racordare ale consumatorilor finali care au fost executate de operatorul de sistem devin proprietatea operatorului de sistem, acesta fiind responsabil de exploatarea, întreținerea și modernizarea lor. Instalațiile de racordare executate de electricieni autorizați aparțin consumatorilor finali, aceștia fiind în drept să le transmită, cu titlu gratuit, în proprietatea operatorului de sistem în condițiile stabilite la alin. (4) și (5).

(4) Persoanele fizice și persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, care au în proprietate instalații de racordare, linii electrice, stații electrice, puncte de distribuție și/sau posturi de transformare, prin care poate fi asigurată livrarea energiei electrice și către alți utilizatori de sistem, sunt în drept să le transmită, cu titlu gratuit, în proprietatea operatorului sistemului de transport sau a operatorului sistemului de distribuție la ale cărui rețele sunt racordate nemijlocit instalațiile respective. Operatorul sistemului de transport este obligat să primească liniile și stațiile electrice cu tensiunea de 35 kV și mai mare, transmise cu titlu gratuit,

în cazul în care proprietarul respectiv a îndeplinit în prealabil cerințele tehnice și de securitate stabilite de operatorul sistemului de transport. Operatorul sistemului de distribuție este obligat să primească instalațiile de racordare, liniile electrice, stațiile electrice, punctele de distribuție și/sau posturile de transformare prevăzute în prezentul alineat cu condiția că acestea sunt transmise gratuit, iar proprietarul acestora a efectuat în prealabil lucrările necesare pentru a asigura corespunderea lor cu cerințele tehnice și de securitate.

(5) În sensul alin. (4), corespunderea cu cerințele tehnice și de securitate a instalațiilor de racordare, a liniilor electrice, a stațiilor electrice, a punctelor de distribuție și a posturilor de transformare care urmează să fie transmise în proprietatea operatorului de sistem se atestă în baza actului de corespundere eliberat proprietarului acestora de către organul supravegherii energetice de stat în conformitate cu Regulamentul de admitere în exploatare a instalațiilor electrice. Activele dobândite cu titlu gratuit nu se iau în considerare la calcularea bazei reglementate a activelor operatorului de sistem.

(6) Procedura și condițiile de racordare la rețelele electrice de transport și de distribuție, inclusiv managementul cererilor de racordare la rețeaua electrică și al listei de așteptare care cuprinde cererile de racordare pentru care operatorul de sistem a refuzat accesul la rețeaua electrică, cerințele legate de încheierea contractului de racordare, precum și cerințele față de alte tipuri de contracte încheiate între operatorii de sistem și utilizatorii de sistem se stabilesc în Regulamentul privind racordarea.

(7) Racordarea la rețeaua electrică de distribuție a blocurilor locative sau a complexurilor de blocuri locative se efectuează în baza unui proiect unic, coordonat cu operatorul sistemului de distribuție. În termen de 3 luni de la finalizarea construcției și darea în exploatare a blocului/complexului de blocuri locative, antreprenorul/investitorul care a edificat blocul/complexul este obligat să transmită operatorului sistemului de distribuție și/sau asociației de proprietari în condominiu rețelele și instalațiile electrice aferente blocului/complexului respectiv conform proiectului. Se interzice darea în exploatare și recepția blocurilor/complexurilor de blocuri locative racordate pe scheme temporare de aprovizionare cu energie electrică puse în funcțiune pentru asigurarea construcției blocului/complexului de blocuri locative. Pentru încălcarea obligației stabilite în prezenta lege, antreprenorul/investitorul poartă răspundere contravențională în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Articolul 74. Dispecerizarea producerii și consumul dispecerizabil

(1) Dispecerizarea centralelor electrice și a instalațiilor de consum dispecerizabil se realizează în condiții nediscriminatorii, transparente și, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2)–(6), se bazează pe mecanisme de piață.

(2) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în actele normative privind ajutorul de stat, la dispecerizarea centralelor electrice, operatorul sistemului de transport acordă prioritate centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie, în măsura în care aceasta nu afectează exploatarea în siguranță a sistemului electroenergetic, prin aplicarea de criterii transparente și nediscriminatorii și în cazul în care centralele electrice sunt:

a) fie centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie și care au o putere instalată de producere a energiei electrice mai mică de 400 kW;

b) fie proiecte demonstrative pentru tehnologii inovatoare în sensul Legii nr. 225/2024 cu privire la spațiile de testare inovativă în materie de reglementare în domeniul energiei, fie proiecte supuse aprobării de către Agenție, cu

condiția ca prioritatea acordată acestora să fie limitată la durata și amploarea necesare pentru îndeplinirea scopurilor demonstrative;

c) fie centrale electrice de cogenerare de înaltă eficiență cu o putere instalată mai mică de 400 kW;

d) fie centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie și au statut tranzitoriu, astfel cum este definit la alin. (3).

(3) În sensul alin. (2) lit. d), se consideră că are statut tranzitoriu centrala electrică care utilizează surse regenerabile de energie și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) centrala electrică respectivă a obținut statutul de centrală electrică eligibilă care utilizează surse regenerabile de energie și a fost semnat un contract corespunzător cu furnizorul central de energie electrică înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi;

b) centrala electrică respectivă a fost pusă în funcțiune înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În cazul în care, după intrarea în vigoare a prezentei legi, în legătură cu o centrală electrică prevăzută la alin. (2) lit. d) are loc unul dintre evenimentele prevăzute la alin. (5), centrala electrică respectivă urmează să fie tratată ca pierzând statutul tranzitoriu de la data producerii aceluși eveniment. Dacă după intrarea în vigoare a prezentei legi au loc cel puțin două dintre evenimentele prevăzute la alin. (5), se consideră că centrala electrică respectivă și-a pierdut statutul tranzitoriu de la data producerii celui mai vechi dintre aceste evenimente.

(5) În sensul alin. (4), un eveniment relevant are loc în legătură cu o centrală electrică care utilizează surse regenerabile de energie atunci când:

a) au fost efectuate modificări în instalațiile centralei electrice respective, care au implicat obținerea unui nou aviz de racordare de la operatorul de sistem;

b) a fost majorată puterea centralei electrice respective;

c) contractul reglementat pentru achiziționarea energiei electrice din surse regenerabile încheiat pentru respectiva centrală electrică eligibilă care utilizează surse regenerabile de energie se substituie cu un contract pentru diferențe în conformitate cu art. 38¹ din Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

(6) Fără a aduce atingere contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, centralele electrice de termoficare urbane care au fost puse în funcțiune înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și care fac obiectul dispecerizării prioritare vor continua să beneficieze de dispecerizare prioritară în conformitate cu calendarul aprobat de Agenție în temeiul art. 150 alin. (4) sau mai devreme, până la data producerii, după intrarea în vigoare a prezentei legi, a cel puțin unuia dintre următoarele evenimente (sau, dacă intervin mai multe astfel de evenimente, până la data producerii celui mai vechi dintre aceste evenimente):

a) au fost efectuate modificări în instalațiile centralei electrice respective, care au implicat obținerea unui nou aviz de racordare de la operatorul de sistem;

b) a fost majorată puterea centralei electrice.

(7) Dispecerizarea prioritară nu trebuie să pericliteze funcționarea în siguranță a sistemului electroenergetic, nu trebuie să fie utilizată ca justificare pentru restricționarea capacităților interzonale dincolo de ceea ce este prevăzut la art. 44 și trebuie să se bazeze pe criterii transparente și nediscriminatorii.

Articolul 75. Cooperarea dintre operatorul sistemului de distribuție și operatorul sistemului de transport

(1) Operatorul sistemului de distribuție și operatorul sistemului de transport cooperează între ei în legătură cu dezvoltarea și exploatarea rețelilor lor electrice. În special,

operatorul sistemului de distribuție și operatorul sistemului de transport fac schimb de informațiile și datele necesare privind performanța centralelor electrice și a consumului dispecerizabil, exploatarea zilnică a rețelilor electrice și planificarea pe termen lung a investițiilor în rețelele electrice, astfel încât să fie asigurată dezvoltarea și exploatarea rețelilor electrice în condiții de siguranță, fiabilitate și eficiență din punctul de vedere al costurilor.

(2) Operatorul sistemului de distribuție și operatorul sistemului de transport cooperează între ei pentru a asigura accesul coordonat la resurse precum producerea distribuită, stocarea energiei sau consumul dispecerizabil, care pot fi utilizate atât de operatorul sistemului de distribuție, cât și de operatorul sistemului de transport pentru a acoperi necesitățile specifice ale acestora.

(3) Operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție cooperează în vederea facilitării și permiterii furnizării de rezerve de putere activă prin intermediul grupurilor de furnizare a rezervelor sau al unităților de furnizare a rezervelor situate în sistemele de distribuție, în conformitate cu cerințele stabilite în liniile directoare privind operarea sistemului de transport, precum și în vederea îndeplinirii altor funcții și atribuții stabilite în prezenta lege, în codurile rețelilor electrice și în liniile directoare prevăzute la art. 39.

(4) Operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție cooperează între ei pentru a publica, în mod consecvent, informații coerente privind capacitatea disponibilă de a efectua noi racordări în zonele lor de operare, care oferă o vizibilitate suficient de detaliată dezvoltatorilor de noi proiecte energetice și altor potențiali utilizatori de sistem.

(5) Cooperarea dintre operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție, inclusiv schimbul de informații și date, se realizează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative de reglementare aprobate de Agenție, precum și potrivit acordurilor de interacțiune între operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție.

Articolul 76. Evidența și măsurarea energiei electrice

(1) Energia electrică produsă, livrată, furnizată și consumată se măsoară prin intermediul echipamentelor de măsurare. Echipamentele de măsurare utilizate pentru măsurarea fluxurilor de energie electrică, pentru determinarea și decontarea consumului de energie electrică între părțile contractante sunt supuse verificării metrologice conform Legii metrologiei nr. 19/2016, iar operatorii de sistem sunt responsabili de instalarea și de sigilarea acestora în condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Locul instalării echipamentului de măsurare se stabilește și măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale aprobat de Agenție, care se aplică în mod nediscriminatoriu operatorilor de sistem și utilizatorilor de sistem.

(3) Măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale se realizează cu ajutorul echipamentelor de măsurare ale căror tipuri sunt incluse în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și plasat pe site-ul web oficial al Institutului Național de Metrologie. Operatorul de sistem efectuează lucrările de montare și demontare a echipamentelor de măsurare ale consumatorului final, precum și lucrările de conectare a echipamentelor de măsurare ale consumatorilor finali, ale producătorilor sau ale operatorilor instalațiilor de stocare la sistemul automatizat de măsurare a energiei electrice al operatorului de sistem respectiv.

(4) Cheltuielile legate de cumpărarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și

înlocuirea echipamentelor de măsurare pentru consumatorii casnici sunt suportate de operatorul sistemului de distribuție din sursele incluse în tarifele reglementate pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, cu excepția cazurilor în care consumatorul casnic solicită instalarea unui sistem de măsurare inteligent în conformitate cu art. 77. În acest din urmă caz, consumatorul casnic respectiv suportă cheltuielile de cumpărare, întreținere și înlocuire a echipamentului de măsurare respectiv.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (4) din prezentul articol și ale art. 24 alin. (4) din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, cheltuielile privind cumpărarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentelor de măsurare pentru consumatorii casnici care dețin centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie sunt suportate de către aceștia.

(6) Cheltuielile legate de cumpărarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentelor de măsurare pentru consumatorii noncasnici, precum și cheltuielile legate de conectarea acestor echipamente de măsurare la sistemul automatizat de măsurare a energiei electrice al operatorului de sistem sunt suportate integral de către consumatorii noncasnici.

(7) La cererea scrisă a consumatorului noncasnic, operatorul sistemului de distribuție efectuează verificarea metrologică periodică a echipamentului de măsurare conectat direct la rețeaua electrică de distribuție. În acest caz, consumatorul noncasnic achită tariful pentru prestarea acestui serviciu auxiliar, aprobat de Agenție în conformitate cu metodologia tarifară pentru serviciile auxiliare.

(8) Producătorii, operatorii instalațiilor de stocare a energiei și consumatorii finali sunt obligați să acorde acces reprezentanților operatorilor de sistem la echipamentele de măsurare care se află în limitele proprietății acestora în vederea exercitării funcțiilor stabilite pentru operatorii de sistem în prezenta lege și în Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale.

(9) Producătorii, operatorii instalațiilor de stocare a energiei și consumatorii finali sunt obligați să păstreze intacte și să nu intervină asupra echipamentelor de măsurare instalate în limitele proprietății lor. În cazul în care deteriorarea echipamentului de măsurare este cauzată din vina consumatorului respectiv, acesta suportă cheltuielile de deinstalare, reparare, verificare metrologică, instalare sau de înlocuire a echipamentului de măsurare deteriorat.

(10) Consumatorii finali trebuie să poată citi cu ușurință indicațiile echipamentelor de măsurare, fie direct, fie indirect, printr-o interfață online sau printr-o altă interfață adecvată.

Articolul 77. Sisteme de măsurare inteligente

(1) În scopul promovării eficienței energetice și al abilitării consumatorilor finali, întreprinderile electroenergetice și alți participanți la piață depun eforturi pentru a optimiza utilizarea energiei electrice, printre altele, prin furnizarea de servicii de gestionare a energiei, prin elaborarea de formule inovatoare de stabilire a prețului și prin introducerea unor sisteme de măsurare inteligente care sunt interoperabile, în special cu sistemele consumatorilor de gestionare a energiei și cu rețelele inteligente, în conformitate cu actele normative care reglementează protecția datelor.

(2) Agenția stabilește, în Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale, cerințele funcționale și tehnice minime aplicabile sistemelor de măsurare inteligente care urmează să fie introduse în conformitate cu prezentul articol, asigurând în același timp interoperabilitatea acestor sisteme de măsurare inteligente, conectarea lor la sistemul automatizat de măsurare a energiei electrice al operatorului de sistem, precum și

capacitatea lor de a transmite informații sistemelor de gestionare a energiei ale consumatorilor finali.

(3) În sensul alin. (1), operatorul de sistem efectuează o evaluare cost-beneficiu a implementării sistemelor de măsurare inteligente în limitele teritoriului autorizat prin licență, în conformitate cu principiile și cerințele stabilite prin hotărâre de către Agenție. La elaborarea hotărârii respective, Agenția ține cont de cerințele minime de funcționalitate ale sistemelor de măsurare inteligente aplicabile la nivelul Uniunii Europene, precum și de cele mai bune tehnici disponibile pentru asigurarea celui mai înalt nivel de protecție în materie de securitate cibernetică și de protecție a datelor. Operatorul de sistem prezintă Agenției rezultatele evaluării cost-beneficiu efectuate. În cazul în care, în urma evaluării cost-beneficiu, implementarea sistemelor de măsurare inteligente este evaluată pozitiv, evaluarea respectivă trebuie să fie însoțită de un program de implementare a sistemelor de măsurare inteligente și de o propunere de partajare a costurilor legate de punerea în aplicare a programului respectiv, la elaborarea cărora vor fi luate în considerare beneficiile pe termen lung pentru întregul lanț valoric. La elaborarea programului de implementare a sistemelor de măsurare inteligente, operatorul de sistem trebuie să asigure că cel puțin 80% din consumatorii finali racordați la rețelele sale electrice vor dispune de sisteme de măsurare inteligente în termen de cel mult 7 ani de la data efectuării evaluării cost-beneficiu respective.

(4) În cazul în care evaluarea cost-beneficiu prezentată de operatorul de sistem nu corespunde cerințelor stabilite în hotărârea Agenției menționată la alin. (3), operatorul de sistem revizuieste evaluarea cost-beneficiu respectivă în termenele și în conformitate cu cerințele stabilite de Agenție.

(5) În cazul evaluării pozitive a implementării sistemelor de măsurare inteligente, conform alin. (3), Agenția examinează și aprobă programul de implementare a sistemelor de măsurare inteligente și stabilește, prin hotărâre, principiile de partajare a costurilor asociate. Programul de implementare a sistemelor de măsurare inteligente aprobat se include în planul de dezvoltare a rețelelor electrice și în planul de investiții ale operatorului de sistem respectiv. Agenția monitorizează punerea în aplicare a programului de implementare a sistemelor de măsurare inteligente pentru a evalua beneficiile aduse consumatorilor finali.

(6) La punerea în aplicare a programului de implementare a sistemelor de măsurare inteligente aprobat, operatorul de sistem ține cont, în mod corespunzător, de standardele europene, de cerințele stabilite de Agenție în conformitate cu alin. (3), precum și de următoarele cerințe:

a) sistemele de măsurare inteligente măsoară cu acuratețe consumul real de energie electrică și pot să furnizeze consumatorilor finali informații despre timpul efectiv de utilizare. Datele istorice de consum validate sunt ușor și sigur de accesat și de vizualizat de către consumatorii finali, la cerere și fără costuri suplimentare. Datele nevalidate privind consumul în timp aproape real sunt de asemenea ușor și sigur de accesat de către consumatorii finali, fără costuri suplimentare, prin intermediul unei interfețe standardizate sau prin acces de la distanță, pentru a sprijini programele automate de eficiență energetică, consumul dispecerizabil și alte servicii;

b) securitatea sistemelor de măsurare inteligente și a comunicațiilor de date corespunde actelor normative care reglementează cerințele de securitate, ținând cont de cele mai bune tehnici disponibile pentru asigurarea celui mai înalt nivel de protecție în materie de securitate cibernetică și de protecție a datelor și ținând cont, în același timp, de costuri și de principiul proporționalității;

c) asigurarea confidențialității consumatorilor finali și protecția datelor acestora se realizează în conformitate cu

actele normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal și normele de confidențialitate;

d) operatorul de sistem asigură că echipamentele de măsurare a energiei electrice ale consumatorilor activi care livrează energie electrică în rețeaua electrică înregistrează energia electrică livrată în rețea de la locurile de consum ale acestor consumatori activi;

e) la cererea consumatorului final, operatorul de sistem pune la dispoziția acestuia sau la dispoziția unei părți terțe care acționează în numele lui datele privind energia electrică livrată în rețea și datele despre consumul lui de energie electrică, în conformitate cu cerințele de interoperabilitate și cu procedurile de acces la date prevăzute la art. 78 alin. (8), printr-o interfață standardizată de comunicație sau prin acces de la distanță, într-un format ușor de înțeles, care să permită compararea ofertelor în condiții similare. În acest scop, consumatorii finali vor putea să își recupereze datele de măsurare sau să le transmită unei alte părți fără costuri suplimentare și în conformitate cu dreptul lor la portabilitatea datelor prevăzut de actele normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal;

f) consumatorilor finali li se acordă consiliere și informații corespunzătoare înainte de instalare sau în momentul instalării sistemului de măsurare inteligent, în special în privința întregului potențial al acestuia în legătură cu gestionarea citirilor și monitorizarea consumului de energie și în privința colectării și prelucrării datelor cu caracter personal în conformitate cu actele normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal;

g) sistemele de măsurare inteligente permit măsurarea energiei electrice și decontarea consumatorilor finali în același interval de timp ca intervalul de decontare a dezechilibrelor pe piața energiei electrice.

(7) În cazul în care, în urma evaluării cost-beneficiu, implementarea sistemelor de măsurare inteligente a fost evaluată negativ, operatorul de sistem revizuieste periodic evaluarea respectivă conform periodicității stabilite de Agenție în hotărârea prevăzută la alin. (3), dar nu mai rar decât o dată la 4 ani. Agenția notifică Secretariatul Comunității Energetice cu privire la rezultatul evaluărilor cost-beneficiu actualizate pe măsură ce acestea devin disponibile.

(8) În cazul evaluării negative a implementării sistemelor de măsurare inteligente, conform alin. (7), sau în cazul în care sistemele de măsurare inteligente nu sunt încă implementate de către operatorul de sistem, consumatorul final este în drept, la cerere, suportând costurile aferente, să instaleze sau, după caz, să modernizeze, în condiții echitabile, rezonabile și eficiente din punctul de vedere al costurilor, un sistem de măsurare inteligent. Sistemul de măsurare inteligent trebuie să corespundă cerințelor stabilite în Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale, să fie interoperabil și capabil să ofere conectivitatea dorită a infrastructurii de măsurare cu sistemele de gestionare a energiei în timp aproape real.

(9) La cererea consumatorului final depusă în temeiul alin. (8), operatorul de sistem prezintă o ofertă pentru sistemele de măsurare inteligente, care precizează și descrie în mod clar cel puțin informații despre funcțiile și interoperabilitatea pe care le poate oferi sistemul de măsurare inteligent propus, serviciile fezabile, beneficiile care pot fi obținute în mod realist cu ajutorul respectivului sistem de măsurare inteligent la acel moment, precum și costurile conexe care urmează să fie suportate de consumatorul final. Operatorul de sistem instalează sistemul de măsurare inteligent în cel mult 4 luni de la data primirii cererii respective, după confirmarea ofertei și semnarea contractului privind instalarea sistemului de măsurare inteligent.

(10) Prevederile prezentului articol se aplică instalațiilor

viitoare și instalațiilor care înlocuiesc sistemele de măsurare inteligente mai vechi. Sistemele de măsurare inteligente care au fost deja instalate sau pentru care „demararea lucrărilor” a început înainte de 30 noiembrie 2021 pot rămâne în funcțiune pe toată durata lor de viață cu condiția că acestea corespund cerințelor stabilite la alin. (2) și (6). În cazul în care sistemele de măsurare inteligente specificate nu îndeplinesc cerințele stabilite la alin. (2) și (6), acestea nu pot rămâne în funcțiune după 5 iulie 2031. În sensul prezentului alineat, „demararea lucrărilor” înseamnă fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament ferm de comandă pentru echipamente sau alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, oricare dintre acestea survine mai întâi. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, precum obținerea permiselor și efectuarea studiilor preliminare de fezabilitate nu se consideră demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” înseamnă data de achiziționare a activelor direct legate de unitatea preluată.

Articolul 78. Gestionarea datelor, schimbul de date și procedurile de acces la date

(1) Accesul părților eligibile la datele consumatorilor finali se asigură în conformitate cu prezentul articol, precum și cu respectarea regulilor și a cerințelor stabilite în actele normative relevante care reglementează accesul la date și stocarea datelor. În sensul prezentei legi, datele includ informațiile furnizate de echipamentele de măsurare și cele privind consumul, precum și informațiile ce țin de schimbarea furnizorului, de consumul dispecerizabil și de alte servicii care intră sub incidența prezentei legi.

(2) Operatorii de sistem, în calitate de părți responsabile de gestionarea datelor, organizează gestionarea datelor astfel încât să asigure un acces la date și un schimb de date eficiente și securizate, precum și protecția și securitatea datelor, în conformitate cu cerințele stabilite în actele normative relevante care reglementează accesul la date și stocarea datelor. Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal.

(3) Operatorii de sistem oferă acces la datele consumatorilor finali oricărei părți eligibile. Părților eligibile li se pun la dispoziție datele solicitate în mod nediscriminatoriu și simultan. Accesul la date trebuie să fie ușor, iar procedurile relevante pentru obținerea accesului la date trebuie făcute publice.

(4) În vederea gestionării accesului la rețelele electrice de transport și de distribuție, operatorul de sistem are obligația să țină un registru electronic în care urmează să indice, pentru fiecare punct de acces, identificat printr-un număr specific, toate datele necesare gestionării accesului la rețeaua electrică, inclusiv datele privind identitatea persoanei cu care este încheiat contractul pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice sau de distribuție a energiei electrice, privind furnizorul existent sau furnizorii existenți, adresa locului de consum, puterea contractată, punctul de racordare, punctul de delimitare, tensiunea nominală la punctul de delimitare, caracteristicile aparatelor de protecție pentru corelarea protecției la punctele de delimitare, caracteristicile echipamentului de măsurare, precum și mențiunea cu privire la faptul dacă respectivul loc de consum este racordat la rețeaua electrică sau este deconectat de la rețea.

(5) Datele din registrul electronic prevăzut la alin. (4) pot fi accesate de către consumatorii finali respectivi sau consumatorii activi, de către furnizori sau agregatori în baza acceptului scris al respectivului consumator final sau în baza contractului relevant încheiat între consumatorul final și furnizorul sau agregatorul care solicită accesul la

informațiile din registrul electronic.

(6) Nu se impun costuri suplimentare consumatorilor finali pentru accesul la datele acestora sau pentru solicitările de punere la dispoziție a datelor acestora. Agenția are acces gratuit și necondiționat la registrul electronic.

(7) Eventualele reclamații în legătură cu modul în care operatorii de sistem își exercită funcțiile și obligațiile prevăzute de prezentul articol se examinează de către Agenție.

(8) Pentru a promova concurența pe piața cu amănuntul a energiei electrice și pentru a evita costurile administrative excesive pentru părțile eligibile, operatorii de sistem aplică cerințele de interoperabilitate și procedurile de acces la date stabilite în hotărârea aprobată în acest sens de Agenție.

Articolul 79. Întreruperi, limitări și încetarea livrării energiei electrice

(1) Operatorul de sistem întrerupe prestarea serviciului de transport al energiei electrice sau a serviciului de distribuție a energiei electrice, pentru un interval de timp cât mai scurt, în situațiile și în condițiile stabilite în prezentul articol, în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, în Regulamentul privind racordarea, în codurile rețelilor electrice și în liniile directe prevăzute la art. 39, în Regulamentul privind zonele de protecție a rețelilor electrice, precum și în caz de criză de energie electrică, în conformitate cu Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic și cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic.

(2) În termenele și condițiile stabilite în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, operatorul de sistem informează în prealabil utilizatorii de sistem cu privire la data și durata întreruperii serviciului de transport al energiei electrice sau de distribuție a energiei electrice, dacă întreruperea nu este cauzată de o criză de energie electrică.

(3) Operatorul de sistem limitează sau încetează prestarea serviciului de transport al energiei electrice sau de distribuție a energiei electrice în situațiile și în condițiile stabilite în Regulamentul privind racordarea. Cu excepția situațiilor stabilite la art. 10 alin. (3) lit. g) și la art. 142, operatorul de sistem nu poate fi obligat să presteze în continuare serviciul de transport al energiei electrice sau de distribuție a energiei electrice utilizatorului de sistem care nu își onorează obligațiile de plată sau care nu respectă condițiile de prestare a acestor servicii, stabilite în Regulamentul privind racordarea.

(4) Operatorul de sistem este în drept să impună obligația de plată preventivă în legătură cu serviciile furnizate utilizatorilor de sistem care, într-un interval de timp de cel mult 12 luni consecutive, au întârziat plata cu cel puțin 30 de zile, de cel puțin două ori. Mărimea plății preventive se determină ca valoarea medie lunară a facturilor de plată emise în ultimele 3 luni. Operatorul de sistem scutește de obligația de plată preventivă orice utilizator de sistem care și-a îndeplinit obligațiile de plată în termen de 12 luni de la stabilirea obligației de plată preventivă.

(5) În cazul racordării neautorizate a instalațiilor electrice sau a aparatelor electrice la rețeaua electrică ori în cazul consumului de energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare sau prin intervenție în funcționarea echipamentului de măsurare, operatorul de sistem deconectează de la rețeaua electrică instalațiile electrice racordate neautorizat sau aparatele electrice respective, documentând acest fapt în conformitate cu Regulamentul privind racordarea.

(6) Fără a aduce atingere măsurilor luate pentru protejarea consumatorilor vulnerabili, la solicitarea furnizorului, operatorul de sistem este obligat să deconecteze instalațiile

electrice ale utilizatorilor de sistem în termenele și condițiile stabilite în Regulamentul privind racordarea și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(7) Operatorul de sistem este obligat să reia prestarea serviciului de transport al energiei electrice sau de distribuție a energiei electrice după ce utilizatorul de sistem a înlăturat cauzele care au condus la încetarea prestării serviciului respectiv din vina utilizatorului de sistem și după achitarea tarifului de reconectare.

(8) Operatorul de sistem este obligat să repare prejudiciul cauzat de limitarea, întreruperea sau încetarea prestării serviciului de transport al energiei electrice, a serviciului de distribuție a energiei electrice dacă aceasta a fost efectuată cu încălcarea prevederilor prezentului articol.

Articolul 80. Calitatea serviciilor de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice

(1) Calitatea serviciilor de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice se evaluează pe baza indicatorilor de calitate stabiliți în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, care reflectă continuitatea livrării energiei electrice, parametrii de calitate a energiei electrice livrate și calitatea relațiilor dintre operatorul de sistem și utilizatorii de sistem. Agenția stabilește indicatori generali, care se calculează pentru operatorul de sistem, și indicatori garanți, care vizează utilizatorul de sistem individual, precum și valorile-limită ale indicatorilor de calitate, care se actualizează în funcție de situația obiectivă din sectorul electroenergetic și de cerințele utilizatorilor de sistem, și monitorizează respectarea de către operatorii de sistem a indicatorilor de calitate.

(2) Pentru nerespectarea valorilor-limită ale indicatorilor de calitate, Agenția reduce tarifele reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice și cele pentru serviciul de distribuție a energiei electrice cu până la 10% din valoarea respectivelor tarife reglementate.

(3) În cazul nerespectării valorilor-limită ale indicatorilor de calitate, operatorul de sistem plătește compensații individuale utilizatorilor de sistem în cazurile și în condițiile stabilite în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice.

(4) Operatorul de sistem este obligat să țină evidența tuturor cererilor, sesizărilor, solicitărilor referitoare la calitatea serviciului de transport al energiei electrice și a serviciului de distribuție a energiei electrice și să prezinte anual Agenției, în termenele stabilite în Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, rapoarte privind calitatea serviciilor respective prestate.

(5) Operatorul de sistem este obligat să înființeze serviciul telefonic 24/24 și să asigure funcționarea acestuia pentru a recepționa sesizările utilizatorilor de sistem cu privire la calitatea serviciului de transport al energiei electrice sau a serviciului de distribuție a energiei electrice, precum și cu privire la necesitatea înlăturării eventualelor defecte ale utilajului sau ale rețelilor electrice.

Articolul 81. Linii electrice directe

(1) Un producător sau un furnizor are dreptul să furnizeze energie electrică propriilor sedii, filiale sau consumatori prin intermediul unei linii electrice directe, fără a face obiectul unor proceduri administrative sau costuri disproporționate.

(2) Toți consumatorii au dreptul să fie aprovizionați cu energie electrică, individual sau în comun, printr-o linie electrică directă de către un producător sau furnizor.

(3) Posibilitatea de a furniza energie electrică prin linia electrică directă nu exclude posibilitatea de a contracta energie electrică în conformitate cu art. 71.

(4) Construirea unei linii electrice directe se realizează

cu condiția obținerii autorizației pentru linia electrică directă, eliberată de Agenție, precum și a actelor permissive emise în condițiile Codului urbanismului și construcțiilor.

(5) Agenția poate condiționa eliberarea autorizației pentru linia electrică directă fie de imposibilitatea sau refuzul accesului la rețeaua electrică, fie de examinarea extrajudiciară de către Agenție a reclamațiilor privind accesul la rețeaua electrică. Agenția acordă autorizația pentru linia electrică directă pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, stabilite în conformitate cu regulamentul aprobat de Agenție.

(6) Agenția refuză eliberarea autorizației pentru linia electrică directă în cazul în care aceasta ar obstrucționa punerea în aplicare a prevederilor legale menite să asigure executarea obligațiilor de serviciu public, a garanțiilor serviciului universal și protecția consumatorilor. Refuzul privind eliberarea autorizației pentru linia electrică directă trebuie formulat în scris, cu prezentarea motivelor justificate în modul corespunzător.

(7) Eliberarea, prelungirea valabilității, reperfectarea, suspendarea și reluarea valabilității sau retragerea autorizației pentru linia electrică directă, precum și eliberarea duplicatului acesteia se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și cu Regulamentul cu privire la modul de eliberare, prelungire, reperfectare, suspendare, reluare a valabilității și retragere a autorizațiilor.

Capitolul VII

PIEȚELE DE ENERGIE ELECTRICĂ

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 82. Principii generale

(1) Întreprinderile electroenergetice au libertatea de a intra pe piețele de energie electrică și de a ieși de pe acestea cu condiția respectării prevederilor prezentei legi și ale actelor normative de reglementare aprobate de Agenție. Întreprinderile electroenergetice, precum și alte persoane fizice sau juridice, individual sau prin agregare, au dreptul să participe pe piețele de energie electrică pentru a vinde sau a cumpăra energie electrică.

(2) Toate tranzacțiile de vânzare-cumpărare a energiei electrice, a serviciilor de sistem, a energiei de echilibrare și a altor produse conexe se efectuează pe piețele angro de energie electrică și pe piața cu amănuntul a energiei electrice.

(3) Funcționarea piețelor de energie electrică, precum și reglementarea drepturilor și a obligațiilor participanților la piață se realizează în conformitate cu termenii și condițiile stabilite în prezenta lege, în Regulile pieței energiei electrice, în liniile directoare privind echilibrarea sistemului electroenergetic, în liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor și în liniile directoare privind alocarea capacității pe termen lung, precum și în TCM-urile relevante aprobate de Agenție.

(4) Agenția, operatorul sistemului de transport, operatorul sistemului de distribuție, operatorul pieței energiei electrice, OPEED asigură că piețele de energie electrică sunt operate în conformitate cu următoarele principii:

a) prețurile se formează în funcție de cerere și ofertă;

b) se încurajează formarea liberă a prețurilor și se evită acțiunile care împiedică formarea prețurilor în funcție de cerere și ofertă;

c) se facilitează dezvoltarea producerii de energie electrică mai flexibile, durabile, cu emisii reduse de carbon, precum și flexibilitatea cererii;

d) consumatorii finali sunt în măsură să beneficieze de oportunitățile de pe piață și de creșterea concurenței pe piața cu amănuntul a energiei electrice și pot acționa

în calitate de participanți la piață și la tranziția energetică;

e) participarea pe piață a consumatorilor finali și a societăților comerciale mici este posibilă prin agregarea producerii de la mai multe centrale electrice sau a sarcinii de la mai multe instalații de consum dispecerizabil pentru a face oferte comune pe piețele de energie electrică și pentru a fi exploatate în comun în sistemul electroenergetic, în conformitate cu Legea concurenței nr. 183/2012;

f) regulile de organizare și funcționare a piețelor de energie electrică permit decarbonizarea sistemului electroenergetic și, astfel, a economiei, inclusiv prin facilitarea integrării energiei electrice din surse regenerabile de energie și prin oferirea de stimulente pentru eficiența energetică;

g) se oferă stimulente adecvate pentru investiții în producere, în special pentru investiții pe termen lung într-un sistem electroenergetic decarbonizat și durabil, în stocarea energiei, în eficiență energetică și în consum dispecerizabil, pentru a răspunde necesităților pieței și pentru a facilita concurența loială, asigurându-se astfel securitatea aprovizionării cu energie electrică;

h) se înlătură progresiv barierele din calea fluxurilor transfrontaliere de energie electrică între zonele de ofertare sau părțile contractante ale Comunității Energetice și a tranzacțiilor transfrontaliere pe piețele de energie electrică și piețele de servicii conexe;

i) regulile de organizare și funcționare a piețelor de energie electrică promovează cooperarea regională, acolo unde este necesar;

j) producerea, stocarea energiei și consumul dispecerizabil în condiții de siguranță și durabilitate participă pe piețele de energie electrică în condiții de egalitate;

k) toți producătorii sunt responsabili în mod direct sau indirect de vânzarea energiei electrice pe care o produc;

l) regulile de organizare și funcționare a piețelor de energie electrică permit dezvoltarea proiectelor demonstrative în domeniul unor surse de energie, tehnologii sau sisteme durabile, sigure și cu emisii scăzute de carbon, care trebuie să fie realizate și utilizate în beneficiul societății;

m) se permite dispecerizarea eficientă a centralelor electrice, a stocării energiei și a consumului dispecerizabil;

n) intrarea și ieșirea producătorilor, a operatorilor instalațiilor de stocare a energiei și a furnizorilor sunt permise pe baza evaluării efectuate de către întreprinderile respective cu privire la viabilitatea economică și financiară a operațiunilor lor;

o) pentru a permite protecția participanților la piață împotriva riscurilor de volatilitate a prețurilor pe baza pieței și pentru a reduce incertitudinea referitoare la randamentul viitor al investițiilor, produsele de acoperire a riscurilor pe termen lung sunt tranzacționabile pe bursele de energie electrică într-un mod transparent, iar contractele de furnizare a energiei electrice pe termen lung sunt negociabile pe piața contractelor bilaterale, sub rezerva respectării Legii concurenței nr. 183/2012;

p) comerțul cu produse în Comunitatea Energetică va fi facilitat, iar modificările în materie de reglementare iau în considerare efectele atât pe termen scurt, cât și pe termen lung asupra piețelor la termen și asupra produselor;

q) participanții la piață au dreptul de a obține acces la rețelele electrice în condiții obiective, transparente și nediscriminatorii.

(5) Participanții la piață sunt în drept să intre liber pe piețele de energie electrică, să opereze și să iasă de pe piețele de energie electrică, precum și să facă comerț transfrontalier. Pe piețele de energie electrică, participanții la piață convin în mod liber asupra cantității și a prețului energiei electrice vândute.

(6) Participanții la piață își exercită drepturile cu

bună-credință. Se interzice participanților la piață să își exercite drepturile în sensul restrângerii concurenței, al prejudicierii intereselor legitime ale consumatorilor finali, precum și să întreprindă alte acțiuni care au ca obiect sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în special prin încheierea de acorduri anticoncurențiale sau prin abuzul de poziție dominantă pe piață.

(7) Operatorul sistemului de transport, operatorul sistemului de distribuție, furnizorul central de energie electrică, operatorul pieței energiei electrice, OPEED sunt participanți la piață specifici și au dreptul să acționeze pe piețele de energie electrică numai în condițiile specifice stabilite în prezenta lege, în Regulile pieței energiei electrice, precum și în alte acte normative de reglementare prevăzute la alin. (3).

(8) Toate grupurile de consumatori finali au acces la piețele de energie electrică pentru a-și comercializa flexibilitatea și energia electrică autoprodusă. Consumatorilor finali li se permite să utilizeze pe deplin avantajele agregării producției și ofertei față de regiunile mai mari și să beneficieze de concurența transfrontalieră.

(9) Toți participanții la piață sunt obligați să își asume responsabilitatea financiară și să plătească pentru dezechilibrele pe care le-au generat în sistemul electroenergetic, în conformitate cu art. 90. Participanții la piață care doresc să participe pe piețele angro de energie electrică trebuie să se înregistreze în Registrul participanților la piețele angro de energie, precum și să se înregistreze la operatorul licențiat care gestionează respectiva piață angro, în conformitate cu art. 85 alin. (7).

(10) Participanții la piață sunt obligați să plătească pentru energia electrică și pentru serviciile de care beneficiază la scadențele prevăzute în contractele încheiate între părți, precum și să depună garanții financiare pentru a evita riscurile de neplată asupra piețelor de energie electrică, în termenele și condițiile stabilite în Regulile pieței energiei electrice. Participanții la piață trebuie să îndeplinească și alte obligații stabilite în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice și cu alte acte normative de reglementare prevăzute la alin. (3).

Articolul 83. Interzicerea acordurilor anticoncurențiale și a abuzului de poziție dominantă pe piețele de energie electrică

(1) Se interzic și sunt nule orice înțelegeri pe piețele de energie electrică care au ca obiect sau efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței pe piețele de energie electrică, în special cele care:

- a) stabilesc, direct sau indirect, prețurile de cumpărare sau vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;
- b) limitează sau controlează producerea, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;
- c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;
- d) participă cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte;

e) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la tranzacții echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

f) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către cealaltă parte a unor obligații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Se interzice întreprinderilor electroenergetice să facă abuz de poziție dominantă pe piețele de energie electrică, ceea ce este incompatibil cu principiile de funcționare a piețelor de energie electrică. Aceste practici abuzive pot consta, în special, în:

- a) impunerea, direct sau indirect, a prețurilor de cumpărare sau de vânzare inechitabile sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile;
- b) limitarea producerii, a comercializării sau a dezvoltării

tehnice în prejudiciul consumatorilor finali;

c) aplicarea, în raporturile cu partenerii comerciali, a unor condiții inegale la tranzacții echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către cealaltă parte a unor obligații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

e) practicarea unui preț excesiv sau a unui preț de ruinare în scopul înlăturării concurenților;

f) refuzul neîntemeiat de a contracta cu un anumit furnizor sau de a face livrări către un anumit beneficiar;

g) ruperea unei relații contractuale stabilite anterior pe piața relevantă pentru singurul motiv că partenerul refuză să se supună unor condiții comerciale nejustificate.

Articolul 84. Piața cu amănuntul a energiei electrice

(1) Pe piața cu amănuntul a energiei electrice, furnizorii, agregatorii și consumatorii finali încheie contracte de furnizare a energiei electrice la prețuri de piață și în conformitate cu prezenta lege și cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(2) Contractele de furnizare a energiei electrice și contractele de agregare a energiei electrice pe piața cu amănuntul a energiei electrice se desfășoară în mod transparent, public și nediscriminatoriu. Furnizorii, agregatorii se abțin de la orice formă de discriminare a consumatorilor finali.

(3) În contextul obligațiilor de serviciu public, pe piața cu amănuntul a energiei electrice, furnizorii serviciului universal și furnizorii de ultimă opțiune furnizează energie electrică consumatorilor finali în condițiile stabilite la art. 114 și 115 și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

Articolul 85. Piețele angro de energie electrică

(1) Pe piețele angro de energie electrică se încheie următoarele tranzacții: tranzacțiile de vânzare-cumpărare a energiei electrice, inclusiv în contextul schimburilor transfrontaliere de energie electrică, tranzacțiile ce țin de serviciile de echilibrare și alte servicii de sistem, tranzacțiile ce țin de capacitățile de interconectare, precum și tranzacțiile cu alte produse energetice angro. Sunt participanți la piețele angro de energie electrică: producătorul, operatorul sistemului de transport, operatorul sistemului de distribuție, operatorul pieței energiei electrice, OPEED, furnizorul central de energie electrică, traderul, furnizorul, agregatorul, operatorul instalației de stocare a energiei, comunitatea de energie a cetățenilor, comunitatea de energie din surse regenerabile, consumatorul final, inclusiv consumatorul activ.

(2) Piețele angro de energie electrică se organizează și funcționează în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice, precum și cu codurile rețelilor electrice și liniile directoare prevăzute la art. 39. În funcție de tipul produsului comercializat, piețele angro de energie electrică pot fi operate de către operatorul sistemului de transport, de către operatorul pieței energiei electrice/OPEED sau de către o altă persoană care intermediază tranzacții cu titlu profesional.

(3) Piețele angro de energie electrică se constituie din piața contractelor bilaterale, burse de energie electrică, piețe pentru comercializarea energiei electrice, a capacităților, a serviciilor de sistem, inclusiv a serviciilor de echilibrare, în toate intervalele de timp, inclusiv din piețele la termen, piața pentru ziua următoare și piața intrazilnică.

(4) Costurile justificate și necesare suportate de operatorul sistemului de transport în legătură cu organizarea și gestionarea piețelor de alocare a capacităților, a piețelor serviciilor de sistem, inclusiv a piețelor serviciilor de echilibrare se recuperează în timp util, evitându-se totodată subvenționările încrucișate între activitățile desfășurate.

(5) La bursele de energie electrică, prețurile se formează

în funcție de cerere și ofertă, cu aplicarea unor mecanisme concurențiale. Legislația privind bursele de mărfuri și tranzacționarea cu acțiuni nu se aplică burselor de energie electrică.

(6) Persoanele care intenționează să participe la piețele angro de energie electrică trebuie să se înregistreze în Registrul participanților la piețele angro de energie conform art. 86. Participanților la piață le este interzis să efectueze tranzacții pe piețele angro de energie electrică dacă nu sunt înregistrați în registrul menționat.

(7) Pentru a participa la bursele de energie electrică, la piețele de comercializare a energiei, a capacităților, a serviciilor de sistem, inclusiv a serviciilor de echilibrare, participanții la piață interesați trebuie să se înregistreze la operatorul licențiat care gestionează piața respectivă și să depună garanții financiare la operatorul sistemului de transport, la operatorul pieței energiei electrice/OPEED, în condițiile stabilite în Regulile pieței energiei electrice. Participanții la piață se pot retrage sau pot fi excluși de pe piețele respective de energie electrică în cazurile și în condițiile stabilite în Regulile pieței energiei electrice și în alte acte normative de reglementare prevăzute la art. 82 alin. (3).

(8) În cazul în care Agenția constată că un participant la piață a efectuat tranzacții pe piețele angro de energie electrică cu încălcarea principiului stabilit la alin. (6), aceasta aplică respectivului participant la piață sancțiunea financiară prevăzută la art. 146 alin. (1) lit. d) și stabilește un termen-limită pentru înregistrare în Registrul participanților la piețele angro de energie. În cazul în care respectivul participant la piață nu se înregistrează în termenul stabilit, Agenția suspendă licența acestuia în conformitate cu art. 22 alin. (3) lit. d), în cazul titularului de licență, sau aplică o sancțiune financiară în conformitate cu art. 146 alin. (2), în cazul participantului la piață care nu are obligația să dețină licență.

(9) Consumatorii pot participa la piețele angro de energie electrică dacă îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (6) și (7), precum și cerințele prevăzute la art. 90 alin. (5).

(10) Operatorul sistemului de transport, operatorul pieței energiei electrice/OPEED, participanții la piață și alte părți care acționează în numele participanților la piață, specificate la art. 101 alin. (4) lit. b)–e), transmit Agenției informații cu privire la tranzacțiile încheiate, aceștia având obligația de a păstra informațiile și documentele aferente tranzacțiilor încheiate timp de cel puțin 5 ani. Modul de raportare și periodicitatea raportării se stabilesc printr-o hotărâre a Agenției adoptată în acest sens.

(11) Îndeplinirea obligației stabilite la alin. (10) nu scutește operatorul sistemului de transport și operatorul pieței energiei electrice/OPEED de îndeplinirea obligațiilor stabilite la art. 99.

Articolul 86. Înregistrarea participanților

la piețele angro de energie electrică

(1) Participanții la piață care efectuează tranzacții cu produse energetice angro sau care manifestă interesul de a participa la astfel de tranzacții prin intermediul notificărilor de tranzacționare sunt obligați să se înregistreze în Registrul participanților la piețele angro de energie.

(2) Prin derogare de la Legea nr. 71/2007 cu privire la registre, Agenția instituie și ține Registrul participanților la piețele angro de energie cu respectarea formatului și a cerințelor stabilite în cadrul Comunității Energetice și în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul articol.

(3) Registrul participanților la piețele angro de energie se actualizează în mod continuu și conține, fără a se limita la acestea, cel puțin următoarele informații despre fiecare participant la piețele angro de energie electrică:

a) codul unic de identificare;

b) codul fiscal, codul de înregistrare pentru TVA;

c) adresa sediului/adresa de domiciliu;

d) persoanele responsabile pentru deciziile operaționale ale participantului respectiv și pentru cele referitoare la tranzacții;

e) beneficiarul final al activităților de tranzacționare ale participantului respectiv;

f) alte informații care permit identificarea participantului respectiv.

(4) Procedura de înregistrare și modul de actualizare a Registrului participanților la piețele angro de energie se stabilesc în Regulamentul privind Registrul participanților la piețele angro de energie, aprobat de Agenție.

(5) Participanții la piață, înainte de a efectua o tranzacție cu produse energetice angro, depun la Agenție o cerere de înregistrare în Registrul participanților la piețele angro de energie.

(6) Participanții înregistrați în Registrul participanților la piețele angro de energie sunt obligați să notifice fără întârziere Agenția despre orice modificare care a avut loc în ceea ce privește informațiile prezentate anterior în cererea de înregistrare.

(7) Îndeplinirea obligației de înregistrare în Registrul participanților la piețele angro de energie nu exonerează participanții respectivi de alte obligații impuse acestora în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice și cu actele normative prevăzute la art. 82 alin. (3), inclusiv de obligațiile ce le revin în calitate de părți responsabile pentru echilibrare.

(8) Agenția transmite informațiile din Registrul participanților la piețele angro de energie către Comitetul de reglementare al Comunității Energetice în termenele și condițiile stabilite de cadrul normativ al Comunității Energetice.

(9) Cererea de înregistrare a participantului la piață care s-a înregistrat deja la Agenție în calitate de participant la piețele angro de energie nu trebuie să ducă la o dublă înregistrare a acestuia, ci doar la modificarea listei activităților prestate care au fost specificate pentru respectivul participant la piață.

(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal din Registrul participanților la piețele angro de energie se efectuează în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 87. Piața contractelor bilaterale

(1) Pe piața contractelor bilaterale, tranzacțiile de vânzare-cumpărare a energiei electrice se desfășoară de către participanții la piață în baza contractelor bilaterale, care se formează ținându-se cont de cerere și ofertă, ca rezultat al unor mecanisme concurențiale sau al negocierilor. Participanții la piața contractelor bilaterale au dreptul să efectueze tranzacții bilaterale, inclusiv tranzacții bilaterale de export sau de punere în liberă circulație (import) a energiei electrice, cu respectarea cerințelor stabilite în prezenta lege, în Regulile pieței energiei electrice, precum și cu respectarea codurilor rețelelor electrice și a liniilor directe prevăzute la art. 39.

(2) Prin derogare de la alin. (1), furnizorul central de energie electrică cumpără energie electrică de la producătorii care dețin centrale electrice eligibile care utilizează surse regenerabile de energie și de la producătorii care dețin centrale electrice de termoficare urbane și revinde energia electrică furnizorilor, în conformitate cu algoritmul prestabilit de Agenție, la prețuri reglementate aprobate de către aceasta cu respectarea prevederilor prezentei legi, ale Legii nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile și cu respectarea Regulilor pieței energiei electrice. Furnizorii sunt obligați să cumpere de la furnizorul central de energie electrică cantitățile de energie

electrică stabilite de Agenție în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice, în funcție de cotele deținute de aceștia pe piața cu amănuntul a energiei electrice, la prețurile reglementate aprobate de Agenție.

(3) Participanții la piață notifică Agenția în conformitate cu art. 85 alin. (10) cu privire la contractele bilaterale încheiate. Participanții la piață notifică operatorul sistemului de transport despre cantitățile de energie electrică tranzacționate conform contractelor încheiate pe piața contractelor bilaterale. În baza acestei notificări, cantitățile de energie electrică astfel tranzacționate vor fi incluse în programele zilnice de energie electrică și vor servi ca bază la decontarea dezechilibrelor pentru participanții respectivi la piața în cauză.

(4) În conformitate cu Regulile pieței energiei electrice, operatorul pieței energiei electrice poate înființa în mod transparent și nediscriminatoriu o platformă de tranzacționare pentru contracte bilaterale de energie electrică. Tranzacțiile de vânzare-cumpărare a energiei electrice pe platforma de tranzacționare pentru contracte bilaterale de energie electrică se desfășoară în mod transparent, public și nediscriminatoriu.

Articolul 88. Piețe la termen

(1) Operatorul sistemului de transport emite drepturi de transport pe termen lung sau pune în aplicare măsuri echivalente pentru a permite participanților la piață, inclusiv producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, să își acopere riscurile în materie de preț dincolo de granițele zonei de ofertare, cu excepția cazului în care Agenția și autoritățile de reglementare din zonele de ofertare adiacente au adoptat decizii coordonate de a nu emite drepturi de transport pe termen lung la granița zonei de ofertare. Decizia menționată în prezentul alineat trebuie să se bazeze pe evaluarea pieței la termen, care indică faptul că există suficiente oportunități de acoperire a riscurilor în zonele de ofertare în cauză.

(2) Drepturile de transport pe termen lung se alocă în mod transparent și nediscriminatoriu, pe baza mecanismelor de piață și prin intermediul unei platforme unice de alocare.

(3) Sub rezerva respectării actelor normative privind concurența, operatorul pieței energiei electrice este în drept să dezvolte produse de acoperire a riscului la termen, inclusiv produse de acoperire a riscului pe termen lung, pentru a oferi participanților la piață, inclusiv producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, posibilități adecvate pentru acoperirea riscurilor financiare rezultate din fluctuațiile prețurilor. Activitatea de acoperire a riscurilor nu se limitează la tranzacțiile din zona de ofertare a Republicii Moldova.

(4) Piețele la termen se organizează și funcționează în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice, cu liniile directe privind alocarea capacității pe termen lung, precum și în conformitate cu TCM-urile corespunzătoare aprobate de Agenție.

Articolul 89. Piața pentru ziua următoare și piața intrazilnică. Cuplarea unică a piețelor

(1) Piața pentru ziua următoare și piața intrazilnică se organizează și funcționează în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice, cu liniile directe privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor, precum și în conformitate cu TCM-urile corespunzătoare aprobate de Agenție.

(2) În sensul prezentei legi, prin cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și a piețelor intrazilnice se înțelege fuziunea pieței pentru ziua următoare și a pieței intrazilnice din Republica Moldova cu o singură piață paneuropeană interzonală pentru ziua următoare și intrazilnică. Operatorul sistemului de transport și OPEED organizează în comun gestionarea piețelor integrate pentru ziua următoare și

intrazilnice. Operatorul sistemului de transport și OPEED cooperează la nivelul Comunității Energetice sau, după caz, la nivel regional pentru a maximiza eficiența și eficacitatea tranzacționării pentru ziua următoare și intrazilnice a energiei electrice din Comunitatea Energetică. Obligația de a coopera nu aduce atingere aplicării Legii concurenței nr. 183/2012. La exercitarea funcțiilor lor, operatorul sistemului de transport și OPEED trebuie să îndeplinească obligațiile ce țin de transparentă, iar Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Agenția monitorizează activitatea acestora, inclusiv sub aspectul manipulării pieței.

(3) Piața pentru ziua următoare și piața intrazilnică se organizează și funcționează în conformitate cu următoarele principii:

a) sunt organizate în așa fel încât să fie nediscriminatorii;
b) maximizează capacitatea tuturor participanților la piață de a-și gestiona dezechilibrele;

c) maximizează posibilitățile tuturor participanților la piață de a participa la comerțul interzonal și intrazonal în mod nediscriminatoriu și cât mai aproape posibil de timpul real în toate zonele de ofertare;

d) sunt organizate astfel încât să asigure partajarea lichidității între toate OPEED-urile, în orice moment, atât pentru comerțul interzonal, cât și pentru comerțul intrazonal;

e) oferă prețuri care reflectă principiile fundamentale ale pieței, inclusiv valoarea energiei electrice în timp real, pe care participanții la piață se pot baza atunci când contractează produse de acoperire a riscurilor pe termen lung;

f) asigură siguranța în funcționare, permițând în același timp utilizarea la maximum a capacității de transport;

g) sunt transparente și, dacă este cazul, furnizează informații de către unități generatoare, protejând în același timp confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial și asigurând caracterul anonim al tranzacționării;

h) nu fac distincție între tranzacțiile efectuate în zona de ofertare a Republicii Moldova și cele efectuate între zone de ofertare;

i) sunt organizate în așa fel încât să asigure că toți participanții la piață pot avea acces la piață în mod individual sau prin agregare.

(4) OPEED permite participanților la piață să tranzacționeze energie electrică cât mai aproape posibil de timpul real și cel puțin până la ora de închidere a porții intrazilnice interzonale. Toți furnizorii sunt în drept să participe pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică.

(5) OPEED oferă participanților la piață posibilitatea de a tranzacționa energie electrică în intervale de timp cel puțin la fel de scurte ca intervalul de decontare a dezechilibrelor, atât pe piața pentru ziua următoare, cât și pe piața intrazilnică.

(6) OPEED furnizează produse pentru tranzacționare pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică, care să fie de dimensiuni suficient de mici, dimensiunea ofertei minime fiind de 100 kW sau mai puțin, pentru a permite participarea eficientă a consumului dispecerizabil, a stocării energiei și a surselor regenerabile de energie de capacitate mică, inclusiv participarea directă sau prin agregare a participanților la piață.

(7) Intervalul de decontare a dezechilibrelor pe piața energiei electrice din Republica Moldova constituie 15 minute, cu excepția situației în care Agenția a acordat o derogare în conformitate cu art. 92 alin. (10) sau o excepție în conformitate cu alin. (8).

(8) Începând cu 1 ianuarie 2027, intervalul de decontare a dezechilibrelor nu trebuie să depășească 30 de minute în cazul în care autoritățile de reglementare din zona sincronă convin asupra unei decizii unanime privind acordarea unei excepții de la norma stabilită la alin. (7).

Articolul 90. Responsabilitatea privind echilibrarea și decontarea dezechilibrelor

(1) Operatorul sistemului de transport asigură echilibrul în sistemul electroenergetic și îndeplinește funcții de decontare a dezechilibrelor, precum și alte atribuții conexe stabilite în prezenta lege, în Regulile pieței energiei electrice, în liniile directoare privind echilibrarea sistemului electroenergetic, precum și în TCM-urile corespunzătoare aprobate de Agenție.

(2) În scopul asigurării echilibrului între producere, punerea în liberă circulație (import) și consum, al asigurării executării neobstrucționate a tranzacțiilor de vânzare-cumpărare a energiei electrice, al separării tranzacțiilor financiare de furnizarea fizică și în scopul decontării corecte a acestora, toți participanții la piață sunt responsabili pentru dezechilibrele pe care le generează în sistemul electroenergetic. În acest scop, participanții la piață se consideră părți responsabile pentru echilibrare, sunt responsabili din punct de vedere financiar pentru dezechilibrele lor și depun eforturi să fie echilibrați sau contribuie la echilibrarea sistemului electroenergetic.

(3) Un participant la piață poate acționa ca parte responsabilă pentru echilibrare direct sau poate delega, prin contract, responsabilitatea pentru echilibrare unei alte părți responsabile pentru echilibrare, la alegerea sa (reprezentantul părții responsabile pentru echilibrare). Părțile responsabile pentru echilibrare își îndeplinesc obligațiile stabilite în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice, precum și cu liniile directoare privind echilibrarea sistemului electroenergetic.

(4) Pentru soluționarea dezechilibrelor în raport cu operatorul sistemului de transport, furnizorii și/sau agregatorii acționează ca reprezentanți ai consumatorilor finali cărora le furnizează energie electrică pe piața cu amănuntul a energiei electrice și cu care au încheiat un contract pentru vânzarea reducerii sau creșterii cererii lor pe piața de echilibrare. Prevederile prezentului alineat nu aduc atingere dreptului consumatorilor finali de a-și exercita direct responsabilitatea pentru echilibrare și de a-și soluționa dezechilibrele direct cu operatorul sistemului de transport.

(5) Participantul la piață care acționează direct ca parte responsabilă pentru echilibrare sau reprezentantul ales al acestuia este obligat să se înregistreze în Registrul părților responsabile pentru echilibrare, administrat de operatorul sistemului de transport, să încheie contracte de echilibrare cu operatorul sistemului de transport, să depună garanții financiare și să plătească fără întârziere facturile emise de operatorul sistemului de transport în legătură cu decontarea dezechilibrelor generate în rețeaua electrică de către respectivul participant la piață. Un contract de echilibrare activ cu operatorul sistemului de transport constituie o condiție obligatorie pentru toate părțile responsabile pentru echilibrare care exercită responsabilitatea financiară pentru dezechilibre direct sau prin intermediul reprezentanților aleși ai acestora.

(6) Garanțiile financiare se depun sub forma unei garanții bancare plătitibile la prima cerere fără drept de reclamație sau a unei alte garanții financiare echivalente în beneficiul operatorului sistemului de transport în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice. În cazul în care un participant la piață nu depune garanția financiară după notificarea repetată a operatorului sistemului de transport, contractul de echilibrare se consideră suspendat de drept începând cu ziua care urmează zilei în care a expirat termenul de depunere a garanției financiare indicat în notificarea repetată a operatorului sistemului de transport.

(7) Contestația depusă în instanța de judecată împotriva facturii pentru decontarea dezechilibrelor nu suspendă

obligația de plată a participanților la piață respectiv și nu restrânge dreptul operatorului sistemului de transport de a executa garanția financiară pentru acoperirea plății datorate.

(8) Decontarea dezechilibrelor se realizează în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice și se bazează pe principiul descurajării participanților la piață de a produce dezechilibre în sistemul electroenergetic, precum și pe principiul acoperirii costurilor operatorului sistemului de transport, fără a permite operatorului sistemului de transport să obțină profit din activitatea de echilibrare a sistemului electroenergetic.

(9) În mod excepțional, Agenția poate acorda derogări de la responsabilitatea pentru echilibrare numai în ceea ce privește:

a) proiectele demonstrative pentru tehnologii inovatoare în sensul Legii nr. 225/2024 cu privire la spațiile de testare inovativă în materie de reglementare în domeniul energiei sau proiectele supuse aprobării de către Agenție, cu condiția ca respectivele derogări să se limiteze la durata și amplitudinea necesare pentru realizarea scopurilor demonstrative;

b) centralele electrice care utilizează surse regenerabile de energie cu puterea instalată mai mică de 400 kW;

c) instalațiile care beneficiază de o măsură de sprijin autorizată de Consiliul Concurenței în temeiul Legii nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat și care au fost puse în funcțiune înainte de 15 decembrie 2022.

(10) Fără a aduce atingere Legii nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat, participanții la piață care beneficiază integral sau parțial de derogări de la responsabilitatea pentru echilibrare în conformitate cu alin. (9) pot beneficia de stimulente pentru a accepta integral responsabilitatea pentru echilibrare.

(11) În cazul în care se acordă o derogare în conformitate cu alin. (9), responsabilitatea financiară pentru dezechilibre revine unui alt participant la piață, în conformitate cu hotărârea Agenției prin care a fost oferită derogarea respectivă, iar costurile aferente nu pot fi socializate prin tariful reglementat pentru serviciul de transport al energiei electrice.

(12) Pentru centralele electrice puse în funcțiune de la 1 ianuarie 2026, prevederile alin. (9) lit. b) se aplică numai centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie cu puterea instalată mai mică de 200 kW.

(13) În sensul prezentului articol, operatorul sistemului de transport achiziționează servicii de echilibrare pe piața de echilibrare sau prin alte mecanisme reglementate în conformitate cu art. 92.

Articolul 91. Piața de echilibrare

(1) Piața de echilibrare se organizează de către operatorul sistemului de transport în conformitate cu prezenta lege, cu Regulile pieței energiei electrice, cu liniile directoare privind echilibrarea sistemului electroenergetic, precum și în conformitate cu TCM-urile corespunzătoare aprobate de Agenție.

(2) Piața de echilibrare, inclusiv procesele de precalfire, se organizează în așa mod încât:

a) să asigure nediscriminarea efectivă între participanții la piață, ținând cont de diferitele necesități tehnice ale sistemului electroenergetic și de diferitele capacități tehnice ale surselor de producere, de stocare a energiei și ale consumului dispecerizabil;

b) să asigure că serviciile de echilibrare sunt definite într-o manieră transparentă și neutră din punct de vedere tehnologic și că acestea sunt achiziționate printr-o procedură transparentă, bazată pe mecanisme de piață;

c) să asigure accesul nediscriminatoriu la piețele de energie electrică al tuturor participanților la piață, individual sau prin agregare, inclusiv în legătură cu energia electrică

produsă din surse regenerabile de energie variabile, cu consumul dispecerizabil și cu serviciile de stocare a energiei;

d) să respecte necesitatea de a integra ponderea tot mai mare de producere variabilă, creșterea consumului dispecerizabil și apariția unor noi tehnologii de producere a energiei electrice.

(3) Participarea la piața de echilibrare se reglementează prin contract de prestare a serviciilor de echilibrare, încheiat între operatorul sistemului de transport și furnizorul de servicii de echilibrare în baza contractului-cadru aprobat de Agenție. Operatorul sistemului de transport gestionează calcularea și decontarea obligațiilor pentru serviciile de echilibrare prestate și efectuează calculul și plata serviciilor achiziționate de la furnizorii de servicii de echilibrare.

(4) Prețul energiei de echilibrare nu este prestabilit în contractele privind capacitatea de echilibrare. Procesele de achiziție se organizează în mod transparent, conform art. 35 alin. (4), respectând în același timp confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(5) Piața de echilibrare asigură siguranța în funcționare a sistemului electroenergetic, permițând, în același timp, utilizarea la maximum și alocarea eficientă a capacității interzonale de la un interval de timp la altul, în conformitate cu art. 45.

(6) Decontarea energiei de echilibrare pentru produsele de echilibrare standard și produsele de echilibrare specifice se bazează pe prețuri marginale (*pay-as-cleared*), cu excepția cazului în care Agenția aprobă o metodă alternativă de stabilire a prețurilor pe baza unei propuneri depuse de operatorul sistemului de transport, în urma unei analize care demonstrează că metoda alternativă de stabilire a prețurilor este mai eficientă. Participanților la piață li se permite să liciteze cât mai aproape posibil de timpul real, iar ora de închidere a porții pentru energia de echilibrare nu poate preceda ora de închidere a porții intrazilnice interzonale.

(7) Dezechilibrele se decontează la un preț care reflectă valoarea energiei electrice în timp real. Zona prețului de dezechilibru este echivalentă cu zona de ofertare.

(8) Dimensionarea capacității de rezervă se realizează de către operatorul sistemului de transport, care va coopera în acest sens cu alți operatori ai sistemelor de transport din regiune.

(9) Operatorul sistemului de transport transmite Agenției rapoarte lunare privind contractele încheiate cu furnizorii de servicii de echilibrare.

Articolul 92. Dispoziții specifice privind piața de echilibrare. Derogări

(1) Achiziția capacității de echilibrare se efectuează de către operatorul sistemului de transport, care cooperează cu alți operatori ai sistemelor de transport din regiune pentru a facilita achiziția capacității de echilibrare la nivel regional. Rezervarea capacității transfrontaliere în acest scop poate fi limitată. Achiziția capacității de echilibrare se bazează pe mecanisme de piață și este organizată în așa fel încât să fie nediscriminatorie pentru participanții la piață în procesul de precalificare, în conformitate cu art. 35 alin. (4), indiferent dacă participanții la piață participă în mod individual sau prin agregare. Achiziția capacității de echilibrare se realizează pe piața primară, cu excepția cazului și în măsura în care Agenția a aprobat o derogare pentru a permite utilizarea altor forme de achiziții bazate pe mecanisme de piață din cauza lipsei concurenței pe piața de echilibrare. Derogările de la obligația de efectuare a achiziției capacității de echilibrare prin intermediul piețelor primare se revizuiesc la fiecare 3 ani.

(2) Achizițiile de capacitate de echilibrare la creștere de putere și de capacitate de echilibrare la descreștere de putere se efectuează separat, cu excepția cazului în care Agenția aprobă o derogare de la acest principiu pe baza

faptului că aceasta ar conduce la o eficiență economică mai mare, fapt demonstrat printr-o evaluare efectuată de operatorul sistemului de transport. Contractele pentru capacitatea de echilibrare se încheie cu cel mult o zi înainte de furnizarea capacității de echilibrare, pentru o durată de maximum o zi, cu excepția cazului și în măsura în care, pentru a asigura securitatea aprovizionării cu energie electrică sau pentru a îmbunătăți eficiența economică, Agenția a aprobat posibilitatea încheierii contractelor mai devreme decât cu o zi înainte de furnizarea capacității de echilibrare sau pe durate mai lungi.

(3) În cazul în care se acordă o derogare în conformitate cu alin. (2), pentru cel puțin 40% din produsele de echilibrare standard și pentru cel puțin 30% din toate produsele utilizate pentru capacitatea de echilibrare, contractele pentru capacitatea de echilibrare se încheie cu cel mult o zi înainte de furnizarea capacității de echilibrare, iar durata contractului este de maximum o zi. Contractarea părții rămase din capacitatea de echilibrare se execută cu cel mult o lună înainte de furnizarea capacității de echilibrare și pentru cel mult o lună.

(4) La cererea operatorului sistemului de transport, Agenția poate decide să prelungească durata contractului pentru partea rămasă din capacitatea de echilibrare menționată la alin. (3) pentru o perioadă de maximum 12 luni, cu condiția ca o astfel de decizie să fie limitată în timp, iar efectele pozitive în ceea ce privește reducerea costurilor pentru consumatorii finali să depășească efectele negative asupra pieței energiei electrice. Cererea operatorului sistemului de transport include:

a) perioada de timp pe parcursul căreia s-ar aplica derogarea;

b) mărimea capacității de echilibrare pentru care s-ar aplica derogarea;

c) o analiză a impactului derogării asupra participării resurselor de echilibrare;

d) o justificare a derogării, care să demonstreze că aceasta ar duce la costuri mai mici pentru consumatorii finali.

(5) Până la 1 ianuarie 2028, Agenția raportează Secretariatului Comunității Energetice și Comitetului de reglementare al Comunității Energetice cu privire la cota-parte din puterea totală care face obiectul unor contracte cu o durată mai mare de o zi sau cu o perioadă de achiziție mai mare de o zi, în termenele stabilite conform cadrului normativ al Comunității Energetice.

(6) Operatorul sistemului de transport publică cât mai curând posibil, dar cu o întârziere de maximum 30 de minute după livrare, bilanțul actual al sistemului din zona sa de programare, prețurile de dezechilibru estimate și prețurile estimate ale energiei de echilibrare.

(7) În cazul în care produsele de echilibrare standard nu sunt suficiente pentru a asigura siguranța în funcționare a sistemului electroenergetic sau în cazul în care unele resurse de echilibrare nu pot participa la piața de echilibrare prin produse de echilibrare standard, operatorul sistemului de transport poate propune, iar Agenția poate acorda derogări de la art. 91 alin. (4) și (6) pentru produse de echilibrare specifice care sunt activate local fără a le schimba cu alți operatori ai sistemelor de transport. Propunerile de derogări includ o descriere a măsurilor propuse pentru a reduce utilizarea anumitor produse care fac obiectul eficienței economice, o argumentare a faptului că produsele specifice nu creează ineficiențe și denaturări semnificative pe piața de echilibrare fie din interiorul, fie din afara zonei de programare, precum și, după caz, norme și informații privind procesul de transformare a ofertelor de energie de echilibrare din produse de echilibrare specifice în oferte de energie de echilibrare din produse de echilibrare standard.

(8) În cazul lipsei concurenței pe piața capacităților de echilibrare, Agenția poate acorda o derogare de la achizițiile de capacități de echilibrare în baza mecanismelor de piață, inclusiv prin impunerea de obligații temporare de serviciu public operatorului sistemului de transport, în ceea ce privește achiziția capacităților de echilibrare, și/sau potențialilor furnizori ai capacităților de echilibrare. Prețurile pentru capacitățile de echilibrare, în contextul obligației temporare de serviciu public, se determină în baza unei metodologii nediscriminatorii și transparente, elaborată și aprobată de Agenție. Atât metodologia, cât și obligațiile temporare de serviciu public sunt coordonate cu Secretariatul Comunității Energetice înainte de aprobarea acestora. Aceste obligații de serviciu public încetează în momentul în care achiziția capacităților de echilibrare se va putea efectua în baza mecanismelor de piață, acest moment urmând a fi coordonat cu Secretariatul Comunității Energetice.

(9) În măsura în care indisponibilitatea surselor de echilibrare nu este rezultatul unor probleme ce țin de reglementare sau de deficiențe ale pieței energiei electrice, Agenția, în cooperare cu Secretariatul Comunității Energetice, poate elabora și introduce mecanisme de stimulare a investițiilor în capacități de echilibrare. Aceste mecanisme de stimulare a investițiilor în capacități de echilibrare se elimină de îndată ce deficiențele pieței energiei electrice identificate încetează să mai existe.

(10) La cererea operatorului sistemului de transport sau din oficiu, Agenția poate acorda alte derogări de la anumite cerințe legate de echilibrarea sistemului electroenergetic în condițiile și cu respectarea procedurii stabilite în liniile directe privind echilibrarea sistemului electroenergetic. Procesul de acordare a derogărilor trebuie să fie transparent, nediscriminatoriu, bine documentat, iar hotărârea privind acordarea derogării trebuie să fie justificată și bazată pe o cerere motivată.

(11) Agenția transmite hotărârile privind derogările acordate operatorului sistemului de transport, Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, Secretariatului Comunității Energetice, precum și le publică pe site-ul său web oficial.

(12) Agenția creează și menține un registru al tuturor derogărilor pe care le-a acordat sau refuzat și furnizează Comitetului de reglementare al Comunității Energetice un registru actualizat și consolidat cel puțin o dată la 6 luni, o copie a acestui registru fiind transmisă ENTSO-E. Registrul conține, în special, prevederile în raport cu care se acordă sau se refuză derogarea, conținutul derogării, motivele pentru acordarea sau refuzul derogării, precum și consecințele care decurg din acordarea derogării.

(13) În cazul în care lipsa surselor de echilibrare în aria de control a operatorului sistemului de transport determină o problemă de adecvanță a resurselor în contextul evaluării naționale de adecvanță conform art. 49 alin. (1), problema de adecvanță respectivă va fi abordată în conformitate cu mecanismele și procedurile specificate la art. 49-54.

Articolul 93. Operatorul pieței energiei electrice

(1) Operatorul pieței energiei electrice este responsabil de funcționarea pieței pentru ziua următoare și a pieței intrazilnice cu produse standardizate și cu livrare fizică pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu principiile stabilite la art. 89.

(2) Operatorul pieței energiei electrice se înființează ca persoană juridică separată de orice întreprindere electroenergetică și acționează independent de interesele oricărui participant la piață, cu respectarea prevederilor prezentei legi, a Regulilor pieței energiei electrice și a altor acte normative de reglementare aprobate de Agenție. Operatorul pieței energiei electrice îndeplinește în special următoarele funcții:

a) asigură organizarea și gestionarea pieței pentru ziua următoare și a pieței intrazilnice;

b) asigură compensarea și decontarea financiară a tranzacțiilor încheiate pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică;

c) ține registrele privind participarea pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică;

d) întocmește și raportează operatorului sistemului de transport graficele zilnice ale tranzacțiilor încheiate pe piețele de energie electrică pe care le gestionează, în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice;

e) colectează, analizează și publică datele pentru a asigura transparența funcționării piețelor de energie electrică pe care le gestionează;

f) publică pe site-ul său web informații privind organizarea și funcționarea piețelor de energie electrică pe care le gestionează;

g) notifică fără întârziere Agenția cu privire la orice activități suspecte pe piețele de energie electrică pe care le gestionează, în conformitate cu art. 93;

h) transmite Agenției informații cu privire la tranzacțiile încheiate pe piețele de energie electrică pe care le gestionează, în conformitate cu art. 85 alin. (10);

i) realizează și alte funcții stabilite în prezenta lege și în Regulile pieței energiei electrice.

(3) Operatorul pieței energiei electrice își îndeplinește funcțiile și obligațiile cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității și nediscriminării, sub supravegherea Agenției.

(4) Operatorul pieței energiei electrice se abține de la divulgarea informațiilor privind tranzacțiile cu energie electrică pe care le-a obținut în activitatea sa, cu excepția cazurilor în care este obligat să facă acest lucru în condițiile prezentei legi.

(5) Pentru a garanta decontarea financiară a tranzacțiilor pe piețele organizate, operatorul pieței energiei electrice percepe garanții financiare de la participanții la piață în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice, iar participarea la tranzacții se realizează în limita stabilită prin garanțiile financiare.

(6) Operatorul pieței energiei electrice recuperează costurile rezonabile și proporționale suportate în mod eficient pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor de cuplare unică a piețelor în calitate de OPEED. Pentru serviciile prestate, operatorul pieței energiei electrice percepe de la participanții la piață plăți conform tarifelor pentru operarea pieței energiei electrice, aprobate de Agenție în conformitate cu metodologia tarifară pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice.

(7) În cazul în care în Republica Moldova activează cel puțin doi operatori ai piețelor de energie electrică, tarifele pentru operarea pieței energiei electrice se stabilesc de către operatorii respectivi în conformitate cu metodologia tarifară pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice. Agenția monitorizează aplicarea metodologiei respective de către operatorii piețelor de energie electrică.

(8) Anual, până la data de 31 ianuarie, operatorul pieței energiei electrice întocmește și prezintă Agenției un raport privind funcționarea pieței/piețelor de energie electrică pe care le gestionează, care va include o analiză detaliată a piețelor organizate respective și, după caz, propuneri de îmbunătățire a funcționării acestora. Raportul se publică pe site-ul web al operatorului pieței energiei electrice.

Articolul 94. Desemnarea OPEED și revocarea desemnării. Atribuțiile OPEED

(1) Pentru a asigura organizarea cuplării unice a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice, Agenția desemnează un OPEED în conformitate cu principiile și procedura stabilite în prezentul articol.

(2) Pentru a fi desemnat ca OPEED, operatorul pieței

energiei electrice depune la Agenție o cerere însoțită de documentația necesară în contextul apelului lansat de Agenție. Agenția examinează dacă respectivul candidat îndeplinește criteriile stabilite la alin. (3) și emite o hotărâre privind desemnarea OPEED sau respinge cererea în termen de două luni de la data depunerii acesteia. OPEED se desemnează pentru o perioadă inițială de 4 ani, cu posibilitate de prelungire, dacă îndeplinește criteriile stabilite.

(3) Un operator al pieței energiei electrice candidat este desemnat în calitate de OPEED dacă îndeplinește cumulativ următoarele criterii:

a) a contractat sau contractează resurse adecvate pentru operarea comună, coordonată și conformă a cuplării unice a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice, inclusiv resursele necesare îndeplinirii funcțiilor de OPEED, resursele financiare, tehnologia informațională necesară, infrastructura tehnică și procedurile operaționale, sau face dovada că este în măsură să pună la dispoziție aceste resurse într-o perioadă de pregătire rezonabilă înainte de a-și prelua sarcinile;

b) este în măsură să asigure că participanții la piață au acces liber la informații cu privire la sarcinile OPEED;

c) este eficient din punctul de vedere al costurilor privind cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau piețelor intrazilnice și, în cadrul sistemului său intern de contabilitate, se ține o contabilitate separată pentru funcțiile de operator de cuplare a piețelor și pentru alte activități, cu scopul de a preveni subvențiile încrucișate;

d) are un nivel adecvat de separare a activității față de alți participanți la piață;

e) dacă este desemnat ca monopol legal național pentru serviciile de tranzacționare pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică într-o parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene, nu face uz de tarifele aplicate de acest stat în legătură cu prestarea serviciilor de tranzacționare în statul respectiv pentru a-și finanța activitățile pe piața pentru ziua următoare și/sau pe piața intrazilnică într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene;

f) este în măsură să trateze toți participanții la piață într-un mod nediscriminatoriu;

g) dispune de mecanisme adecvate de supraveghere a pieței energiei electrice;

h) a încheiat acorduri adecvate privind transparența și confidențialitatea cu participanții la piață și cu operatorul sistemului de transport;

i) este în măsură să furnizeze serviciile de compensare și decontare necesare;

j) este în măsură să instituie sistemele și metodele de comunicații necesare pentru coordonarea cu operatorii sistemelor de transport din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Doar un singur operator al pieței energiei electrice poate fi desemnat OPEED, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu art. 95 alin. (1), Agenția constată existența premiselor pentru eliminarea monopolului legal asupra serviciilor de tranzacționare și, respectiv, pentru desemnarea a mai mult de un OPEED în zona de ofertare din Republica Moldova.

(5) Costurile aferente funcției de cuplare unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice se recuperează prin tarifele pentru operarea pieței energiei electrice aprobate de Agenție în conformitate cu art. 93 alin. (6).

(6) Agenția monitorizează respectarea de către OPEED a criteriilor de desemnare stabilite la alin. (3) și, în caz de nerespectare a conformității, revocă statutul de OPEED în condițiile alin. (7). În acest scop, Agenția cooperează și face

schimb continuu de informații cu autoritățile de desemnare a OPEED din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene.

(7) În cazul în care OPEED nu își menține conformitatea cu criteriile stabilite la alin. (3) și nu poate restabili conformitatea în termen de 6 luni de la primirea din partea Agenției a unei notificări cu privire la nerespectarea conformității, Agenția revocă statutul de OPEED. Agenția notifică autoritățile de desemnare din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene în care activează respectivul OPEED cu privire la nerespectarea conformității, de asemenea notifică OPEED despre aceasta.

(8) Hotărârile Agenției cu privire la desemnarea OPEED, la revocarea statutului OPEED, precum și hotărârile cu privire la operarea altor modificări în hotărârea privind desemnarea OPEED trebuie să fie motivate și publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Agenția transmite hotărârile respective Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(9) OPEED acționează în calitate de operator al pieței energiei electrice pe piețele naționale sau regionale pentru a efectua, în cooperare cu operatorul sistemului de transport, cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice. OPEED îndeplinește funcțiile stabilite în prezenta lege și în liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor.

(10) OPEED din Republica Moldova îndeplinește funcția de operator de cuplare a piețelor împreună cu OPEED-urile din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene. Cooperarea cu OPEED-urile din părțile contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene se limitează strict la ceea ce este necesar pentru proiectarea, punerea în aplicare și operarea eficientă și în condiții de siguranță a cuplării unice a piețelor pentru ziua următoare și a piețelor intrazilnice. Exercitarea în comun a funcției de operator de cuplare a piețelor se bazează pe principiul nediscriminării și garantează faptul că niciun OPEED nu poate beneficia de avantaje economice nejustificate prin participarea la exercitarea acestor funcții.

(11) În cazul în care liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor stabilesc că OPEED urmează să elaboreze TCM-uri și să le propună spre aprobare Agenției, prevederile art. 39 se aplică în mod corespunzător.

(12) În cazurile și în condițiile stabilite în liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor, OPEED poate delega total sau parțial sarcinile care îi sunt atribuite conform actului normativ de reglementare respectiv. În acest caz, acesta rămâne responsabil pentru asigurarea respectării obligațiilor pe care le-a delegat persoanei terțe (operatorului delegat), inclusiv pentru asigurarea accesului Agenției la informațiile necesare realizării atribuției sale de monitorizare.

(13) OPEED cooperează cu ACER și furnizează orice informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ACER în conformitate cu cadrul normativ al Comunității Energetice, precum și întreprinde măsurile și acțiunile necesare pentru a pune în aplicare opiniile, recomandările și deciziile ACER. OPEED este în drept să formuleze opinii cu privire la subiectele examinate de ACER în cadrul procedurii de consultare organizate de aceasta. OPEED este în drept să conteste decizia ACER care îl vizează sau decizia ACER care, deși vizează alte persoane, este de interes direct pentru OPEED, precum și să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru anularea unei decizii emise de ACER sau pentru că ACER nu a întreprins acțiunile necesare în termenele stabilite.

Articolul 95. Eliminarea monopolului legal asupra serviciilor de tranzacționare

(1) Agenția efectuează o evaluare a posibilității eliminării monopolului legal asupra serviciilor de tranzacționare prestate de către OPEED la expirarea a 4 ani de la desemnarea OPEED conform art. 94. În acest scop, Agenția efectuează o consultare publică pentru a identifica interesul altor părți de a presta servicii de tranzacționare. Agenția efectuează repetat, la fiecare doi ani, evaluarea posibilității eliminării monopolului legal asupra serviciilor de tranzacționare prestate de către OPEED până la adoptarea unei hotărâri conform alin. (2).

(2) În cazul în care constată interes din partea altor părți de a presta servicii de tranzacționare, precum și existența premiselor necesare eliminării monopolului legal existent, Agenția adoptă hotărârea corespunzătoare și lansează, în termen de 3 luni de la adoptarea acesteia, un apel de propuneri pentru desemnarea OPEED. Apelul de propuneri se organizează cu respectarea principiilor stabilite la art. 94 alin. (2) și (3). Ulterior, apelurile de propuneri pentru desemnarea OPEED se organizează anual.

(3) Agenția evaluează dacă candidații pentru OPEED îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 94 alin. (3). Criteriile respective se aplică astfel încât concurența între OPEED-uri să fie organizată într-un mod echitabil și nediscriminatoriu, indiferent dacă în cadrul apelului de propuneri sunt desemnați unul sau mai multe OPEED-uri. La luarea deciziei privind desemnarea OPEED trebuie evitată orice discriminare între candidați. Agenția respinge cererea de desemnare a OPEED doar dacă candidatul nu îndeplinește criteriile stabilite la art. 94 alin. (3).

(4) În cazul în care în urma apelului de propuneri organizat de Agenție în conformitate cu alin. (2) se desemnează un singur OPEED în zona de ofertare a Republicii Moldova, OPEED respectiv aplică tariful pentru operarea pieței energiei electrice aprobat în conformitate cu art. 93 alin. (6).

(5) În cazul în care în zona de ofertare a Republicii Moldova se desemnează cel puțin două OPEED-uri, costurile aferente funcției de cuplare unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice se recuperează prin intermediul tarifelor pentru operarea piețelor de energie electrică stabilite de către OPEED în conformitate cu art. 93 alin. (7).

(6) Un OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene este în drept să ofere servicii de tranzacționare pentru ziua următoare intrazilnice cu livrare în Republica Moldova fără a fi necesară desemnarea acestuia de către Agenție în calitate de OPEED conform principiilor stabilite la art. 94 și în prezentul articol.

(7) Agenția monitorizează activitatea tuturor OPEED care efectuează cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și/sau a piețelor intrazilnice, pentru a asigura respectarea de către aceștia a cerințelor și obligațiilor stabilite în prezenta lege, indiferent de locul în care OPEED-urile respective au fost desemnate. Agenția face schimb continuu de informații cu autoritățile responsabile pentru desemnarea OPEED din alte părți contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene pentru a asigura o monitorizare eficientă a activității tuturor OPEED din zona de ofertare a Republicii Moldova.

(8) Un OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene este obligat să notifice Agenția cu privire la intenția acestuia de a efectua cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare sau a piețelor intrazilnice cu două luni înainte de începerea activității respective.

(9) Agenția refuză serviciile de tranzacționare ale unui OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a

Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene, adoptând o hotărâre în acest sens, în una dintre următoarele situații:

a) Agenția constată existența unor obstacole tehnice în ceea ce privește livrarea energiei electrice achiziționate de pe piața pentru ziua următoare și/sau de pe piața intrazilnică utilizând serviciile unui OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene, legate de necesitatea de a asigura, în același timp, atât realizarea obiectivelor prezentei legi în ceea ce privește alocarea capacității și gestionarea congestiilor, cât și menținerea siguranței în funcționarea sistemului electroenergetic național;

b) regulile de tranzacționare nu sunt compatibile cu livrarea energiei electrice achiziționate în baza serviciilor de tranzacționare pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică prestate de un OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene;

c) OPEED activează în condiții de monopol legal național în partea contractantă a Comunității Energetice sau în statul membru al Uniunii Europene în care este desemnat.

(10) În cazurile stabilite la alin. (9) lit. a) și b), hotărârea prin care sunt refuzate serviciile de tranzacționare ale unui OPEED desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene trebuie să stabilească modalitatea și termenul în care obstacolele tehnice identificate pot fi înlăturate sau termenul în care regulile de tranzacționare naționale vor deveni compatibile cu serviciile de tranzacționare.

(11) Agenția transmite hotărârea specificată la alin. (9), însoțită de argumentele care au stat la baza acestei hotărâri, către OPEED respectiv, către autoritatea de desemnare din partea contractantă a Comunității Energetice sau din statul membru al Uniunii Europene în care OPEED respectiv a fost desemnat, precum și către Secretariatul Comunității Energetice, către Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care sunt afectate statele membre ale Uniunii Europene, către Comisia Europeană și către ACER.

(12) În cazul în care Agenția constată că un OPEED activ în Republica Moldova, desemnat într-o altă parte contractantă a Comunității Energetice sau într-un stat membru al Uniunii Europene, nu asigură îndeplinirea criteriilor stabilite la art. 94 alin. (3), aceasta notifică OPEED în cauză cu privire la încălcările constatate. Dacă OPEED nu restabilește conformitatea cu criteriile respective în termen de 3 luni de la primirea notificării, Agenția suspendă dreptul de a oferi servicii de tranzacționare pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică până la restabilirea conformității de către OPEED. Agenția notifică despre acest fapt autoritatea de desemnare din partea contractantă a Comunității Energetice sau din statul membru al Uniunii Europene în care OPEED respectiv este desemnat, precum și Secretariatul Comunității Energetice, Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care sunt afectate statele membre ale Uniunii Europene, Comisia Europeană și ACER.

Articolul 96. Limitele tehnice de preț pentru ofertare

(1) Pe piața angro a energiei electrice nu pot fi impuse limite de preț care să afecteze formarea liberă a prețurilor, iar prețurile obținute trebuie să reflecte situația reală de pe piață. Această prevedere se aplică, printre altele, ofertării și compensării în toate intervalele de timp și include energia de echilibrare și prețurile de dezechilibru, fără a aduce atingere limitelor tehnice de preț pentru ofertare care pot fi aplicate în intervalul de echilibrare și în intervalele de timp pentru ziua următoare și intrazilnice, în conformitate cu alin. (3).

(2) Atunci când piața pentru ziua următoare și piața intra-

zilnică funcționează în mod izolat, operatorul pieței energiei electrice urmează să pună în aplicare un mecanism transparent pentru ajustarea automată a limitelor tehnice de preț pentru ofertare în timp util în cazul în care se preconizează atingerea limitelor stabilite. Limitele superioare ajustate rămân aplicabile până când este necesară majorarea acestora în cadrul mecanismului respectiv.

(3) În contextul cuplării unice a piețelor de energie electrică, OPEED poate aplica limite armonizate ale prețurilor maxime și minime de închidere pentru intervalele de timp pentru ziua următoare și intrazilnice. Limitele respective trebuie să fie suficient de ridicate pentru a nu restricționa în mod inutil comerțul, să fie aplicate în mod armonizat pe piețele de energie electrică cuplate din părțile contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene și să țină cont de valoarea maximă a pierderilor datorate întreruperii aprovizionării cu energie electrică. OPEED urmează să pună în aplicare un mecanism transparent pentru ajustarea automată a limitelor tehnice de preț pentru ofertare în timp util în cazul în care se preconizează atingerea limitelor stabilite. Limitele superioare ajustate rămân aplicabile până când este necesară majorarea acestora în cadrul mecanismului respectiv.

(4) Operatorul sistemului de transport nu trebuie să ia niciun fel de măsuri cu scopul de a modifica prețurile pe piețele angro de energie electrică.

(5) Agenția identifică politicile și măsurile aplicate pe teritoriul Republicii Moldova care ar putea contribui în mod indirect la restricționarea formării prețurilor pe piețele angro de energie electrică, inclusiv limitarea ofertelor legate de activarea energiei de echilibrare, mecanismele de asigurare a capacității, măsurile luate de operatorul sistemului de transport, măsurile îndreptate pentru contestarea rezultatelor pieței sau pentru prevenirea abuzului de poziție dominantă, definirea în mod ineficient a zonelor de ofertare.

(6) În cazul în care Agenția identifică o politică sau o măsură care ar putea contribui la restricționarea formării prețurilor angro, aceasta ia toate măsurile necesare pentru eliminarea politicii sau a măsurii respective ori, dacă nu este posibil, pentru atenuarea impactului politicii sau a măsurii respective asupra comportamentului de ofertare. Agenția prezintă Secretariatului Comunității Energetice un raport care descrie în mod detaliat măsurile și acțiunile care au fost întreprinse sau pe care intenționează să le întreprindă.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții specifice referitoare la integritatea și transparența piețelor angro de energie electrică.

Monitorizarea piețelor de energie electrică

Articolul 97. Interdicții privind tranzacțiile bazate pe informații privilegiate

(1) Persoanelor fizice sau juridice care dețin informații privilegiate li se interzice:

a) să folosească aceste informații pentru a dobândi, înstrăina sau pentru a încerca să dobândească ori să înstrăineze, pentru sine sau pentru o terță persoană, în mod direct sau indirect, produse energetice angro la care se referă informațiile în cauză;

b) să divulge aceste informații altei persoane, cu excepția situației în care divulgarea are loc în temeiul legii sau în cadrul exercitării muncii, profesiei sau a funcțiilor persoanei respective, cu informarea acesteia în legătură cu faptul că informațiile comunicate sunt privilegiate;

c) să recomande altei persoane să dobândească sau să înstrăineze ori să determine altă persoană să dobândească sau să înstrăineze, în baza informațiilor privilegiate, produsele energetice angro la care se referă informațiile în cauză.

(2) Interdicțiile stabilite la alin. (1) se aplică următoarelor persoane care dețin informații privilegiate:

a) membrilor organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al unei întreprinderi;

b) persoanelor care dețin cote în capitalul social al unei întreprinderi;

c) persoanelor care au acces la informații privilegiate prin exercitarea muncii, profesiei sau a funcțiilor;

d) persoanelor care au dobândit astfel de informații prin activități infracționale;

e) persoanelor care cunosc sau trebuie să cunoască faptul că informațiile sunt privilegiate.

(3) Prevederile alin. (1) lit. a) și c) nu se aplică operatorului sistemului de transport la achiziționarea energiei electrice în vederea asigurării funcționării sigure și fiabile a sistemului electroenergetic conform obligațiilor ce îi revin în conformitate cu prezenta lege.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) nu se aplică:

a) tranzacțiilor realizate pentru a achita o obligație scadentă de dobândire sau înstrăinare a unor produse energetice angro, în cazul în care această obligație decurge dintr-un contract încheiat sau dintr-un ordin de tranzacționare emis înainte ca persoana vizată să intre în posesia unor informații privilegiate;

b) tranzacțiilor realizate de producătorii de energie electrică ai căror scop este de a-și acoperi pierderile imediate, cauzate de întreruperile neplanificate, dacă fără realizarea acestora participantul la piață nu ar putea să își îndeplinească obligațiile contractuale existente sau dacă astfel de acțiuni sunt întreprinse cu acordul operatorului sistemului de transport implicat în vederea asigurării funcționării sigure și fiabile a sistemului electroenergetic. Producătorii de energie electrică care realizează asemenea tranzacții sunt obligați să prezinte Agenției informații cu privire la tranzacțiile respective;

c) participanților la piață care acționează în conformitate cu Regulamentul privind situațiile excepționale în sectorul electroenergetic, cu Planul de acțiuni pentru situații excepționale în sectorul electroenergetic sau cu dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale, în cazul în care se constată apariția situației excepționale, iar aplicarea mecanismelor de piață a fost suspendată. În acest caz, Agenția asigură publicarea informațiilor privilegiate în conformitate cu prevederile art. 98.

(5) În cazul în care persoana care deține informații privilegiate este o persoană juridică, interdicțiile stabilite la alin. (1) se aplică în egală măsură și persoanelor fizice care participă în numele persoanei juridice respective la luarea deciziei privind realizarea tranzacției.

(6) În cazul în care se difuzează informații în scop jurnalistic sau ca expresie artistică, o astfel de difuzare a informațiilor se evaluează ținându-se cont de actele normative care reglementează libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace media, cu excepția cazului în care:

a) aceste persoane obțin, direct sau indirect, avantaje sau beneficii ca urmare a diseminării informațiilor în cauză; sau

b) divulgarea sau difuzarea informațiilor respective se face cu intenția de a induce piața în eroare cu privire la cererea, oferta sau prețul produselor energetice angro.

Articolul 98. Obligația de a publica informații privilegiate

(1) Participantul la piață este obligat să publice în mod efectiv și în timp util informațiile privilegiate deținute cu privire la activitatea comercială sau la instalațiile pe care le deține ori le controlează acesta, întreprinderea-mamă sau o întreprindere înrudită a acestuia sau de ale căror aspecte operaționale este responsabil în totalitate sau parțial respectivul participant la piață, întreprinderea-mamă ori întreprinderea înrudită a acestuia. Se supun publicării informațiile care se referă la capacitatea și utilizarea centralelor electrice, a instalațiilor de stocare a energiei, a instalațiilor

de utilizare sau a rețelilor electrice de transport, inclusiv informațiile referitoare la indisponibilitatea planificată sau neplanificată a acestora, în conformitate cu criteriile stabilite de Agenție prin hotărârea adoptată conform alin. (5).

(2) Un participant la piață poate amâna în mod excepțional, pe propria răspundere, publicarea unor informații privilegiate pentru a nu aduce atingere intereselor sale legitime, cu condiția că omisiunea în cauză nu induce în eroare publicul, iar participantul la piață poate asigura confidențialitatea respectivelor informații și nu ia decizii cu privire la tranzacționarea de produse energetice angro pe baza acestor informații. Participantul la piață este obligat să notifice fără întârziere Agenția despre acest fapt, cu prezentarea motivelor care justifică amânarea publicării informațiilor în cauză.

(3) Dacă, în cadrul exercitării obișnuite a muncii, a profesiei sau a funcțiilor sale, un participant la piață, un angajat sau un reprezentant al său divulgă informații privilegiate referitoare la un produs energetic angro, în conformitate cu art. 97 alin. (1) lit. b), respectivul participant la piață, angajatul sau reprezentantul acestuia trebuie să se asigure că informațiile respective sunt publicate în mod efectiv, simultan și complet. În cazul divulgării neintenționate, participantul la piață este obligat să se asigure că informațiile sunt publicate în mod efectiv și complet cât mai repede posibil după respectiva divulgare neintenționată.

(4) Cerința stabilită la alin. (3) nu se aplică în cazul în care persoana care primește informațiile are obligația de a păstra confidențialitatea în conformitate cu actele normative în vigoare, cu dispozițiile statutare sau cu clauzele contractuale.

(5) Printr-o hotărâre adoptată în acest sens, Agenția stabilește criteriile care trebuie întrunite pentru asigurarea respectării obligațiilor de publicare în mod efectiv, simultan, complet și în timp util a informațiilor privilegiate, precum și modul de publicare a acestora.

(6) Executarea obligațiilor stabilite la alin. (1) și (2) nu exonerează participantii la piață de îndeplinirea cerințelor stabilite în prezenta lege și în actele normative de reglementare aprobate de Agenție privind publicarea informațiilor, inclusiv în codurile rețelilor electrice și liniile directe prevăzute la art. 39, în special în ceea ce privește termenele și modul de publicare a acestora.

(7) Prevederile alin. (1) și (2) nu aduc atingere dreptului participantilor la piață de a amâna divulgarea informațiilor sensibile privind protecția infrastructurii critice dacă informațiile respective sunt considerate secret de stat, secret comercial sau alte informații oficiale cu accesibilitate limitată.

(8) Prevederile alin. (1)–(7) se aplică inclusiv în raport cu operatorul sistemului de transport și cu operatorul sistemului de distribuție. În cazul în care operatorului sistemului de transport i s-a acordat o derogare de la obligația de a publica anumite informații în conformitate cu prezenta lege, operatorul sistemului de transport este exonerat de obligația prevăzută la alin. (1) în ceea ce privește publicarea informațiilor respective.

Articolul 99. Obligațiile persoanelor care intermediază tranzacții cu titlu profesional

(1) Orice persoană care intermediază cu titlu profesional tranzacții cu produse energetice angro este obligată să stabilească și să mențină mecanisme și proceduri eficiente pentru a identifica situațiile de încălcare a cerințelor stabilite la art. 97 și 100. În cazul în care o persoană care intermediază cu titlu profesional tranzacții cu produse energetice angro are motive întemeiate să suspecteze că o tranzacție ar putea încălca prevederile art. 97 sau ale art. 100, persoana respectivă este obligată să notifice fără întârziere Agenția despre acest fapt.

(2) Activitatea de intermediere a tranzacțiilor cu titlu

profesional presupune prestarea serviciilor de organizare a tranzacțiilor pentru:

a) crearea circumstanțelor necesare sau oferirea de asistență părților terțe (cumpărător sau vânzător) astfel încât să fie încheiată o tranzacție angro cu energie electrică (influențând în mod direct încheierea tranzacției); sau

b) oferirea unui instrument sau a unor mijloace care să faciliteze încheierea de tranzacții cu produse energetice angro de către părți terțe (cumpărător sau vânzător) și care nu se limitează doar la furnizarea mijloacelor prin intermediul cărora părțile terțe pot comunica între ele.

Articolul 100. Interzicerea manipulării pieței energiei electrice

(1) Se interzice manipularea sau tentativa de manipulare a pieței energiei electrice.

(2) În sensul prezentei legi, manipularea pieței energiei electrice include una dintre următoarele acțiuni:

1) efectuarea unei tranzacții sau emiterea unui ordin de tranzacționare cu produse energetice angro:

a) care oferă sau este susceptibil de a oferi indicații false sau înșelătoare în ceea ce privește cererea, oferta sau prețul produselor energetice angro;

b) care stabilește sau prin care se încearcă stabilirea, în mod artificial, prin acțiunea uneia sau a mai multor persoane care acționează în mod concertat, a prețului unuia sau al mai multor produse energetice angro, cu excepția cazului în care persoana care a efectuat tranzacția sau care a emis ordinul de tranzacționare demonstrează că motivele care au determinat-o să procedeze astfel sunt legitime și că respectiva tranzacție sau respectivul ordin de tranzacționare este conform cu practicile de piață admise pe respectiva piață angro de energie electrică;

c) care utilizează sau prin care se încearcă utilizarea unui instrument fictiv sau a unei alte forme de înșelăciune sau abuz de încredere, care transmite sau este de natură să transmită semnale false sau înșelătoare cu privire la cererea, oferta sau prețul produselor energetice angro;

2) difuzarea, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv al internetului, sau prin orice alte mijloace, a unor informații care oferă ori sunt susceptibile de a oferi semnale false sau înșelătoare cu privire la cererea, oferta sau prețul produselor energetice angro, inclusiv răspândirea de zvonuri și difuzarea de știri false sau înșelătoare, dacă persoana care a difuzat informațiile știa sau trebuia să știe că acestea sunt false sau înșelătoare.

(3) În cazul în care se difuzează informații în scop jurnalistic sau ca expresie artistică, o astfel de difuzare a informațiilor se evaluează ținând cont de actele normative care reglementează libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace media, cu excepția cazului în care:

a) aceste persoane obțin, direct sau indirect, avantaje sau beneficii ca urmare a diseminării informațiilor în cauză; sau

b) divulgarea sau difuzarea informațiilor respective se face cu intenția de a induce piața în eroare cu privire la cererea, oferta sau prețul produselor energetice angro.

Articolul 101. Promovarea și monitorizarea concurenței pe piețele de energie electrică. Efectuarea investigațiilor pe piețele de energie electrică

(1) Agenția asigură crearea condițiilor necesare pentru o concurență efectivă pe piețele de energie electrică și pentru dezvoltarea acestora, inclusiv prin promovarea, în actele sale normative de reglementare, a principiilor echității, transparenței și nediscriminării.

(2) Agenția monitorizează piețele de energie electrică, în special activitatea de tranzacționare cu produse energetice angro, pentru a detecta și a preveni tranzacționarea bazată pe informații privilegiate și manipularea pieței, precum

și cazurile de abuz de poziție dominantă pe piață. În acest scop, Agenția colectează informații despre posibile încălcări de pe piețele de energie electrică în conformitate cu prezentul articol, precum și efectuează investigații și controale în conformitate cu prezenta lege și cu Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. Agenția inițiază investigații sau efectuează controale din oficiu, la sesizarea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, a unei alte autorități publice, inclusiv a Consiliului Concurenței, la sesizarea Comitetului de reglementare al Comunității Energetice sau la cererea depusă de un participant la piață. Participanții la piață sunt obligați să se abțină de la obstrucționarea prin orice mijloace a Agenției în legătură cu efectuarea controalelor și a investigațiilor pe piețele de energie electrică.

(3) În legătură cu îndeplinirea funcției de monitorizare a piețelor de energie electrică, Agenția este în drept să solicite, printr-o notificare scrisă, oricărui participant la piață sau oricărei dintre părțile care acționează în numele participanților la piață, specificate la alin. (4) lit. b)–e), să îi furnizeze informațiile și documentele corespunzătoare necesare, aceștia având obligația de a coopera cu Agenția și de a transmite informațiile solicitate.

(4) În sensul alin. (3), informațiile vor fi furnizate de:

- a) participantul la piață;
 - b) o parte terță care acționează în numele participanților la piață;
 - c) un sistem de raportare a tranzacțiilor;
 - d) o piață organizată, un sistem de corelare a tranzacțiilor sau o altă persoană care intermediază tranzacții cu titlu profesional;
 - e) un registru de tranzacții înregistrat sau recunoscut în temeiul actelor normative care reglementează piețele financiare, tranzacțiile cu instrumente derivate de energie electrică, contrapărțile centrale și registrele de tranzacții.
- (5) Informațiile prevăzute la alin. (3) includ, dar fără a se limita la aceasta, o evidență a tranzacțiilor de pe piețele angro de energie electrică, inclusiv a ordinelor de tranzacționare.

(6) Agenția adoptă o hotărâre prin care stabilește setul de cerințe cu privire la examinarea denunțurilor și o publică pe site-ul său web oficial.

(7) Agenția elaborează și publică lunar pe site-ul său web oficial raportul de monitorizare a piețelor de energie electrică, care cuprinde prețurile medii înregistrate, cantitățile tranzacționate, numărul de participanți la piață și indicatorii de concentrare a pieței, inclusiv informațiile rezultate din activitatea furnizorului central de energie electrică și a operatorului pieței energiei electrice.

(8) Agenția întocmește un raport privind piețele de energie electrică, care este parte integrantă a raportului anual de activitate prevăzut la art. 7 alin. (4) și care conține informații detaliate privind organizarea și funcționarea piețelor de energie electrică, privind nivelul de lichiditate al piețelor angro, privind tendințele evoluțiilor înregistrate pe piețele de energie electrică, precum și alte informații legate de funcțiile Agenției privind monitorizarea pieței energiei electrice.

(9) Agenția transmite Secretariatului Comunității Energetice raportul menționat la alin. (8) în partea ce ține de realizarea funcțiilor de monitorizare a piețelor de energie electrică.

(10) Hotărârile Agenției referitoare la investigațiile și/sau controalele realizate, precum și rapoartele privind piețele de energie electrică se publică pe site-ul web oficial al Agenției.

Articolul 102. Atribuțiile Agenției la efectuarea investigațiilor pe piețele de energie electrică

(1) Agenția inițiază investigații privind funcționarea piețelor de energie electrică din oficiu sau la recepționarea

unei cereri sau a unei sesizări, astfel cum este prevăzut la art. 101 alin. (2), cu respectarea principiilor și a procedurii stabilite în prezenta lege și în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

(2) În cadrul investigației, Agenția își exercită drepturile stabilite în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și următoarele drepturi specifice:

a) de a efectua, în comun cu Consiliul Concurenței, investigații pe piețele de energie electrică;

b) la constatarea circumstanțelor care indică încălcarea sau nerespectarea uneia sau mai multor prevederi ale prezentului capitol și săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în Codul penal, de a informa organele de drept competente cu privire la rezultatele și finalitatea procedurii administrative desfășurate în conformitate cu prezenta lege;

c) de a coopera cu autoritățile de reglementare din sectorul financiar, precum și cu alte autorități de reglementare sub egida Comitetului de reglementare al Comunității Energetice.

(3) Termenul de efectuare de către Agenție a unei investigații este de până la 6 luni, cu posibilitatea de prelungire a acestuia prin hotărâre motivată a Agenției. Rezultatele investigației sunt reflectate într-o hotărâre a Agenției, care precizează circumstanțele constatate și măsurile prescrise. Măsurile respective sunt proporționale, nediscriminatorii și transparente și nu restricționează comerțul dintre părțile contractante ale Comunității Energetice.

(4) Orice acțiune întreprinsă de Agenție în temeiul prezentului articol trebuie să respecte principiul proporționalității.

(5) În cazul în care în cadrul investigației se constată circumstanțe care indică o încălcare a Legii concurenței nr. 183/2012, Agenția sesizează Consiliul Concurenței.

(6) Prevederile prezentei legi cu privire la efectuarea investigațiilor de către Agenție se aplică fără a aduce atingere competenței generale a Consiliului Concurenței de a efectua investigații în temeiul Legii concurenței nr. 183/2012. Efectuarea investigațiilor privind cartelurile ține de competența exclusivă a Consiliului Concurenței.

Articolul 103. Cooperarea la nivel național și regional în contextul monitorizării piețelor de energie electrică

(1) În legătură cu monitorizarea piețelor de energie electrică, în conformitate cu prezentul articol și cu Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, Agenția cooperează cu autoritățile de reglementare din țările vecine, din alte părți contractante ale Comunității Energetice și/sau din statele membre ale Uniunii Europene, cu Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, cu alte autorități de resort, cu organele de drept și cu autoritățile publice din Republica Moldova, inclusiv cu Consiliul Concurenței, prin diverse mijloace, care includ, fără a se limita la acestea, schimbul de informații și încheierea, la necesitate, a memorandumurilor de înțelegere.

(2) Agenția cooperează cu Comisia Națională a Pieței Financiare prin schimb de informații privind instrumentele derivate de energie electrică și prin alte mijloace, inclusiv prin încheierea memorandumurilor de înțelegere.

(3) Agenția informează Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Secretariatul Comunității Energetice atunci când există motive rezonabile să suspecteze că pe piețele de energie electrică din Republica Moldova se întreprind sau au fost întreprinse acțiuni care contravin prevederilor prezentului capitol, oferind informații cât mai detaliate posibil în legătură cu acțiunile respective.

(4) În cazul în care există bănueli rezonabile că în altă parte contractantă a Comunității Energetice sunt întreprinse acțiuni care afectează piața angro a energiei electrice sau prețurile la produsele energetice angro din Republica

Moldova, Agenția notifică despre acest fapt Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Secretariatul Comunității Energetice și solicită luarea măsurilor necesare pentru atenuarea sau eliminarea impactului acțiunilor respective.

(5) Agenția sesizează Consiliul Concurenței în cazul în care există motive întemeiate să suspecteze că pe piețele de energie electrică din Republica Moldova se întreprind sau au fost întreprinse acțiuni care pot constitui o încălcare a Legii concurenței nr. 183/2012, inclusiv în legătură cu potențiale acțiuni de concentrare economică, precum și notifică despre acest fapt Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și Secretariatul Comunității Energetice.

(6) La sesizarea Comitetului de reglementare al Comunității Energetice privind o presupusă încălcare a prevederilor prezentului capitol, Agenția transmite informațiile solicitate sau, după caz, inițiază o investigație în legătură cu presupusa încălcare notificată și întreprinde măsurile necesare pentru remedierea încălcărilor identificate. În cazul în care nu este posibilă prezentarea informațiilor solicitate în termenele stabilite, Agenția notifică Comitetul de reglementare al Comunității Energetice despre acest fapt, precum și despre motivele justificative.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (6), Agenția refuză să dea curs solicitării Comitetului de reglementare al Comunității Energetice în unul dintre următoarele cazuri:

a) aceasta ar putea afecta suveranitatea sau securitatea națională;

b) autoritățile naționale competente au inițiat deja o procedură judiciară pentru aceleași fapte/acțiuni și împotriva aceluiași persoane;

c) instanța de judecată a pronunțat o hotărâre definitivă și irevocabilă în privința persoanelor respective cu privire la aceleași fapte comise.

(8) În cazul refuzului conform alin. (7), Agenția informează în modul corespunzător Comitetul de reglementare al Comunității Energetice, prezentând informații detaliate cu privire la procedurile inițiate sau cu privire la hotărârile adoptate de autoritățile/instanțele de judecată naționale.

Articolul 104. Nedivulgarea informațiilor confidențiale.

Transparența. Secretul profesional.

Protecția datelor

(1) Agenția este obligată să se abțină de la divulgarea informațiilor confidențiale obținute în conformitate cu art. 98 alin. (2), a informațiilor obținute în cadrul exercitării atribuțiilor stabilite la art. 101–103, precum și a altor informații oficiale cu accesibilitate limitată, obținute de Agenție în cadrul exercitării funcției de monitorizare a piețelor de energie electrică și în legătură cu aceasta. Agenția întreprinde măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor respective, precum și măsurile menite să prevină utilizarea necorespunzătoare a acestor informații, inclusiv accesul neautorizat la acestea.

(2) Sub rezerva respectării secretului profesional, Agenția este în drept să publice o parte din informațiile pe care le deține, cu condiția ca informațiile confidențiale din domeniul afacerilor sau alte informații oficiale cu accesibilitate limitată care vizează anumiți participanți la piață sau anumite tranzacții ori piețe individuale să nu fie divulgate și să nu poată fi deduse.

(3) Agenția pune la dispoziție, în scopuri științifice, baza sa de date cu privire la funcționarea pieței angro, care conține informații ce nu sunt sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu cerințele privind confidențialitatea informațiilor stabilite în prezenta lege și în alte acte normative aplicabile.

(4) Informațiile indicate la alin. (2) și (3) se publică sau se prezintă în scopul îmbunătățirii transparenței piețelor de energie electrică și doar dacă este puțin probabil ca acestea

să ducă la denaturarea concurenței pe piața energiei electrice. Agenția distribuie informațiile în mod echitabil, în conformitate cu o procedură transparentă, stabilită într-un regulament elaborat și aprobat de Agenție, care se publică pe site-ul web oficial al acesteia.

(5) Informațiile confidențiale care sunt obținute sau transmise în conformitate cu prezentul capitol fac obiectul cerinței privind respectarea secretului profesional.

(6) Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică:

a) persoanelor care lucrează sau care au lucrat în cadrul și pentru Agenție, pentru Consiliul Concurenței, pentru alte autorități publice care au intrat în posesia informațiilor stabilite la alin. (1);

b) experților mandatați de Agenție, de Consiliul Concurenței sau de alte autorități publice care obțin informații cu caracter confidențial în conformitate cu prezenta secțiune.

(7) Informațiile confidențiale obținute de către persoanele indicate la alin. (6) în cadrul exercitării funcțiilor lor nu pot fi divulgate niciunei alte persoane sau autorități decât într-o formă prescurtată, anonimată sau agregată, care să nu permită identificarea niciunui participant la piață, cu excepția cazurilor în care obligația de divulgare este stabilită expres în prezenta lege sau în alte acte normative.

(8) Agenția, autoritățile publice sau persoanele care obțin informații confidențiale în conformitate cu prezenta lege sunt în drept să le utilizeze exclusiv în scopul exercitării atribuțiilor stabilite prin prezenta lege. Organele centrale de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice sau persoane pot utiliza aceste informații doar în scopul pentru care le-au fost furnizate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare în legătură cu exercitarea atribuțiilor ce le revin. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei sau autoritatea publică care a primit informațiile respective este în drept să le utilizeze în alte scopuri cu condiția obținerii acordului Agenției, al autorităților sau al persoanelor care au comunicat informațiile respective.

(9) Agenția elaborează și adoptă hotărârea cu privire la cerințele ce țin de protecția datelor la colectarea și prelucrarea informațiilor în contextul exercitării funcției de monitorizare a pieței energiei electrice, cu respectarea actelor normative care reglementează protecția datelor.

(10) Prevederile prezentului articol nu împiedică Agenția să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale cu autoritățile relevante din alte părți contractante ale Comunității Energetice, precum și din statele membre ale Uniunii Europene, cu condiția ca aceste informații să nu fi fost primite de la o autoritate din altă parte contractantă a Comunității Energetice sau dintr-un stat membru al Uniunii Europene, de la Comitetul de reglementare al Comunității Energetice sau de la Secretariatul Comunității Energetice.

Capitolul VIII

PRODUCEREA ENERGIEI ELECTRICE ȘI FURNIZAREA ENERGIEI ELECTRICE

Articolul 105. Producerea energiei electrice

(1) Activitatea de producere a energiei electrice este supusă licențierii în condițiile stabilite la art. 20. Proprietarul centralei electrice de termoficare trebuie să obțină atât licența pentru producerea energiei electrice, cât și licența pentru producerea energiei termice în conformitate cu Legea nr. 92/2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării.

(2) Producătorul este în drept să vândă energia electrică pe piețele angro de energie electrică. Producătorul este în drept să vândă energie electrică pe piața cu amănuntul a energiei electrice cu condiția obținerii și a licenței pentru furnizarea energiei electrice.

(3) Producătorul trebuie să respecte cerințele tehnice de racordare la rețelele electrice, iar calitatea energiei electrice livrate în rețelele electrice trebuie să corespundă parametrilor de calitate stabiliți.

(4) Obținerea actelor permise emise în condițiile Codului urbanismului și construcțiilor este obligatorie pentru construcția tuturor centralelor electrice sau a centralelor electrice de termoficare, precum și pentru majorarea capacității acestora.

(5) Construcția, exploatarea, întreținerea, majorarea capacității centralelor electrice și racordarea acestora la rețelele electrice se efectuează în conformitate cu prezentul capitol, cu art. 71–73, cu Codul rețelelor electrice cu privire la racordarea la rețelele electrice, cu Regulamentul privind racordarea, precum și în conformitate cu Codul urbanismului și construcțiilor.

(6) Autorizarea construcției unei centrale electrice noi sau a unei centrale electrice de termoficare noi cu o putere instalată mai mare de 20 MW, precum și majorarea capacității unei centrale electrice existente sau a unei centrale electrice de termoficare existente, în cazul în care puterea instalată cumulată a centralei respective este mai mare de 20 MW, se efectuează prin hotărâre de Guvern, în conformitate cu art. 106.

Articolul 106. Procedura de autorizare pentru noile capacități de producere a energiei electrice

(1) Autorizarea construcției unei centrale electrice noi sau a unei centrale electrice de termoficare noi cu o putere instalată mai mare de 20 MW, precum și majorarea capacității unei centrale electrice existente sau a unei centrale electrice de termoficare existente, în cazul în care puterea instalată cumulată a centralei respective este mai mare de 20 MW, se efectuează în conformitate cu criteriile și procedura stabilite printr-un regulament aprobat de Guvern. Autorizația se acordă pe baza unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. La stabilirea criteriilor corespunzătoare se iau în considerare următoarele:

a) siguranța și securitatea instalației electrice, inclusiv impactul acesteia asupra siguranței și securității sistemului electroenergetic;

b) protecția sănătății și a siguranței publice;

c) protecția mediului;

d) utilizarea terenurilor și alegerea amplasamentelor;

e) utilizarea terenurilor domeniului public;

f) eficiența energetică;

g) natura surselor primare;

h) caracteristicile specifice solicitantului, cum ar fi capacitățile tehnice, economice și financiare;

i) conformitatea cu măsurile privind obligațiile de serviciu public și privind protecția consumatorilor, după caz;

j) contribuția centralei electrice la îndeplinirea obiectivelor Republicii Moldova în ceea ce privește ponderea energiei electrice din surse regenerabile și contribuția Republicii Moldova la realizarea obiectivului Comunității Energetice pentru anul 2030 cu privire la energia regenerabilă;

k) contribuția centralei electrice la reducerea emisiilor;

l) alternativele la construirea de noi centrale electrice, cum ar fi consumul dispecerizabil și stocarea energiei.

(2) Sunt exceptați de la procedura de autorizare prevăzută de prezentul articol producătorii care au fost selectați câștigători în cadrul unui proces competitiv sau al unei licitații organizate în contextul prevederilor prezentei legi, precum și producătorii eligibili care urmează să instaleze centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie cu o putere instalată mai mare de 20 MW și care au fost desemnați câștigători ai licitației pentru oferirea statutului de producător eligibil mare în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2016 privind promovarea utilizării

energiei din surse regenerabile.

(3) Atunci când Guvernul autorizează construcția și majorarea capacității centralelor electrice sau a centralelor electrice de termoficare, în conformitate cu prezentul articol, trebuie să se țină cont de planurile de dezvoltare regională, de planurile de urbanism și de cele de amenajare a teritoriului, precum și de standardele tehnice.

(4) Autorizarea construcției unei centrale electrice noi sau a unei centrale electrice de termoficare cu o putere instalată mai mare de 20 MW, precum și majorarea capacității unei centrale electrice existente sau a unei centrale electrice de termoficare existente, în cazul în care puterea instalată cumulată este mai mare de 20 MW, pot fi refuzate solicitantului doar din motive obiective, nediscriminatorii și argumentate corespunzător. Solicitantul este informat cu privire la motivele refuzului.

(5) Solicitantul a cărui cerere a fost refuzată în conformitate cu alin. (4) este în drept să conteste refuzul în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(6) După adoptarea hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1), beneficiarul este obligat să obțină autorizația de construire în condițiile stabilite în Codul urbanismului și construcțiilor.

Articolul 107. Obligațiile și drepturile producătorului

(1) Producătorul este obligat:

a) să își desfășoare activitatea în conformitate cu prezenta lege, cu respectarea condițiilor de desfășurare a activității licențiate și a actelor normative de reglementare aprobate de Agenție;

b) să instaleze și să utilizeze echipamente de măsurare care permit măsurarea pe interval ajustabil a cantităților de energie electrică livrate în sau extrase din rețelele electrice, precum și să asigure conectarea lor la sistemul automatizat de măsurare a energiei electrice al operatorului de sistem prin instalarea echipamentului de comunicație, să respecte alte obligații stabilite în Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale;

c) să exploateze și să întrețină centrala electrică astfel încât să asigure funcționarea sigură și continuă a acesteia;

d) să respecte cerințele privind protecția mediului;

e) atunci când participă pe piețele de energie electrică, să respecte prezenta lege, Regulile pieței energiei electrice, liniile directe privind echilibrarea sistemului electroenergetic, alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție și să nu denatureze concurența pe piețele de energie electrică;

f) să echipeze, să exploateze, să întrețină și să modernizeze centrala electrică, precum și instalațiile conexe utilizate pentru livrarea energiei electrice în rețelele electrice, precum și să majoreze capacitatea centralei electrice în condițiile stabilite în prezentul capitol și în documentele normativ-tehnice aprobate de Agenție;

g) să pună la dispoziția operatorului sistemului de transport sau a operatorului sistemului de distribuție datele necesare pentru exploatarea rețelelor electrice și pentru gestionarea sistemului electroenergetic;

h) să acorde acces personalului operatorului sistemului de transport sau personalului operatorului sistemului de distribuție la echipamentele și instalațiile sale care sunt utilizate pentru măsurarea energiei electrice și pentru livrarea energiei electrice în rețelele electrice;

i) să se conformeze indicațiilor operatorului sistemului de transport sau, după caz, ale operatorului sistemului de distribuție în legătură cu dirijarea operativ-tehnologică a sistemului electroenergetic;

j) să prezinte Agenției rapoarte cu privire la activitatea desfășurată, precum și orice alte informații solicitate în conformitate cu prezenta lege și potrivit condițiilor licenței;

k) să scoată din exploatare unitățile generatoare

dispecerizabile numai cu acordul prealabil al operatorului sistemului de transport.

(2) Producătorii care exploatează centrale electrice pe bază de combustibili fosili sunt obligați să mențină rezerve de combustibil la un nivel suficient pentru a asigura securitatea aprovizionării cu energie electrică în condițiile stabilite de Guvern.

(3) Producătorul care deține sau operează centrale electrice în care cel puțin o unitate generatoare are o putere instalată de cel puțin 250 MW sau producătorul cu un portofoliu care include centrale electrice cu puterea instalată de cel puțin 400 MW este obligat să păstreze, timp de 5 ani, pentru a prezenta Agenției, Consiliului Concurenței sau Secretariatului Comunității Energetice, la cerere, toate informațiile orare pentru fiecare centrală necesare în vederea verificării deciziilor operaționale de dispecerizare, precum și a comportamentului pe bursele de energie electrică, în cadrul licitațiilor pentru capacitățile de interconectare, pe piețele de capacitate de rezervă și pe piețele contractelor bilaterale. Informațiile orare pentru fiecare centrală includ, fără a se limita la acestea, datele cu privire la capacitatea de producere disponibilă și la rezervele angajate, inclusiv alocarea acestor rezerve angajate la nivelul fiecărei centrale electrice individuale în momentul tranzacționării pe bursa de energie electrică în momentul producerii.

(4) Producătorul îndeplinește și alte obligații stabilite în prezenta lege, în alte acte normative în domeniu, inclusiv în actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

(5) Producătorul are următoarele drepturi:

a) să producă energie electrică, cu respectarea parametrilor de calitate, a cerințelor privind protecția mediului și a cerințelor de securitate prevăzute de lege;

b) să aibă acces la rețelele electrice în mod nediscriminatoriu, în condițiile prezentei legi;

c) să vândă energia electrică produsă în condițiile stabilite în prezenta lege;

d) să vândă energia termică produsă în regim de cogenerare;

e) să acceseze măsurile de sprijin stabilite la nivel național.

(6) Producătorul are și alte drepturi stabilite în prezenta lege și în actele normative în domeniu, inclusiv în actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

Articolul 108. Furnizarea energiei electrice

(1) Furnizarea energiei electrice se realizează de către furnizorii care dețin licențe pentru furnizarea energiei electrice.

(2) Consumatorii finali au dreptul la furnizarea energiei electrice de către un furnizor la alegere.

(3) Termenii și condițiile pentru încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice sunt stabilite în prezenta lege și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(4) Consumatorii casnici, societățile comerciale micro și societățile comerciale mici au dreptul la furnizarea energiei electrice de către furnizorul serviciului universal în conformitate cu art. 114. Consumatorii finali care și-au pierdut furnizorul în anumite circumstanțe legate de încetarea activității acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorului i-a fost suspendată sau retrasă licența ori în alte cazuri în care acesta se află în imposibilitatea de a furniza energie electrică, au dreptul la furnizarea energiei electrice de către furnizorul de ultimă opțiune în conformitate cu art. 115.

(5) Furnizorii achiziționează energie electrică pe piețele de energie electrică cu respectarea condițiilor stabilite în prezenta lege. Furnizorul serviciului universal și furnizorul de ultimă opțiune achiziționează energie electrică la cele mai mici costuri și în condiții transparente și nediscriminatorii, asigurând, totodată, îndeplinirea cerințelor de securitate energetică, precum și fiabilitatea furnizării energiei electrice

către consumatorii finali.

(6) Furnizorul serviciului universal și furnizorul de ultimă opțiune achiziționează energia electrică pe piața contractelor bilaterale, precum și pe piețele organizate, inclusiv pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică, cu respectarea condițiilor de tranzacționare de pe piețele respective, în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice. În scopul încheierii contractelor bilaterale pentru achiziționarea energiei electrice, furnizorul serviciului universal sau furnizorul de ultimă opțiune organizează licitații pentru achiziționarea energiei electrice, în conformitate cu Regulile pieței energiei electrice, cu excepția situației în care furnizorul respectiv achiziționează energie electrică prin intermediul unei platforme de tranzacționare operate de operatorul pieței energiei electrice sau în baza obligației prevăzute la art. 87 alin. (2). Agenția monitorizează licitațiile organizate în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu Regulile pieței energiei electrice.

(7) Furnizorul serviciului universal și furnizorul de ultimă opțiune își îndeplinesc obligațiile în limitele teritoriului stabilit de Agenție conform hotărârii adoptate în acest sens și încheie, la solicitare, contracte de furnizare a energiei electrice cu orice consumator final care are dreptul la aceste servicii, cu respectarea prezentei legi și a Regulamentului privind furnizarea energiei electrice.

(8) Termenii și condițiile care trebuie respectate la încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice în contextul obligațiilor de serviciu public privind serviciul universal, privind furnizarea de ultimă opțiune, precum și clauzele obligatorii care trebuie să fie incluse în contractele respective se stabilesc în prezenta lege și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(9) Furnizorul serviciului universal, furnizorul de ultimă opțiune și furnizorul central de energie electrică sunt în drept să vândă energie electrică în condiții de piață, cu respectarea cerinței privind ținerea contabilității separate pentru fiecare tip de furnizare.

Articolul 109. Furnizarea energiei electrice bazată pe piață

(1) Furnizorii au libertatea de a stabili prețul la care furnizează energie electrică consumatorilor, cu excepția prevederilor art. 114 și 115. În acest scop se asigură concurența efectivă între furnizori.

(2) Consumatorii casnici afectați de sărăcie energetică, astfel cum este definită în Legea nr. 139/2018 cu privire la eficiența energetică, și consumatorii vulnerabili sunt protejați prin politica socială sau prin alte mijloace decât intervențiile publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice.

(3) Prin derogare de la alin. (1) și (2), Guvernul poate aplica intervenții publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici afectați de sărăcie energetică sau consumatorilor vulnerabili, cu condiția ca acestea să corespundă prevederilor alin. (4)–(6).

(4) Intervențiile publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice:

a) urmăresc un interes economic general și nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea respectivului interes economic general;

b) sunt clar definite, transparente, nediscriminatorii și verificabile;

c) garantează accesul egal al întreprinderilor electroenergetice la consumatorii finali;

d) au o durată limitată și sunt proporționale în ceea ce privește beneficiarii lor;

e) nu generează în mod discriminatoriu costuri suplimentare pentru participanții la piață.

(5) În cazul aplicării intervențiilor publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice în confor-

mitate cu alin. (3), Planul național integrat privind energia și clima, prevăzut la art. 7² din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, se completează cu un obiectiv național de reducere a sărăciei energetice, indiferent de numărul consumatorilor casnici afectați de aceasta. Planul național integrat privind energia și clima stabilește, de asemenea, obiectivele politicilor și ale măsurilor existente menite să abordeze sărăcia energetică, inclusiv măsuri de politică socială și alte programe naționale relevante.

(6) În cazul aplicării intervențiilor publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice în conformitate cu alin. (3), în rapoartele naționale integrate privind energia și clima, prevăzute la art. 7³ din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, se includ următoarele informații suplimentare:

a) informații cu privire la progresul înregistrat în realizarea obiectivului național de reducere a sărăciei energetice;

b) informații cantitative privind numărul de consumatori casnici afectați de sărăcia energetică și, acolo unde sunt disponibile, informații despre politicile și măsurile de combatere a sărăciei energetice.

(7) În scopul asigurării unei perioade de tranziție, pentru a stabili o concurență efectivă între furnizori în ceea ce privește contractele de furnizare a energiei electrice și pentru a se ajunge la un sistem complet funcțional de stabilire a prețurilor cu amănuntul, bazat pe mecanisme de piață, astfel cum este prevăzut la alin. (1), se admite aplicarea de intervenții publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici și societăților comerciale micro care nu beneficiază de intervenții publice în temeiul alin. (3).

(8) Intervențiile publice aplicate în temeiul alin. (7) trebuie să îndeplinească criteriile prevăzute la alin. (4), precum și să corespundă următoarelor cerințe:

a) să fie însoțite de un set de măsuri care să asigure o concurență efectivă și de o metodologie de evaluare a progresului în ceea ce privește măsurile respective;

b) să fie stabilite în baza unei metodologii care să asigure un tratament nediscriminatoriu al furnizorilor;

c) să stabilească un preț care depășește costurile, la un nivel care să permită realizarea unei concurențe efective în ceea ce privește prețurile;

d) să fie concepute astfel încât să reducă la minimum orice impact negativ asupra piețelor angro de energie electrică;

e) să asigure că toți beneficiarii unor astfel de intervenții publice au posibilitatea de a alege oferte competitive pe piață și sunt direct informați, cel puțin trimestrial, cu privire la disponibilitatea ofertelor și a economiilor pe piața competitivă, în special cu privire la contractele de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice, de asemenea să asigure că acestora li se oferă asistență pentru a trece la o ofertă bazată pe mecanisme de piață;

f) să asigure că, în conformitate cu art. 77, toți beneficiarii unor astfel de intervenții publice au dreptul de a avea sisteme de măsurare inteligente și că li se oferă astfel de sisteme fără costuri inițiale suplimentare pentru consumator, precum și că sunt direct informați cu privire la posibilitatea instalării sistemelor de măsurare inteligente și că li se acordă asistența necesară;

g) să nu conducă la subvenționare încrucișată directă între consumatorii finali cărora li se furnizează energie electrică la prețuri de pe piață și cei cărora li se furnizează energie electrică la prețuri reglementate pentru furnizarea energiei electrice.

(9) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei este obligat să notifice Secretariatul Comunității Energetice în legătură cu măsurile luate în conformitate cu alin. (3) și (7), în termen de o lună

de la adoptarea acestora, dar decizia privind intervenția publică în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice poate fi aplicată imediat. Notificarea trebuie să includă o explicație a motivelor pentru care alte instrumente nu au fost suficiente pentru atingerea obiectivului urmărit, o descriere a modului în care criteriile și cerințele prevăzute la alin. (4) și (8) sunt îndeplinite, precum și o descriere a impactului măsurilor notificate asupra concurenței. Notificarea trebuie să includă, de asemenea, informații privind categoriile de beneficiari, durata măsurilor și numărul consumatorilor casnici afectați de măsurile respective, precum și o explicație a modului în care au fost stabilite prețurile reglementate pentru furnizarea energiei electrice.

(10) Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei prezintă Secretariatului Comunității Energetice un raport privind implementarea prezentului articol, privind necesitatea și proporționalitatea intervențiilor publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice conform prezentului articol, precum și o evaluare a progreselor înregistrate în legătură cu realizarea unei concurențe efective între furnizori și cu tranziția către prețuri bazate pe mecanisme de piață. În cazul aplicării intervențiilor publice în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice conform alin. (7), raportul trebuie să includă informații privind respectarea cerințelor prevăzute la alin. (8), inclusiv privind conformitatea furnizorilor obligați să aplice aceste intervenții, precum și privind impactul prețurilor reglementate asupra situației financiare a furnizorilor respectivi.

Articolul 110. Reglementările specifice privind furnizarea energiei electrice

În scopul reglementării aspectelor aferente furnizării energiei electrice, Agenția elaborează și aprobă Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, care stabilește cel puțin următoarele:

a) drepturile și obligațiile furnizorului și ale consumatorului final înainte și după semnarea contractului de furnizare a energiei electrice;

b) procedura de semnare, de modificare și de rezoluție a contractului de furnizare a energiei electrice și cazurile în care un furnizor poate refuza prestarea de servicii unui consumator final;

c) drepturile și obligațiile furnizorului serviciului universal, condițiile de furnizare a acestui serviciu, inclusiv termenele și cerințele minime care trebuie incluse în contractele relevante cu consumatorii finali, precum și cerințele pe care consumatorii finali trebuie să le îndeplinească pentru a avea acces la acest serviciu;

d) cazurile și condițiile în care are loc furnizarea de ultimă opțiune, drepturile și obligațiile furnizorului de ultimă opțiune, termenii și condițiile minime care trebuie incluse în contractele relevante cu consumatorii finali, precum și cerințele pe care consumatorii finali trebuie să le îndeplinească pentru a avea acces la serviciul de furnizare de ultimă opțiune;

e) termenii și condițiile minime care trebuie incluse în contractul de furnizare a energiei electrice, în special în ceea ce privește protecția drepturilor consumatorilor și soluționarea extrajudiciară a litigiilor, precum și cazurile în care un contract poate fi suspendat sau rezolvit;

f) prevederile specifice cu privire la contractele de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice, precum și cu privire la contractele de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix;

g) modalitatea de emitere a facturilor și conținutul acestora, inclusiv pentru a se asigura posibilitatea comparării ofertelor furnizorilor, precum și posibilitatea consumatorului final de a-și selecta metoda de plată în mod corect și transparent;

h) dreptul furnizorului și al consumatorului final de a încheia un acord privind eșalonarea datoriilor pentru energia electrică furnizată;

i) cu condiția respectării prevederilor art. 111 alin. (3), dreptul furnizorului de a solicita operatorului de sistem deconectarea instalației de utilizare a consumatorului final de la rețeaua electrică în cazul neachitării facturilor pentru energia electrică, inclusiv în cazul în care consumatorul final a încheiat contract de furnizare a energiei electrice cu un alt furnizor și are restante la plata facturilor pentru energia electrică furnizată de furnizorul care solicită deconectarea, precum și obligația operatorului de sistem privind efectuarea deconectării;

j) cazurile în care furnizorul poate solicita operatorului sistemului de transport sau operatorului sistemului de distribuție întreruperea livrării energiei electrice către un consumator final sau deconectarea instalațiilor de utilizare ale acestuia;

k) informațiile minime pe care furnizorii trebuie să le publice și să le furnizeze gratuit consumatorilor finali;

l) indicatorii de calitate cu privire la activitatea de furnizare a energiei electrice și modalitatea în care urmează să fie compensați consumatorii finali în cazul în care nu sunt respectați indicatorii de calitate respectivi;

m) regulile de gestionare, schimb și stocare a datelor, precum și procedurile de acces la date, în conformitate cu art. 78 și cu prevederile actelor normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 111. Funcțiile și obligațiile furnizorului

(1) La desfășurarea activității licențiate, furnizorul este obligat să respecte prevederile prezentei legi și actele normative de reglementare aprobate de Agenție, precum și să asigure continuitatea furnizării energiei electrice la parametrii de calitate stabiliți și în conformitate cu clauzele contractelor de furnizare a energiei electrice încheiate cu consumatorii finali.

(2) Furnizorii de energie electrică au următoarele obligații:

a) să informeze consumatorii finali cu privire la prețurile practicate, precum și cu privire la termenii și condițiile standard stabilite în contractele de furnizare a energiei electrice;

b) să informeze consumatorii finali cu privire la modalitățile de plată și la posibilele consecințe în cazul neachitării facturilor pentru energia electrică consumată, precum și cu privire la situațiile în care sunt în drept să solicite consumatorilor finali plata preventivă pentru energia electrică furnizată acestora;

c) să informeze consumatorii finali cu privire la dreptul de schimbare a furnizorului și cu privire la dreptul acestora de a primi, în termen de cel mult două săptămâni de la schimbarea furnizorului, o factură finală de plată pentru energia electrică consumată, în conformitate cu art. 121, precum și alte informații ce țin de procedura de schimbare a furnizorului;

d) să informeze consumatorii finali în ceea ce privește modalitățile de depunere a reclamațiilor, termenele de soluționare a reclamațiilor, modalitățile de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor, precum și cu privire la despăgubirile care urmează să fie plătite consumatorilor finali de către furnizor în cazul încălcării obligațiilor sale;

e) să informeze consumatorii finali cu privire la metodele de comunicare a informațiilor privind consumul efectiv de energie electrică al acestora;

f) să informeze consumatorii finali cu privire la dreptul și condițiile în care pot beneficia de serviciul universal sau de furnizarea de ultimă opțiune;

g) să informeze consumatorii finali, în special la semnarea contractului de furnizare a energiei electrice, cu

privire la eligibilitatea acestora pentru încadrarea în una dintre categoriile de consumatori vulnerabili;

h) să îndeplinească obligațiile de serviciu public care le sunt impuse în conformitate cu art. 17;

i) să prezinte consumatorilor finali și alte informații și să îndeplinească și alte obligații prevăzute în prezenta lege, în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice și în alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție.

(3) Furnizorii au obligația de a informa în mod corespunzător consumatorii casnici, cu suficient timp înainte de orice deconectare planificată a instalației de utilizare, cu privire la măsurile alternative deconectării. Aceste măsuri alternative pot include surse de sprijin pentru evitarea deconectării instalației de utilizare, sisteme de plată anticipată, audituri energetice, servicii de consultanță în domeniul energiei, planuri alternative de plată, consiliere în vederea gestionării datoriilor sau moratorii privind deconectarea instalației de utilizare și nu trebuie să prevadă costuri suplimentare pentru consumatorii finali care se confruntă cu riscul deconectării instalației de utilizare.

(4) Furnizorii sunt în drept să solicite consumatorilor finali plata preventivă pentru energia electrică furnizată acestora, conform estimărilor pe baza consumului probabil, în cazurile și în modul stabilite în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(5) Furnizorii sunt obligați să întreprindă măsurile necesare pentru acordarea asistenței consumatorilor finali și pentru asigurarea respectării drepturilor și a intereselor acestora, precum și pentru examinarea reclamațiilor depuse de aceștia, inclusiv pentru soluționarea litigiilor pe cale extrajudiciară. În acest scop, fiecare furnizor trebuie să dispună de centre de deservire a consumatorilor finali.

(6) Furnizorul serviciului universal și furnizorul de ultimă opțiune sunt obligați să înființeze și să asigure funcționarea unui serviciu telefonic, precum și să asigure că centrele de deservire ale consumatorilor finali funcționează conform programului de lucru de cel puțin 5 zile pe săptămână a câte 8 ore pe zi. Personalul responsabil de examinarea reclamațiilor consumatorilor finali trebuie să dispună de dreptul real de a lua decizii în numele furnizorului și de posibilitatea de a colabora cu operatorii de sistem în vederea soluționării problemelor abordate de consumatorii finali, iar prezentarea informațiilor solicitate, gestionarea cererilor și a reclamațiilor consumatorilor finali, programarea întâlnirilor cu reprezentanții furnizorului trebuie să fie posibile inclusiv prin telefon și e-mail.

(7) Furnizorii trebuie să dispună de personal calificat necesar pentru a se asigura că furnizarea energiei electrice către consumatorii finali este asigurată în conformitate cu indicatorii de calitate stabiliți în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice și în contractele de furnizare a energiei electrice.

(8) Informațiile cu privire la drepturile consumatorilor finali, inclusiv informațiile cu privire la examinarea reclamațiilor și informațiile cu privire la conținutul contractului de furnizare a energiei electrice, prevăzute la art. 118 alin. (1), se publică pe site-urile web ale furnizorilor și se actualizează periodic. Informațiile cu privire la drepturile consumatorilor în legătură cu examinarea reclamațiilor, precum și adresele site-urilor web ale furnizorilor unde se publică informațiile prevăzute în prezentul alineat se includ în factură.

(9) Anual, până la data de 30 aprilie, fiecare furnizor întocmește și prezintă Agenției un raport privind activitatea sa din anul precedent. Raportul respectiv se publică pe site-ul web al furnizorului.

Articolul 112. Factura și informațiile de facturare

(1) Pentru energia electrică furnizată, fiecare furnizor emite o factură în conformitate cu cerințele stabilite în

prezenta lege și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice. Furnizorul include în factură costurile suportate în legătură cu prestarea serviciilor de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice către respectivul consumator. Furnizorul include în factură și taxele stabilite prin lege.

(2) Furnizorul se asigură că facturile și informațiile de facturare sunt exacte, clare, concise, ușor de înțeles și de utilizat și că acestea sunt prezentate într-o manieră care să faciliteze compararea de către consumatorii finali. La cerere, consumatorii finali primesc o explicație clară și ușor de înțeles cu privire la modul de calculare a valorii facturii, în special în cazul în care aceasta nu se bazează pe consumul real de energie electrică. Facturile și informațiile de facturare se prezintă consumatorilor finali gratuit.

(3) Furnizorii oferă consumatorilor finali opțiunea de a primi în mod electronic facturile și informațiile de facturare, precum și modalități flexibile pentru plata efectivă a facturilor.

(4) Furnizorul este obligat să ofere consumatorilor finali posibilitatea de a plăti factura pentru consumul de energie electrică prin mai multe modalități de plată, aplicate acestora în mod nediscriminatoriu. Orice diferență în ceea ce privește tarifele aferente metodelor de plată sau sistemelor de plată în avans trebuie să fie obiectivă, nediscriminatorie și proporțională și să nu depășească cheltuielile directe suportate de beneficiarul plății pentru utilizarea unei anumite metode de plată sau a unui sistem de plată în avans. Consumatorii casnici care au acces la sistemele de plată în avans nu trebuie să fie dezavantajați de aceste sisteme de plată.

(5) În cazul în care contractul de furnizare a energiei electrice prevede o modificare viitoare a produsului sau a prețului ori o reducere, acest lucru se indică în factură, împreună cu data la care are loc modificarea sau reducerea.

(6) Alte cerințe minime privind conținutul facturii și prezentarea informațiilor de facturare se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

Articolul 113. Instrumente de comparare

(1) Consumatorii casnici, societățile comerciale micro și mici cu un consum anual preconizat mai mic de 100 000 kWh au acces gratuit la cel puțin un instrument de comparare a ofertelor furnizorilor (în continuare – *instrument de comparare*), inclusiv a ofertelor pentru contractele de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice.

(2) Instrumentul de comparare trebuie să corespundă cel puțin următoarelor cerințe:

a) să fie independent de participanții la piață și să asigure faptul că întreprinderile electroenergetice beneficiază de un tratament egal în rezultatele căutărilor;

b) să indice în mod clar proprietarul acestuia, precum și persoana fizică sau juridică ce operează și controlează instrumentul respectiv, de asemenea oferă informații cu privire la modul de finanțare;

c) să stabilească criterii clare și obiective pe care se bazează compararea, inclusiv serviciile, și să le publice;

d) să utilizeze un limbaj clar și lipsit de ambiguitate;

e) să furnizeze informații exacte și actualizate și să indice momentul ultimei actualizări;

f) să fie accesibil persoanelor cu dizabilități, fiind ușor de identificat, funcțional, ușor de înțeles și robust;

g) să pună la dispoziție o procedură eficientă pentru raportarea informațiilor incorecte cu privire la ofertele publicate;

h) să realizeze comparații, limitând datele cu caracter personal solicitate la datele strict necesare pentru comparație;

i) să includă criterii comparative referitoare la natura serviciilor oferite de furnizori.

(3) Agenția trebuie să dezvolte un instrument de comparare, astfel cum e prevăzut la alin. (1) și care îndeplinește cerințele stabilite la alin. (2), care să acopere întreaga piață cu amănuntul a energiei electrice din Republica Moldova. Prevederile acestui alineat nu aduc atingere dreptului altor entități, inclusiv al companiilor private și al autorităților sau instituțiilor publice, de a dezvolta și implementa, în conformitate cu alin. (4), instrumente de comparare care să acopere piața cu amănuntul a energiei electrice.

(4) Persoanele juridice, altele decât Agenția, au dreptul de a dezvolta instrumente de comparare proprii cu condiția respectării cerințelor stabilite la alin. (2). Instrumentele de comparare dezvoltate de acestea trebuie să fie certificate cu marcă de încredere, acordată de Agenție în mod nediscriminatoriu, la cerere. Agenția monitorizează respectarea de către dezvoltatorul instrumentului de comparare, certificat cu marcă de încredere, a cerințelor stabilite în prezentul articol.

(5) În cazul în care pe piața cu amănuntul a energiei electrice există mai multe instrumente de comparare, acestea trebuie să includă o gamă cât mai cuprinzătoare posibil de oferte de energie electrică, care să reflecte o parte semnificativă a pieței. În cazul în care un instrument de comparare nu acoperă integral piața, acesta trebuie să conțină o declarație clară în acest sens, afișată anterior prezentării rezultatelor.

(6) Furnizorii sunt obligați să includă în facturile emise pentru energia electrică furnizată informații despre instrumentul de comparare dezvoltat de Agenție. Furnizorii pot include în facturile emise și referințe la alte instrumente de comparare disponibile.

Articolul 114. Serviciul universal

(1) Consumatorii casnici, societățile comerciale micro și societățile comerciale mici au dreptul de a fi aprovizionați cu energie electrică de către furnizorul serviciului universal, cu respectarea parametrilor de calitate stabiliți și la prețuri determinate conform prezentului articol, ușor comparabile, transparente și nediscriminatorii. Prevederile prezentului alineat nu îi împiedică pe consumatorii finali să își exercite dreptul privind alegerea și schimbarea în mod liber a furnizorului, conform art. 117.

(2) În limitele teritoriului autorizat prin licență pentru desfășurarea activității unui operator al sistemului de distribuție, Agenția poate impune unuia sau mai multor furnizori obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal consumatorilor finali prevăzuți la alin. (1), prin hotărâre adoptată în conformitate cu prevederile art. 17 și în baza unor criterii prestabilite de eligibilitate și de selectare competitive, transparente și nediscriminatorii, prevăzute în Regulamentul privind impunerea obligațiilor de serviciu public, aprobat de Agenție.

(3) În cazul în care în urma procedurii competitive prevăzute la alin. (2) nu este selectat furnizorul serviciului universal, Agenția desemnează, prin hotărâre, un furnizor al serviciului universal pentru o perioadă care nu poate depăși 3 ani și aprobă prețul reglementat de furnizare. Agenția impune obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal furnizorului care îndeplinește următoarele cerințe:

a) operează activ pe piețele de energie electrică din Republica Moldova;

b) are unul dintre cele mai mari venituri din activitatea de furnizare a energiei electrice pe piețele de energie electrică din Republica Moldova în anul calendaristic anterior celui în care are loc procedura de desemnare;

c) este separat de activități care au legătură cu transportul sau distribuția energiei electrice;

d) alte cerințe stabilite în Regulamentul privind impunerea obligațiilor de serviciu public.

(4) Drepturile și obligațiile furnizorului serviciului universal, precum și termenele și condițiile în care urmează să fie furnizat serviciul universal se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice. La accesarea serviciului universal, consumatorii finali trebuie să fie informați cu privire la drepturile care le revin în calitate de beneficiari ai serviciului respectiv.

(5) Furnizorul serviciului universal trebuie să includă în facturile emise informații despre dreptul consumatorilor finali privind alegerea și schimbarea în mod liber a furnizorului.

(6) La încheierea contractului de furnizare a energiei electrice cu furnizorul serviciului universal, consumatorul final este în drept să aleagă între tarif monom, tarif binom sau prețuri diferențiate în funcție de orele de consum, cu condiția ca tariful binom sau prețurile diferențiate în funcție de orele de consum să fie aprobate de Agenție la constatarea existenței premiselor necesare pe piața energiei electrice. La expirarea termenului de 12 luni de la data alegerii unui anumit tip de preț, consumatorul final are dreptul de a renegocia tipul prețului la care urmează să i se furnizeze energia electrică în condițiile prevăzute în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(7) În cazul în care o societate comercială micro sau o societate comercială mică recurge la rezoluțiunea contractului de furnizare a energiei electrice cu furnizorul serviciului universal, inclusiv în scopul încheierii unui contract de furnizare a energiei electrice în condiții negociate, revenirea acesteia la serviciul universal poate fi condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe stabilite în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(8) Agenția revocă, prin hotărâre, obligația de serviciu public stabilită în conformitate cu prezentul articol în unul dintre următoarele cazuri:

a) furnizorul căruia i-a fost impusă obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal refuză să îndeplinească obligația respectivă;

b) furnizorul căruia i-a fost impusă obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal îndeplinește obligația respectivă în mod defectuos, cu excepția situației în care acest fapt nu îi este imputabil;

c) furnizorului căruia i-a fost impusă obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal i-a fost suspendată sau retrasă licența pentru furnizarea energiei electrice.

(9) Anual, până la data de 30 aprilie, furnizorul serviciului universal elaborează și prezintă Agenției un raport privind activitatea desfășurată în anul precedent în legătură cu prestarea serviciului universal. Raportul respectiv se publică pe site-ul web al furnizorului serviciului universal.

Articolul 115. Furnizarea de ultimă opțiune

(1) Consumatorii finali care, pentru motive imputabile furnizorului, nu mai beneficiază de serviciile acestuia (furnizorul își încetează activitatea, inclusiv în cazul în care i-a fost suspendată sau retrasă licența ori în alte cazuri în care acesta se află în imposibilitatea de a furniza energie electrică) au dreptul la furnizarea energiei electrice de către furnizorul de ultimă opțiune, conform parametrilor de calitate stabiliți și la prețuri determinate conform prezentului articol, ușor comparabile, transparente și nediscriminatorii. Furnizorul de ultimă opțiune asigură continuitatea furnizării fără întrerupere a energiei electrice către consumatorii finali respectivi pentru perioada necesară încheierii contractelor de furnizare a energiei electrice cu furnizorii noi. Consumatorii finali sunt în drept să beneficieze de furnizare de ultimă opțiune pentru o perioadă de cel puțin 6 luni. Principiul stabilit în prezentul alineat nu poate fi interpretat în sensul descurajării consumatorilor finali de a face uz de dreptul lor privind alegerea și schimbarea în mod liber a furnizorului.

(2) Agenția poate impune unuia sau mai multor furnizori

obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune, prin hotărâre adoptată în conformitate cu prevederile art. 17 și în baza unor criterii prestabilite de eligibilitate și de selectare competitive, transparente și nediscriminatorii, prevăzute în Regulamentul privind impunerea obligațiilor de serviciu public. Prin hotărârea adoptată în acest sens, Agenția stabilește condiții și cerințe specifice cu privire la îndeplinirea obligației de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, disponibilitatea surselor de furnizare a cantităților de energie electrică necesare pentru a asigura îndeplinirea obligației de serviciu public respective. Agenția poate impune furnizorilor serviciului universal obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune.

(3) În cazul în care în urma procedurii competitive prevăzute la alin. (2) nu este selectat furnizorul de ultimă opțiune, Agenția desemnează, prin hotărâre, un furnizor de ultimă opțiune pentru o perioadă care nu va depăși 3 ani și aprobă prețul reglementat pentru furnizarea energiei electrice. După examinarea circumstanțelor existente, Agenția impune obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune furnizorului serviciului universal sau altui furnizor care îndeplinește următoarele cerințe:

a) operează activ pe piețele de energie electrică din Republica Moldova;

b) are unul dintre cele mai mari venituri din activitatea de furnizare a energiei electrice pe piețele de energie electrică din Republica Moldova în anul calendaristic anterior celui în care are loc procedura de desemnare;

c) este separat de activități care au legătură cu transportul sau distribuția energiei electrice;

d) demonstrează, prin documente de confirmare, disponibilitatea contractării surselor de aprovizionare cu energie electrică în cantitățile necesare;

e) alte cerințe stabilite în Regulamentul privind impunerea obligațiilor de serviciu public.

(4) Furnizorul care își încetează activitatea, inclusiv în cazurile specificate la alin. (1), este obligat să notifice Agenția în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (6) sau (7).

(5) La primirea notificării prevăzute la alin. (4), Agenția identifică furnizorul de ultimă opțiune care își desfășoară activitatea în limitele teritoriului în care se află locurile de consum ale consumatorilor finali respectivi și adoptă hotărârea privind asigurarea furnizării de ultimă opțiune consumatorilor finali deserviți de furnizorul care își încetează activitatea, inclusiv în cazurile specificate la alin. (1). Furnizorul de ultimă opțiune preia, în baza hotărârii Agenției, furnizarea către consumatorii finali ai furnizorului care își încetează activitatea fără a fi necesară prezentarea unei cereri de către consumatori finali respectivi.

(6) Furnizorul care își încetează activitatea, inclusiv în cazurile specificate la alin. (1), este obligat să notifice, cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte, operatorul de sistem care deservește consumatorii finali respectivi cu privire la data încetării furnizării energiei electrice și cu privire la trecerea acestora către furnizorul de ultimă opțiune indicat în hotărârea Agenției adoptată conform alin. (5).

(7) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii notificării prevăzute la alin. (6), operatorul de sistem prezintă Agenției și furnizorului de ultimă opțiune informații despre consumatorii finali care urmează să fie preluați de furnizorul de ultimă opțiune.

(8) În cazul furnizării de ultimă opțiune, contractul de furnizare a energiei electrice intră în vigoare din ziua în care se stabilește și se asigură furnizarea fizică a energiei electrice către consumatorul final. Furnizorul de ultimă opțiune pune la dispoziția consumatorului final contractul de furnizare a energiei electrice, în formă scrisă, în termen de cel mult 8 zile de la data începerii furnizării de ultimă opțiune.

(9) Pe durata termenului prevăzut la alin. (1), consumatorul final care beneficiază de furnizare de ultimă opțiune este încurajat să accepte o ofertă de furnizare bazată pe mecanisme de piață cu un furnizor ales de acesta sau să solicite prestarea serviciului universal în condițiile stabilite la art. 114.

(10) Agenția revocă, prin hotărâre, obligația de serviciu public stabilită conform prezentului articol în unul dintre următoarele cazuri:

a) furnizorul căruia i-a fost impusă obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune refuză să îndeplinească obligația respectivă;

b) furnizorul căruia i-a fost impusă obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune îndeplinește obligația respectivă în mod defectuos, cu excepția situației în care acest fapt nu îi este imputabil;

c) furnizorului căruia i s-a impus obligația de serviciu public privind furnizarea de ultimă opțiune i-a fost suspendată sau retrasă licența pentru furnizarea energiei electrice.

(11) Procedura de ieșire a unui furnizor de pe piața energiei electrice, indiferent de forma sau cauzele acesteia, precum și procedura de preluare a furnizării către consumatorii finali de către furnizorul de ultimă opțiune, drepturile și obligațiile furnizorului de ultimă opțiune, termenii și condițiile contractului de furnizare a energiei electrice se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(12) Furnizorul de ultimă opțiune ține evidențe separate pe categorii de consumatori finali și întocmește rapoarte separate pentru furnizarea de ultimă opțiune.

(13) Anual, până la data de 30 aprilie, furnizorul de ultimă opțiune elaborează și transmite Agenției un raport privind activitatea desfășurată în anul precedent în legătură cu furnizarea de ultimă opțiune. Raportul respectiv trebuie să conțină informații privind numărul consumatorilor finali care au beneficiat de furnizarea de ultimă opțiune, privind cantitatea de energie electrică furnizată, precum și privind durata medie a furnizării energiei electrice în contextul obligației de serviciu public în cauză. Raportul se publică pe site-ul web al furnizorului de ultimă opțiune respectiv.

Articolul 116. Păstrarea și prezentarea informației de către furnizor

(1) Furnizorul este obligat să păstreze pentru o perioadă de cel puțin 5 ani informațiile și documentele cu privire la toate tranzacțiile aferente contractelor de furnizare a energiei electrice și instrumentelor derivate de energie electrică, încheiate cu consumatorii angro și cu operatorii de sistem, și să le prezinte, la cerere, Agenției, Consiliului Concurenței, autorităților administrației publice centrale de specialitate, precum și Secretariatului Comunității Energetice.

(2) Informațiile care se păstrează în conformitate cu alin. (1) trebuie să conțină detalii despre tranzacțiile efectuate, precum durata, regulile de livrare și decontare, cantitățile, datele și termenele de executare, prețurile de tranzacționare, mijloacele de identificare a consumatorilor angro în cauză, precum și informații specifice cu privire la toate contractele de furnizare a energiei electrice neexecutate și cu privire la instrumentele derivate de energie electrică nedecontate.

(3) Agenția poate decide să pună la dispoziția participanților la piață o parte din informațiile prevăzute la alin. (2), cu condiția nedivulgării informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată care vizează anumiți participanți la piață sau tranzacții individuale pe piețele de energie electrică. Prezentul alineat nu se aplică informațiilor referitoare la instrumentele financiare care intră în sfera de aplicare a actelor normative care reglementează instrumentele financiare.

Capitolul IX ABILITAREA ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR Secțiunea 1

Abilitarea consumatorilor

Articolul 117. Prevederi generale. Drepturile și obligațiile consumatorilor finali

(1) Toți consumatorii finali au dreptul de a-și alege și de a schimba, în conformitate cu art. 121, în mod liber, furnizorul sau agregatorul.

(2) Consumatorul final are dreptul de a avea simultan mai multe contracte de furnizare a energiei electrice sau acorduri de partajare a energiei și, în acest scop, consumatorul final are dreptul de a avea mai multe puncte de măsurare și de facturare acoperite de un singur punct de racordare pentru locul de consum respectiv. În cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, sistemele de măsurare inteligente implementate în conformitate cu art. 77 pot fi utilizate pentru a permite consumatorilor finali să dețină simultan mai multe contracte de furnizare a energiei electrice sau mai multe acorduri de partajare a energiei.

(3) În cazul în care consumatorul final încheie mai multe contracte de furnizare a energiei electrice, fiecare furnizor își asumă responsabilitatea pentru echilibrare doar la punctele de măsurare și de facturare la care asigură furnizarea energiei electrice.

(4) Consumatorul final nu poate încheia mai mult de un contract de furnizare a energiei electrice pentru locul/locurile de consum pentru care acesta a încheiat un contract de furnizare a energiei electrice cu furnizorul serviciului universal sau cu furnizorul de ultimă opțiune. Alte cerințe pe care consumatorul final trebuie să le respecte atunci când alege să încheie mai mult de un contract de furnizare a energiei electrice se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(5) Furnizarea energiei electrice unui consumator final se realizează în baza unui contract de furnizare a energiei electrice, încheiat între consumatorul final și furnizor. Contractul de furnizare a energiei electrice se semnează în baza ofertei furnizorului prezentate la cererea consumatorului final. Prin derogare de la prevederile art. 114 și 115 și fără a aduce atingere dreptului consumatorilor finali la contracte de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix pentru o durată de cel puțin un an, furnizorul și consumatorul final negociază în condiții de piață durata contractului de furnizare a energiei electrice și prețul energiei electrice furnizate. Furnizorul este obligat să încheie contracte de prestare a serviciului de transport al energiei electrice și de prestare a serviciului de distribuție a energiei electrice pentru a asigura livrarea energiei electrice la locul de consum al consumatorului final.

(6) Consumatorul final este în drept să încheie contracte de agregare în conformitate cu prezentul articol și cu art. 120.

(7) Consumatorul final trebuie să cunoască termenii și condițiile contractului de furnizare a energiei electrice și ale contractului de agregare înainte de semnarea acestuia. Furnizorul și agregatorul informează consumatorul final cu privire la drepturile și obligațiile sale înainte de semnarea contractului corespunzător.

(8) Consumatorul final poate autoriza, în baza unui acord, accesul la datele sale de consum pentru furnizorul sau agregatorul cu care a încheiat un contract sau cu care intenționează să încheie un contract. Operatorul de sistem este obligat să ofere acces la datele consumatorului final în conformitate cu art. 78. Nici consumatorul final, nici furnizorii sau agregatorii nu suportă costuri suplimentare pentru acest serviciu.

(9) Consumatorul final primește gratuit de la furni-

zorii sau de la agregatorii cu care a încheiat contracte corespunzătoare facturile pentru serviciile care i-au fost prestate, împreună cu informațiile care justifică prețurile. Consumatorul final are dreptul să solicite furnizorului să îi prezinte gratuit informațiile despre istoricul de consum, despre prețurile la energia electrică și despre penalitățile calculate și achitate.

(10) Consumatorul final beneficiază de servicii de calitate și de o bună gestionare a reclamațiilor de către furnizorii și agregatorii săi. Furnizorii și agregatorii examinează reclamațiile într-un mod simplu, corect și prompt. Indicatorii de calitate cu privire la activitatea de furnizare a energiei electrice și cei cu privire la activitatea de agregare, prevederile referitoare la compensațiile ce urmează a fi achitate consumatorilor finali în cazul în care nu sunt respectați indicatorii de calitate respectivi, precum și cele referitoare la rambursarea cheltuielilor se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(11) Consumatorul final este obligat să respecte termenii și condițiile contractului încheiat cu furnizorul sau agregatorul, precum și să achite serviciile prestate de furnizor sau de agregator conform condițiilor contractuale și în termenele stabilite în factură.

(12) Consumatorii casnici și societățile comerciale micro și mici au dreptul să beneficieze de serviciul universal în conformitate cu art. 114. Consumatorii finali care nu mai beneficiază de serviciile furnizorului lor, pentru motive imputabile acestuia, au dreptul de a fi aprovizionați cu energie electrică de către furnizorul de ultimă opțiune în condițiile stabilite la art. 115.

(13) Instalațiile electrice ale consumatorilor finali nu trebuie să pună în pericol viața și sănătatea oamenilor, integritatea bunurilor și nu trebuie să provoace perturbări în funcționarea normală a obiectelor sistemului electroenergetic sau să afecteze aprovizionarea cu energie electrică a altor consumatori finali. Instalațiile electrice trebuie să corespundă specificațiilor stabilite în documentele normativ-tehnice în vigoare.

(14) Consumatorii finali au obligația de a asigura, în condițiile prevăzute în Regulamentul privind racordarea, accesul personalului operatorului de sistem care efectuează controlul și citirea indicațiilor echipamentelor de măsurare, precum și care efectuează controlul, întreținerea și repararea rețelelor electrice care aparțin operatorului de sistem și sunt amplasate pe proprietatea consumatorului final. În cazul refuzului nejustificat al consumatorului final de a oferi acces operatorului de sistem la echipamentele de măsurare sau la rețelele electrice ale operatorului de sistem situate pe proprietatea consumatorului final, operatorul de sistem este în drept să deconecteze instalațiile electrice ale consumatorului final de la rețeaua electrică, cu informarea furnizorului în acest sens. Raporturile dintre consumatorii finali și operatorii de sistem la ale căror rețele electrice sunt racordate instalațiile electrice ale consumatorilor finali sunt reglementate de Regulamentul privind racordarea, de Regulamentul privind calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, precum și de alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție.

(15) În cazul perturbărilor tehnice sau de altă natură în furnizarea energiei electrice care nu sunt cauzate de instalațiile sale electrice, consumatorul final are dreptul de a solicita eliminarea acestor perturbări în cel mai mic termen posibil, în conformitate cu Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice și cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice. Întreruperile cauzate de punerea în aplicare a măsurilor luate în cazul apariției unei crize de energie electrică nu se consideră perturbări în furnizarea energiei electrice în sensul prezentului alineat.

Articolul 118. Prevederi specifice ale contractului de furnizare a energiei electrice

(1) Furnizarea energiei electrice către consumatorii finali se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei electrice încheiat între furnizor și consumatorul final în conformitate cu prezenta lege și cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice. Contractul de furnizare a energiei electrice trebuie să prevadă cel puțin următoarele:

a) denumirea și adresa furnizorului;
b) obiectul contractului, indicatorii de calitate cu privire la activitatea de furnizare a energiei electrice, precum și termenul pentru racordarea inițială;

c) mijloacele prin care pot fi obținute informațiile actualizate referitoare la prețurile pentru furnizarea energiei electrice, tarifele pentru serviciile de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice, referitoare la alte plăți pentru serviciile indicate la lit. i), precum și cele referitoare la pachetele de produse sau servicii;

d) modalitatea de notificare de către furnizor a consumatorului final cu privire la majorarea prețului de furnizare a energiei electrice înainte de aplicarea acestuia;

e) termenele de plată, modalitățile de plată, cazurile în care furnizorul este în drept să impună plata preventivă pentru energia electrică furnizată consumatorilor finali, precum și măsurile ce pot fi întreprinse de furnizor în cazul nerespectării de către consumatorul final a obligațiilor contractuale;

f) eventualele compensații ce urmează a fi achitate consumatorilor finali în cazul în care nu sunt respectați indicatorii de calitate cu privire la activitatea de furnizare a energiei electrice și situațiile de rambursare a cheltuielilor, inclusiv în cazul facturilor eronate sau emise cu întârziere;

g) cazurile și condițiile de întrerupere a furnizării energiei electrice, de deconectare și de reconectare la rețelele electrice a instalațiilor electrice ale consumatorilor finali;

h) modalitatea de inițiere a procedurii extrajudiciare de soluționare a litigiilor;

i) tipurile de servicii de întreținere, dacă sunt oferite;

j) durata contractului de furnizare a energiei electrice, condițiile de prelungire, modificare, suspendare sau rezoluțiune a contractului respectiv, condițiile de reluare sau încetare a oferirii produselor sau a serviciilor oferite la pachet și dacă se percepe plata pentru rezoluțiunea contractului;

k) alte drepturi și obligații ale furnizorului și ale consumatorului final.

(2) Furnizorul și consumatorul final pot prevedea în contractul de furnizare a energiei electrice posibilitatea reducerii sarcinii electrice în anumite perioade ale zilei.

(3) Condițiile contractuale trebuie să fie echitabile și să fie prezentate potențialului consumator final înainte de încheierea contractului de furnizare a energiei electrice. În cazul în care contractul de furnizare a energiei electrice se încheie prin reprezentanți, consumatorul final trebuie notificat în prealabil cu privire la condițiile contractuale. Consumatorilor finali li se oferă un rezumat al principalelor condiții contractuale într-un mod vizibil și într-un limbaj concis și clar.

(4) Termenii și condițiile standard ale contractelor de furnizare a energiei electrice trebuie să fie echitabile și transparente, precum și să fie prezentate într-un limbaj clar, simplu și neechivoc. Se interzice furnizorului să oblige consumatorii finali să prezinte documentație excesivă în legătură cu încheierea contractului de furnizare a energiei electrice, să impună consumatorilor finali obligații administrative excesive, alte bariere necontractuale în calea exercitării drepturilor consumatorilor finali, precum și să recurgă la metode de vânzare neloiale sau înșelătoare. Se interzice furnizorului să introducă în contract clauze limitative care

interzic sau condiționează schimbarea furnizorului de către consumatorul final respectiv. Clauzele contractuale care conțin asemenea prevederi sunt nule de drept.

(5) Furnizorul elaborează clauzele contractuale standard ale contractului de furnizare a energiei electrice în conformitate cu prezentul articol și cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice și publică aceste clauze pe site-ul său web. Clauzele contractuale standard pot fi detaliate în contract și completate în anexele contractului. Clauzele contractuale obligatorii ale contractului de furnizare a energiei electrice încheiat între furnizorul serviciului universal sau furnizorul de ultimă opțiune și consumatorii finali se aprobă de către Agenție.

(6) Contractul de furnizare a energiei electrice se încheie doar dacă instalațiile electrice ale consumatorului final sunt racordate la rețelele electrice cu respectarea normelor de securitate.

(7) În cazul întârzierii plății pentru consumul de energie electrică, consumatorii finali plătesc o penalitate în mărime determinată și în modul stabilit prin contract. Cuantumul penalității este negociabil, dar nu poate depăși rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în moneda națională de către băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul precedent și publicată în raportul Băncii Naționale a Moldovei. Cuantumul penalității este același pentru toți consumatorii finali care încheie același tip de contract.

(8) Echipamentele de măsurare la locurile de consum ale consumatorilor finali se instalează în conformitate cu cerințele stabilite la art. 76. Consumatorii finali trebuie să păstreze intacte echipamentele de măsurare, cu sigiliile aplicate, și să se abțină de la orice acțiuni care vizează consumul fraudulos de energie electrică, prin evitarea echipamentului de măsurare sau prin denaturarea indicațiilor acestuia. Consumatorii finali notifică imediat furnizorul și operatorul de sistem cu privire la orice defecte depistate în funcționarea echipamentului de măsurare sau cu privire la încălcarea integrității sigiliilor operatorilor de sistem.

(9) În cazul în care se demonstrează că un consumator final a consumat energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare, prin denaturarea indicațiilor acestuia sau prin alte mijloace de consum al energiei electrice neînregistrat de echipamentul de măsurare, consumatorul final achită contravaloarea energiei electrice consumate, care se determină prin aplicarea sistemului pașal în conformitate cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice. Furnizorul este obligat să achite operatorului sistemului de distribuție plata pentru serviciul de distribuție aferentă cantității de energie electrică facturate consumatorului final în conformitate cu prevederile prezentului alineat.

(10) Furnizorul poate solicita operatorului de sistem deconectarea instalațiilor electrice ale consumatorilor finali numai în cazurile și cu respectarea procedurii stabilite în contractul de furnizare a energiei electrice, în conformitate cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(11) Furnizorul este obligat să notifice consumatorul final despre intenția de modificare a contractului de furnizare a energiei electrice cu cel puțin două săptămâni înainte sau, în cazul consumatorilor casnici, cu cel puțin o lună înainte de data aplicării modificărilor. Furnizorul este obligat să informeze consumatorul final, în termenul prevăzut în prezentul alineat, în mod direct, transparent și inteligibil, despre orice modificare a prețului pentru furnizarea energiei electrice, precum și despre motivele și precondițiile care justifică necesitatea ajustării prețului și întinderea modificării. Furnizorul este obligat, de asemenea, să notifice consumatorul final cu privire la dreptul acestuia de a rezolvi contractul în cazul în care nu

acceptă noile condiții contractuale sau modificarea de preț. Publicarea pe site-urile web ale furnizorilor și pe site-ul web oficial al Agenției a cererilor furnizorilor privind aprobarea prețurilor reglementate, precum și a hotărârilor Agenției privind aprobarea prețurilor reglementate echivalează cu respectarea de către furnizorii respectivi a obligației de informare stabilite în prezentul alineat.

(12) Furnizorul poate suspenda sau rezolvi unilateral contractul de furnizare a energiei electrice numai în cazurile și cu respectarea procedurii stabilite în contractul de furnizare a energiei electrice, în conformitate cu Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(13) Furnizorul este obligat să depună toată diligența pentru soluționarea pe cale extrajudiciară a neînțelegerilor cu consumatorii finali privind executarea contractelor de furnizare a energiei electrice și să implementeze un mecanism eficient și nediscriminatoriu de rambursare a cheltuielilor sau de achitare a compensațiilor consumatorilor finali.

(14) Pentru întovășirile pomicole și cooperativele de construcție a garajelor, energia electrică se furnizează în baza unui contract unic, încheiat între întovășirea pomicolă sau cooperativa de construcție a garajelor și furnizor, dacă asociațiile de proprietari respective nu au făcut uz de dreptul stabilit la art. 69 alin. (11).

Articolul 119. Dreptul la un contract de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix și la un contract de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice

(1) Consumatorii finali care au instalat un sistem de măsurare inteligent au dreptul să solicite încheierea unui contract de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice. Toți consumatorii finali au dreptul de a încheia un contract de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix pentru o durată de cel puțin un an.

(2) Fiecare furnizor care are peste 200 000 de consumatori finali oferă, la cererea consumatorului final, opțiunea de a semna un contract de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix. Pentru a asigura îndeplinirea acestei obligații, fiecare furnizor care are peste 200 000 de consumatori finali în prima zi a lunii decembrie și în prima zi a lunii iunie a fiecărui an trebuie să elaboreze, până la sfârșitul lunii menționate, termenii și condițiile generale ale contractelor de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix pe care le poate oferi consumatorilor finali începând cu luna următoare. Furnizorul publică termenii și condițiile respective pe site-ul său web și le prezintă Agenției.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), Agenția exonerează un furnizor cu mai mult de 200 000 de consumatori finali de obligația de a oferi un contract de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) furnizorul oferă doar contracte la prețuri dinamice;
b) scutirea nu are un impact negativ asupra concurenței;
c) continuă să existe suficiente oferte de contracte de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix pentru consumatorii finali.

(4) Înainte de încheierea sau prelungirea oricărui contract prevăzut la alin. (1), consumatorii finali trebuie să primească un rezumat al principalelor clauze și condiții contractuale, într-un mod vizibil și într-un limbaj clar și concis. Rezumatul respectiv include drepturile consumatorilor finali menționate la art. 118 și cel puțin informațiile privind:

a) prețul total și componentele acestuia;
b) o explicație din care să reiasă dacă prețul este fix, variabil sau dinamic;

c) adresa de e-mail a furnizorului și informații privind linia telefonică de asistență pentru consumatorii finali;

d) după caz, plățile unice, promoțiile, serviciile suplimentare și reducerile.

(5) Consumatorii finali care au încheiat contracte de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix sunt în drept să participe la partajarea energiei, să ofere servicii de consum dispecerizabil, precum și să contribuie în mod activ la îndeplinirea necesităților de flexibilitate ale sistemului electroenergetic, în condițiile stabilite în prezenta lege.

(6) Furnizorii oferă informațiile necesare consumatorilor finali cu privire la avantajele, costurile și riscurile aferente încheierii contractului de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix sau a contractului de furnizare a energiei la prețuri dinamice, inclusiv cu privire la necesitatea de a avea instalat un echipament corespunzător de măsurare a energiei electrice. Furnizorii nu pot modifica unilateral termenii și condițiile contractelor de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix și nu pot rezolvi aceste contracte înainte de expirarea acestora.

(7) Furnizorii au obligația să obțină consimțământul expres al consumatorului final înainte de încheierea cu acesta a unui contract de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice.

(8) Principiile, procedura și cerințele care trebuie respectate în legătură cu încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice, precum și a contractelor de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix, se stabilesc în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(9) Agenția monitorizează evoluțiile piețelor de energie electrică, evaluează riscurile pe care le pot implica noile produse și servicii și ia măsuri în privința practicilor abuzive, precum și întreprinde măsurile corespunzătoare în cazul în care sunt identificate plăți pentru rezoluțiunea contractului neadmise în condițiile stabilite la art. 121 alin. (6). Timp de cel puțin 10 ani de la momentul în care devin disponibile contractele de furnizare a energiei electrice la prețuri dinamice, Agenția monitorizează și publică un raport anual privind principalele evoluții ale acestor tipuri de contracte, inclusiv ofertele de pe piață și impactul asupra facturilor consumatorilor finali, precum și nivelul volatilității prețurilor.

Articolul 120. Agregarea

(1) Agregarea are loc în baza unui contract de agregare încheiat între consumatorul final și agregator.

(2) Consumatorii finali sunt liberi să se angajeze în tranzacții cu o întreprindere electroenergetică la alegerea lor, inclusiv în legătură cu serviciile de agregare, altele decât furnizarea, independent de contractul de furnizare a energiei electrice.

(3) Consumatorii finali au dreptul să încheie un contract de agregare fără acordul furnizorului lor sau al altor întreprinderi electroenergetice cu care au raporturi contractuale. Odată cu încheierea contractului de agregare și pe toată perioada de valabilitate a acestuia, drepturile și obligațiile consumatorilor finali cu privire la participarea în tranzacții, compensarea și formarea prețurilor, precum și cu privire la decontarea tranzacțiilor legate de furnizarea de servicii de consum dispecerizabil pe piețele relevante de energie electrică, sunt transferate agregatorului. Cerințele privind furnizarea de servicii de consum dispecerizabil pe piețele relevante de energie electrică se stabilesc în codul rețelilor electrice și în TCM-urile corespunzătoare aprobate de Agenție.

(4) Agregatorii furnizează consumatorilor finali informații complete despre termenii și condițiile contractuale pe care le propun.

(5) Contractul de agregare trebuie să cuprindă, cel puțin, informații cu privire la părțile contractante, obiectul

și obligațiile de bază ale părților contractante, principiile și condițiile de realizare a agregării, modalitățile de decontare, răspunderea părților pentru nerespectarea termenilor și condițiilor contractuale, modalitățile de comunicare și de realizare a schimbului de informații, măsurile de protecție a datelor, perioada de valabilitate a contractului, condițiile de modificare a contractului, precum și condițiile de rezoluțiune a contractului.

(6) Agregatorii furnizează gratuit consumatorilor finali, la solicitarea acestora, informațiile relevante privind consumul dispecerizabil sau privind energia electrică furnizată și vândută, cel puțin o dată pentru fiecare perioadă de facturare.

(7) Consumatorii finali beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2)–(4) și (6) în mod nediscriminatoriu sub aspectul costurilor, al efortului și al timpului. În special, un consumator final nu trebuie să fie supus cerințelor tehnice sau administrative, procedurilor sau plăților discriminatorii din partea furnizorului lor pentru motivul că au încheiat un contract de agregare.

(8) Agregatorul informează operatorul sistemului de transport sau operatorul sistemului de distribuție la ale cărui rețele electrice sunt racordate instalațiile electrice ale consumatorului final, precum și furnizorul consumatorului final respectiv despre încheierea contractului de agregare.

(9) Condițiile în care se desfășoară agregarea, inclusiv modelele de agregare, și raporturile juridice dintre agregatori și consumatorii finali se stabilesc într-un regulament aprobat de Agenție.

Articolul 121. Procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului

(1) Dreptul consumatorului final de a schimba furnizorul sau agregatorul se realizează în mod nediscriminatoriu sub aspectul costurilor, al efortului și al timpului. Procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului de către consumatorul final este reglementată de Regulamentul privind procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului, care stabilește, în special:

a) etapele procesului de schimbare a furnizorului sau a agregatorului;

b) condițiile pe care trebuie să le îndeplinească noul furnizor sau agregator;

c) drepturile și obligațiile noului furnizor sau agregator în raport cu celelalte părți implicate în procesul de schimbare;

d) drepturile și obligațiile actualului furnizor sau agregator în contextul rezoluțiunii contractului de furnizare a energiei electrice sau a contractului de agregare;

e) drepturile și obligațiile operatorului de sistem care operează rețelele electrice la care sunt racordate instalațiile electrice ale consumatorului final;

f) drepturile și obligațiile consumatorului final care inițiază procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului;

g) modalitățile de decontare a obligațiilor financiare anterioare ale consumatorului final;

h) mecanisme de schimbare colectivă a furnizorului sau a agregatorului, asigurând la maximum protecția consumatorilor finali pentru evitarea oricărui practici abuzive.

(2) Schimbarea furnizorului sau a agregatorului se efectuează în termen de cel mult 20 de zile, în baza unei cereri depuse de consumatorul final. Procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului poate fi gestionată de către consumatorul final sau de către noul furnizor sau agregator, care acționează în baza unei împuterniciri acordate de consumatorul final cu respectarea prevederilor Codului civil.

(3) În cazul schimbării furnizorului, operatorul sistemului de transport și operatorul sistemului de distribuție este obligat să încheie cu noul furnizor contract de prestare a serviciului de transport al energiei electrice sau de prestare

a serviciului de distribuție a energiei electrice pentru locul/locurile de consum indicate de către consumatorul final. În cazul în care consumatorul final schimbă furnizorul, se aplică principiul „capacitatea urmează consumatorul final”.

(4) Schimbarea furnizorului sau a agregatorului nu exonerează consumatorul final de obligațiile sale contractuale, inclusiv de obligațiile de plată a facturilor emise de precedentul furnizor sau agregator.

(5) Consumatorul final are dreptul de a solicita furnizorului actual sau agregatorului actual să îi prezinte toate informațiile și datele relevante privind consumul de energie electrică.

(6) Consumatorii finali nu pot fi obligați să achite vreo plată pentru schimbarea furnizorului sau a agregatorului. Prin derogare de la acest principiu, furnizorul sau agregatorul poate percepe plată pentru rezoluțiunea unilaterală de către consumatorul final a contractului de furnizare a energiei electrice pe durată determinată și la preț fix, înainte de ajungerea la termen a acestuia, cu condiția că obligația de achitare a plății respective a fost prevăzută în contractul încheiat de consumatorul final în mod voluntar și a fost comunicată în mod clar și fără echivoc consumatorului final înainte de încheierea contractului. Plata pentru rezoluțiunea contractului trebuie să fie proporțională și să nu depășească pierderile economice directe pe care un furnizor sau un agregator le poate suporta urmare a rezoluțiunii unilaterale a contractului de către un consumator final, inclusiv costurile aferente oricăror investiții sau servicii care au fost deja furnizate consumatorului final în legătură cu contractul respectiv. Sarcina probei cu privire la pierderile economice directe revine furnizorului sau agregatorului, iar monitorizarea admisibilității plăților pentru rezoluțiunea contractului este de competența Agenției.

(7) Furnizorul sau agregatorul actual este obligat să presteze în continuare serviciile în temeiul contractului cu consumatorul final care a inițiat procesul de schimbare, până la finalizarea procesului de schimbare respectiv. Se interzice furnizorului sau agregatorului actual, precum și operatorului de sistem să împiedice în vreun mod consumatorul final în procesul de schimbare a furnizorului sau a agregatorului.

(8) Echipamentele de măsurare instalate la locul/locurile de consum ale consumatorului noncasnic care solicită schimbarea furnizorului sau a agregatorului trebuie să permită înregistrarea orară a consumului de energie electrică, să asigure conectarea lor la sistemul automatizat de măsurare a energiei electrice al operatorului de sistem prin instalarea echipamentului de comunicație și să corespundă prevederilor Regulamentului privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale. Furnizorul sau agregatorul actual este obligat să transmită consumatorului final o factură finală, în termen de cel mult șase săptămâni de la finalizarea schimbării, pe baza indicațiilor echipamentului de măsurare comunicate acestuia de către operatorul de sistem.

(9) Orice litigiu dintre furnizorul sau agregatorul actual și consumatorul final care nu implică plăți restante pentru energia electrică furnizată nu suspendă procesul de schimbare și nu împiedică încheierea unui contract de furnizare a energiei electrice cu noul furnizor sau a unui contract de agregare cu noul agregator.

(10) Operatorii de sistem, furnizorii și agregatorii țin, în mod separat, evidența reclamațiilor referitoare la mecanismul de schimbare a furnizorului sau a agregatorului și raportează Agenției, trimestrial, cu privire la aplicarea și respectarea Regulamentului privind procedura de schimbare a furnizorului sau a agregatorului.

(11) Consumatorii casnici au dreptul de a participa la mecanisme de schimbare colectivă a furnizorului sau

a agregatorului, implementate în condiții transparente și nediscriminatorii. Participarea consumatorilor casnici în cadrul mecanismelor de schimbare colectivă a furnizorului sau a agregatorului este deschisă și voluntară și nu trebuie să instituie obligații directe în raport cu participanții la mecanismul respectiv în ceea ce privește acceptarea unor oferte de furnizare sau de agregare. Se interzice aplicarea oricăror practici abuzive care împiedică schimbarea furnizorului sau a agregatorului de către consumatorul final, precum și aplicarea de bariere de reglementare sau administrative în acest sens.

Articolul 122. Consumatorii activi

(1) Consumatorii finali au dreptul de a acționa în calitate de consumatori activi fără a fi supuși unor plăți, proceduri și cerințe tehnice sau administrative disproporționate ori discriminatorii sau unor tarife pentru serviciul de transport al energiei electrice sau pentru serviciul de distribuție a energiei electrice care nu reflectă costurile.

(2) Drepturile și obligațiile consumatorilor activi sunt stabilite în prezenta lege, în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, în Regulamentul privind racordarea, precum și în alte acte normative de reglementare. Consumatorii activi au următoarele drepturi specifice:

- a) să opereze fie direct, fie prin agregare;
- b) să vândă energia electrică autoprodusă, inclusiv prin contracte bilaterale;
- c) să participe la mecanisme de flexibilitate și la mecanisme de eficiență energetică;
- d) să delege unor terți gestionarea instalațiilor electrice necesare activităților lor, inclusiv instalarea, exploatarea, prelucrarea și păstrarea datelor, fără ca persoana terță în cauză să fie considerată consumator activ;
- e) să achite tarife reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice și pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, stabilite în mod nediscriminatoriu, transparent și cu reflectarea costurilor în conformitate cu art. 130 și 131, care contabilizează separat energia electrică livrată în rețeaua electrică și energia electrică consumată din rețeaua electrică, asigurându-se că aceștia contribuie într-un mod adecvat și echilibrat la partajarea costurilor totale ale sistemului electroenergetic.

(3) Consumatorii activi poartă răspundere financiară pentru dezechilibrele pe care le generează în sistemul electroenergetic. În acest sens, consumatorii activi acționează ca părți responsabile pentru echilibrare sau pot delega responsabilitatea financiară pentru dezechilibrele generate unei părți responsabile pentru echilibrare. În legătură cu participarea la piețele de energie electrică, consumatorii activi trebuie să îndeplinească și alte obligații și cerințe stabilite în prezenta lege, în Regulile pieței energiei electrice, precum și în alte acte normative de reglementare aprobate de Agenție.

(4) Consumatorii activi care dețin instalații de stocare a energiei:

- a) au dreptul de a racorda instalațiile la rețelele electrice în termenele și în condițiile stabilite la art. 71-73, precum și în Regulamentul privind racordarea;
 - b) nu pot fi obligați să plătească taxe duble sau tarife duble legate de accesul la rețeaua electrică pentru energia electrică stocată rămasă în spațiile lor sau atunci când furnizează servicii de flexibilitate operatorilor de sistem;
 - c) nu pot fi obligați să îndeplinească cerințe disproporționate în ceea ce privește actele permise sau achitarea anumitor plăți;
 - d) au dreptul de a furniza mai multe servicii simultan, cu condiția ca acest lucru să fie fezabil din punct de vedere tehnic.
- (5) Agenția stabilește, printr-o hotărâre bazată pe criterii obiective și proporționale, nivelul maxim al capacității pe

tehnologie de producere pe care consumatorii finali au dreptul să o instaleze în calitate de consumatori activi.

(6) Consumatorii activi pot deveni prosumatori de energie electrică din surse regenerabile/prosumatori de energie electrică din surse regenerabile care acționează în mod colectiv și pot beneficia suplimentar de garanțiile și schemele de sprijin prevăzute în Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, cu condiția ca aceștia să îndeplinească condițiile stabilite la art. 39¹ din legea menționată. Consumatorii activi care operează ca prosumatori de energie electrică din surse regenerabile/prosumatori de energie electrică din surse regenerabile care acționează în mod colectiv nu au dreptul să se angajeze în alte activități în afara celor prevăzute de Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

Articolul 123. Dreptul la partajarea energiei

(1) Consumatorii casnici, societățile comerciale micro, mici și mijlocii, precum și autoritățile publice au dreptul de a participa la partajarea energiei în calitate de consumatori activi în mod nediscriminatoriu, în limitele zonei geografice a unui operator al sistemului de distribuție sau în limitele unei alte zone geografice stabilite de Agenție. Agenția poate extinde, printr-o hotărâre, lista categoriilor de consumatori finali care au dreptul să beneficieze de partajarea energiei.

(2) Consumatorii activi au dreptul de a partaja între ei energia electrică produsă din surse regenerabile în baza unor acorduri private sau prin intermediul unei persoane juridice. Participarea la partajarea energiei nu trebuie să constituie activitatea comercială sau profesională principală a consumatorilor activi care participă la partajarea energiei.

(3) Consumatorii activi pot desemna un terț ca organizator al partajării energiei în conformitate cu condițiile stabilite prin hotărârea Agenției.

(4) Partajarea energiei nu se consideră furnizare a energiei electrice și nu este necesară licență în acest scop.

(5) Condițiile care trebuie îndeplinite pentru participarea la partajarea energiei, drepturile și obligațiile consumatorilor activi și ale altor întreprinderi electroenergetice implicate în realizarea partajării energiei se stabilesc printr-o hotărâre a Agenției adoptată în acest sens.

(6) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dreptului consumatorilor finali de a-și alege furnizorul în conformitate cu art. 117 și nici prevederilor care țin de furnizarea energiei electrice.

Articolul 124. Consumul dispecerizabil prin agregare

(1) Consumatorii finali, inclusiv cei care oferă consum dispecerizabil prin agregare, au dreptul de a participa pe piețele de energie electrică și de a beneficia de un tratament nediscriminatoriu, alături de producători, în condițiile stabilite în prezenta lege și în Regulile pieței energiei electrice.

(2) La achiziționarea serviciilor de sistem, operatorii de sistem tratează participanții la piață implicați în agregarea consumului dispecerizabil în mod nediscriminatoriu, alături de producători, pe baza capacităților lor tehnice.

(3) Agenția stabilește, în Regulile pieței energiei electrice, prevederi specifice cu privire la participarea pe piețele de energie electrică a consumatorilor finali care oferă servicii de consum dispecerizabil prin agregare, inclusiv, dar fără a se limita la acestea:

a) dreptul agregatorilor, inclusiv dreptul agregatorilor independenți, de a participa pe piețele de energie electrică fără acordul altor participanți la piață;

b) reguli nediscriminatorii și transparente care stabilesc în mod clar atribuțiile și responsabilitățile întreprinderilor electroenergetice și ale consumatorilor finali care oferă servicii de consum dispecerizabil prin agregare;

c) reguli și proceduri nediscriminatorii și transparente

care reglementează schimbul de date între agregatori și alte întreprinderi electroenergetice, care facilitează accesul la informații în condiții egale și nediscriminatorii și asigură în același timp nedivulgarea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial sau a datelor personale ale consumatorilor finali;

d) interdicția, în raport cu furnizorii, de a impune plăți nejustificate, penalități sau alte restricții contractuale consumatorilor finali care au contracte cu agregatori independenți;

e) un mecanism pentru soluționarea neînțelegerilor dintre agregatori și alți participanți la piață, inclusiv în ceea ce privește responsabilitatea pentru echilibrare;

f) responsabilitatea financiară a agregatorilor pentru dezechilibrele pe care le generează în sistemul electroenergetic. În acest sens, acești participanți la piață acționează ca părți responsabile pentru echilibrare sau delegează responsabilitatea lor pentru echilibrare unei părți responsabile pentru echilibrare.

(4) Întreprinderile electroenergetice sau consumatorii finali care oferă servicii de consum dispecerizabil prin agregare sunt obligați să plătească compensații financiare celorlalți participanți la piață sau părților responsabile pentru echilibrare, dacă acei participanți la piață sau acele părți responsabile pentru echilibrare sunt direct afectate de activarea consumului dispecerizabil. Aceste compensații ar trebui să se limiteze doar la acoperirea costurilor suportate de către furnizorii consumatorilor finali care oferă servicii de consum dispecerizabil prin agregare sau de către părțile responsabile pentru echilibrare ale furnizorilor, pe perioada activării consumului dispecerizabil.

(5) Agenția stabilește, în Regulile pieței energiei electrice, modalitatea de calcul al compensațiilor financiare prevăzute la alin. (4) și procedura de plată. La elaborarea metodei de calcul al compensațiilor financiare, Agenția poate lua în considerare beneficiile aduse de agregatorii independenți altor participanți la piață. În acest caz, agregatorii sau consumatorii finali care oferă servicii de consum dispecerizabil prin agregare pot fi obligați să contribuie la plata unei astfel de compensații financiare numai dacă și în măsura în care beneficiile pentru furnizori, consumatorii finali și părțile responsabile pentru echilibrare ale acestora nu depășesc costurile directe suportate.

(6) Compensația financiară prevăzută la alin. (4) nu trebuie să creeze bariere la intrarea pe piețele de energie electrică a agregatorilor sau obstacole la furnizarea de servicii de flexibilitate.

(7) Operatorii de sistem elaborează cerințe tehnice pentru participarea consumului dispecerizabil pe piețele de energie electrică pe baza caracteristicilor specifice ale piețelor respective și a capacităților de consum dispecerizabil, în conformitate cu cerințele stabilite în codul rețelilor electrice aprobat de Agenție. Cerințele tehnice elaborate trebuie să acopere participarea consumului dispecerizabil care implică agregarea sarcinilor. Operatorii de sistem cooperează în vederea armonizării cerințelor tehnice pentru participarea consumului dispecerizabil pe piețele de energie electrică. Operatorii de sistem prezintă Agenției cerințele tehnice elaborate spre aprobare. Agenția examinează propunerile înaintate de operatorii de sistem și, după consultarea părților interesate, aprobă, prin hotărâre, cerințele tehnice respective. Hotărârea Agenției se publică pe site-ul său web oficial și pe site-urile web ale operatorilor de sistem.

Articolul 125. Comunitățile de energie ale cetățenilor

(1) Persoanele fizice și juridice, astfel cum sunt definite în prezentul alineat, au dreptul de a participa liber și voluntar la comunitățile de energie ale cetățenilor cu scopul principal de a obține, la nivelul comunității respective, beneficii de

mediu, economice sau sociale. Următoarele persoane se pot califica ca membri ai unei comunități de energie a cetățenilor:

a) persoanele fizice cu capacitate juridică deplină, inclusiv funcționarii publici, fără a aduce atingere oricărei prevederi contrare;

b) autoritățile administrației publice locale, întreprinderile deținute de autoritățile administrației publice locale, precum și asociațiile autorităților administrației publice locale;

c) cooperativele de producție constituite în condițiile Legii nr. 1007/2002 privind cooperativele de producție;

d) cooperativele de întreprinzător, înființate în condițiile Legii nr. 73/2001 privind cooperativele de întreprinzător;

e) societățile comerciale micro și mici.

(2) Societățile comerciale micro și mici pot participa la o comunitate de energie a cetățenilor cu condiția că participarea la comunitatea de energie a cetățenilor nu constituie principala lor activitate comercială sau profesională.

(3) În cazul în care o comunitate de energie a cetățenilor este constituită ca persoană juridică cu scop lucrativ, statutul/actul de constituire trebuie să prevadă în mod expres că profitul obținut va fi utilizat pentru necesitățile comunității respective sau ale membrilor și/sau asociaților acesteia, dar nu va fi direcționat către plata de dividende membrilor și/sau asociaților acesteia.

(4) Comunitatea de energie a cetățenilor este o entitate autonomă care acționează în nume propriu, poate exercita drepturi și poate fi supusă unor obligații independente de membrii și/sau asociații săi.

(5) Comunitatea de energie a cetățenilor este gestionată și se află sub controlul membrilor și/sau al asociaților săi. La stabilirea procesului de luare a deciziilor în cadrul comunității de energie a cetățenilor, membrii și/sau asociații acesteia trebuie să urmărească implementarea principiului de guvernare democratică, și anume că fiecare membru deține un singur vot. Aplicarea principiului respectiv nu trebuie să aducă atingere intereselor membrilor și/sau ale asociaților comunității de energie a cetățenilor care au un aport semnificativ la capitalul social al persoanei juridice cu scop lucrativ.

(6) Membrii și asociații unei comunități de energie a cetățenilor:

a) au dreptul de a părăsi comunitatea, respectând regulile de schimbare a furnizorului stabilite la art. 121;

b) își mențin drepturile și obligațiile în calitate de consumatori finali sau de consumatori activi prevăzute de prezenta lege.

(7) Cu excepția autorităților administrației publice locale și a întreprinderilor care sunt deținute integral de autoritățile administrației publice locale, precum și cu excepția cooperativelor de producție și de întreprinzător, un membru al unei comunități de energie a cetățenilor nu poate fi concomitent membru al unei alte comunități de energie a cetățenilor care își desfășoară activitatea în aceeași unitate administrativ-teritorială.

(8) O comunitate de energie a cetățenilor poate fi activă în cadrul uneia sau mai multor unități administrativ-teritoriale.

(9) Calitatea de comunitate de energie a cetățenilor se obține de către o persoană juridică prin înregistrarea acesteia în Registrul comunităților de energie ale cetățenilor, ținut de Agenție. Pentru a fi înregistrat în Registrul comunităților de energie ale cetățenilor, solicitantul trebuie să depună la Agenție o cerere, în conformitate cu Regulamentul cu privire la comunitățile de energie ale cetățenilor, aprobat de Agenție, indicând cel puțin următoarele:

a) denumirea persoanei juridice care solicită să fie înregistrată în calitate de comunitate de energie a cetățenilor;

b) numele, prenumele, adresa și codul fiscal ale membrilor și/sau asociaților săi persoane fizice, precum și denumirea, sediul, adresa juridică și codul fiscal ale membrilor și/sau asociaților săi persoane juridice;

c) activitățile care urmează să fie desfășurate de persoana juridică respectivă conform prevederilor alin. (12)–(14);

d) unitatea administrativ-teritorială sau unitățile administrativ-teritoriale în care persoana juridică respectivă urmează să își desfășoare activitatea.

(10) Cererea prevăzută la alin. (9) trebuie să fie însoțită de statutul/actul de constituire al persoanei juridice respective, care face dovada îndeplinirii cerințelor stabilite la alin. (1)–(7). Cerințele respective trebuie să fie respectate pe toată perioada în care persoana juridică intenționează să desfășoare activitățile specifice comunității de energie a cetățenilor.

(11) Procedurile de înregistrare și de radiere a comunităților de energie ale cetățenilor, precum și procedura de actualizare a Registrului comunităților de energie ale cetățenilor se stabilesc în Regulamentul cu privire la comunitățile de energie ale cetățenilor.

(12) O comunitate de energie a cetățenilor desfășoară următoarele activități: producerea energiei electrice, inclusiv din surse regenerabile, partajarea energiei, stocarea energiei, distribuția energiei electrice, furnizarea energiei electrice, agregarea, furnizarea serviciilor de flexibilitate și a serviciilor de echilibrare, precum și furnizarea serviciilor de eficiență energetică, încărcarea vehiculelor electrice, furnizarea altor servicii energetice către membrii și/sau asociații săi.

(13) O comunitate de energie a cetățenilor poate desfășura, suplimentar celor prevăzute la alin. (12), și următoarele activități:

a) gestionare de programe finanțate din sursele bugetului public național sau participare la astfel de programe care sprijină scopul comunității de energie a cetățenilor;

b) acordare de asistență tehnică privind gestionarea sau participarea membrilor și/sau a asociaților săi la programe finanțate din sursele bugetului public național care sprijină scopul comunității de energie a cetățenilor;

c) furnizare de informații, instruire și sensibilizare cu privire la problemele ce țin de energia durabilă;

d) activități de combatere a sărăciei energetice și de sprijinire a consumatorilor vulnerabili care trăiesc sub pragul sărăciei, indiferent dacă acești consumatori vulnerabili sunt sau nu membri ai comunității respective de energie a cetățenilor. Activitățile pot include furnizarea de energie electrică, renovarea locuințelor consumatorilor vulnerabili sau alte activități care îmbunătățesc performanța energetică a locuințelor acestora.

(14) O comunitate de energie a cetățenilor poate desfășura inclusiv activitățile comunităților de energie din surse regenerabile prevăzute la art. 39⁵ din Legea nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

Articolul 126. Funcționarea și drepturile comunităților de energie ale cetățenilor. Promovarea comunităților de energie ale cetățenilor

(1) Comunitățile de energie ale cetățenilor se supun unor proceduri și tarife nediscriminatorii, echitabile, proporționale și transparente, inclusiv în ceea ce privește înregistrarea și acordarea licențelor, precum și în ceea ce privește aplicarea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice și a serviciului de distribuție a energiei electrice, stabilite în mod nediscriminatoriu, transparent și cu reflectarea costurilor în conformitate cu art. 130 și 131, asigurându-se că acestea contribuie în mod adecvat și echilibrat la partajarea costurilor totale ale siste-

mului electroenergetic și achită tarifele corespunzătoare aprobate de Agenție.

(2) Comunitățile de energie ale cetățenilor care furnizează energie electrică, prestează servicii de agregare sau desfășoară alte activități pe piețele de energie electrică respectă prevederile normative care reglementează activitățile respective. Licențele pentru desfășurarea de către comunitățile de energie ale cetățenilor a activităților de producere a energiei electrice, de stocare a energiei, de furnizare a energiei electrice sau de agregare se eliberează în condițiile stabilite la art. 20 alin. (9).

(3) Cu condiția respectării drepturilor membrilor și ale asociațiilor săi în calitate de consumatori finali, prevăzute la art. 117 și 118, comunitățile de energie ale cetățenilor pot presta servicii de furnizare a energiei electrice membrilor săi fără a fi necesară obținerea unei licențe pentru această activitate.

(4) Comunitățile de energie ale cetățenilor au dreptul de a accesa toate piețele de energie electrică, fie direct, fie prin agregare, în mod nediscriminatoriu.

(5) Comunitățile de energie ale cetățenilor sunt tratate nediscriminatoriu în ceea ce privește activitățile, drepturile și obligațiile lor în calitate de consumatori finali, producători, furnizori sau agregatori.

(6) Comunitățile de energie ale cetățenilor răspund pentru dezechilibrele pe care le generează în sistemul electroenergetic. În acest sens, comunitățile de energie ale cetățenilor sunt părți responsabile pentru echilibrare sau pot delega responsabilitatea financiară pentru dezechilibrele generate unei părți responsabile pentru echilibrare.

(7) Comunitățile de energie ale cetățenilor sunt supuse regulilor pentru consumatorii activi cu privire la consumul de energie electrică autoprodusă, în temeiul prezentei legi.

(8) Comunitățile de energie ale cetățenilor au dreptul să organizeze, în cadrul fiecărei comunități, activitatea de a partaja energia electrică produsă de centralele electrice deținute de comunitatea de energie a cetățenilor respectivă, sub rezerva respectării altor cerințe stabilite pentru comunitățile de energie ale cetățenilor în conformitate cu prezenta lege, precum și cu condiția menținerii drepturilor și a obligațiilor membrilor și asociațiilor acesteia în calitate de consumatori finali. Partajarea energiei în cadrul comunităților de energie ale cetățenilor trebuie să fie organizată astfel încât să nu fie afectată aplicarea tarifelor reglementate relevante, în conformitate cu o analiză cost-beneficiu transparentă a resurselor distribuite, elaborată de Agenție.

(9) Sub rezerva unei compensații echitabile, astfel cum este evaluată de Agenție, operatorii de sistem cooperează cu comunitățile de energie ale cetățenilor pentru a facilita transferurile de energie electrică în cadrul comunităților de energie ale cetățenilor.

(10) Comunitățile de energie ale cetățenilor sunt în drept, în raza teritorială în care își desfășoară activitatea, să dețină și să exploateze rețele electrice de distribuție, cu condiția că sunt respectate următoarele:

a) comunitățile de energie ale cetățenilor încheie un acord privind exploatarea rețelelor pe care le dețin cu operatorul de sistem la ale cărui rețele electrice sunt racordate rețelele respectivelor comunități;

b) comunitățile de energie ale cetățenilor achită tarifele reglementate corespunzătoare aplicate la punctele de interconectare dintre rețeaua lor și rețelele electrice din afara comunităților de energie ale cetățenilor. Tarifele reglementate trebuie să reflecte separat energia electrică livrată în rețelele electrice ale operatorului de sistem interconectat și energia electrică consumată din rețelele electrice ale operatorului de sistem interconectat;

c) comunitățile de energie ale cetățenilor nu trebuie să discrimineze sau să prejudicieze consumatorii finali ale căror instalații electrice rămân racordate la rețelele electrice ale unui operator de sistem.

(11) Comunitățile de energie ale cetățenilor care exploatează rețele electrice de distribuție în conformitate cu alin. (10) sunt obligate să acorde accesul terților la rețelele sale cu respectarea cerințelor stabilite la art. 71. Tarifele aplicate de comunitățile de energie ale cetățenilor se determină, se aplică și se revizuiesc în conformitate cu principiile relevante stabilite la art. 70.

(12) Comunitățile de energie ale cetățenilor care exploatează rețele electrice de distribuție în conformitate cu alin. (10) beneficiază de derogările stabilite pentru operatorii sistemelor de distribuție închise, prevăzute la art. 69 alin. (2).

(13) Membrii și asociații comunităților de energie ale cetățenilor care exploatează rețele electrice de distribuție în conformitate cu alin. (10) sunt în drept să încheie contracte de furnizare a energiei electrice cu orice furnizor la alegere. În acest caz, comunitatea de energie a cetățenilor respectivă este obligată să recalculeze tariful aplicat în raport cu membrul sau asociatul respectiv și să includă în tarif doar costurile aferente exploatării rețelelor electrice de către această comunitate de energie a cetățenilor. Se interzice comunității de energie a cetățenilor să împiedice în orice mod membrii și asociații săi în exercitarea dreptului la schimbarea furnizorului.

(14) Agenția elaborează și aprobă Regulamentul cu privire la comunitățile de energie ale cetățenilor, în care stabilește cerințele privind ținerea Registrului comunităților de energie ale cetățenilor, privind înregistrarea comunităților de energie ale cetățenilor în registrul respectiv, privind activitatea comunităților de energie ale cetățenilor, inclusiv stabilește limitele capacităților instalațiilor de producere ale comunităților de energie ale cetățenilor, pe baza unor criterii obiective și proporționale, modalitățile de partajare între membrii și asociații comunității de energie a cetățenilor a energiei electrice produse în cadrul acesteia, aspectele legate de energia electrică nepartajată, precum și alte cerințe care trebuie să fie îndeplinite. În vederea promovării comunităților de energie ale cetățenilor, Agenția stabilește în actele sale normative de reglementare drepturile și obligațiile operatorilor de sistem, ale furnizorilor și ale altor participanți la piață în ceea ce privește racordarea, măsurarea energiei electrice, facturarea, precum și alte aspecte relevante pentru dezvoltarea, buna funcționare și integrarea comunităților de energie ale cetățenilor pe piețele de energie electrică.

(15) O dată la doi ani, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei efectuează, cu suportul Agenției, o analiză a potențialului de dezvoltare, precum și a barierelor în dezvoltarea comunităților de energie ale cetățenilor și ulterior, dacă se consideră necesar, elaborează și implementează stimulente și măsuri de sprijin pentru dezvoltarea comunităților de energie ale cetățenilor. Această analiză va evalua, de asemenea, dacă comunitățile de energie ale cetățenilor pot fi deschise participării transfrontaliere.

(16) Guvernul, cu suportul organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, cu respectarea Legii nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat și a Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, elaborează și pune la dispoziția consumatorilor finali și a părților menționate la art. 125 alin. (1) programe de susținere din bugetul de stat care ar facilita accesul la finanțare pentru dezvoltarea comunităților de energie ale cetățenilor.

(17) Guvernul, cu asistența organului central de speci-

alitate al administrației publice în domeniul energiei, a Agenției și a instituției publice care asigură suportul în implementarea politicii statului în domeniul eficienței energetice și al promovării utilizării energiei din surse regenerabile, acordă sprijin autorităților administrației publice locale în vederea facilitării înființării comunităților de energie ale cetățenilor și a participării directe a unităților administrativ-teritoriale în cadrul acestora, inclusiv acordă sprijin consultativ în probleme legate de reglementarea activității comunităților de energie ale cetățenilor și consolidarea capacităților acestora.

Secțiunea a 2-a

Protecția consumatorilor

Articolul 127. Protecția consumatorilor vulnerabili

(1) Consumatorii vulnerabili și consumatorii afectați de sărăcie energetică sunt protejați prin politici de protecție socială și beneficiază de măsuri speciale de protecție socială sau de alte măsuri stabilite în prezenta lege, în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și în Legea nr. 241/2022 privind Fondul de reducere a vulnerabilității energetice, care nu presupun intervenție publică în stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice. Instalațiile electrice ale consumatorilor vulnerabili și cele ale consumatorilor afectați de sărăcie energetică, nu pot fi deconectate de la rețelele electrice în situațiile stabilite în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(2) Prin derogare de la alin. (1), la stabilirea prețurilor pentru furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici vulnerabili sau consumatorilor afectați de sărăcie energetică pot fi aplicate intervenții publice în conformitate cu art. 109.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) nu trebuie să împiedice deschiderea efectivă și funcționarea piețelor de energie electrică în conformitate cu principiile stabilite în prezenta lege. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei notifică Secretariatul Comunității Energetice în legătură cu aplicarea măsurilor respective.

(4) În cazul consumatorilor vulnerabili, furnizorii pot aplica mecanisme de susținere pentru a evita întreruperea furnizării de energie electrică către această categorie de consumatori finali, inclusiv în cazul neachitării la timp a facturilor pentru energia electrică consumată.

Articolul 128. Sărăcie energetică

Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, în cooperare cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul politicilor sociale, evaluează numărul consumatorilor casnici afectați de sărăcia energetică ținând cont de serviciile energetice interne necesare pentru garantarea standardelor de bază de trai în contextul național relevant, de politica socială existentă și de alte politici relevante, precum și de orientările privind indicatorii relevanți pentru sărăcia energetică în cadrul Comunității Energetice. În acest scop, organele centrale de specialitate respective ale administrației publice definesc un set de criterii de evaluare a numărului de consumatori casnici afectați de sărăcia energetică la nivel național, care pot include veniturile mici, cheltuielile mari cu energia din venitul disponibil și eficiența energetică scăzută. În urma rezultatelor evaluării, politicile și măsurile relevante pentru abordarea sărăciei energetice se includ în Planul național integrat privind energia și clima, prevăzut la art. 7² din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și în alte documente de politici.

Capitolul X

REGLEMENTAREA PREȚURILOR ȘI TARIFELOR. SEPARAREA CONTABILITĂȚII

Articolul 129. Prețuri și tarife aplicate în sectorul electroenergetic

(1) În sectorul electroenergetic se aplică următoarele prețuri și tarife:

a) prețuri de piață, rezultate din cerere și ofertă pe piețele de energie electrică;

b) prețuri și tarife reglementate.

(2) În categoria prețurilor și tarifelor reglementate se încadrează următoarele:

a) prețurile reglementate pentru energia electrică și energia termică produsă de centralele electrice de termoficare urbane;

b) tarifele reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice;

c) tarifele reglementate pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, inclusiv tarifele diferențiate în funcție de nivelul de tensiune al rețelilor electrice de distribuție;

d) prețurile reglementate pentru furnizarea energiei electrice de către furnizorul de ultimă opțiune, în cazul prevăzut la art. 115 alin. (3), și de către furnizorul serviciului universal, în cazurile prevăzute la art. 109 alin. (7) și la art. 114 alin. (3), inclusiv tarifele binome și prețurile diferențiate în funcție de orele de consum;

e) tarifele reglementate pentru serviciile auxiliare prestate de operatorul sistemului de transport și de către operatorul sistemului de distribuție, inclusiv tarifele de racordare, tarifele de punere sub tensiune și tarifele de reconectare;

f) în cazul monopolului legal național pentru servicii de tranzacționare, tarifele reglementate pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice;

g) prețurile reglementate pentru energia electrică furnizată de furnizorul central de energie electrică, în conformitate cu art. 87 alin. (2);

h) prețurile reglementate pentru cantitățile de energie electrică sau pentru serviciile oferite prin mecanisme reglementate, prevăzute la art. 92 alin. (8);

i) prețurile provizorii pentru energia electrică produsă, în cazul crizelor de energie electrică.

(3) Costurile și veniturile aferente desfășurării de către operatorul sistemului de transport a activității licențiate pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic se iau în considerare la calcularea și aprobarea tarifului reglementat pentru serviciul de transport al energiei electrice.

(4) Nu se aplică tarife sau comisioane specifice aferente tranzacțiilor individuale pentru tranzacționarea interzonală de energie electrică.

(5) Prețurile și tarifele reglementate prevăzute la alin. (2) se determină în conformitate cu metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate respective, elaborate și aprobate de către Agenție în conformitate cu prezenta lege.

(6) La elaborarea metodologiilor de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate, Agenția ia în considerare cele mai bune practici privind metodologiile tarifare pentru stabilirea tarifelor pentru serviciile de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice incluse în raportul Comitetului de reglementare al Comunității Energetice, elaborat în conformitate cu cerințele stabilite în cadrul Comunității Energetice.

Articolul 130. Principii generale privind prețurile și tarifele reglementate

(1) La examinarea și aprobarea prețurilor și tarifelor reglementate, Agenția pune în aplicare principiul eficienței maxime la costuri minime.

(2) Tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice și a serviciului de distribuție a energiei electrice trebuie să reflecte costurile, să fie stabilite în mod transparent și să țină cont de necesitatea asigurării siguranței în funcționare și flexibilitatea rețelei electrice, să fie bazate pe costurile reale suportate, în măsura în care acestea corespund costurilor unui operator de sistem eficient și comparabil din punct de vedere structural, și să fie

aplicate în mod nediscriminatoriu. Tarifele reglementate nu trebuie să includă costuri individuale care susțin obiective de politică necorelate cu obiectivele stabilite prin prezenta lege.

(3) Metodele utilizate pentru determinarea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice și a serviciului de distribuție a energiei electrice trebuie să susțină în mod neutru eficiența generală a sistemului electroenergetic pe termen lung prin semnale de preț către consumatori și producători și, în special, să fie aplicate într-un mod care nu discriminează, pozitiv sau negativ, producerea energiei electrice de către centralele electrice racordate la rețelele electrice de distribuție sau producerea energiei electrice de către centrale electrice racordate la rețelele electrice de transport. Tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice și a serviciului de distribuție a energiei electrice nu trebuie să discrimineze, pozitiv sau negativ, stocarea energiei sau agregarea și nu trebuie să descurajeze autoproducerea, autoconsumul sau participarea consumului dispecerizabil.

(4) Tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice trebuie să reflecte costurile, ținând cont de utilizarea rețelelor electrice de distribuție de către utilizatorii de sistem, inclusiv de către consumatorii activi. Tarifele pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice pot conține elemente legate de capacitatea de racordare la rețea și pot fi diferențiate în funcție de profilurile de consum sau de producere ale utilizatorilor de sistem. În cazul implementării sistemelor de măsurare inteligente în conformitate cu art. 77, Agenția ia în considerare posibilitatea aplicării de tarife reglementate pentru serviciile de transport al energiei electrice și de distribuție a energiei electrice diferențiate pe zone orare și, după caz, poate introduce tarife diferențiate pe zone orare pentru a reflecta utilizarea rețelei electrice de distribuție în mod transparent, eficient din punctul de vedere al costurilor și previzibil pentru consumatorii finali.

(5) La stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice, Agenția ia în considerare următoarele componente:

a) plățile și încasările rezultate din mecanismul de compensare dintre operatorii sistemelor de transport;

b) plățile efective realizate și cele primite, precum și plățile scontate pentru perioadele viitoare, estimate în baza perioadelor anterioare.

(6) În condițiile stabilite la art. 35 și 92, Agenția poate aproba prețuri și/sau poate stabili metodologii pentru furnizarea serviciilor de sistem, inclusiv a serviciilor de echilibrare.

(7) Prețurile reglementate pentru furnizarea energiei electrice de către furnizorul de ultimă opțiune iau în considerare necesitatea potențială a furnizorului de ultimă opțiune de a cumpăra energie electrică la prețuri mai mari decât prețurile energiei electrice conform contractelor bilaterale, pe parcursul unor perioade scurte de timp.

Articolul 131. Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate

(1) Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate prevăzute la art. 129 alin. (2) se elaborează și se aprobă de către Agenție în conformitate cu prezenta lege.

(2) Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate se bazează pe următoarele principii:

a) asigurarea viabilității financiare și a funcționării eficiente a întreprinderilor electroenergetice pe baza costurilor justificate și necesare desfășurării activităților reglementate. Cheltuielile ineficiente și nejustificate nu se iau în

considerare la aprobarea prețurilor și tarifelor reglementate;

b) furnizarea continuă și fiabilă a energiei electrice către consumatorii finali, cu respectarea parametrilor de calitate și a indicatorilor de calitate stabiliți;

c) asigurarea desfășurării activităților reglementate în condiții de siguranță;

d) orientarea sistemului de formare a prețurilor și a tarifelor reglementate spre crearea de premise pentru motivarea întreprinderilor electroenergetice și a consumatorilor finali de a spori eficiența energetică prin stabilirea de stimulente corespunzătoare atât pe termen scurt, cât și pe termen lung;

e) promovarea investițiilor eficiente în sectorul electroenergetic;

f) eliminarea subvențiilor încrucișate între activități și între categoriile de consumatori;

g) asigurarea faptului că prețurile și tarifele reglementate sunt justificate, rezonabile, verificabile, transparente și nediscriminatorii, bazate pe performanță și pe criterii obiective și includ o rată rezonabilă de rentabilitate.

(3) Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate trebuie să includă:

1) componența și modul de calculare a:

a) cheltuielilor aferente achiziționării resurselor energetice primare și a energiei electrice, inclusiv pentru acoperirea nivelului rezonabil și justificat al consumului tehnologic și al pierderilor de energie electrică din rețelele electrice de transport și de distribuție, precum și pentru acoperirea, totală sau parțială, a costurilor legate de echilibrare;

b) cheltuielilor materiale;

c) cheltuielilor de personal;

d) cheltuielilor privind amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale, pentru a se asigura ca activele respective nu sunt depreciate mai mult de o dată în scopuri tarifare, cu excluderea activelor care au fost obținute cu titlu gratuit, prin donații și granturi;

e) cheltuielilor aferente exploatării și întreținerii eficiente a obiectelor sistemului electroenergetic;

f) cheltuielilor de distribuție și administrative;

g) altor cheltuieli justificate și necesare pentru desfășurarea activității operaționale;

h) nivelului rentabilității, determinat în funcție de costurile de furnizare (pentru activitatea de furnizare reglementată a energiei electrice), în funcție de metoda costului mediu ponderat al capitalului (pentru activitățile reglementate de producere, de transport sau de distribuție a energiei electrice) și în funcție de costurile suportate în cazul operatorului pieței energiei electrice;

i) alocației aferente capitalului circulant utilizat în activitatea reglementată;

2) determinarea costurilor care trebuie incluse în prețurile sau tarifele reglementate, separat pentru fiecare activitate desfășurată de întreprinderile electroenergetice și/sau pentru fiecare nivel de tensiune al rețelelor electrice;

3) condițiile de utilizare a cheltuielilor privind amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale, a cheltuielilor materiale, a cheltuielilor de întreținere și de exploatare și modul de includere a acestor cheltuieli în prețurile sau tarifele reglementate, în cazul utilizării lor în alte scopuri sau în cazul în care nu sunt utilizate;

4) modul de recuperare, prin prețuri și tarife reglementate, a investițiilor efectuate, metoda de determinare și de aplicare a ratei de rentabilitate, pe genuri de activitate. La aplicarea ratei de rentabilitate nu se iau în considerare valoarea rezultată din reevaluarea imobilizărilor corporale și necorporale, valoarea activelor achitate de consumatori, precum și valoarea activelor care au fost obținute cu titlu gratuit, prin donații și prin granturi, garanțiile financiare de

bună execuție a avizelor de racordare reținute și veniturile obținute urmare a organizării licitațiilor aferente racordării la rețeaua electrică;

5) modul de determinare a consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică în rețelele electrice de transport și în rețelele electrice de distribuție, prin stabilirea tendințelor de reducere a acestora pe perioada valabilității metodologiilor, în vederea implementării unor mecanisme de stimulare a eficienței, ținând cont de obiectivele stabilite și de cantitățile de energie electrică intrată în rețelele electrice de transport și de distribuție;

6) metoda de separare a cheltuielilor comune ale întreprinderii și de separare a rentabilității, pe genuri de activități practicate de întreprindere, inclusiv la producerea combinată de energie electrică și energie termică de centralele electrice de termoficare urbane, și/sau pe niveluri de tensiune ale rețelelor electrice;

7) modul de determinare și de aplicare a tarifelor binome, a tarifelor diferențiate în funcție de nivelul de tensiune al rețelelor electrice și a prețurilor diferențiate în funcție de orele de consum;

8) modul de ajustare a prețurilor și tarifelor reglementate, inclusiv modul de actualizare în decursul anului;

9) cerințe privind justificarea costurilor aferente cotizațiilor plătite de operatorii de sistem pentru participare benevolă în cadrul inițiativelor regionale, în cadrul entităților internaționale.

(4) La calcularea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice se iau în considerare veniturile și cheltuielile aferente fluxurilor transfrontaliere, fără a aduce atingere plăților care rezultă din gestionarea congestiilor în conformitate cu art. 44. Veniturile din congestii se iau în considerare la determinarea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice în conformitate cu art. 47.

(5) Metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice și metodologia tarifară pentru serviciul de distribuție a energiei electrice trebuie:

a) să reflecte costurile fixe ale operatorului sistemului de transport și ale operatorului sistemului de distribuție și să ia în considerare atât cheltuielile de capital, cât și cheltuielile operaționale, oferind operatorului sistemului de transport și operatorului sistemului de distribuție stimulentele necesare, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru a spori eficiența în activitatea desfășurată, inclusiv eficiența energetică;

b) să promoveze integrarea pieței energiei electrice, integrarea energiei din surse regenerabile și siguranța aprovizionării;

c) să încurajeze utilizarea serviciilor de flexibilitate și să permită aplicarea acordurilor de conectare la rețea în condiții flexibile;

d) să promoveze investiții eficiente și în timp util, inclusiv soluții de optimizare a rețelei electrice existente;

e) să faciliteze stocarea energiei, consumul dispecerizabil și activitățile de cercetare conexe;

f) să contribuie la realizarea obiectivelor stabilite în planurile naționale integrate privind energia și clima, să reducă impactul asupra mediului și să promoveze acceptarea de către public a rezultatelor obținute;

g) să faciliteze procesul inovativ în interesul consumatorilor în domenii precum digitalizarea, serviciile de flexibilitate și interconectarea, în special dezvoltarea infrastructurii necesare pentru a atinge obiectivul minim de interconectare stabilit în cadrul Comunității Energetice.

(6) Metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice ține cont de costurile suportate de operatorul sistemului de transport pentru achiziționarea de servicii de sistem care nu au ca scop stabilitatea frecvenței

și permite acestuia recuperarea cel puțin a costurilor rezonabile aferente tehnologiei informației și comunicațiilor, precum și a costurilor de infrastructură.

(7) La stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al energiei electrice, Agenția ia în considerare plățile achitate de către operatorul de sistem independent proprietarului rețelelor electrice de transport convenite pentru dreptul de utilizare a rețelei electrice de transport, inclusiv a elementelor de rețea care au fost reabilitate sau înlocuite pe cheltuiala proprietarului rețelelor electrice de transport, cu condiția că lucrările respective au fost efectuate în conformitate cu Regulamentul privind investițiile.

(8) Prin derogare de la prevederile alin. (3) pct. 4), la determinarea și aprobarea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de transport al energiei electrice, Agenția ia în considerare valoarea de proiect a investițiilor în lucrările de construcție a obiectelor rețelelor electrice de transport, declarate lucrări de utilitate publică de interes național, din momentul debursării mijloacelor financiare pentru finanțarea proiectului în contul entității de proiect. La transmiterea în exploatare a obiectelor rețelelor electrice de transport ale căror lucrări de construcție au fost declarate lucrări de utilitate publică de interes național se efectuează recalculările ce se impun.

(9) Metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice și metodologia tarifară pentru serviciul de distribuție a energiei electrice trebuie să ofere stimulente operatorilor de sistem pentru operarea și dezvoltarea cât mai eficientă din punctul de vedere al costurilor a rețelelor electrice de transport și de distribuție, inclusiv prin achiziționarea de servicii. În acest sens, Agenția recunoaște în scopuri tarifare costurile relevante stabilite ca fiind eligibile, include costurile respective în tarifele corespunzătoare și poate introduce ținte de performanță pentru a stimula operatorii de sistem să își sporească eficiența la exploatarea rețelelor electrice, inclusiv prin măsuri de eficiență energetică, prin utilizarea serviciilor de flexibilitate și prin dezvoltarea rețelelor electrice inteligente și a sistemelor de măsurare inteligente.

(10) Metodologia tarifară pentru serviciul de distribuție a energiei electrice ia în considerare costurile suportate de operatorii sistemelor de distribuție pentru achiziționarea serviciilor de flexibilitate și permite acestora să își recupereze cel puțin costurile corespunzătoare rezonabile, inclusiv cheltuielile aferente tehnologiei informației și comunicațiilor.

(11) Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate, aprobate de Agenție, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe site-ul web oficial al Agenției și pe site-urile web ale întreprinderilor electroenergetice, precum și pe site-ul web al operatorului pieței energiei electrice.

Articolul 132. Determinarea, aprobarea și monitorizarea aplicării prețurilor și a tarifelor reglementate

(1) Prețurile și tarifele reglementate în sectorul electroenergetic se determină anual de către întreprinderile electroenergetice în conformitate cu metodologiile respective, în termenele și condițiile stabilite în Regulamentul privind procedurile de prezentare și de examinare a cererilor titularilor de licențe privind prețurile și tarifele reglementate.

(2) Prețurile și tarifele reglementate, determinate de întreprinderile electroenergetice conform alin. (1), se prezintă Agenției spre examinare și aprobare.

(3) Tarifele reglementate pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice se determină de către operatorul pieței energiei electrice și se prezintă Agenției spre examinare și aprobare în termenele și în condițiile stabilite în metodologia tarifară pentru serviciul de operare a pieței energiei electrice.

(4) Agenția examinează cererile privind aprobarea prețurilor sau tarifelor reglementate prezentate de întreprinderile electroenergetice sau de către operatorul pieței energiei electrice și adoptă hotărâri privind aprobarea prețurilor sau tarifelor respective.

(5) Întreprinderile electroenergetice și operatorul pieței energiei electrice sunt obligați să transmită Agenției informațiile necesare pentru examinarea și justificarea cheltuielilor, precum și pentru estimarea corectitudinii calculării prețurilor și a tarifelor reglementate.

(6) Prețurile și tarifele reglementate aprobate de Agenție se actualizează la cererea titularului de licență sau din oficiu de către Agenție, în modul și în condițiile stabilite în metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate. În cazul în care Agenția inițiază din oficiu actualizarea prețurilor sau a tarifelor reglementate, aceasta este în drept să solicite întreprinderilor electroenergetice sau operatorului pieței energiei electrice să îi prezinte documentele și informațiile necesare în acest scop.

(7) Hotărârile Agenției privind aprobarea prețurilor și a tarifelor reglementate se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pe site-ul web oficial al Agenției și pe site-urile web ale titularilor de licențe.

(8) Agenția supraveghează și monitorizează aplicarea de către întreprinderile electroenergetice și de către operatorul pieței energiei electrice a metodologiilor de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate, precum și aplicarea corectă a prețurilor și a tarifelor reglementate aprobate.

Articolul 133. Separarea contabilității

(1) Întreprinderile electroenergetice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, întocmesc, supun auditului și publică situațiile lor financiare anuale în termenele și condițiile prevăzute de legislație, precum și în conformitate cu standardele de contabilitate. Întreprinderile electroenergetice care nu au obligația juridică de a-și publica conturile anuale au la sediul lor un exemplar din acestea pus la dispoziția publicului.

(2) Pentru a evita discriminarea, subvenționările încrucișate și denaturarea concurenței, întreprinderile electroenergetice sunt obligate să țină în sistemul lor de contabilitate conturi contabile separate pentru fiecare dintre activitățile de transport și de distribuție a energiei electrice, cum ar fi în cazul în care aceste activități ar fi desfășurate de întreprinderi distincte.

(3) Întreprinderile electroenergetice sunt obligate să țină contabilitate separată pentru alte activități legate de sectorul electroenergetic, dar care nu se referă la transportul sau la distribuția energiei electrice, cum ar fi în cazul în care aceste activități ar fi desfășurate de întreprinderi distincte. Întreprinderile electroenergetice trebuie să țină, de asemenea, contabilitate separată pentru alte activități nereglementate de prezenta lege. Întreprinderile electroenergetice trebuie să țină în contabilitatea sa de gestiune conturi de profit și de pierderi separate pentru fiecare activitate în parte. Furnizorii care furnizează energie electrică atât la prețuri reglementate, cât și la prețuri de piață sunt obligați să țină contabilitate separată pentru fiecare gen de activitate desfășurată.

(4) Întreprinderile electroenergetice stabilesc în politicile lor de contabilitate regulile de alocare a activelor și pasivelor, a cheltuielilor și veniturilor, precum și a pierderilor, pe care le aplică la separarea contabilității pe genuri de activitate, în conformitate cu prezenta lege, cu standardele de contabilitate și cu actele normative de reglementare aprobate de Agenție.

(5) Veniturile obținute din utilizarea cu titlu de proprietate a rețelilor electrice de transport și/sau de distribuție sunt specificate în contabilitatea întreprinderilor electroener-

getice. Situațiile financiare anuale trebuie să cuprindă, în note, informații despre orice tranzacții efectuate cu întreprinderile înrudite.

(6) Auditul situațiilor financiare ale întreprinderilor electroenergetice se efectuează cu respectarea condițiilor prevăzute de Legea nr. 271/2017 privind auditul situațiilor financiare și trebuie să specifice inclusiv dacă sunt respectate obligațiile de evitare a discriminării și a subvențiilor încrucișate prevăzute la alin. (2) și (3).

Articolul 134. Accesul la contabilitate și prezentarea informațiilor

(1) Agenția este în drept, în baza unei cereri scrise sau în cadrul controalelor realizate, să aibă acces la contabilitatea întreprinderilor electroenergetice și să solicite întreprinderilor electroenergetice să prezinte datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

(2) Întreprinderile electroenergetice asigură accesul la contabilitatea lor și prezintă datele și informațiile solicitate în conformitate cu alin. (1) în termenele și în condițiile stabilite în actele normative de reglementare relevante și în regulamentul elaborat și aprobat de Agenție.

(3) Agenția este obligată să se abțină de la divulgarea informației care constituie secret comercial. Aceste informații pot fi dezvăluite numai în termenele și condițiile prevăzute de legislația relevantă.

(4) Informațiile necesare pentru asigurarea unei concurențe reale pe piețele de energie electrică, pentru funcționarea eficientă a piețelor de energie electrică și informațiile necesare reglementării prețurilor și tarifelor se fac publice. Această obligație este pusă în aplicare de către Agenție fără a aduce atingere informațiilor care constituie secret comercial.

Capitolul XI

FOLOSIREA TERENURILOR ȘI DREPTURILE ASUPRA PROPRIETĂȚII UNUI TERȚ

Articolul 135. Principii generale

(1) Terenurile proprietate publică aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, necesare pentru construcția, exploatarea, întreținerea, reabilitarea sau modernizarea rețelilor electrice de transport sau de distribuție, se transmit în folosință operatorilor de sistem cu titlu gratuit. Principiile stabilite în prezentul articol nu se aplică în raport cu bunurile imobile și construcțiile operatorilor de sistem care nu corespund celor prevăzute de noțiunea de rețea electrică de distribuție sau de rețea electrică de transport, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 121 și 122.

(2) Dreptul de folosință cu titlu gratuit asupra terenurilor pe durata de exploatare a rețelilor electrice, prevăzut la alin. (1), se constituie prin efectul prezentei legi, fără a fi necesară obținerea acordului statului sau al unităților administrativ-teritoriale, încheierea oricăror acte juridice sau îndeplinirea altor formalități. Dreptul de folosință stabilit în temeiul prezentului articol se exercită și este opozabil terților fără a fi necesară înscrierea acestuia în registrul bunurilor imobile.

(3) Asupra terenurilor și altor bunuri proprietate privată, operatorii de sistem, în condițiile prezentei legi, pe durata lucrărilor de construcție, exploatare, întreținere, reabilitare sau de modernizare, inclusiv de rețehnologizare, a rețelilor electrice, beneficiază de următoarele drepturi:

a) dreptul de folosință asupra terenurilor pentru executarea lucrărilor necesare construcției, reabilitării sau modernizării rețelilor electrice;

b) dreptul de folosință asupra terenurilor pentru asigurarea funcționării normale a rețelilor electrice prin efectuarea reparațiilor și a altor intervenții necesare pentru exploatarea și întreținerea rețelilor electrice;

c) servitute de trecere subterană, de suprafață sau

aeriană a terenului pentru construcția rețelilor electrice și/sau pentru executarea lucrărilor la locul de amplasare a rețelilor electrice în scopul reabilitării și modernizării, ori pentru desfășurarea lucrărilor de reparații, de revizie sau a altor lucrări de exploatare și de întreținere, pentru înlăturarea consecințelor avariilor, precum și pentru accesul la locul de amplasare a rețelilor electrice;

d) dreptul de a cere restrângerea sau sistarea activităților care ar putea pune în pericol viața și sănătatea persoanelor, bunurile sau anumite activități;

e) dreptul de acces la terenul pe care se află rețelele electrice.

(4) Drepturile de folosință și de servitute prevăzute la alin. (3) se constituie în temeiul utilității publice, prin efectul prezentei legi, fără a fi necesară obținerea acordului proprietarilor terenurilor sau ai bunurilor imobile respective, încheierea oricăror acte juridice sau îndeplinirea altor formalități, cu excepțiile stabilite la art. 136 alin. (2) și la art. 137 alin. (3). Conținutul drepturilor de folosință și de servitute și durata pe care se constituie acestea se stabilesc la art. 136 și 137. Drepturile respective se exercită și sunt opozabile terților fără a fi necesară înscrierea acestora în registrul bunurilor imobile.

(5) Operatorii de sistem sunt obligați să notifice în scris proprietarul terenurilor sau al altor bunuri care pot fi afectate în urma lucrărilor la rețelele electrice, cu excepția cazurilor de avarii, în care proprietarul este înștiințat în termenul cel mai scurt posibil.

(6) La încetarea exercitării drepturilor prevăzute în prezentul articol, operatorii de sistem sunt obligați să asigure degajarea terenului și repunerea lui în situația inițială.

(7) Operatorii de sistem au obligația de a exercita cu bună-credință drepturile prevăzute în prezentul articol și de a achita proprietarului terenului sau al altor bunuri proprietate privată despăgubirile convenite pentru prejudiciul cauzat la executarea lucrărilor menționate, inclusiv în cazul înlăturării consecințelor avariilor, în condițiile stabilite la art. 137.

Articolul 136. Dreptul de folosință asupra proprietății unui terț

(1) Dreptul de folosință asupra terenului pentru executarea lucrărilor necesare de construcție, reabilitare sau modernizare a rețelilor electrice se constituie în conformitate cu art. 135 alin. (4) și se întinde pe durata executării lucrărilor. La exercitarea dreptului menționat, operatorii de sistem, cu notificarea prealabilă a proprietarului terenului sau al bunului imobil, au dreptul:

a) să depoziteze materiale, echipamente, utilaje și instalații necesare pentru executarea lucrărilor;

b) să desființeze culturi, plantații sau alte amenajări existente ori numai să le restrângă în măsura strict necesară pentru executarea lucrărilor, în condițiile legii;

c) să extragă materiale, să capteze apă, în condițiile legii;

d) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea, să amplaseze birouri și locuințe pe șantier;

e) să sisteze sau să restrângă activitățile proprietarului în măsura strict necesară pentru executarea lucrărilor menționate.

(2) Prin derogare de la prevederile stabilite la art. 135 alin. (4), în cazul în care lucrările de construcție a rețelilor electrice implică obținerea unei autorizații de construire sau a unui act permisiv echivalent (în legătură cu construcția de noi rețele electrice sau porțiuni de rețele electrice, în legătură cu efectuarea lucrărilor de construcții capitale), dreptul de folosință asupra bunului imobil pentru executarea lucrărilor de construcție se constituie cu acordul prealabil al proprietarului respectivului bun imobil.

(3) Dreptul de folosință prevăzut la alin. (1) încetează

la expirarea termenului stabilit pentru executarea lucrărilor sau mai devreme – la data finalizării anticipate a lucrărilor sau la data sistării acestora. Oricare dintre aceste situații trebuie notificată fără întârziere proprietarului.

(4) Dreptul de folosință asupra unui teren pentru exploatarea și întreținerea rețelilor electrice, prin efectuarea reviziilor, a reparațiilor și a altor intervenții necesare în scopul asigurării funcționării normale a acestora, se constituie în conformitate cu art. 135 alin. (4) și se întinde pe toată durata existenței și, respectiv, a exploatarea rețelilor electrice, iar exercitarea lui se face ori de câte ori este necesar pentru asigurarea funcționării normale a rețelilor electrice. La exercitarea acestui drept, operatorii de sistem, cu notificarea prealabilă a proprietarului bunului imobil, au dreptul:

a) să depoziteze materiale, echipamente, utilaje și instalații pentru întreținere, revizie, reparație și alte intervenții necesare pentru asigurarea funcționării normale a rețelilor electrice;

b) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea;

c) să afecteze culturi, plantații sau alte amenajări existente și să restrângă activitatea proprietarului în măsura și pe durata strict necesare pentru executarea lucrărilor de întreținere, revizie, reparație sau a altor intervenții necesare pentru asigurarea funcționării normale a rețelilor electrice.

(5) În scopul amenajării rețelilor de iluminat public, autoritățile administrației publice locale beneficiază de dreptul de a utiliza cu titlu gratuit stâlpii rețelilor electrice de distribuție, în baza unui contract de comodat încheiat cu operatorul sistemului de distribuție. Clauzele obligatorii ale acestui contract de comodat se elaborează și se aprobă de Agenție, reglementând drepturile și obligațiile părților contractante.

(6) Amenajarea rețelilor de iluminat public de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza Normelor de amenajare a rețelilor de iluminat public, elaborate și aprobate de Agenție în temeiul Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică. Exploatarea rețelilor de iluminat public se realizează conform Normelor minime de exploatare a instalațiilor electrice ale consumatorilor noncasnici, elaborate și aprobate de Agenție conform art. 9 alin. (2).

(7) Normele de amenajare a rețelilor de iluminat public stabilesc cerințe obligatorii pentru amenajarea, reconstrucția și protecția rețelilor de iluminat public, inclusiv a celor amenajate pe stâlpii rețelilor electrice de distribuție.

(8) În vederea creșterii gradului de securitate individuală și colectivă, autoritățile administrației publice locale beneficiază, cu titlu gratuit, de dreptul de amplasare a echipamentelor electronice de supraveghere video, precum și a componentelor suplimentare necesare funcționării acestor echipamente doar pe stâlpii rețelilor electrice de distribuție cu tensiunea nominală mai mică de 1 kV. În acest sens, autoritățile administrației publice locale semnează un contract cu operatorul sistemului de distribuție, ale cărui clauze stabilesc drepturile și obligațiile părților, inclusiv condițiile tehnice de amplasare a echipamentelor electronice de supraveghere video. Contractul se încheie în baza cererii scrise a autorității administrației publice locale, în care se indică locul amplasării echipamentelor electronice de supraveghere video, precum și a componentelor necesare funcționării acestor echipamente. Solicitarea altor documente nu poate servi drept temei pentru operatorul sistemului de distribuție de a refuza încheierea contractului.

(9) Amplasarea și exploatarea de către autoritățile administrației publice locale a echipamentelor electronice de supraveghere video, precum și a componentelor necesare funcționării acestor echipamente, se efectuează de către personal electrotehnic calificat și autorizat la grupa

de securitate electrică cerută în conformitate cu prezenta lege, cu respectarea cerințelor documentelor normativ-tehnice care reglementează modul de amenajare și de exploatare în siguranță a rețelilor și instalațiilor electrice, precum și cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează protecția datelor cu caracter personal.

(10) Operatorul sistemului de distribuție poate interzice autorităților administrației publice locale amenajarea rețelilor de iluminat public și amplasarea echipamentelor electronice de supraveghere video, prevăzute la alin. (5)–(9), în cazul în care amenajarea/amplasarea acestora pe stâlpii rețelilor electrice de distribuție ar pune în pericol viața și sănătatea persoanelor, integritatea bunurilor sau ar împiedica desfășurarea anumitor activități.

Articolul 137. Servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană a terenului unui terț

(1) Servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană a terenului cuprinde dreptul la construcția rețelilor electrice, precum și dreptul de acces la rețelele electrice pentru revizii, reparații, intervenții sau pentru efectuarea altor lucrări de exploatare și de întreținere, pentru înlăturarea consecințelor avariilor, precum și pentru reabilitarea sau modernizarea rețelilor electrice.

(2) Dreptul de servitute se constituie în conformitate cu art. 135 alin. (4) și se extinde pe durata construcției și/sau exploatării rețelilor electrice.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 135 alin. (4), în cazul în care lucrările de construcție a rețelilor electrice implică obținerea unei autorizații de construire sau a unui act permisiv echivalent (în legătură cu construirea de noi rețele electrice sau porțiuni de rețele electrice, în legătură cu efectuarea lucrărilor de construcții capitale), dreptul de servitute asupra terenului sau bunului imobil pentru executarea lucrărilor de construcție se constituie cu acordul prealabil al proprietarului respectivului teren sau bun imobil.

Articolul 138. Exercițarea drepturilor de folosință și de servitute. Recuperarea prejudiciului cauzat

(1) În scopul acordării despăgubirii cuvenite pentru prejudiciile cauzate în contextul efectuării unor activități sau lucrări, aferente exercitării drepturilor de folosință și de servitute prevăzute la art. 136 și 137, operatorii de sistem sunt obligați să încheie contracte-cadru cu proprietarii terenurilor sau ai bunurilor imobile afectate de exercitarea drepturilor de folosință și de servitute.

(2) Contractul-cadru prevăzut la alin. (1) se elaborează cu respectarea clauzelor obligatorii aprobate de Guvern și stabilește drepturile și obligațiile operatorului de sistem și ale proprietarului terenului sau al bunului imobil afectat în legătură cu exercitarea drepturilor de folosință și de servitute prevăzute la art. 136 și 137, inclusiv modalitatea de determinare a despăgubirii pentru prejudiciul cauzat de operatorii de sistem în legătură cu exercitarea acestor drepturi.

(3) Contractul-cadru elaborat în conformitate cu alin. (2) se încheie la inițiativa operatorului de sistem sau la cererea proprietarilor terenurilor sau ai bunurilor imobile afectate. Operatorii de sistem informează proprietarii terenurilor și ai bunurilor imobile afectate de exercitarea drepturilor de folosință și de servitute cu privire la dreptul de a încheia un astfel de contract-cadru și cu privire la alte drepturi ce le revin în temeiul prezentului capitol, prin afișarea pe panoul informativ și prin publicarea pe site-urile lor web a modelului contractului-cadru și a altor informații relevante în acest sens.

(4) Despăgubirile pentru pagubele produse de către operatorii de sistem în exercitarea drepturilor de folosință și de servitute prevăzute la art. 136 și 137 se stabilesc cu

luarea în considerare a următoarelor:

a) suprafața de teren afectată în legătură cu efectuarea lucrărilor respective;

b) valorile pentru recoltele estimate ale culturilor și/sau ale plantațiilor afectate, precum și pentru amenajările afectate;

c) valoarea de piață a bunului imobil afectat.

(5) Cuantumul despăgubirii datorate se stabilește în fiecare caz în parte prin acordul părților sau, în cazul în care părțile nu ajung la un acord, în instanță de judecată.

Articolul 139. Restrângerea sau sistarea unor activități și accesul la terenul unde se află rețelele electrice

(1) Pentru a evita punerea în pericol a persoanelor, a bunurilor sau a altor activități desfășurate în zona de efectuare a lucrărilor de construcție, exploatare, întreținere, reabilitare sau de modernizare a rețelilor electrice, operatorii de sistem au dreptul să solicite restrângerea sau sistarea, pe durata lucrărilor, a activităților desfășurate în vecinătate. În acest caz, persoanele afectate sunt informate în scris cu privire la data începerii și, respectiv, a finalizării lucrărilor.

(2) Operatorii de sistem exercită cu bună-credință și în mod rezonabil dreptul de acces la terenul unde se află rețelele electrice.

Articolul 140. Exproprierea

(1) Terenurile necesare pentru construcția, exploatarea, întreținerea, reabilitarea sau modernizarea rețelilor electrice care aparțin cu titlu de proprietate unor terți pot fi expropriate de către autoritatea competentă pentru cauză de utilitate publică în conformitate cu procedura prevăzută de Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999 și cu condiția despăgubirii proprietarului terenului respectiv.

(2) Exproprierea terenurilor poate avea loc doar dacă operatorii de sistem nu au reușit să obțină dreptul de folosință sau de servitute asupra terenului și/sau demonstrează că lucrările specificate la art. 136 ar împiedica substanțial folosirea sau chiar ar face imposibilă folosirea de către proprietar a terenului său.

(3) După trecerea în proprietatea publică a statului sau a unității administrativ-teritoriale, terenul expropriat urmează a fi dat în folosință, cu titlu gratuit, operatorului de sistem pentru efectuarea lucrărilor necesare de construcție sau exploatare a rețelilor electrice. Principiile stabilite în prezentul alineat nu se aplică în raport cu bunurile imobile și construcțiile operatorilor de sistem care nu corespund celor prevăzute de noțiunea de rețea electrică de distribuție sau de rețea electrică de transport, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 121 și 122.

Articolul 141. Zonele de protecție ale rețelilor electrice și strămutarea rețelilor electrice

(1) Pentru a se asigura protecția și funcționarea normală a rețelilor electrice, precum și pentru a se evita punerea în pericol a persoanelor, a bunurilor și a mediului, în conformitate cu Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelilor electrice se stabilesc zone de protecție ale rețelilor electrice. Regulamentul privind zonele de protecție ale rețelilor electrice reglementează inclusiv zonele de protecție ale liniilor electrice care aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora.

(2) În zonele de protecție ale rețelilor electrice și/sau ale liniilor electrice ce aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora se interzice construcția clădirilor rezidențiale și nerezidențiale.

(3) În scopul protecției rețelilor electrice, persoanelor fizice și juridice li se interzice, fără acordul în scris al operatorului de sistem:

a) să amplaseze construcții provizorii sau să efectueze oricare alte activități în zona de protecție a rețelelor electrice;

b) să efectueze excavații de orice fel sau să înființeze plantații perene în zonele de protecție ale rețelelor electrice;

c) să depoziteze materiale pe căile de acces la rețelele electrice și în zonele de protecție ale rețelelor electrice;

d) să intervină în orice mod asupra rețelelor electrice;

e) să efectueze alte lucrări în zonele de protecție ale rețelei electrice.

(4) Persoanelor fizice și juridice li se interzice:

a) să arunce obiecte de orice fel pe rețelele electrice;

b) să deterioreze construcțiile, îngrădirile sau inscripțiile de identificare și de avertizare aferente rețelelor electrice;

c) să limiteze sau să îngreuească prin împrejurări, prin construcții ori în orice alt mod accesul la rețeaua electrică.

(5) Se interzice emiterea certificatelor de urbanism pentru proiectare și a autorizațiilor de construire care permit efectuarea lucrărilor de construcție a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale în zonele de protecție ale rețelelor electrice și/sau ale liniilor electrice ce aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora.

(6) În cazul constatării că în zona de protecție a rețelei electrice se efectuează lucrări cu încălcarea Regulamentului privind zonele de protecție ale rețelelor electrice, operatorii de sistem sunt obligați să sesizeze organul supravegherii energetice de stat și să solicite încetarea lucrărilor de către persoanele fizice și juridice care au admis încălcări, în conformitate cu regulamentul respectiv.

(7) În cazul în care, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, au fost emise autorizații de construire care au permis efectuarea lucrărilor de construcție în zonele de protecție ale rețelelor electrice și/sau ale liniilor electrice ce aparțin producătorilor sau consumatorilor noncasnici amplasate în afara proprietății acestora, beneficiarii sau proprietarii construcțiilor sunt obligați să acorde acces operatorului de sistem și/sau producătorilor sau consumatorilor noncasnici pentru executarea lucrărilor de exploatare, de întreținere sau de modernizare a rețelelor electrice și/sau ale liniilor electrice.

(8) În cazul în care, în mod excepțional, proprietarul bunului imobil sau deținătorul dreptului de folosință sau al altor drepturi reale asupra bunului imobil care se află în zona de protecție a rețelelor electrice solicită strămutarea rețelei electrice, aceasta se efectuează cu respectarea următoarelor cerințe și etape:

a) solicitantul obține acordul proprietarilor sau al deținătorilor legali ai terenului de pe traseul pe care urmează să fie amplasată porțiunea modificată a rețelei electrice;

b) solicitantul se adresează operatorului de sistem cu privire la strămutarea rețelei electrice și semnează un acord în acest sens;

c) operatorul de sistem întocmește un deviz de cheltuieli în legătură cu strămutarea rețelei electrice și îl prezintă solicitantului;

d) solicitantul și operatorul de sistem semnează, în condițiile legislației civile, un acord care va conține în mod obligatoriu condiția trecerii în proprietatea operatorului de sistem a rețelei electrice nou-construite, după finalizarea lucrărilor de construcție;

e) solicitantul achită operatorului de sistem costurile aferente strămutării rețelei electrice, determinate de operatorul de sistem în baza devizului de cheltuieli prevăzut la lit. c);

f) operatorul de sistem efectuează lucrările de strămutare a rețelei electrice în termenul stabilit de comun acord cu solicitantul.

(9) Solicitantul este în drept să solicite operatorului de sistem eliberarea avizului de racordare în scopul strămutării

rețelei electrice conform alin. (8) în cazul în care lucrările de strămutare a rețelei electrice pot fi executate cu costuri mai mici decât costurile determinate de operatorul de sistem și indicate în devizul de cheltuieli întocmit. În acest caz, materialele utilizate trebuie să corespundă cerințelor stabilite în avizul de racordare eliberat de operatorul de sistem și în proiectul coordonat cu acesta. Lucrările de strămutare a rețelei electrice se efectuează de persoane autorizate, sub supravegherea operatorului de sistem. Porțiunea de rețea electrică modificată și/sau elementele de rețea montate în contextul strămutării se consideră parte/părți a/ale rețelei electrice a operatorului de sistem respectiv.

Capitolul XII

SOLUȚIONAREA NEÎNȚELEGERILOR ȘI A LITIGIILOR. RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI ÎN SECTORUL ELECTROENERGETIC

Articolul 142. Examinarea neînțelegerilor de către Agenție

(1) Neînțelegerile apărute în legătură cu aplicarea prezentei legi între întreprinderile electroenergetice, între titularii de licențe, între titularii de autorizații, precum și între întreprinderile electroenergetice și titularii de licențe sau de autorizații se examinează de către Agenție în modul și termenele stabilite în Codul administrativ.

(2) Agenția examinează neînțelegerile, inclusiv cele transfrontaliere, privind refuzul operatorului sistemului de transport de a acorda acces la rețeaua electrică de transport.

(3) Agenția examinează, în modul și în termenele stabilite în Codul administrativ, neînțelegerile apărute în legătură cu aplicarea prezentei legi între utilizatorii de sistem, consumatorii finali, comunitățile de energie ale cetățenilor, comunitățile de energie din surse regenerabile și titularii de licențe, neînțelegerile apărute între utilizatorii și operatorii sistemelor de distribuție închise, între comunitățile de energie ale cetățenilor, comunitățile de energie din surse regenerabile și membrii acestora și emite decizii, după caz.

(4) Pe perioada examinării reclamațiilor privind facturarea și în cazul nerespectării de către titularii de licențe a procedurii de deconectare, Agenția emite decizii privind interzicerea deconectării de la rețeaua electrică a instalațiilor electrice ale consumatorilor finali sau privind reconectarea acestora.

(5) Agenția examinează și mediază neînțelegerile apărute în legătură cu aplicarea prevederilor art. 135 și 136 între operatorii de sistem și proprietarii terenurilor și ai altor bunuri, proprietate publică sau privată, în modul și în termenele stabilite în Codul administrativ.

Articolul 143. Examinarea neînțelegerilor de către titularii de licențe și de autorizații, de către comunitățile de energie ale cetățenilor

(1) Titularii de licențe și de autorizații, comunitățile de energie ale cetățenilor examinează reclamațiile consumatorilor finali și ale utilizatorilor de sistem în cel mult 30 de zile lucrătoare de la înregistrarea acestor reclamații. Termenul de examinare a reclamației poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile lucrătoare, fapt despre care este informat consumatorul final, utilizatorul de sistem, utilizatorul sistemului de distribuție închis, membrul comunității de energie a cetățenilor. Pe durata examinării reclamațiilor consumatorilor finali privind facturarea se interzice deconectarea instalațiilor electrice ale acestora de la rețeaua electrică.

(2) Reclamațiile consumatorilor finali în legătură cu contractarea, deconectarea, reconectarea și facturarea se examinează și se soluționează de către furnizor. Operatorul de sistem este obligat să coopereze cu furnizorul prin prezentarea informațiilor solicitate de furnizor și necesare soluționării problemelor abordate în reclamațiile consumatorilor finali. Dacă furnizorul serviciului universal sau

furnizorul de ultimă opțiune încalcă obligațiile prevăzute în prezenta lege și în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, acesta este obligat să plătească consumatorilor finali compensații în cuantumul și în termenele prevăzute în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

(3) Reclamația consumatorului final cu privire la deconectare se examinează și se soluționează de către furnizor, indiferent dacă deconectarea instalațiilor electrice ale consumatorului final a fost efectuată la cererea furnizorului sau la inițiativa operatorului de sistem.

(4) În cazul în care, la examinarea reclamațiilor consumatorilor finali, furnizorul constată că operatorul de sistem a încălcat termenul de reconectare stabilit, furnizorul plătește consumatorului final prejudiciat compensația calculată în conformitate cu Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice. Operatorul de sistem este obligat să restituie furnizorului cheltuielile suportate în legătură cu achitarea compensației pentru prejudicierea consumatorului final din vina operatorului de sistem. Dacă operatorul de sistem refuză să restituie furnizorului contravaloarea compensației, furnizorul este în drept să reducă plata pentru serviciul de transport al energiei electrice sau pentru serviciul de distribuție a energiei electrice cu contravaloarea compensației sau să recupereze cheltuielile respective prin intentarea acțiunii în regres în instanța de judecată.

(5) Operatorul de sistem este obligat să examineze reclamațiile și să soluționeze problemele utilizatorilor de sistem survenite în legătură cu racordarea, delimitarea, întreruperea și limitarea livrării de energie electrică, în legătură cu calitatea serviciului prestat, precum și să plătească utilizatorilor de sistem compensații calculate în conformitate cu Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice.

(6) Consumatorii finali și utilizatorii de sistem sunt în drept să solicite recuperarea prejudiciilor materiale și morale cauzate de furnizor și/sau de operatorul de sistem în conformitate cu prevederile Codului civil și ale Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor.

(7) În cazul în care un consumator final sau un utilizator de sistem a adresat furnizorului sau operatorului de sistem o reclamație care urmează a fi examinată și soluționată de un alt titular de licență, furnizorul sau operatorul de sistem, după caz, este obligat să transmită reclamația celui alt titular de licență (operator de sistem sau furnizor) în cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării reclamației și să informeze despre acest fapt consumatorul final sau utilizatorul de sistem.

(8) Titularii de licențe și de autorizații sunt obligați să depună toată diligența pentru a asigura soluționarea pe cale extrajudiciară a eventualelor neînțelegeri care pot apărea în raport cu consumatorii finali și utilizatorii de sistem, precum și să pună în aplicare un mecanism eficient și nediscriminatoriu de rambursare a cheltuielilor sau de achitare a compensațiilor consumatorilor finali și utilizatorilor de sistem în cazul nerespectării de către titularii de licențe sau de autorizații a obligațiilor ce le revin. Principiul stabilit în prezentul alineat se aplică și în raport cu neînțelegerile survenite între comunitățile de energie ale cetățenilor și membrii acestora.

(9) Operatorii de sistem și furnizorii sunt obligați să dispună de centre de deservire a consumatorilor finali și a utilizatorilor de sistem care să funcționeze conform programului de lucru de cel puțin 5 zile pe săptămână a câte 8 ore pe zi. Personalul responsabil cu examinarea reclamațiilor consumatorilor finali sau ale utilizatorilor de sistem trebuie să aibă dreptul real de a lua decizii, în numele operatorului de sistem sau în numele furnizorului, pentru a soluționa problemele abordate, iar întâlnirile cu

reprezentanții operatorului de sistem sau ai furnizorului pot fi stabilite inclusiv prin telefon sau e-mail. Operatorii de sistem și furnizorii sunt obligați să țină evidența reclamațiilor recepționate și, la solicitare, să prezinte Agenției informații cu privire la data depunerii reclamației, numele persoanei care a depus reclamația, esența problemei abordate în reclamație, acțiunile întreprinse pentru soluționarea problemelor abordate în reclamație, decizia operatorului de sistem sau a furnizorului.

(10) Titularii de licențe și de autorizații sunt obligați să utilizeze, fără a se limita la acestea, mijloace electronice de comunicare în procesul de comunicare, de negociere, încheiere, executare, modificare și rezoluțiune a contractelor, precum și în procesul de examinare a reclamațiilor consumatorilor finali și utilizatorilor de sistem, în măsura în care aceste mijloace de comunicare sunt disponibile, funcționale și adecvate circumstanțelor. Titularii de licențe și de autorizații nu pot refuza sau ignora examinarea reclamațiilor pe motiv că au fost depuse în formă electronică dacă acestea îndeplinesc cerințele stabilite de legislația care reglementează documentele electronice.

Articolul 144. Soluționarea litigiilor

(1) Litigiile dintre participanții la piață se soluționează în condițiile prezentei legi și ale Codului civil.

(2) În cazul dezacordului cu răspunsul unui titular de licență, al unui titular de autorizație, al unei comunități de energie a cetățenilor sau al unei comunități de energie din surse regenerabile ori în cazul în care nu a primit răspuns în conformitate cu art. 143 la reclamația depusă, consumatorul final, utilizatorul de sistem, utilizatorul unui sistem de distribuție închis, membrul comunității de energie a cetățenilor sau membrul comunității de energie din surse regenerabile este în drept să conteste acțiunile persoanelor juridice respective în instanța de drept comun, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

(3) În cazul în care una dintre persoanele indicate la art. 142 alin. (1) și (3) nu este de acord cu răspunsul Agenției la reclamația depusă sau în cazul în care nu a primit răspuns în termenul stabilit de Codul administrativ la reclamația depusă, aceasta este în drept să conteste răspunsul în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Articolul 145. Răspunderea pentru încălcarea legislației în sectorul electroenergetic

(1) Întreprinderile electroenergetice, precum și alți titulari de licențe și de autorizații poartă răspundere pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, ale Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și ale actelor normative de reglementare aprobate de Agenție.

(2) Agenția suspendă sau retrage licențele de desfășurare a activităților în sectorul electroenergetic în cazurile și în modul stabilite la art. 22 și 23, precum și în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(3) În cazul în care Agenția constată încălcarea de către întreprinderile electroenergetice, de către alți titulari de licențe sau autorizații a prevederilor prezentei legi, ale Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică, precum și ale actelor normative de reglementare aprobate de Agenție, aceasta inițiază o procedură contravențională în condițiile și termenele stabilite în Codul contravențional.

(4) În cazurile prevăzute expres la art. 146 și 148, Agenția aplică sancțiuni financiare titularilor de licențe, titularilor de autorizații și altor persoane juridice, cu respectarea procedurii stabilite în Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. Mijloacele financiare obținute din aplicarea sancțiunilor financiare prevăzute la art. 146 și 148 se virează integral la bugetul de stat.

(5) Alte persoane fizice și juridice decât cele prevăzute la alin. (4) răspund pentru încălcarea legislației în sectorul

electroenergetic în conformitate cu Codul contravențional.

(6) Persoana fizică sau juridică care a racordat în mod neautorizat instalațiile sale electrice la rețelele electrice sau la instalația electrică a unui alt consumator final plătește operatorului de sistem la ale cărui rețele electrice s-a racordat sau consumatorului final respectiv echivalentul energiei electrice consumate, care se determină prin aplicarea sistemului pausal.

Articolul 146. Sancțiuni financiare pentru încălcarea legislației în sectorul electroenergetic

(1) Agenția aplică, prin hotărâre, sancțiuni în mărime de la 0,5% până la 5% din cifra de afaceri anuală a titularilor de licențe, a titularilor de autorizații sau a altor persoane pentru încălcarea obligațiilor ce le revin, manifestată prin:

a) refuzul repetat al titularului de licență sau al titularului de autorizație de a transmite informațiile și documentele solicitate de Agenție, prezentarea cu întârziere a informațiilor și a documentelor solicitate sau prezentarea informațiilor ori a datelor incomplete sau eronate;

b) refuzul repetat al titularului de licență sau al titularului de autorizație de a permite efectuarea controalelor și inspecțiilor inițiate de Agenție sau obstrucționarea în mod repetat a Agenției în efectuarea controalelor și inspecțiilor;

c) refuzul repetat al titularului de licență de a executa deciziile și hotărârile Agenției;

d) efectuarea tranzacției/tranzacțiilor pe piețele angro de energie electrică fără înregistrarea în Registrul participanților la piețele angro de energie sau nerespectarea obligației de notificare a Agenției în legătură cu orice modificare a informațiilor prezentate anterior în cererea de înregistrare în registrul menționat.

(2) Încălcărilor prevăzute la alin. (1) care sunt săvârșite în mod repetat se sancționează cu amendă în mărime de 5% din cifra de afaceri anuală a titularului de licență/titularului de autorizație.

(3) Agenția aplică, prin hotărâre, sancțiuni financiare în mărime de la 5% până la 10% din cifra de afaceri anuală a titularilor de licențe pentru refuzul de a executa obligațiile de serviciu public impuse în conformitate cu prevederile art. 17, 114 și 115.

(4) Agenția aplică, prin hotărâre, sancțiuni financiare în mărime de la 5% până la 10% din cifra de afaceri anuală a titularilor de licențe, a titularilor de autorizații sau a altor persoane juridice pentru încălcarea obligațiilor ce le revin, manifestată prin:

a) neexecutarea obligațiilor stabilite de Agenție, care a condus la consecințele prevăzute la art. 22 alin. (3) lit. c);

b) neexecutarea, în termenele stabilite, a hotărârii adoptate de Agenție în conformitate cu art. 19 alin. (6) și (7);

c) neexecutarea de către operatorul sistemului de distribuție închis a hotărârii adoptate de Agenție în conformitate cu art. 70 alin. (3);

d) nerespectarea obligațiilor de asigurare a separării conturilor de către întreprinderile electroenergetice;

e) nerespectarea de către operatorul sistemului de transport a cerințelor legate de separare și/sau independență a operatorului sistemului de transport și/sau a hotărârilor adoptate de Agenție pentru înlăturarea încălcărilor constatate în acest sens, inclusiv a hotărârilor adoptate în conformitate cu art. 32 alin. (5);

f) nerespectarea de către operatorul sistemului de distribuție a obligațiilor legate de cerințele privind separarea și/sau independența operatorului sistemului de distribuție și/sau nerespectarea hotărârilor adoptate de Agenție în conformitate cu art. 62 alin. (5).

(5) Încălcărilor prevăzute la alin. (4) care sunt săvârșite în mod repetat se sancționează cu amendă în mărime de 10% din cifra de afaceri anuală a titularilor de licență, a titularilor de autorizații sau a altor persoane juridice.

(6) Agenția aplică, prin hotărâre, sancțiuni în mărime de 10% din cifra de afaceri anuală a titularilor de licențe sau a altor persoane juridice pentru nerespectarea dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale sau, după caz, a deciziilor ori hotărârilor Agenției cu privire la chestiuni legate de crizele de energie electrică, astfel cum sunt prevăzute la art. 14 și 15.

Articolul 147. Sancțiuni pentru nerespectarea sau încălcarea prevederilor privind integritatea și transparența piețelor angro de energie electrică

(1) Pentru nerespectarea sau încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 97–104, Agenția aplică, cumulativ sau separat, următoarele sancțiuni:

a) declarația de nerespectare;

b) avertismentul sau avertismentul public;

c) sancțiunea financiară prevăzută la art. 148;

d) anunțarea publică a declarației de nerespectare și a sancțiunii aplicate, cu excepția cazului în care acestea nu pot fi făcute publice pe motivul existenței unui interes public conflictual prevalent sau a unui alt motiv cu caracter sensibil. Pentru a atenua posibilele efecte ale publicării declarației de nerespectare sau a sancțiunii aplicate asupra potențialului interes public, Agenția publică părți anonimizate ale hotărârii prin care s-a dispus sancțiunea în cauză.

(2) Sancțiunile aplicate de Agenție trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare și să reflecte natura, durata și gravitatea încălcărilor, prejudiciile cauzate consumatorilor și eventualele beneficii obținute de pe urma tranzacțiilor bazate pe informații privilegiate și a manipulării pieței. La determinarea tipurilor de sancțiuni, a mărimii sancțiunilor financiare pentru nerespectarea sau încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 97–104, precum și a efectelor cumulate ale acestora, Agenția ține cont de următoarele circumstanțe:

a) gravitatea încălcării, inclusiv durata și frecvența;

b) profiturile acumulate și/sau pierderile cauzate ori alte efecte adverse ce au avut loc, inclusiv impactul asupra stabilității și încrederii pe piețele angro de energie electrică;

c) consolidarea poziției dominante sau a puterii semnificative pe piața energiei electrice a întreprinderii electroenergetice respective în urma nerespectării sau încălcării obligațiilor stabilite la art. 97–104;

d) existența încălcărilor anterioare;

e) atitudinea de cooperare a participanților la piață pe parcursul investigațiilor, inclusiv încetarea încălcării din propria voință, precum și alte circumstanțe care demonstrează voința lor de a facilita examinarea încălcărilor.

(3) Părțile terțe sunt în drept să solicite despăgubiri, în conformitate cu prevederile Codului civil, pentru prejudiciile cauzate de către participanții la piață care au încălcat cerințele prevăzute la art. 97–104.

Articolul 148. Sancțiuni financiare pentru nerespectarea sau încălcarea prevederilor privind integritatea și transparența piețelor angro de energie electrică

(1) Agenția aplică sancțiuni în mărime de la 1% până la 3% din cifra de afaceri anuală a întreprinderilor electroenergetice pentru nerespectarea sau încălcarea de către acestea, în calitate de participanți la piață, a obligațiilor stabilite la art. 97–104, manifestată prin:

a) refuzul de a publica informații privilegiate în termenele și în modul stabilite de Agenție;

b) refuzul participantului la piață de a permite efectuarea controalelor și investigațiilor dispuse de către Agenție în contextul exercitării atribuțiilor ce țin de monitorizarea piețelor de energie electrică sau obstrucționarea Agenției în exercitarea atribuțiilor respective.

(2) Agenția aplică sancțiuni în mărime de la 3% până la 5% din cifra de afaceri anuală a întreprinderilor electroenergetice pentru nerespectarea sau încălcarea de către acestea, în calitate de participanți la piață, a obligațiilor stabilite la art. 97–104, manifestată prin:

a) nepublicarea informațiilor privilegiate în termenele și în modul stabilite la art. 98 alin. (1);

b) divulgarea de informații privilegiate către o altă persoană, cu excepția cazului în care divulgarea are loc în cadrul exercitării muncii, profesiei sau a funcțiilor persoanei respective;

c) nerespectarea obligațiilor de prezentare a informațiilor solicitate de Agenție în legătură cu exercitarea atribuțiilor ce țin de monitorizarea piețelor de energie electrică și a participanților la piață, inclusiv în legătură cu efectuarea investigațiilor și efectuarea controalelor.

(3) Agenția aplică sancțiuni în mărime de la 5% până la 10% din cifra de afaceri anuală a întreprinderilor electroenergetice pentru nerespectarea sau încălcarea de către acestea, în calitate de participanți la piață, a obligațiilor stabilite la art. 97–104, manifestată prin:

a) utilizarea informațiilor privilegiate pentru a dobândi sau înstrăina, pentru sine sau pentru o terță persoană, direct sau indirect, produse energetice angro la care se referă informațiile în cauză;

b) refuzul repetat de a publica informațiile privilegiate în termenele și în modul stabilite de Agenție;

c) refuzul repetat al participantului la piață de a prezenta informațiile solicitate de Agenție în legătură cu exercitarea atribuțiilor ce țin de monitorizarea piețelor de energie electrică, inclusiv în legătură cu efectuarea controalelor și a investigațiilor;

d) refuzul repetat al participantului la piață de a permite efectuarea controalelor și a investigațiilor dispuse de Agenție în contextul exercitării atribuțiilor ce țin de monitorizarea piețelor de energie electrică sau obstrucționarea repetată a Agenției în efectuarea controalelor și a investigațiilor;

e) tentativa de manipulare a pieței;

f) manipularea pieței.

(4) În cazul nerespectării sau al încălcării obligațiilor stabilite la art. 97–104 care a condus sau a contribuit la consolidarea poziției dominante sau a puterii semnificative pe piață a unei întreprinderi electroenergetice existente pe piața energiei electrice, sancțiunile care se aplică conform prezentului articol se majorează după cum urmează:

a) cu până la 3% din cifra de afaceri anuală a întreprinderii – în cazul sancțiunilor financiare aplicate conform alin. (1);

b) cu până la 5% din cifra de afaceri anuală a întreprinderii – în cazul sancțiunilor financiare aplicate conform alin. (2);

c) cu până la 10% din cifra de afaceri anuală a întreprinderii – în cazul sancțiunilor financiare aplicate conform alin. (3).

Capitolul XIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 149. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 107/2016 cu privire la energia electrică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 193–203, art. 413), cu modificările ulterioare.

(3) Guvernul, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind modificarea legislației în conformitate cu prezenta lege;

b) va modifica actele sale normative în conformitate cu prezenta lege;

c) va asigura elaborarea actelor normative necesare pentru implementarea prezentei legi.

(4) Agenția:

a) va modifica, în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Regulamentul privind racordarea pentru a asigura corespunderea acestuia cu prevederile prezentei legi, inclusiv cu cele ale art. 71–73;

b) va revizui și va ajusta, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, metodologia tarifară pentru serviciul de transport al energiei electrice, ținând cont inclusiv de funcțiile și obligațiile noi stabilite prin prezenta lege pentru operatorul sistemului de transport;

c) va implementa, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, instrumentul de comparare prevăzut la art. 113;

d) va revizui și va ajusta, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Regulile pieței energiei electrice;

e) va elabora și va adopta, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, hotărârea prevăzută la art. 77 alin. (3);

f) sub rezerva prevederilor lit. a)–e), în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va modifica actele sale normative de reglementare în conformitate cu prezenta lege, va elabora, va publica și va pune în aplicare noile acte normative de reglementare prevăzute de prezenta lege, precum și va adopta alte hotărâri prevăzute de prezenta lege.

(5) În termen de cel mult 6 luni de la adoptarea de către Agenție a hotărârii prevăzute la art. 77 alin. (3), operatorii de sistem vor efectua și vor prezenta Agenției prima evaluare cost-beneficiu a implementării sistemelor de măsurare inteligente în conformitate cu cerințele stabilite la art. 77.

Articolul 150. Dispoziții tranzitorii

(1) În termen de 6 luni de la primul raport al ENTSO-E privind congestiile și care acoperă părțile contractante ale Comunității Energetice, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2025, se va realiza revizuirea zonei de ofertare în conformitate cu art. 42, care va acoperi cel puțin zona de ofertare a Republicii Moldova și zonele de ofertare din aceeași regiune de calcul al capacităților. În procesul de revizuire a zonei de ofertare se vor identifica toate congestiile structurale și se va efectua o analiză a diferitelor configurații ale zonelor de ofertare examinate într-un mod coordonat, cu implicarea părților interesate afectate din toate părțile contractante relevante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu liniile directoare privind alocarea capacității și gestionarea congestiilor, luându-se în considerare metodologia și ipotezele dezvoltate în cadrul Comunității Energetice. Zonele actuale de ofertare vor fi evaluate pe baza capacității lor de a crea un mediu de piață fiabil, inclusiv pentru producerea flexibilă și capacitatea de încărcare, care este esențială pentru evitarea blocajelor în rețea, pentru echilibrarea cererii și a ofertei de energie electrică, pentru asigurarea securității pe termen lung a investițiilor în infrastructura rețelei.

(2) Pentru centralele electrice puse în funcțiune după 1 ianuarie 2026, prevederile art. 74 alin. (2) lit. a) se aplică numai centralelor electrice care utilizează surse regenerabile de energie și au o putere instalată mai mică de 200 kW.

(3) Prevederile art. 9 alin. (1) lit. l) referitoare la aprobarea de către Agenție a prețurilor reglementate pentru furnizarea energiei electrice de către furnizorul central de energie electrică, precum și obligația furnizorului central de energie electrică de a cumpăra și revinde energia electrică produsă de centralele electrice eligibile care utilizează surse regenerabile de energie și obligația corelată a furnizorilor de a cumpăra energia electrică respectivă, în conformitate cu art. 87 alin. (2), nu se mai aplică după trecerea centra-

lelor electrice eligibile care utilizează surse regenerabile de energie la contracte pentru diferențe în condițiile Legii nr. 10/2016 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.

(4) În termen de până la 1 ianuarie 2026, Agenția stabilește, prin hotărâre, un calendar privind excluderea centralelor electrice de termoficare urbane de la mecanismul de sprijin prevăzut la art. 9 alin. (1) lit. I), art. 87 alin. (2) și la art. 129 alin. (2) lit. a) și g), inclusiv a obligației furnizorului central de energie electrică de a cumpăra și revinde energia electrică produsă la centralele electrice de termoficare urbane și a obligației corelate a furnizorilor de a cumpăra energia electrică respectivă.

(5) Prevederile art. 18 alin. (5) referitoare la obligativitatea de eliberare a unei singure licențe pentru operarea pieței energiei electrice se aplică până la adoptarea de către Agenție a hotărârii prevăzute la art. 95 alin. (2).

(6) Prevederile art. 95 alin. (6)–(12) se pun în aplicare după adoptarea de către Guvern a unei hotărâri privind implementarea principiilor aferente recunoașterii OPEED-urilor desemnate în alte părți contractante ale Comunității Energetice sau în statele membre ale Uniunii Europene, elaborată în baza propunerii organului central de specialitate în domeniul energiei coordonate în prealabil cu organul central de specialitate al administrației publice în domeniul finanțelor. Prevederile art. 4 alin. (2) se aplică până la adoptarea de către Guvern a hotărârii prevăzute în prezentul alineat.

(7) Prevederile art. 44 alin. (10) se aplică ținându-se cont de limitările stabilite în cadrul ENTSO-E.

(8) Avizele deracordare emise în baza art. 47 alin. (8) din Legea nr. 107/2016 cu privire la energia electrică, precum și acordurile tripartite încheiate în acest sens rămân valabile până la expirarea acestora. Principiul stabilit în prezentul alineat nu împiedică consumatorul final/producătorul a cărui instalație electrică/centrală electrică este conectată la instalațiile electrice ale altui consumator final/producător, parte a unui acord tripartit, să solicite racordarea instalației de utilizare/centralei electrice direct la rețelele electrice de distribuție.

(9) De la 1 ianuarie 2026, durata contractelor pentru capacitate de echilibrare prevăzută la art. 92 alin. (4) nu poate fi mai mare de 6 luni.

(10) Consumatorii finali care au decis să își schimbe furnizorul și să cumpere energie electrică la prețuri de piață în baza contractelor negociate și semnate cu furnizorul ales și au rezolvit, în acest context, contractul de furnizare a energiei electrice cu furnizorul serviciului universal, iar ulterior și-au pierdut furnizorul în anumite circumstanțe, inclusiv în cazurile specificate la art. 115 alin. (1), și nu pot alege un alt furnizor cu care să încheie contracte de furnizare a energiei electrice la prețuri de piață au dreptul să solicite încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice cu furnizorul de ultimă opțiune în conformitate cu art. 115, în condițiile stabilite în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, inclusiv conform art. 114 alin. (7).

(11) Primul raport prevăzut la art. 109 alin. (10) se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei și se prezintă Secretariatului Comunității Energetice în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, iar următorul raport se prezintă până la 1 ianuarie 2028.

(12) Prin derogare de la prevederile art. 9 alin. (1) lit. I) și ale art. 131, precum și de la prevederile metodologiei relevante de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor reglementate, în cazul implementării de proiecte-pilot, finanțate din granturi și/sau din alte surse nerambursabile, pentru instalarea sistemelor de măsurare inteligente la consumatorii finali, în vederea stabilirii efectelor aplicării

prețurilor diferențiate în funcție de orele de consum, Agenția, la solicitarea furnizorului serviciului universal și a organului central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, va aproba prețuri diferențiate în funcție de orele de consum pentru furnizarea energiei electrice numai pentru consumatorii finali care sunt implicați în proiectele-pilot respective. Pentru determinarea și calcularea acestor prețuri reglementate, Agenția elaborează și aprobă coeficienți tarifari care iau în considerare cheltuielile și costurile justificate suportate de furnizorul serviciului universal, care urmează să fie recuperate de la consumatorii finali respectivi prin aplicarea prețurilor diferențiate în funcție de orele de consum în perioada de implementare a proiectelor-pilot.

(13) Obligațiile stabilite la art. 40 alin. (6) și la art. 64 alin. (3) se realizează de operatorii de sistem în conformitate cu termenele și cerințele, inclusiv în materie de granularitate a informațiilor publicate, stabilite de Agenție printr-o hotărâre adoptată în termenul stabilit la art. 149 alin. (4) lit. f).

(14) Operatorii sistemelor de distribuție elaborează regulile prevăzute la art. 64 alin. (5) după aprobarea de către Agenție a TCM-urilor corespunzătoare introduse în cadrul normativ al Comunității Energetice.

(15) Prin derogare de la art. 114 și 115, furnizorii care la intrarea în vigoare a prezentei legi aveau impusă obligația de serviciu public privind prestarea serviciului universal și privind furnizarea de ultimă opțiune vor îndeplini obligația respectivă până la data expirării termenului legal pentru care aceasta a fost instituită, în limitele teritoriului stabilit de Agenție, dar nu mai târziu de 8 iulie 2026.

(16) Consumatorii finali, alții decât cei prevăzuți la art. 114 alin. (1), beneficiază, cu titlu de excepție, de serviciul universal în conformitate cu calendarul stabilit prin hotărârea Agenției. Această hotărâre se adoptă până la 1 ianuarie 2026, urmare a analizei piețelor de energie electrică și după organizarea consultărilor publice cu participanții la piață. Agenția consultă în prealabil și Secretariatul Comunității Energetice cu privire la hotărârea respectivă. Principiul stabilit în prezentul alineat nu poate fi interpretat în sensul descurajării consumatorilor finali de a încheia contracte de furnizare a energiei electrice în condiții negociate.

(17) Urmare a analizei piețelor de energie electrică și după organizarea consultărilor publice cu participanții la piață, Agenția aprobă, în termen de până la 1 ianuarie 2026, un calendar privind restricționarea accesului la prețuri reglementate pentru alte categorii de consumatori finali decât cele prevăzute la art. 109 alin. (7). Agenția consultă în prealabil și Secretariatul Comunității Energetice cu privire la hotărârea respectivă.

(18) Operatorii de sistem, furnizorii și agregatorii au obligația de a întreprinde măsurile necesare pentru ca, cel târziu până la 31 decembrie 2026, durata procesului tehnic de schimbare a furnizorului sau a agregatorului, prevăzută la art. 121 alin. (2), să fie redusă la cel mult 24 de ore, iar schimbarea furnizorului sau a agregatorului să fie posibilă în orice zi lucrătoare.

(19) Titularii avizelor de racordare la rețelele electrice a centralelor electrice cu puterea instalată mai mare de 200 kW valabile la data de 27 martie 2025 vor depune garanția financiară de bună execuție a avizului de racordare, prevăzută la art. 72 alin. (4), doar în cazul solicitării prelungirii termenului de valabilitate a avizului de racordare respectiv. În acest caz, termenul de depunere a garanției financiare de bună execuție a avizului de racordare se calculează de la data aprobării prelungirii termenului de valabilitate a avizului de racordare.

(20) Titularii avizelor de racordare la rețelele electrice a centralelor electrice cu puterea instalată mai mare de 200 kW eliberate până la data de 27 martie 2025, precum și titularii

avizelor de racordare la rețelele electrice a centralelor electrice cu puterea instalată mai mare de 200 kW al căror termen de valabilitate a fost prelungit până la data de 27 martie 2025, care nu au renunțat benevol la avizul de racordare în termen de până la 30 iunie 2025 vor achita, la expirarea termenului de valabilitate a avizului de racordare respectiv, o taxă de nevalorificare în mărime de 50–70% din echivalentul garanției financiare de bună execuție a avizului de racordare stabilite în hotărârea privind garanțiile financiare de bună execuție a avizelor de racordare, prevăzută la art. 72 alin. (4).

(21) Taxa de nevalorificare prevăzută la alin. (20) se aplică de către Agenție în modul stabilit prin hotărârea privind garanțiile financiare de bună execuție a avizelor de racordare, prevăzută la art. 72 alin. (4). Mijloacele bănești obținute din aplicarea taxei de nevalorificare se varsă în bugetul de stat. După adoptarea hotărârii respective de către Agenție, aceasta se transmite Serviciului Fiscal de Stat

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Nr. 164. Chișinău, 26 iunie 2025.

Principiile revizuirii configurației existente a zonelor de ofertare

1. Revizuirea configurației existente a unei zone de ofertare poate fi lansată de către:

1.1. Comitetul de reglementare al Comunității Energetice și, în măsura în care statele membre ale Uniunii Europene sunt afectate, ACER, dacă raportul tehnic privind zonele de ofertare actuale elaborat de ENTSO-E sau raportul de piață elaborat de ACER relevă ineficiențe în configurația actuală a zonei de ofertare;

1.2. mai multe autorități de reglementare, în urma unei recomandări din partea Comitetului de reglementare al Comunității Energetice sau a ACER;

1.3. operatorii sistemelor de transport ai unei regiuni de calcul al capacităților, împreună cu toți operatorii sistemelor de transport interesați ale căror zone de control, inclusiv interconexiunile, se află în aria geografică în care se evaluează configurația zonei de ofertare în conformitate cu pct. 2 lit. a);

1.4. o singură autoritate de reglementare sau un singur operator al sistemului de transport, cu aprobarea autorității sale de reglementare competente, pentru zonele de ofertare din interiorul zonei de control a operatorului sistemului de transport, dacă configurația zonei de ofertare are un impact neglijabil asupra zonelor de control ale operatorilor sistemelor de transport învecinate, inclusiv interconexiunile, iar revizuirea configurației zonei de ofertare este necesară pentru a îmbunătăți eficiența sau pentru a menține securitatea în funcționare;

1.5. altă parte contractantă a Comunității Energetice sau un stat membru al Uniunii Europene din regiunea de calcul al capacităților.

2. Dacă revizuirea este lansată în conformitate cu pct. 1.1–1.3 sau 1.5, entitatea care lansează revizuirea precizează:

2.1. aria geografică în care se va evalua configurația zonei de ofertare și ariile geografice învecinate pentru care se iau în considerare impacturile;

2.2. operatorii sistemelor de transport participanți;

2.3. autoritățile de reglementare participante.

3. Dacă revizuirea este lansată în conformitate cu pct. 1.4, se aplică următoarele condiții:

3.1. aria geografică în care este evaluată configurația zonei de ofertare se limitează la zona de control a operatorului sistemului de transport relevant, inclusiv interconexiunile;

3.2. operatorul sistemului de transport din zona de control relevantă este singurul operator al sistemului de

în vederea monitorizării achitării taxelor de nevalorificare și, după caz, a aplicării măsurilor de executare silită.

(22) Actele normative de reglementare aprobate de Agenție, precum și actele normative în domeniu aprobate de Guvern până la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân valabile și se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

Articolul 151. Aplicarea legislației în sectorul electroenergetic la spațiile de testare inovativă

În scopul implementării spațiilor de testare inovativă în materie de reglementare în domeniul energiei, titularul unei hotărâri de aprobare beneficiază de derogări de la aplicarea prevederilor prezentei legi, cu respectarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 225/2024 cu privire la spațiile de testare inovativă în materie de reglementare în domeniul energiei, precum și cu asigurarea protecției și a siguranței populației.

Igor GROSU

Anexă

transport care participă la revizuire;

3.3. autoritatea de reglementare competentă este singura autoritate de reglementare care participă la revizuire;

3.4. operatorul sistemului de transport relevant și, respectiv, autoritatea de reglementare relevantă comunică operatorilor sistemelor de transport și autorităților de reglementare învecinate o notificare prealabilă convenită de comun acord cu privire la lansarea revizuirii, cu prezentarea motivelor; și

3.5. se specifică condițiile pentru revizuire și se publică rezultatele revizuirii și propunerea pentru autoritățile de reglementare relevante.

4. Procesul de revizuire constă din două etape:

4.1. în prima etapă, operatorii sistemelor de transport care participă la o revizuire a configurației zonei de ofertare dezvoltă metodologia și ipotezele care vor fi utilizate în procesul de revizuire și propun configurații alternative ale zonei de ofertare pentru evaluare. Propunerile privind metodologia și ipotezele, precum și cele privind configurația alternativă a zonei de ofertare se transmit autorităților de reglementare participante, care pot solicita modificări coordonate în termen de 3 luni;

4.2. în a doua etapă, operatorii sistemelor de transport care participă la o revizuire a configurației zonei de ofertare:

4.2.1. evaluează și compară configurația actuală a zonei de ofertare și fiecare configurație alternativă a zonei de ofertare, utilizând criteriile specificate la pct. 7;

4.2.2. organizează o consultare și un atelier privind propunerile de configurații alternative ale zonei de ofertare față de configurația existentă a zonei de ofertare, inclusiv termenele de punere în aplicare, cu excepția cazului în care configurația zonei de ofertare are un impact neglijabil asupra zonelor de control ale operatorilor sistemelor de transport învecinate;

4.2.3. prezintă o propunere comună de menținere sau de modificare a configurației zonei de ofertare către părțile contractante ale Comunității Energetice și statele membre ale Uniunii Europene participante, precum și către autoritățile de reglementare participante în termen de 15 luni de la decizia de lansare a revizuirii.

4.3. La primirea propunerii comune de menținere sau modificare a configurației zonei de ofertare conform pct. 4.2.3, părțile contractante ale Comunității Energetice și statele membre ale Uniunii Europene sau, după caz,

autoritățile de reglementare din părțile contractante ale Comunității Energetice și din statele membre ale Uniunii Europene ajung la un acord, în termen de 6 luni, cu privire la propunerea de menținere sau de modificare a configurației zonei de ofertare.

5. OPEED-urile sau participanții la piață furnizează, la cererea operatorilor sistemelor de transport care participă la revizuirea configurației unei zone de ofertare, informații care să permită evaluarea configurației zonei de ofertare. Aceste informații sunt comunicate numai între operatorii sistemelor de transport participanți în scopul unic de a evalua configurațiile zonelor de ofertare.

6. Inițiativa de revizuire a configurației zonei de ofertare și rezultatele acesteia se publică de către ENTSO-E sau, în cazul în care revizuirea a fost lansată în conformitate cu pct. 1.4, de către operatorul sistemului de transport participant.

7. La revizuirea configurației zonei de ofertare în conformitate cu prezenta anexă se iau în considerare cel puțin următoarele criterii:

7.1. în ceea ce privește securitatea rețelelor electrice:

7.1.1. capacitatea configurațiilor zonelor de ofertare de a asigura siguranța în funcționare și securitatea aprovizionării cu energie electrică;

7.1.2. gradul de incertitudine în calculul capacității interzonale;

7.2. în ceea ce privește eficiența generală a pieței:

7.2.1. orice creștere sau scădere a eficienței economice care decurge din modificare;

7.2.2. eficiența pieței, incluzând cel puțin costurile de garantare a fermității capacităților, a lichidității pieței, a concentrării pieței și a puterii de piață, facilitarea unei concurențe efective, semnalele referitoare la preț pentru construirea infrastructurii, acuratețea și soliditatea semna-

lelor referitoare la preț;

7.2.3. costurile de tranzacție și de tranziție, inclusiv costurile de modificare a obligațiilor contractuale existente suportate de participanții la piață, de OPEED-uri și de operatorii sistemelor de transport;

7.2.4. costurile de construire a unor noi infrastructuri care pot reduce congestiile existente;

7.2.5. necesitatea de a garanta că rezultatul pieței este fezabil fără necesitatea aplicării extensive a unor acțiuni de remediere ineficiente din punct de vedere economic;

7.2.6. orice efecte adverse ale tranzacțiilor interne asupra altor zone de ofertare pentru a asigura respectarea prevederilor art. 44 alin. (10);

7.2.7. impactul asupra funcționării și eficienței mecanismelor de echilibrare și a proceselor de remediere a dezechilibrelor;

7.3. în ceea ce privește stabilitatea și reziliența zonelor de ofertare:

7.3.1. necesitatea stabilității și rezilienței zonelor de ofertare de-a lungul timpului;

7.3.2. necesitatea ca zonele de ofertare să fie coerente pentru toate intervalele de timp ale calculului capacităților;

7.3.3. necesitatea ca fiecare unitate generatoare și consumatoare să aparțină unei singure zone de ofertare pentru fiecare unitate de timp a pieței;

7.3.4. localizarea și frecvența congestiilor, dacă congestiile structurale influențează delimitarea zonelor de ofertare, luând în considerare orice investiții viitoare care ar putea reduce congestiile existente.

8. Revizuirea zonei de ofertare include scenarii care iau în considerare o serie de evoluții probabile ale infrastructurii pe o perioadă de 10 ani, începând cu anul următor anului în care a fost luată decizia de lansare a revizuirii.

599

DECRET

pentru promulgarea Legii privind managementul situațiilor de criză

În temeiul art. 93 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova,

Președintele Republicii Moldova d e c r e t e a z ă :

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 366-X. Chișinău, 15 august 2025.

Articol unic. - Se promulgă Legea nr. 248 din 10 iulie 2025 privind managementul situațiilor de criză.

Maia SANDU

600

LEGE

privind managementul situațiilor de criză

UE

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege se aliniază parțial la Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 347 din 20 decembrie 2013, CELEX: 32013D1313, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia (UE) 2023/2671 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și sfera de aplicare

(1) Prezenta lege instituie cadrul legal pentru asigurarea managementului situațiilor de criză și stabilește modul de realizare și de coordonare a măsurilor întreprinse de autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici și de organizațiile necomerciale pentru a asigura prevenirea, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după situații de criză în beneficiul protecției populației, a ordinii publice și a altor domenii ale securității naționale.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică situațiilor de criză care pot conduce la declararea stării de asediu sau

de război.

(3) Prezenta lege se aplică tuturor subiecților de drept public și de drept privat din Republica Moldova.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile principale utilizate au următoarele semnificații:

1. *incident* – situație generată de un pericol natural sau artificial ori de o amenințare de amploare și intensitate scăzute, care poate pune în pericol viața și sănătatea persoanelor, bunurile materiale și imateriale, mediul înconjurător, economia națională, securitatea livrării de bunuri și servicii esențiale către populație, ordinea publică sau alte domenii ale securității naționale, care însă nu îndeplinește criteriile pentru a fi catalogată drept urgentă;

2. *urgentă* – incident sau risc de apariție a unui incident la nivel național, teritorial sau local, de o intensitate și amploare moderate, care pune în pericol viața și sănătatea persoanelor, bunurile materiale, mediul înconjurător, economia națională, securitatea livrării de bunuri și servicii esențiale către populație, ordinea publică sau securitatea națională;

3. *criză* – urgență internă sau externă, ale cărei

consecințe pe teritoriul Republicii Moldova au o amploare și o intensitate atât de mare încât aceasta nu poate fi gestionată sau eliminată utilizând resursele disponibile ale instituției principale, fiind necesare decizii și o coordonare instituțională la nivel național;

4. *criză majoră* – criză de o amploare și o intensitate semnificative, generată de un pericol natural sau artificial, inclusiv de un dezastru ori de o amenințare la adresa securității naționale, care poate destabiliza societatea sau poate pune în pericol iminent viața și sănătatea unui număr mare de persoane, sau poate cauza daune majore economiei naționale, bunurilor sau mediului înconjurător;

5. *situație de criză* – proces care include orice situație/stare generată de incidente, de urgențe, de crize sau de crize majore;

6. *dezastru* – perturbare gravă a funcționării unei comunități sau a unei societăți, care cauzează pierderi umane, materiale, economice sau de mediu pe scară largă, ce depășesc capacitatea comunității sau a societății afectate de a face față situației folosind propriile resurse;

7. *managementul situației de criză* – ansamblul măsurilor strategice, organizatorice, instituționale și operaționale, întreprinse în mod integrat și coordonat de către autoritățile și instituțiile publice competente la toate etapele situației de criză – prevenire, pregătire, răspuns și recuperare, în scopul reducerii impactului și a efectelor situației respective asupra populației, mediului înconjurător, bunurilor și ordinii constituționale;

8. *comandă și control* – dreptul unei entități de a emite ordine obligatorii pentru autoritățile și instituțiile publice, precum și pentru personalul aflat în subordine, de a delega această autoritate în mod corespunzător, dacă este cazul, de a aloca resurse umane și materiale pentru lichidarea consecințelor unei situații de criză, precum și de a supraveghea executarea ordinelor emise;

9. *coordonare* – activitatea de sincronizare și integrare a activităților, a responsabilităților și a structurilor de comandă pentru a asigura că resursele umane și materiale sunt utilizate în mod eficient pentru a răspunde la situații de criză;

10. *instituție principală* – autoritate sau instituție publică, desemnată prin Planul național de management al crizelor în calitate de deținător de risc, care are responsabilitatea îndeplinirii, coordonării și comenzii tuturor activităților de management al situațiilor de criză;

11. *instituție de sprijin* – autoritate sau instituție publică, desemnată prin Planul național de management al crizelor, care are obligația de a acorda orice formă de suport instituției principale pentru îndeplinirea funcțiilor de avertizare timpurie, de prevenire, de pregătire, de răspuns la și/sau de recuperare după situații de criză;

12. *evacuare* – transfer temporar al persoanelor dintr-un teritoriu, de pe un teren sau dintr-un imobil, inclusiv într-o altă țară, prin utilizarea unor coridoare umanitare, a unor mecanisme de tranzit sau a altor căi coordonate cu scopul de a salva vieți, ca urmare a manifestării unui incident, unei urgențe sau a unei crize;

13. *avertizare timpurie pentru situații de criză* – procesul de evaluare, de monitorizare și de semnalare a riscurilor de manifestare a unor situații de criză din domeniul de competență al unei autorități sau instituții publice;

14. *plan de incident, de urgență sau de criză* – document elaborat de autoritățile și instituțiile publice, precum și de către operatorii economici, în care sunt descrise activitățile necesare pentru managementul incidentelor, al urgențelor sau al crizelor;

15. *risc* – expresia incertitudinii privind manifestarea unui incident, unei urgențe sau a unei crize, determinată de probabilitatea materializării unei amenințări și de gradul impactului acesteia asupra securității naționale;

16. *evaluarea riscurilor* – procesul de identificare a riscurilor, analiza acestora și evaluarea impactului și a probabilității de manifestare a acestora;

17. *evaluarea națională de risc* – proces realizat periodic, care analizează pericolele și amenințările ce pot genera crize;

18. *indicatori de risc* – măsurători fizice, chimice, geografice, economice, medicale, sociale sau de altă natură, monitorizate prin metode de observare și calcule științifice, care relevă în timp real iminența manifestării unui risc sau impactul și intensitatea acestuia în cazul manifestării;

19. *criterii ale situației de criză* – indicatorii fizici, chimici, geografici, medicali, sociali sau de altă natură, monitorizați prin metode de observare și calcule științifice, care măsoară amploarea și intensitatea unui eveniment în scopul stabilirii limitelor care definesc o urgență;

20. *Registrul național de riscuri* – document al evaluării naționale de risc, care descrie în mod ierarhizat cele mai stringente riscuri ce pot conduce la manifestarea unor situații de criză, precum și instituțiile principale și cele de sprijin responsabile cu pregătirea și răspunsul în situația manifestării acestora;

21. *funcțiile vitale ale statului* – funcțiile care au un impact predominant asupra funcționării statului și a căror întrerupere amenință viața sau sănătatea persoanelor ori provoacă daune majore asupra economiei, mediului înconjurător, ordinii publice și securității naționale;

22. *continuitatea activităților* – capacitatea unei autorități sau instituții publice, sau a unui operator economic de a continua să își îndeplinească funcțiile în mod consecvent și util în situații care ar putea genera întreruperea activității;

23. *continuitatea guvernării* – capacitatea statului de a continua să își exercite puterile executivă, legislativă și judecătorească, precum și de a menține funcțiile vitale premergător, pe perioada și după declanșarea unei crize;

24. *lecții identificate* – măsuri concrete, implementate de autoritățile și instituțiile publice pe baza experiențelor anterioare, rezultate din activitatea de management al urgențelor sau al crizelor, cu scopul de a crește gradul de reziliență la urgențe și crize viitoare;

25. *sistem de avertizare* – ansamblul măsurilor organizaționale și tehnice de monitorizare a riscurilor și de înștiințare a populației, autorităților și instituțiilor publice și a operatorilor economici cu privire la manifestarea sau iminența manifestării unei situații de criză;

26. *sistem de avertizare timpurie instituțională* – parte a sistemului de avertizare ce include monitorizarea riscurilor de manifestare a unor situații de criză, semnalarea instituțională cu privire la manifestarea sau iminența manifestării acestora, precum și dispunerea creșterii capacității operaționale a instituțiilor în funcție de iminența, intensitatea sau impactul acestora;

27. *sistem de înștiințare a populației* – parte a sistemului de avertizare ce include totalitatea măsurilor organizaționale și tehnice de aducere la cunoștință populației a informațiilor necesare cu privire la iminența producerii unei situații de criză, având drept scop evitarea surprinderii și luarea măsurilor de protecție necesare;

28. *informarea publică a populației în situații de criză* – asigurarea unui flux transparent și constant de informații relevante și actualizate premergător, pe perioada și după situația de criză cu privire la măsurile de pregătire pentru situația de criză, evoluția acesteia, măsurile luate de autorități, consecințele produse și recomandările de acțiune pentru populație;

29. *stocuri de urgență individuale* – set de bunuri materiale de strictă necesitate, care permit unui individ supraviețuirea pe cont propriu pe perioada unei crize;

30. *stocuri de urgență naționale sau sectoriale* – set de

bunuri materiale de strictă necesitate, constituite ca rezerve materiale, destinate acțiunilor de protecție a populației în situații de criză. Stocurile de urgență au caracter complementar în raport cu rezervele de stat și de mobilizare și nu se supun regimului juridic al acestora;

31. *entitate* – orice subiect de drept, persoane fizice sau persoane juridice de drept public ori privat, inclusiv autoritățile și instituțiile publice, autoritățile administrative autonome, organizațiile nonguvernamentale și operatorii economici;

32. *stare de alertă* – regim special de răspuns la o criză, instituit de Guvern cu caracter temporar, proporțional cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia, care presupune împuternicirea autorităților și a instituțiilor publice să impună restricții și să emită dispoziții obligatorii cu privire la furnizarea serviciilor de interes public, libertatea de mișcare, combaterea dezinformării, drepturile de proprietate, inviolabilitatea domiciliului, libertatea activităților economice, dreptul la grevă și dreptul de a participa la adunări publice pentru persoane, pentru operatorii economici, pentru autoritățile și instituțiile publice sau pentru orice alte entități, în scopul prevenirii și înlăturării pericolelor iminente la adresa vieții și sănătății persoanelor, a mediului înconjurător, a ordinii publice și securității naționale, a valorilor materiale și culturale importante ori la adresa proprietății;

33. *stare de urgență* – regim special de răspuns la o criză majoră, instituit de Parlament cu caracter temporar, proporțional cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia, care presupune împuternicirea autorităților și a instituțiilor publice să impună restricții și să emită dispoziții obligatorii cu privire la furnizarea serviciilor de interes public, libertatea de mișcare, combaterea dezinformării, drepturile de proprietate, inviolabilitatea domiciliului, libertatea activităților economice, dreptul la grevă și dreptul de a participa la adunări publice pentru persoane, pentru operatorii economici, pentru instituțiile și autoritățile publice centrale și locale sau pentru orice alte entități, în scopul prevenirii și înlăturării amenințărilor iminente la adresa vieții și sănătății persoanelor, a mediului înconjurător, a ordinii publice și securității naționale, a valorilor materiale și culturale importante ori la adresa proprietății.

Articolul 3. Principiile activității de management al situațiilor de criză

Activitatea de management al situațiilor de criză se desfășoară în conformitate cu un set de principii fundamentale, care ghidează acțiunile autorităților și instituțiilor publice și ale celorlalte entități implicate la toate etapele crizei. Aceste principii sunt, dar nu se limitează la:

a) *protejarea vieții și a sănătății populației* – toate măsurile adoptate de autoritățile competente au ca prioritate absolută protejarea vieții și a sănătății persoanelor, acestea prevalând asupra altor considerente de ordin administrativ, logistic sau economic. Acțiunile de prevenire, de răspuns și de recuperare vor fi orientate în mod direct spre reducerea riscurilor pentru sănătatea publică, spre salvarea de vieți omenești și spre asigurarea accesului echitabil și sigur la serviciile esențiale de sănătate, acordând o atenție sporită persoanelor aflate în situații vulnerabile, inclusiv populațiilor strămutate;

b) *anticiparea și prevenirea* – toate activitățile de management al situațiilor de criză trebuie să aibă în vedere, cu prioritate, întreprinderea de măsuri pentru a anticipa și preveni manifestarea unor situații de criză. În cazuri excepționale, când prevenirea sau anticiparea nu sunt posibile din motive obiective, autoritățile și instituțiile publice trebuie să se asigure că dețin mijloacele, procesele și pregătirea necesare pentru a asigura răspunsul la situații de criză;

c) *informarea* – toate entitățile au responsabilitatea culegerii și partajării de informații necesare pentru înțelegerea riscurilor de manifestare sau a amplitudinii și intensității unei situații de criză. Autoritățile și instituțiile publice trebuie să se asigure că au capacitatea de a colecta, analiza și partaja în mod oportun informațiile necesare descrierii corecte a probabilității, impactului sau consecințelor unei situații de criză;

d) *directionarea* – pentru a asigura unitatea și răspunsul coordonat la situații de criză este necesar ca toate autoritățile și instituțiile publice să asigure formatele necesare pentru luarea în mod oportun a deciziilor ce definesc efectul strategic care se dorește a fi atins, precum și stabilirea obiectivelor operaționale care susțin atingerea acestui efect;

e) *interoperabilitatea* – toate autoritățile și instituțiile publice trebuie să se asigure în mod permanent că elementele proprii precum sistemele TIC, reglementările normative, aspectele instituționale, procesele de lucru, abordarea semantică și sistematică a conceptelor folosite, precum și instrumentele fizice sunt implementate în așa fel încât să fie compatibile în derularea de activități în cooperare și să nu creeze blocaje sau obstacole ce ar putea întârzia sau îngreuna răspunsul la situații de criză;

f) *subsidiaritatea* – deciziile și coordonarea pentru managementul situațiilor de criză trebuie să fie gestionate la cel mai apropiat nivel posibil față de populația afectată, conform organizării administrativ-teritoriale, pentru a asigura în mod necesar și eficient prevenirea, răspunsul la sau recuperarea după situații de criză;

g) *flexibilitatea* – toate autoritățile, instituțiile publice și entitățile, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, cu responsabilități în managementul situațiilor de criză, trebuie să se asigure că implementează planurile și deciziile trasate într-un mod flexibil, că prioritizează salvarea și protejarea vieții și a sănătății persoanelor, bunurilor, mediului înconjurător, economiei naționale, securității livrării de bunuri și servicii esențiale către populație, ordinea publică și securitatea națională. Atât modul de implementare, cât și modul de modificare a planurilor și a deciziilor de la orice nivel trebuie să fie suficient de flexibile încât să asigure un răspuns adecvat și rapid la situațiile de criză;

h) *proporționalitatea* – autoritățile și instituțiile publice care gestionează răspunsul la situații de criză trebuie să se asigure că acesta este adecvat și proporțional cu amploarea și intensitatea manifestării acestora, precum și cu respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului;

i) *autonomia* – responsabilitatea conducerii operaționale și tactice a răspunsului la situații de criză revine instituției principale, în cooperare cu instituțiile de sprijin. Instituția principală și cele de sprijin au obligația de a întreprinde toate măsurile urgente de răspuns la situații de criză în conformitate cu planurile și legislația în vigoare, indiferent dacă, la nivel național, au fost sau nu activate formate de coordonare sau de decizie. Instituția principală are dreptul de a emite decizii cu caracter obligatoriu pentru instituțiile de sprijin și pentru alte entități angrenate în răspunsul la situații de criză în baza legislației ce reglementează activitatea acestor instituții, a planurilor de răspuns aferente și numai în vederea implementării răspunsului la situații de criză. Cu titlu excepțional și doar pentru salvarea de vieți omenești, dispozițiile obligatorii pot depăși limitele planurilor de răspuns la situații de criză;

j) *cooperarea loială* – toate autoritățile, instituțiile publice și entitățile trebuie să coopereze pe bază de încredere și înțelegere reciprocă, având ca prioritate adoptarea celor mai bune măsuri pentru managementul situațiilor de criză;

k) *comunicarea* – toate autoritățile, instituțiile publice și

operatorii economici trebuie să comunice activ și eficient între ei pentru a asigura răspunsul la situații de criză. Informațiile privind managementul acestora trebuie să fie transmise în mod corect, clar și fără întârzieri către entitățile care au nevoia de a le cunoaște, inclusiv către public și către organizațiile internaționale care veghează la aplicarea tratatelor internaționale, în conformitate cu angajamentele internaționale ale Republicii Moldova.

Articolul 4. Etapele managementului situațiilor de criză

(1) Managementul situațiilor de criză se desfășoară prin următoarele etape esențiale:

a) *prevenirea* – realizată prin identificarea, analiza și evaluarea riscurilor, precum și activitățile de diminuare a probabilității de manifestare a acestora sau de evitare a producerii impactului;

b) *pregătirea* – realizată prin menținerea stării de promptitudine și o capacitate a mijloacelor umane și materiale ale structurilor comunităților și organizațiilor, obținute ca urmare a unor acțiuni prealabile care permit asigurarea unui răspuns rapid și eficient la situații de criză;

c) *răspunsul* – realizat prin ansamblul activităților întreprinse de autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici, organizațiile necomerciale și de persoane pentru limitarea sau lichidarea consecințelor unor situații de criză;

d) *recuperarea* – realizată prin restabilirea sau îmbunătățirea sănătății și a condițiilor de trai, precum și a activelor, sistemelor și a activităților economice, fizice, sociale, culturale și de mediu înconjurător ale populației afectate de o situație de criză, în conformitate cu principiul dezvoltării durabile, principiul de „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și principiul rezilienței, pentru a evita sau a reduce riscul unei viitoare situații de criză.

(2) Toate autoritățile administrative centrale, locale și autonome sunt obligate ca, în domeniul lor de competență, să asigure continuitatea guvernării, a activităților și a funcțiilor vitale ale statului la toate etapele managementului situațiilor de criză.

Capitolul II

PREVENIREA ȘI PREGĂTIREA PENTRU SITUAȚIILE DE CRIZĂ

Articolul 5. Activitatea de prevenire și de pregătire pentru situațiile de criză

Activitatea de prevenire și de pregătire pentru situațiile de criză cade în sarcina tuturor entităților cu responsabilități conform prezentei legi, aceasta fiind coordonată și monitorizată, la nivel național, de Centrul Național de Management al Crizelor.

Articolul 6. Evaluarea națională de risc

(1) Centrul Național de Management al Crizelor, cu sprijinul instituțiilor principale și în coordonare cu Consiliul Național de Securitate, elaborează o evaluare națională cu scopul asigurării prioritare a securității umane și a continuității funcțiilor statului, având un rol în identificarea, evaluarea și ierarhizarea riscurilor ce pot conduce la declanșarea unor crize generate de pericole sau amenințări, și o supune spre aprobare Prim-ministrului.

(2) Toate autoritățile și instituțiile publice au responsabilitatea de a realiza propriile evaluări sectoriale ale riscurilor ce pot conduce la declanșarea unor situații de criză în domeniile lor de competență, inclusiv luând în considerare riscurile generate de sărăcie, de strămutare și de excluderea socială.

(3) Autoritățile și instituțiile publice vor avea în vedere integrarea rezultatelor evaluărilor sectoriale de risc și ale evaluării naționale de risc în activitățile de elaborare a documentelor de planificare pentru situații de criză, de continuitate a activităților, precum și a documentelor de planificare urbană, de creștere a rezilienței infrastructurii sau de adaptare climatică.

(4) Evaluarea națională de risc se realizează la fiecare 5 ani sau în cazul unor schimbări majore ale mediului de securitate, cu actualizarea anuală a Planului național de management al crizelor.

(5) Evaluarea națională de risc presupune realizarea, în paralel sau subsecvent, a unei evaluări a capacităților de management al situațiilor de criză.

(6) Centrul Național de Management al Crizelor publică anual, până în data de 1 septembrie, pe propriul site web oficial sau pe cel al Guvernului, o sinteză a rezultatelor procesului de management al situațiilor de criză, precum și a recomandărilor de consolidare a capacităților în acest sens.

(7) Metodologia de elaborare a evaluării naționale de risc de către Centrul Național de Management al Crizelor se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Articolul 7. Planul național de management al crizelor

(1) În baza evaluării naționale de risc, Centrul Național de Management al Crizelor elaborează și prezintă spre aprobare Guvernului Planul național de management al crizelor, cu prevederi obligatorii pentru toate entitățile, care conține cel puțin următoarele:

a) intenția strategică a Guvernului de a soluționa situațiile de criză;

b) funcțiile vitale ale statului, autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici sau entitățile din mediul asociativ responsabile de asigurarea continuității acestor funcții;

c) instituțiile principale, instituțiile de sprijin, autoritățile locale sau alte entități responsabile de avertizarea timpurie, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după situații de criză;

d) instituțiile principale, instituțiile de sprijin, operatorii economici și organizațiile necomerciale care au responsabilitatea îndeplinirii unor activități de pregătire pentru managementul situațiilor de criză;

e) condițiile, resursele financiare și responsabilitățile autorităților și instituțiilor publice privind activitățile de pregătire pentru situații de criză;

f) protocoalele de cooperare și de alocare a resurselor ce trebuie elaborate la nivel național.

(2) Metodologia de elaborare a Planului național de management al crizelor se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Articolul 8. Prevenirea situațiilor de criză

Activitățile de prevenire a situațiilor de criză sunt, în principal, următoarele:

a) identificarea riscurilor, analiza acestora, evaluarea impactului, a probabilității de manifestare și evitarea acestora;

b) derularea de activități în vederea reducerii probabilității de manifestare a unor situații de criză sau reducerii impactului în cazul manifestării acestora;

c) repartizarea sarcinilor și a responsabilităților de management al situațiilor de criză;

d) încheierea de contracte și de acorduri de cooperare, inclusiv cu operatori economici și organizații necomerciale, care să asigure fluxul necesar de bunuri esențiale și informațiile necesare managementului situațiilor de criză;

e) dezvoltarea unor mecanisme de suport pentru populație în vederea diminuării impactului situațiilor de criză, inclusiv în ceea ce privește asigurarea suportului medical, psihologic, financiar, economic și social.

Articolul 9. Pregătirea pentru managementul situațiilor de criză

(1) Activitățile de pregătire pentru managementul situațiilor de criză sunt, în principal, următoarele:

a) stabilirea unui mecanism de monitorizare și de avertizare în cazul manifestării unei situații de criză;

b) elaborarea și actualizarea planurilor pentru managementul situațiilor de criză;

c) derularea activităților de pregătire a angajaților în domeniul managementului situațiilor de criză, inclusiv prin exerciții;

d) identificarea, selectarea, construirea și exploatarea construcțiilor de protecție a populației în cazul manifestării unor situații de criză;

e) formarea de stocuri de urgență naționale, sectoriale și individuale;

f) efectuarea activităților de evaluare a nivelului de pregătire pentru situațiile de criză;

g) pregătirea și informarea populației pentru situații de criză;

h) întocmirea planurilor de continuitate a activităților și a guvernării;

i) întocmirea planurilor de evacuare a populației sau a personalului propriu;

j) întocmirea unor planuri și mecanisme de comunicare de criză;

k) stabilirea unui mecanism de înregistrare rapidă, verificare și sprijin financiar.

(2) Guvernul reglementează, prin hotărâre, modalitățile prin care sunt desfășurate activitățile de prevenire și de pregătire pentru situații de criză.

(3) Pentru asigurarea îndeplinirii în mod unitar și standardizat a activităților de prevenire și de pregătire pentru managementul situațiilor de criză, Centrul Național de Management al Crizelor emite ghiduri, proceduri și alte instrumente procedurale pentru toate instituțiile publice.

Articolul 10. Avertizarea timpurie a situațiilor de criză

Pentru a asigura aducerea la îndeplinire a funcțiilor de anticipare a situațiilor de criză, toate autoritățile, instituțiile publice și autoritățile administrative autonome vor avea obligația ca, în domeniul lor de competență și în comun cu instituțiile de sprijin, să constituie sisteme și mecanisme de avertizare instituțională cu scopul monitorizării indicatorilor de risc pentru situații de criză, integrării informațiilor rezultate, raportării în timp util către autoritățile și instituțiile publice care au nevoia de a cunoaște astfel de informații, precum și al creșterii corespunzătoare a capacității operaționale a autorității sau instituției publice.

Articolul 11. Înștiințarea și informarea publică a populației

(1) Toate autoritățile și instituțiile publice dezvoltă și implementează, individual sau în cooperare, mecanisme de înștiințare și comunicare clare și eficiente în scopul asigurării unui flux transparent și constant de informații relevante și actualizate premurgător, pe perioada și după situația de criză.

(2) În cadrul strategiilor de comunicare se va acorda prioritate informării obiective și rapide a populației, a autorităților și instituțiilor publice implicate și a altor entități cu privire la manifestarea sau iminența manifestării unei situații de criză, prin desemnarea unui canal guvernamental de furnizare a datelor publice.

(3) Autoritățile și instituțiile publice utilizează canale de comunicare diverse (mass-media tradițională, platforme digitale, rețele de socializare etc.) pentru a ajunge la toate categoriile de public, asigurându-se că informațiile sunt accesibile tuturor persoanelor.

(4) Comunicarea include informații despre măsurile luate, despre riscurile posibile și modalitățile de protecție, precum și îndrumări clare pentru populație în perioada situațiilor de criză.

(5) Modul în care se asigură comunicarea și înștiințarea populației, a autorităților și instituțiilor publice, precum și a altor entități premurgător, pe perioada și după situațiile de criză se reglementează prin hotărâre de Guvern.

(6) Operatorii economici de telefonie mobilă și mass-media publică sau privată sunt obligați să preia și să difuzeze, în regim de gratuitate, înștiințările și comunicările autorităților și instituțiilor publice premurgător, pe perioada și după situațiile de criză.

Articolul 12. Responsabilitatea autorităților și a instituțiilor publice

(1) Centrul operațional de coordonare (în continuare – COC) este o structură din componența autorităților/instituțiilor publice centrale și locale ce îndeplinește următoarele funcții:

a) coordonează activitatea de prevenire și pregătire pentru situații de criză în cadrul autorității/instituției în care este înființat;

b) coordonează răspunsul la situații de criză în domeniul de responsabilitate al autorității/instituției în care este înființat;

c) organizează fluxul de informații la nivelul autorității/instituției în care este înființat și integrează informațiile relevante pentru managementul situațiilor de criză, precum și pentru evaluarea riscurilor la adresa funcțiilor vitale ale statului;

d) este responsabil de sistemul de avertizare instituțională.

(2) Guvernul stabilește, prin hotărâre, lista autorităților și a instituțiilor publice care au obligația înființării COC cu activitate permanentă, componența acestora, precum și modul de funcționare a acestora.

(3) Centrul Național de Management al Crizelor are responsabilitatea de a monitoriza modul de implementare a funcționării COC.

(4) Pentru a asigura aducerea la îndeplinire a funcțiilor de pregătire pentru situații de criză, autoritățile și instituțiile publice înființează funcția de coordonator al pregătirii pentru managementul situațiilor de criză, precum și un punct de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 pe problematica managementului situațiilor de criză.

(5) Coordonatorul pregătirii pentru managementul situațiilor de criză este responsabil de supervizarea activităților de prevenire și pregătire la nivelul instituției sau al autorității publice care îl desemnează, inclusiv de elaborarea planurilor necesare, asigură coordonarea acestor activități de către instituțiile subordonate și verifică stadiul îndeplinirii activităților.

(6) Funcția de coordonator al pregătirii pentru situații de criză, precum și cea de punct de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 pot fi înființate prin transformarea unei funcții deja existente în organigrama ministerului sau a autorității publice autonome.

(7) Funcția de punct de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 poate fi îndeplinită și fără prezența efectivă la locul de muncă.

(8) Atât coordonatorul pregătirii pentru situații de criză, cât și punctul de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 fac parte din COC al ministerului sau al autorității publice autonome atunci când acestea au constituite astfel de structuri.

(9) Toate autoritățile și instituțiile publice au obligația de repartizare a sarcinilor și a responsabilităților de management al situațiilor de criză în cadrul personalului propriu.

(10) Cooperarea interinstituțională și funcția de decizie în cadrul procesului de pregătire pentru managementul situațiilor de criză se realizează pe 4 nivele, în cadrul unor ședințe de lucru regulate, respectiv:

a) ședințe de lucru la nivel de experți desemnați de autorități și instituțiile publice cu responsabilități în pregătirea pentru managementul situațiilor de criză, prezidate și convocate la inițiativa instituției principale;

b) reuniunea șefilor pentru pregătirea managementului situațiilor de criză sau a altui nivel managerial corespunzător, prezidată de șeful structurii de planificare din cadrul Centrului Național de Management al Crizelor;

c) reuniunea la nivel de secretari de stat, prezidată de șeful Centrului Național de Management al Crizelor;

d) ședințe de Guvern.

(11) Metodologia de desfășurare a mecanismului național de pregătire pentru managementul situațiilor de criză se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(12) Toate autoritățile și instituțiile publice au obligația de a transmite Centrului Național de Management al Crizelor și instituției principale toate informațiile relevante referitoare la riscuri și amenințări ce pot conduce la manifestarea unor situații de criză, dar și cele cu privire la procesul de avertizare timpurie, de pregătire, de răspuns la și de recuperare după situații de criză.

(13) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a elabora planuri sectoriale de management al crizelor. Metodologia de întocmire a planurilor sectoriale de management al crizelor, elaborată de Centrul Național de Management al Crizelor, se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Articolul 13. Responsabilitatea operatorilor economici, a organizațiilor necomerciale și a altor entități în îndeplinirea unor activități de pregătire pentru managementul situațiilor de criză

(1) În vederea pregătirii întregii societăți pentru managementul situațiilor de criză, toți operatorii economici și organizațiile necomerciale au obligația pregătirii pentru și răspunsului la situații de criză în cadrul propriilor organizații, prin derularea următoarelor activități:

a) întocmirea planurilor pentru managementul situațiilor de criză;

b) stabilirea unui mecanism intern de monitorizare și de alertare a propriilor angajați, precum și a angajaților autorităților și instituțiilor publice în cazul manifestării unei situații de criză;

c) obligația de a transmite, la solicitare, Centrului Național de Management al Crizelor și instituției principale toate informațiile relevante referitoare la riscuri și amenințări ce pot conduce la manifestarea unor situații de criză, dar și cele cu privire la procesul de avertizare timpurie, de pregătire, de răspuns la și de recuperare după situații de criză;

d) înștiințarea imediată a angajaților și implementarea activităților de evacuare și de salvare a persoanelor aflate în pericol în cazul declanșării unor situații de criză;

e) derularea activităților de pregătire a angajaților în domeniul managementului situațiilor de criză;

f) repartizarea sarcinilor și a responsabilităților de management al situațiilor de criză;

g) încheierea de contracte sau de acorduri de cooperare în domeniul gestionării situațiilor de criză, la solicitarea autorităților și instituțiilor publice responsabile;

h) efectuarea de activități necesare, inclusiv punerea la dispoziția autorităților și a instituțiilor publice a unor resurse materiale în condițiile legii, precum și a planurilor, protocoalelor și a acordurilor încheiate, în modul stabilit de Guvern;

i) implementarea deciziilor conducătorului operațiilor sau al intervenției în cazul manifestării unei situații de criză în scopul eliminării consecințelor imediate ale acesteia. Operatorii economici a căror activitate economică a fost afectată ca urmare a implementării deciziilor conducătorului operațiilor sau al intervenției ori ca urmare a punerii la dispoziția autorităților a unor resurse materiale sunt îndreptățiți să obțină o compensare financiară din partea statului, în modul stabilit de Guvern.

(2) Organizațiile necomerciale, precum și alte entități se integrează, după caz, prin parteneriate și platforme de cooperare, în activitățile de management al situațiilor de criză, în conformitate cu domeniul lor de activitate și competențele specifice.

(3) Operatorii economici, organizațiile necomerciale, precum și alte entități sprijină eforturile generale de management al situațiilor de criză, inclusiv prin furnizarea de

resurse materiale și umane, luând în considerare prevederile actelor sectoriale de management al situațiilor de criză.

Articolul 14. Parteneriate internaționale

(1) Autoritățile și instituțiile publice competente cooperează cu organizațiile relevante în vederea consolidării managementului situațiilor de criză.

(2) Autoritățile și instituțiile publice competente încheie acorduri de cooperare internațională pentru a sprijini managementul crizelor cu impact transfrontalier.

(3) Autoritățile și instituțiile publice competente colaborează cu organizații internaționale, cu state și cu partenerii internaționali pentru coordonarea transfrontalieră și partajarea de resurse și de informații esențiale în managementul crizelor.

(4) Autoritățile și instituțiile publice competente pot participa la mecanismele internaționale de răspuns la situații de criză, inclusiv la intervențiile umanitare.

(5) Pentru a asigura participarea eficientă a Republicii Moldova la mecanismele transfrontaliere de management al situațiilor de criză, Guvernul elaborează și actualizează mecanismele instituționale la nivel național pentru îndeplinirea funcțiilor de Sprijin al Națiunii Gazdă (HNS).

(6) În îndeplinirea responsabilităților prevăzute de prezenta lege, autoritățile și instituțiile publice competente vor colabora cu organizațiile internaționale, cu organizațiile societății civile și cu alți actori în toate fazele gestionării crizelor.

Capitolul III

RĂSPUNSUL LA ȘI RECUPERAREA DUPĂ SITUAȚII DE CRIZĂ

Articolul 15. Răspunsul la situații de criză

(1) Toate autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici, organizațiile necomerciale și persoanele fizice au obligația de a coopera în mod eficient și coordonat, asigurând un flux continuu de informații și resurse în scopul sprijinirii efortului de răspuns la situații de criză.

(2) Toate autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici, organizațiile necomerciale și persoanele fizice au obligația de a respecta deciziile emise la nivel local, teritorial și național de conducătorul operațiilor, al intervenției, precum și pe cele ale Comisiei Naționale de Management al Crizelor și ale Centrului Național de Management al Crizelor.

Articolul 16. Instituțiile principale și cele de sprijin

(1) Prin Planul național de management al crizelor sunt desemnate instituțiile principale și cele de sprijin pentru îndeplinirea funcțiilor de avertizare timpurie, de prevenire, de pregătire, de răspuns la și de recuperare după situații de criză în cazul manifestării fiecărui tip de risc identificat în evaluarea națională de risc.

(2) Instituția principală are următoarele responsabilități:

a) îndeplinește activitățile de avertizare timpurie și de pregătire pentru tipurile de riscuri aflate în aria sa de responsabilitate;

b) conduce și coordonează la nivel operațional răspunsul interinstituțional la o situație de criză;

c) numește conducătorul operațiilor pentru soluționarea unor urgențe și nominalizează conducătorul operațiilor în situații de criză;

d) poate emite ordine cu caracter executoriu pentru instituțiile de sprijin, pentru operatorii economici, pentru alte entități și pentru persoane, cu respectarea legislației ce reglementează activitatea acestor instituții, a planurilor de răspuns aferente și numai în vederea implementării răspunsului la o situație de criză.

(3) Cu titlu excepțional și doar pentru salvarea de vieți omenești, dispozițiile obligatorii pot depăși limitele planurilor de răspuns la situații de criză.

(4) Ordinele cu caracter executoriu pot fi emise de instituția principală pentru:

- a) a executa o activitate sau a emite un act administrativ;
- b) a înceta desfășurarea unei anumite activități;
- c) a individualiza îndeplinirea unei obligații prevăzute de lege sau a unui alt act emis în baza legii.

(5) Instituțiile de sprijin sunt cele care au obligația acordării oricărei forme de sprijin necesar instituției principale pentru îndeplinirea funcțiilor de avertizare timpurie, de pregătire, de răspuns la sau de recuperare după situații de criză. Sprijinul acordat instituției principale trebuie să se încadreze în limitele atribuțiilor prevăzute de lege și nu trebuie să afecteze în mod semnificativ capacitatea de răspuns la situații de criză generate de riscuri aflate în aria sa de responsabilitate.

Articolul 17. Comanda, controlul și coordonarea în managementul răspunsului la o situație de criză

(1) Pentru asigurarea unui răspuns eficient la o situație de criză, comanda, controlul și coordonarea se pot executa pe 3 nivele, respectiv:

a) *nivelul strategic*: definirea efectelor generale urmărite și a strategiei generale de răspuns la o situație de criză;

b) *nivelul operațional*: definirea modalităților de răspuns la o situație de criză, necesare pentru punerea în aplicare a strategiei sau a opțiunilor de răspuns strategic definite la nivel superior;

c) *nivelul tactic*: definirea în teren a activităților de punere în aplicare a planurilor de răspuns, precum și a dispozițiilor stabilite la nivel operațional.

(2) Răspunderea luării deciziilor în cadrul fiecărui nivel de comandă, control și de coordonare a răspunsului la o situație de criză aparține autorităților și instituțiilor publice, precum și persoanei desemnate în acest scop.

Articolul 18. Niveluri de răspuns la situații de criză

Răspunsul la o situație de criză poate fi gestionat la următoarele niveluri:

a) *la nivel local*, ținând cont de principiul subsidiarității, comanda și coordonarea strategică pentru răspunsul la situația de criză revine comisiei locale de management al situațiilor de criză, iar conducerea și coordonarea operațională revine instituției principale în cooperare cu instituțiile de sprijin;

b) *la nivel regional*, ținând cont de principiul subsidiarității, comanda și coordonarea strategică pentru răspunsul la situația de criză revine comisiei regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză, iar comanda și coordonarea operațională revin instituției principale în cooperare cu instituțiile de sprijin;

c) *la nivel național*, ținând cont de principiul subsidiarității, comanda strategică pentru răspunsul la situația de criză revine Comisiei Naționale de Management al Crizelor, iar comanda și coordonarea operațională revin instituției principale în cooperare cu instituțiile de sprijin, sub supravegherea Centrului Național de Management al Crizelor.

Articolul 19. Conducătorul operațiilor

(1) Conducătorul operațiilor la nivel sectorial este persoana din cadrul instituției principale desemnată să conducă instituțiile de sprijin dintr-un anumit sector, desemnate conform planurilor în vigoare, care contribuie la răspunsul la o situație de criză.

(2) Conducătorul operațiilor la nivel național este persoana din cadrul instituției principale desemnată să conducă la nivel național toate instituțiile de sprijin care contribuie la răspunsul la o criză în vederea eliminării consecințelor acesteia.

(3) Conducătorul operațiilor la nivel național este numit de Prim-ministru atunci când acesta constată manifestarea unei situații de criză în conformitate cu mecanismul prevăzut de prezenta lege. În toate celelalte cazuri, instituția principală numește conducătorul operațiilor.

(4) În cazul în care, în Planul național de management al crizelor nu este identificată o instituție principală, Prim-ministrul desemnează instituția principală pentru managementul răspunsului la o situație de criză.

(5) Prim-ministrul poate desemna, în mod fundamentat, o altă instituție principală decât cea prevăzută în Planul național de management al crizelor sau poate desemna suplimentar una sau mai multe instituții de sprijin pentru managementul răspunsului la o situație de criză.

(6) În exercitarea atribuțiilor sale și în limitele prevăzute de lege, conducătorul operațiilor poate emite ordine executive cu caracter obligatoriu, inclusiv cu privire la alocarea de forțe suplimentare sau de resurse materiale, către orice instituție publică, operator economic sau persoană fizică în scopul limitării sau al lichidării consecințelor unei situații de criză.

(7) Conducătorul operațiilor este obligat să pună în aplicare deciziile Comisiei Naționale de Management al Crizelor, respectiv, ale comisiilor regionale sau teritoriale și locale de management al crizelor desemnate și să raporteze acestora modul de desfășurare a activităților de răspuns.

(8) Toate instituțiile principale au obligația elaborării de proceduri interne, inclusiv în cooperare cu instituțiile de sprijin, care definesc modalitatea de desemnare a conducătorului operațiilor la nivel național și sectorial.

Articolul 20. Conducătorul intervenției

(1) Conducătorul intervenției este persoana care asigură în teren conducerea forțelor și a mijloacelor aparținând instituțiilor principale și de sprijin implicate în acțiunile de răspuns la o situație de criză.

(2) Atribuția de conducător al intervenției este asigurată de funcționarul public, de funcționarul public cu statut special, de ofițerul de informații și securitate sau de militarul care a ajuns primul la locul manifestării unei situații de criză.

(3) Atribuția de conducător al intervenției se transferă funcționarului public, funcționarului public cu statut special, ofițerului de informații și securitate sau militarului din cadrul instituției principale ajuns la fața locului și care, în conformitate cu procedurile interne ale instituției principale și cu planurile de răspuns la situații de criză, este îndreptățit să preia această funcție conform lanțului de comandă al instituției principale.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale și în limitele prevăzute de lege, conducătorul intervenției poate emite ordine executive scrise sau verbale, cu caracter obligatoriu, inclusiv cu privire la alocarea de forțe suplimentare sau de resurse materiale, către orice autoritate sau instituție publică, operator economic sau persoană fizică în scopul limitării sau al lichidării consecințelor și efectelor situației de criză.

(5) Conducătorul intervenției se subordonează direct conducătorului operațiilor.

(6) Nicio persoană nu poate împiedica fără drept activitatea conducătorului intervenției, desfășurată în vederea asigurării răspunsului la o situație de criză.

Articolul 21. Evacuarea

(1) Toate autoritățile și instituțiile publice, operatorii economici, organizațiile neguvernamentale, precum și alte entități au obligația pregătirii pentru evacuarea persoanelor în cazul manifestării unor situații de criză.

(2) Supravegherea pregătirii pentru evacuarea la nivel național, precum și pregătirea pentru evacuare la nivel de raion sau de mai multe raioane sunt în responsabilitatea organului de supraveghere de stat în domeniul protecției civile.

(3) În cazul unei evacuări la scară largă, autoritățile vor coopera cu organizațiile internaționale, cu statele vecine și cu societatea civilă pentru a asigura circulația sigură și ordonată a persoanelor și accesul la asistența de urgență.

(4) Guvernul decide, printr-o hotărâre, condițiile și procedurile pentru pregătirea, derularea și sprijinirea

autorităților locale în cazul evacuării la nivel de raion sau de mai multe raioane.

Articolul 22. Recuperarea după situații de criză

(1) Recuperarea după situații de criză implică refacerea infrastructurilor, sprijinirea populației și evaluarea post situație de criză, inclusiv implementarea lecțiilor identificate, luând în considerare principiul „a reconstrui mai bine”.

(2) Comisia Națională de Management al Crizelor, la propunerea instituțiilor principale și a celor de sprijin, coordonate de către Centrul Național de Management al Crizelor, decide asupra măsurilor și a planurilor de recuperare după situații de criză.

(3) După încetarea efectelor unei situații de criză, instituția principală, sub coordonarea Centrului Național de Management al Crizelor, cu sprijinul instituțiilor de sprijin, are responsabilitatea efectuării unei evaluări post situație de criză. Această evaluare ar cuprinde cel puțin următoarele:

a) evaluarea măsurilor de răspuns, de coordonare și de alocare de resurse;

b) identificarea obstacolelor întâlnite de autoritățile și instituțiile publice în procesul de răspuns la situația de criză;

c) identificarea bunelor practici în activitățile întreprinse drept răspuns la situația de criză;

d) recomandări pentru îmbunătățirea politicilor publice, a planurilor, a metodologiilor și a procedurilor;

e) analiza prejudiciilor aduse vieților omenești, sănătății publice, economiei și mediului înconjurător.

(4) Rezultatele evaluării post situație de criză sunt analizate în mod obligatoriu pentru a fi integrate în evaluarea riscurilor viitoare, precum și în planurile de management al situațiilor de criză.

(5) Centrul Național de Management al Crizelor creează și gestionează un registru cu lecțiile identificate ca urmare a managementului situațiilor de criză.

Capitolul IV STAREA DE ALERTĂ

Articolul 23. Declaraarea stării de alertă

(1) Starea de alertă se declară de către Guvern la nivel național, în unul sau mai multe unități administrativ-teritoriale, atunci când analiza indicatorilor de risc indică faptul că limitarea consecințelor crizei este imposibilă fără implementarea unor măsuri de management care implică restrângerea unor drepturi și libertăți individuale, precum și alocarea de resurse materiale și umane suplimentare față de cele disponibile în mod normal.

(2) Starea de alertă poate fi declarată pentru o perioadă de până la 60 de zile și poate fi prelungită de către Guvern ori de câte ori analiza indicatorilor de risc indică necesitatea menținerii răspunsului amplificat, cu o perioadă suplimentară care nu poate fi mai mare de 60 de zile.

(3) În cazul necesității prelungirii stării de alertă cu mai mult de 60 de zile, Guvernul transmite Parlamentului propunerea de prelungire, iar acesta adoptă hotărârea corespunzătoare în termen de 3 zile de la data primirii propunerii.

(4) Parlamentul poate aproba, printr-o hotărâre, prelungirea stării de alertă în forma în care a fost propusă de Guvern sau cu modificări. În cazul în care Parlamentul respinge prelungirea stării de alertă, aceasta încetează.

(5) Decizia de declarare a stării de alertă se ia în baza unor analize concludente, realizate de instituțiile responsabile și integrate la nivelul Centrului Național de Management al Crizelor.

(6) Guvernul informează imediat Parlamentul și Președintele Republicii Moldova asupra deciziei și a motivelor declarării sau încetării stării de alertă, asupra acțiunilor de răspuns și recuperare, precum și asupra măsurilor de prevenire și a lecțiilor identificate.

(7) Guvernul aduce de îndată la cunoștința populației hotărârea de declarare a stării de alertă, precum și preve-

derile acestei hotărâri prin mijloacele de informare în masă.

(8) Starea de alertă încetează înainte de împlinirea termenului pentru care a fost declarată ori prelungită printr-o hotărâre a Guvernului, atunci când analiza indicatorilor de risc indică faptul că nu mai este necesară menținerea unui răspuns amplificat.

(9) La declararea stării de alertă se analizează cumulativ următorii indicatori de risc:

a) impactul crizei, respectiv, manifestarea generalizată a unui sau mai multor riscuri la nivel regional sau național;

b) intensitatea crizei, respectiv, viteza de evoluție, înregistrată sau prognozată, a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;

c) insuficiența și/sau inadecvarea capacităților de răspuns;

d) densitatea demografică în zona afectată de criză;

e) existența și gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate pentru managementul situației de criză.

(10) Hotărârea prin care se declară ori se prelungeste starea de alertă, precum și cea prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă cuprinde, dar nu se limitează la următoarele elemente:

a) baza legală;

b) perioada și teritoriul pe care se instituie starea de alertă;

c) măsurile pentru creșterea capacității de răspuns, pentru asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc care trebuie aplicate, condițiile concrete de aplicare și destinarii acestor măsuri;

d) autoritățile și instituțiile publice care pun în aplicare sau urmăresc respectarea aplicării măsurilor, după caz;

e) măsurile de informare a populației;

f) motivele care au stat la baza declarării sau a prelungirii stării de alertă.

Articolul 24. Autoritățile și instituțiile publice responsabile

(1) Pe perioada stării de alertă, coordonarea și implementarea răspunsului la criză se realizează de Guvern, de Consiliul Național de Securitate, de Comisia Națională de Management al Crizelor și de structurile locale și teritoriale desemnate, de Centrul Național de Management al Crizelor, de instituțiile principale și instituțiile de sprijin în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Pe perioada stării de alertă, toate entitățile sunt obligate să se conformeze dispozițiilor autorităților și instituțiilor publice responsabile.

Articolul 25. Restricții pe perioada stării de alertă

(1) Restricțiile cu privire la restrângerea anumitor drepturi și libertăți se vor dispune de către Guvern sau de o autoritate publică centrală ori locală împuternicită de Guvern, la propunerile instituțiilor responsabile integrate de Centrul Național de Management al Crizelor sau, după caz, de structurile locale și teritoriale desemnate.

(2) Asigurarea implementării restricțiilor impuse pe perioada stării de alertă, inclusiv aplicarea de sancțiuni în cazul nerespectării acestora, revine autorităților și instituțiilor publice potrivit competențelor legale.

(3) Restricțiile sunt impuse doar pe baza principiului proporționalității în raport cu evoluția crizei și sunt supuse unei analize periodice pentru a se verifica necesitatea menținerii acestora.

(4) Parlamentul poate decide, printr-o hotărâre, ridicarea parțială sau totală a restricțiilor în orice moment dacă constată că acestea nu sunt proporționale cu amploarea și intensitatea situației de criză.

(5) Guvernul sau instituția împuternicită are obligația de a revoca restricțiile de îndată ce situația care a determinat impunerea acestora a încetat.

(6) Toate restricțiile impuse sunt aduse în mod obligatoriu și de îndată la cunoștința publicului.

(7) Restrângerea unor drepturi și libertăți trebuie să fie conformă cu obligațiile ce rezultă din tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, la care Republica Moldova este parte, și nu poate presupune afectarea demnității umane, discriminarea unor persoane sau a unor grupuri de persoane exclusiv din considerente de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau de orice alte opinii, de origine națională sau socială, de apartenență la o minoritate națională, de avere, de naștere sau din orice alte considerente.

(8) Cetățenilor sau persoanelor ce locuiesc legal pe teritoriul Republicii Moldova, care suferă prejudicii ca urmare a crizei sau a măsurilor impuse în cadrul gestionării crizei, inclusiv strămutarea, pierderea proprietății sau accesul restricționat la mijloacele de subsistență, ori în legătură cu efectuarea lucrărilor impuse de managementul acesteia li se atribuie temporar spațiu locativ, li se repară prejudiciul material cauzat, li se acordă asistență pentru încadrarea în muncă, precum și alte tipuri de asistență necesară. Modul și condițiile de atribuire temporară a spațiului locativ, de reparare a prejudiciului și de acordare a altor tipuri de asistență se stabilesc de către Guvern.

Articolul 26. Atribuțiile autorităților și instituțiilor publice pe perioada stării de alertă

La declararea stării de alertă, autoritățile și instituțiile publice pot fi împuternicite de Guvern:

1) să utilizeze resursele umane și materiale disponibile ale forțelor armate în sprijinul autorităților și instituțiilor publice implicate în managementul crizei, în conformitate cu planurile și cu legislația în vigoare ce reglementează domeniul de activitate al instituției solicitante, atunci când capacitatea instituției principale este depășită și doar pentru:

- a) activități de căutare și salvare a persoanelor;
- b) evacuarea provizorie a persoanelor din zonele ce prezintă un pericol pentru viața sau sănătatea lor;
- c) asigurarea respectării regimului de securitate în zonele de iminență sau de declanșare a unor evenimente ce pot pune în pericol viața sau sănătatea persoanelor;
- d) asigurarea implementării măsurilor de ordine publică sau de control al frontierei de stat în sprijinul forțelor Ministerului Afacerilor Interne;

2) să utilizeze mijloacele repartizate din fondurile Guvernului sau stocurile din rezervele de stat în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația în vigoare care reglementează aceste domenii;

3) să suspende parțial sau în totalitate aplicarea oricărui act emis de autoritățile publice centrale sau locale, dacă acesta conduce la îngreunarea semnificativă a activităților de răspuns la criză;

4) să dispună efectuarea unor activități necesare de către orice persoană sau agent economic, în scopul asigurării resurselor umane și materiale necesare pentru răspunsul la criză, în următoarele condiții:

a) dispunerea efectuării acestor activități se face doar atunci când resursele aflate la dispoziția conducătorului operațiilor nu sunt suficiente pentru răspunsul la criză și doar pe durata minimă necesară pentru a preveni, diminua sau lichida consecințele crizei ce pun în pericol sau afectează viața ori sănătatea persoanelor;

b) durata maximă pentru efectuarea acestor activități necesare nu poate depăși, fără acordul persoanei, 60 de ore într-o perioadă de 7 zile consecutive și 14 zile consecutive în decurs de o lună;

c) persoanele care nu posedă abilitățile sau cunoștințele necesare efectuării acestor activități trebuie mai întâi să fie pregătite în acest sens;

d) autoritățile și instituțiile publice trebuie să pună la dispoziția persoanelor care urmează să efectueze aceste

activități instrumentele utile desfășurării acestora, cu excepția situației în care acestea sunt puse la dispoziție voluntar de către persoane sau de operatori economici;

e) persoanelor desemnate conform prezentului punct le vor fi asigurate pauze adecvate în timpul programului de lucru, pauze de recuperare a capacității de muncă de cel puțin 11 ore neîntrerupte, precum și pauze de 24 de ore neîntrerupte într-o perioadă de 7 zile consecutive;

f) persoanelor desemnate conform prezentului punct care urmează să efectueze aceste activități în afara localității de reședință trebuie să le fie acordate, la cerere, spații adecvate de cazare;

g) persoanele și operatorii economici desemnați conform prezentului punct vor fi recompensați pentru munca depusă și pentru resursele logistice puse la dispoziție ori consumate ca urmare a efectuării acestor activități, în modul stabilit de Guvern;

5) să stabilească liste de bunuri și/sau de servicii de strictă necesitate pentru persoane, autorități și instituții publice, precum și pentru operatorii economici și pentru reglementarea producției, distribuției, comercializării și a prețurilor, în scopul asigurării stabilității sociale;

6) să pregătească specialiști care pot sprijini autoritățile și instituțiile publice în limitarea sau lichidarea consecințelor crizei în cadrul grupurilor de lucru sau al centrelor operaționale de coordonare (COC);

7) să introducă reguli speciale privind admisia, șederea și documentarea străinilor, aplicând și respectând măsurile specifice dispuse de autoritățile competente.

Articolul 27. Categoriile de restricții pe perioada stării de alertă

Pe perioada stării de alertă pot fi impuse următoarele categorii de restricții:

a) un regim special de trecere a frontierei, inclusiv interzicerea părăsirii teritoriului național pentru persoanele care dețin expertiză în anumite domenii necesare rezolvării crizei. La impunerea acestei măsuri, persoanele cu experiență în domeniu, aflate în afara țării pot fi chemate, cu acordul lor, să sprijine autoritățile și instituțiile publice pentru rezolvarea crizei, cu compensare financiară, în modul stabilit de Guvern;

b) obligativitatea cetățenilor de a deține un act de identitate asupra lor atunci când se află într-un spațiu public, precum și obligativitatea legitimării la solicitarea instituțiilor abilitate, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a contracara efectele crizei;

c) restrângerea temporară a libertății unei persoane sau a unui grup de persoane de a se afla într-o anumită zonă sau teritoriu ori de a părăsi o anumită zonă sau teritoriu, precum și impunerea unor reguli sau condiții generale privind libertatea de circulație a persoanelor în spații publice, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a contracara efectele crizei;

d) restrângerea temporară a dreptului de a organiza evenimente sau întruniri publice cu scopul de a proteja sănătatea populației sau pentru a combate o amenințare la adresa ordinii publice ori a securității naționale, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a contracara efectele crizei;

e) impunerea obligativității pentru orice entități media sau care dețin instrumente de comunicare publică, inclusiv cele electronice, să publice de îndată, în mod nealterat și fără impunerea de costuri, orice mesaje destinate informării populației, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a contracara efectele crizei;

f) restricționarea accesului persoanelor la serviciile de telecomunicații sau doar la o parte a acestor servicii, dacă acest lucru este necesar pentru detectarea sau pentru contracararea unei amenințări semnificative la adresa

securității naționale sau a ordinii constituționale ori care poate afecta în mod grav ordinea publică;

g) impunerea obligativității funcționării unor operatori economici sau publici în anumite condiții și pe o anumită perioadă, precum și a prezenței la locul de muncă peste programul normal de lucru pentru angajații din domeniul public sau privat, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a contracara efectele crizei;

h) interzicerea demisiei unor anumite categorii de angajați din autoritățile și instituțiile publice sau a unor operatori economici și dispunerea revenirii obligatorii la locul de muncă din timpul liber, dacă acest lucru este necesar pentru a limita sau a contracara efectele crizei;

i) modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor operatorilor economici și ai autorităților și instituțiilor publice;

j) impunerea unui regim special de utilizare a spațiului aerian.

Articolul 28. Angajamentele internaționale

(1) În conformitate cu angajamentele internaționale ale Republicii Moldova care rezultă din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în cazul declarării stării de alertă, Guvernul informează, în termen de 3 zile, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și Secretarul General al Consiliului Europei asupra restrângerii drepturilor și libertăților persoanelor, restrângere ce constituie o abatere de la angajamentele ce decurg din documentele menționate, precum și asupra volumului și cauzelor acestei restrângeri.

(2) Guvernul informează, de asemenea, în termen de 3 zile, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la ridicarea stării de alertă și cu privire la reluarea aplicării integrale a prevederilor Pactului internațional și ale Convenției europene menționate la alin. (1).

Capitolul V

STAREA DE URGENȚĂ

Articolul 29. Declararea stării de urgență

(1) Starea de urgență se declară de Parlament la propunerea Guvernului sau a Președintelui Republicii Moldova, la nivel național, în unul sau mai multe unități administrativ-teritoriale ori pe un anumit teritoriu, atunci când analiza indicatorilor de risc indică faptul că limitarea consecințelor crizei este imposibilă fără implementarea unor măsuri de management care implică restrângerea unor drepturi și libertăți individuale prevăzute de prezenta lege, precum și alocarea de resurse suplimentare față de cele disponibile în mod normal.

(2) Starea de urgență poate fi declarată pe o perioadă de 60 de zile și poate fi prelungită printr-o hotărâre a Parlamentului, la solicitarea Președintelui Republicii Moldova sau a Guvernului.

(3) Prevederile art. 23–27 referitoare la starea de alertă se aplică în modul corespunzător stării de urgență.

Articolul 30. Angajamentele internaționale

(1) În conformitate cu angajamentele internaționale ale Republicii Moldova care rezultă din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în cazul declarării stării de urgență, Parlamentul sau Președintele Republicii Moldova informează, în termen de 3 zile, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și Secretarul General al Consiliului Europei asupra restrângerii drepturilor și libertăților persoanelor, restrângere ce constituie o abatere de la angajamentele ce decurg din documentele menționate, precum și asupra volumului și cauzelor acestei restrângeri.

(2) Parlamentul sau Președintele Republicii Moldova

informează, de asemenea, în termen de 3 zile, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite și Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la ridicarea stării de urgență și cu privire la reluarea aplicării integrale a prevederilor Pactului internațional și ale Convenției europene menționate la alin. (1).

Articolul 31. Atribuțiile autorităților și ale instituțiilor publice pe perioada stării de urgență

La declararea stării de urgență, autoritățile și instituțiile publice pot fi împuternicite:

a) să aplice oricare dintre restricțiile ce pot fi impuse pe durata stării de alertă;

b) să efectueze, conform legii, rechiziția de bunuri în scopul prevenirii și al lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență;

c) să suspende parțial sau în totalitate aplicabilitatea unui act normativ dacă acesta conduce la îngreunarea semnificativă a activităților de răspuns la situația de criză;

d) să suspende organizarea proceselor electorale de toate tipurile, inclusiv a referendumurilor republicane și locale;

e) să solicite persoanelor prestarea de servicii în interes public;

f) să modifice procedurile de numire, suspendare, concediere, eliberare și de încetare a raporturilor de muncă sau de serviciu ale conducătorilor autorităților și ai instituțiilor publice, ai întreprinderilor de stat și municipale;

g) să modifice destinația și modul de activitate ale autorităților și instituțiilor publice și ale operatorilor economici în funcție de necesitățile impuse de răspunsul la criză.

Articolul 32. Restricții pe perioada stării de urgență

Pe perioada stării de urgență pot fi impuse următoarele categorii de restricții:

a) oricare dintre categoriile de restricții ce pot fi impuse pe perioada stării de alertă;

b) restrângerea libertății de mișcare a populației la nivel național, inclusiv prin impunerea unor reguli sau condiții de aflare în anumite spații publice;

c) restricționarea oricăror drepturi și libertăți fundamentale ce nu sunt prevăzute de prezenta lege, cu aprobarea Parlamentului, în situația în care orice alte măsuri au fost epuizate și doar atunci când restricționarea este absolut necesară pentru a contracara o amenințare semnificativă sau a înlătura un pericol ce afectează sau poate afecta securitatea națională, ordinea constituțională, ordinea publică, economia națională, mediul înconjurător, viața, sănătatea sau proprietatea persoanelor;

d) suspendarea parțială sau totală a activității economice, a activității nonprofit sau a activității politice a unor companii, organizații nonguvernamentale sau partide;

e) impunerea obligativității pentru anumiți operatori economici de a opri furnizarea de bunuri și servicii sau de a furniza bunuri și servicii în anumite cantități sau limite, sau respectând anumite condiții speciale, inclusiv în ceea ce privește importul sau exportul, către populație sau autoritățile și instituțiile publice, dacă acest lucru este necesar pentru a limita ori a lichida efectele crizei;

f) interzicerea publicării unor informații sub orice formă, în publicații online sau fizice, precum și interzicerea sau închiderea unor entități media ori a oricăror mijloace de diseminare a informațiilor cu scopul de a contracara dezinformarea;

g) restricționarea accesului la anumite categorii de informații;

h) restrângerea dreptului la confidențialitatea comunicațiilor de către instituțiile cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale;

i) restrângerea dreptului la inviolabilitatea domiciliului și

la viață privată de către instituțiile cu atribuții în domeniul ordinii publice sau al securității naționale, pentru protejarea vieții și a sănătății persoanelor.

Capitolul VI COMISIA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CRIZELOR

Articolul 33. Înființarea Comisiei Naționale de Management al Crizelor

În scopul exercitării de către autoritățile și instituțiile publice a coordonării, comenzii și a controlului strategic pentru managementul crizelor se instituie Comisia Națională de Management al Crizelor, având rolul de definire a efectelor strategice ce se doresc a fi obținute ca urmare a răspunsului la criză și a recuperării după criză, de asigurare a deciziei la nivel strategic a autorităților și instituțiilor publice responsabile de răspunsul la criză și de recuperare după criză, precum și de adoptarea deciziilor cu caracter excepțional necesare pentru a răspunde la crize.

Articolul 34. Responsabilitățile Comisiei Naționale de Management al Crizelor

Responsabilitățile Comisiei Naționale de Management al Crizelor sunt următoarele:

a) decide, pe baza propunerilor Centrului Național de Management al Crizelor, asupra opțiunilor strategice de pregătire sau de răspuns la crize iminente ori care s-au manifestat, inclusiv de comunicare publică;

b) emite decizii obligatorii pentru conducătorii autorităților și ai instituțiilor publice, ai operatorilor economici sau ai altor entități, precum și pentru persoane cu scopul de a asigura coordonarea strategică a pregătirii răspunsului la crize și a recuperării după crize;

c) analizează produsele informative puse la dispoziție de Centrul Național de Management al Crizelor cu privire la riscurile și amenințările identificate sau cu privire la intensitatea, impactul și efectele unei crize manifestate și propune Guvernului, Președintelui Republicii Moldova, Consiliului Național de Securitate sau altor autorități și instituții publice luarea unor măsuri și adoptarea unor decizii, inclusiv de suplimentare a resurselor, în vederea prevenirii, reducerii sau eliminării efectelor curente sau potențiale ale crizei;

d) analizează datele și rapoartele puse la dispoziție de Centrul Național de Management al Crizelor sau transmise de alte autorități și instituții publice cu privire la modul în care activitățile de pregătire și de răspuns la situațiile de criză conduc la îndeplinirea efectelor strategice stabilite și emite decizii corective.

Articolul 35. Organizarea Comisiei Naționale de Management al Crizelor

(1) Comisia Națională de Management al Crizelor este prezidată de Prim-ministru și din componența sa fac parte directorul general al Centrului Național de Management al Crizelor, conducătorul operațiilor, miniștri și șefi ai autorităților și instituțiilor publice responsabile, în funcție de tipul crizei.

(2) Comisia Națională de Management al Crizelor se reunește la convocarea Prim-ministrului ori de câte ori este nevoie și în componența propusă de acesta, la propunerea oricărui membru al comisiei.

(3) Deciziile Comisiei Naționale de Management al Crizelor se iau cu majoritatea membrilor prezenți, iar pentru ca decizia să fie validă, la ședință trebuie să participe cel puțin o jumătate din numărul membrilor desemnați.

(4) Sprijinul logistic și operațional pentru Comisia Națională de Management al Crizelor este asigurat de secretariatul Centrului Național de Management al Crizelor.

(5) Constituirea, componența și regulamentul de funcționare ale Comisiei Naționale de Management al Crizelor și ale comisiilor locale de management al situațiilor de criză de nivelul întâi, de nivelul doi și din unitatea teritorială autonomă se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Articolul 36. Managementul crizelor generate de amenințări la adresa securității naționale

În situația în care o criză este generată de o amenințare la adresa securității naționale sau care afectează securitatea națională, ordinea publică și apărarea națională, coordonarea și decizia strategică privind răspunsul integrat necesar pentru contracararea amenințării și lichidarea consecințelor crizei este luată de Consiliul Național de Securitate.

Articolul 37. Comisiile regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză

(1) Pentru a asigura aplicarea principiului subsidiarității, la nivel regional, se înființează comisii regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză, având rolul de pregătire pentru urgențe și crize, de definire la nivel regional a efectelor strategice care se doresc a fi obținute ca urmare a răspunsului la criză și a recuperării după criză, de asigurare a coordonării la nivel strategic a autorităților publice locale responsabile de răspunsul la criză și de recuperare după criză, precum și de adoptarea unor decizii cu caracter excepțional la nivel local, necesare pentru a răspunde la crize.

(2) Comisiile regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză se înființează pentru pregătirea și răspunsul la crize, precum și pentru asigurarea cooperării dintre instituțiile principale și cele de sprijin, pe de o parte, și autoritățile și instituțiile publice, pe de altă parte.

(3) Constituirea, componența și regulamentele de funcționare ale comisiilor regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(4) Responsabilitățile comisiilor regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză sunt următoarele:

a) coordonează îndeplinirea funcțiilor de avertizare timpurie, de pregătire, de răspuns la și de recuperare după urgențe sau crize de către instituțiile principale, cele de sprijin și de către autoritățile locale la nivel de zonă/regiune, raion, municipiu, oraș și sat;

b) transmit propuneri Comisiei Naționale de Management al Crizelor și autorităților și instituțiilor publice cu privire la avertizarea timpurie, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după urgențe sau crize;

c) coordonează activitățile de asigurare a funcționării continue a funcțiilor vitale ale statului în teritoriu;

d) aprobă planul pentru exercițiile de management al urgențelor sau al crizelor la nivel regional, raional sau local;

e) analizează evaluările de risc și planurile de răspuns privind domeniul lor de activitate;

f) formează grupuri de lucru permanente și ad-hoc și aprobă regulamentul de procedură al acestora;

g) dacă este necesar, înființează subcomisii teritoriale ori sectoriale permanente sau temporare;

h) aprobă programul anual de lucru;

i) îndeplinesc alte funcții privind avertizarea timpurie, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după urgențe sau crize, desemnate prin planul Guvernului de management al crizelor.

(5) La nivel regional, conducerea comisiilor regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză va fi asigurată de către președinții de raion, care vor fi asistați de subdiviziunile teritoriale ale instituției principale.

(6) Înființarea și asigurarea funcționării centrelor operaționale de coordonare (COC) care vor sprijini activitatea comisiilor regionale sau teritoriale de management al situațiilor de criză cad în sarcina Ministerului Afacerilor Interne.

Articolul 38. Comisiile locale de management al situațiilor de criză

(1) La nivel de municipiu, de oraș și de sat se înființează comisii locale permanente de management al situațiilor de criză pentru asigurarea funcției de coordonare pentru avertizarea timpurie, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după urgențe sau crize.

(2) Mai multe orașe sau sate pot forma o comisie locală comună de management al situațiilor de criză.

(3) Responsabilitățile comisiilor locale de management al situațiilor de criză sunt următoarele:

a) coordonează îndeplinirea funcțiilor de avertizare timpurie, de pregătire, de răspuns la și de recuperare după crize de către instituțiile principale și cele de sprijin;

b) transmit anual comisiei regionale un raport al activităților desfășurate în domeniul managementului situațiilor de criză;

c) îndeplinesc alte funcții privind avertizarea timpurie, pregătirea, răspunsul la și recuperarea după urgențe sau crize, desemnate prin planul Guvernului de management al crizelor.

Capitolul VII

CENTRUL NAȚIONAL DE MANAGEMENT AL CRIZELOR

Articolul 39. Înființarea Centrului Național de Management al Crizelor

(1) Centrul Național de Management al Crizelor (denumit în continuare și *Centru*) este o autoritate administrativă centrală, aflată în subordinea Guvernului, care coordonează la nivel național ansamblul activităților de management al crizelor.

(2) Centrul este o persoană juridică de drept public, dispune de conturi în Trezoreria de Stat, de stampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova și de alte atribute necesare stabilite de legislație pentru funcționare.

(3) Structura și efectivul-limită ale Centrului, precum și alte aspecte de organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Articolul 40. Organizarea și funcționarea Centrului Național de Management al Crizelor

(1) Centrul este condus de un director general, care deține o funcție de demnitate publică, fiind numit, eliberat sau destituit din funcție de către Guvern, la propunerea Prim-ministrului. Numirea și/sau destituirea din funcție a directorului general are loc după recepționarea avizului președintelui Consiliului Național de Securitate. Directorul general al Centrului poate dobândi sau menține statutul special sau pe cel militar în condițiile legii.

(2) În activitatea sa, directorul general al Centrului este asistat de un director general adjunct care este numit, eliberat sau destituit din funcție de către Guvern, în condițiile legii.

(3) Directorul general al Centrului este numit în funcție pentru un mandat de 5 ani și nu poate deține mai mult de două mandate consecutive.

(4) Organizarea internă a Centrului este realizată pe două domenii de activitate: planificarea activităților de management al crizelor și, respectiv, planificarea și integrarea informațiilor necesare pentru managementul crizelor.

(5) În cadrul Centrului se organizează Camera de criză, cu funcționare permanentă, responsabilă de monitorizarea 24 de ore din 24, 7 zile din 7 a nivelului riscurilor ce pot conduce la manifestarea unei situații de criză, precum și a consecințelor acesteia și a modului de răspuns al autorităților pe perioada crizei.

Articolul 41. Personalul Centrului Național de Management al Crizelor

(1) Centrul beneficiază de personal propriu și de personal detașat, constituit din funcționari publici, funcționari publici cu statut special, inclusiv ofițeri de informații și securitate, militari și personal contractual.

(2) Pe perioada detașării, personalul detașat primește un salariu care nu poate fi mai mic decât salariul de la locul de muncă de bază.

(3) Cu sprijinul instituțiilor principale, directorul general al Centrului identifică, în cadrul autorităților și instituțiilor publice, personalul specializat ce poate sprijini Centrul și include persoanele identificate, cu acordul lor expres, pe listele de rezervă constituite la nivelul autorităților și instituțiilor publice, pentru a fi delegați sau trimiși, la nevoie,

în cadrul Centrului. Centrul asigură testarea și pregătirea acestora.

(4) În cazul în care directorul general al Centrului constată că este necesară o creștere a capacității operaționale a Centrului sau o expertiză suplimentară, acesta poate solicita autorităților și instituțiilor publice delegarea, pe o perioadă determinată, a oricărui specialist sau expert de pe lista de rezervă.

(5) Dacă avizează pozitiv solicitarea directorului general al Centrului, menționată la alin. (4), autoritățile și instituțiile publice au obligația, în termen de 5 zile lucrătoare, să trimită expertul la Centru.

(6) De la constatarea unei situații de criză și până la încetarea acesteia, directorul general al Centrului poate solicita delegarea oricăror persoane aflate pe lista de rezervă fără acordul instituțiilor deținătoare și fără acordul persoanelor detașate. Durata delegării experților nu se va extinde mai mult decât este necesar pentru a răspunde la criză.

Articolul 42. Finanțarea Centrului Național de Management al Crizelor

(1) Bugetul Centrului se elaborează, se aprobă, se execută și se raportează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile stabilite de Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014.

(2) Finanțarea activității Centrului se efectuează din:

a) alocații de la bugetul de stat, inclusiv resursele aferente proiectelor finanțate din surse externe;

b) bunuri materiale sau fonduri puse la dispoziție, prin donații, de persoane fizice, persoane juridice, de organizații necomerciale, de organizațiile internaționale la care Republica Moldova este parte, de Uniunea Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene, de alte state cu care Republica Moldova are încheiate acorduri de cooperare internațională;

c) fonduri accesate prin proiectele derulate de organizații necomerciale, de organizațiile internaționale la care Republica Moldova este parte, de Uniunea Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene, de alte state cu care Republica Moldova are încheiate acorduri de cooperare internațională.

Articolul 43. Bunurile Centrului Național de Management al Crizelor

(1) Bunurile Centrului, inclusiv clădirile, construcțiile, utilajele, create sau care urmează a fi create, procurate sau care urmează a fi procurate pe seama mijloacelor bugetului de stat, precum și al altor mijloace legale, sunt bunuri proprietate publică.

(2) Bunurile Centrului sunt administrate în conformitate cu principiile bunei guvernări.

Articolul 44. Platforma Națională de Răspuns la Crize

(1) Centrul înființează și menține operațională Platforma Națională de Răspuns la Crize, constituită ca centru operațional, fără activitate permanentă, ce poate fi activat în cazul în care se constată iminența sau manifestarea unei situații de criză.

(2) Platforma Națională de Răspuns la Crize este o structură care se activează la constatarea unei crize prin decizia Prim-ministrului și este compusă din experți desemnați de instituțiile implicate în managementul crizei.

(3) La activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, prin decizia conducătorului operațiilor sau a directorului general, pot fi delegați sau trimiși în mod temporar experți din mediul privat, cel academic sau din societatea civilă, care posedă expertiză necesară sprijinirii eforturilor de răspuns la situația de criză.

Articolul 45. Competențele Centrului Național de Management al Crizelor în faza

de prevenire și de pregătire pentru crize

Competențele Centrului în faza de prevenire și de pregătire pentru crize sunt următoarele:

a) colectează în mod permanent de la autoritățile și instituțiile publice informații cu privire la riscurile generate de pericole sau amenințări la adresa ordinii publice și/sau a securității naționale, le analizează și informează Prim-ministrul, Președintele Republicii Moldova, Comisia Națională de Management al Crizelor, precum și Consiliul Național de Securitate privind aspectele relevante ale procesului decizional, inclusiv privind nivelul acestor pericole sau amenințări, perspectivele de evoluție pe termen lung, potențialul de manifestare, impactul preconizat și măsurile recomandate de prevenție sau de răspuns;

b) sprijină direct Consiliul Național de Securitate în activitatea de planificare a priorităților naționale de informații pentru securitatea națională și asigură implementarea planurilor și a deciziilor aferente;

c) sprijină direct Consiliul Național de Securitate în activitatea de elaborare a strategiilor, planurilor și a opțiunilor de pregătire pentru crizele generate de amenințări la adresa securității naționale;

d) informează Prim-ministrul, Președintele Republicii Moldova, Comisia Națională de Management al Crizelor și Consiliul Național de Securitate cu privire la manifestarea sau iminența manifestării unor crize și propune opțiuni strategice de răspuns;

e) coordonează mecanismul de întocmire și actualizare a Registrului național de riscuri și întocmește evaluarea națională de risc;

f) coordonează procesul de întocmire a planurilor naționale de management al crizelor;

g) sprijină Guvernul în întocmirea planurilor de management al urgențelor și crizelor;

h) propune Guvernului politici publice sau adoptarea de acte normative în domeniul managementului crizelor;

i) întocmește anual o evaluare națională privind stadiul de pregătire a autorităților și instituțiilor publice pentru managementul crizelor;

j) asigură funcțiile de interoperabilitate, coordonare, îndrumare și de verificare a procesului de pregătire pentru crize ale autorităților și instituțiilor publice, inclusiv în ceea ce privește avertizarea timpurie, colectarea, analiza și diseminarea informațiilor;

k) asigură managementul sistemului național de avertizare instituțională în caz de criză;

l) înființează Platforma Națională de Răspuns la Crize ce poate fi activată în cazul manifestării unor crize pentru a facilita coordonarea și conducerea operațiilor la nivel național de către instituția principală în cooperare cu instituțiile de sprijin;

m) înființează și gestionează lista de rezervă cu experți din mediul public, privat și cel academic care pot contribui la managementul urgențelor sau al crizelor;

n) organizează, independent sau în cooperare cu alte autorități și instituții publice, module de pregătire standardizate în domeniul managementului crizelor, asigurând instruirea continuă a persoanelor implicate în prevenirea, managementul și răspunsul la situații de crize;

o) întocmește programul național de exerciții în domeniul managementului crizelor și organizează sau oferă suport autorităților și instituțiilor publice care organizează exerciții naționale în domeniul menționat;

p) convoacă, facilitează și coordonează reuniuni de lucru regulate cu reprezentanți ai autorităților și instituțiilor publice, la nivel de experți și de factori decizionali, pe probleme de pregătire și de avertizare timpurie pentru criză, inclusiv în ceea ce privește crizele ce pot fi generate de amenințări la adresa securității naționale, sub coordonarea Consiliului Național de Securitate;

q) centralizează și organizează rețeaua națională a punctelor de contact disponibile 24 de ore din 24, 7 zile din 7 pentru solicitarea de sprijin internațional în situații de criză.

Articolul 46. Competențele Centrului Național de Management al Crizelor în faza de răspuns la crize și de recuperare după crize

Competențele Centrului în faza de răspuns la crize și de recuperare după crize sunt următoarele:

a) monitorizează, prin intermediul sistemului național de avertizare instituțională, modul de evoluție a riscurilor ce pot genera crize, analizează alertele, informațiile și propunerile transmise de autoritățile și instituțiile publice și înștiințează de îndată pe Primul-ministru, Președintele Republicii Moldova și instituțiile publice responsabile cu privire la manifestarea sau iminența manifestării unei situații de criză;

b) propune Prim-ministrului activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, numirea conducătorului operațiilor și/sau declararea stării de alertă;

c) în situația în care se impune, propune Prim-ministrului solicitarea declarării stării de urgență ca urmare a unei crize generate de un pericol sau propune Președintelui Republicii Moldova solicitarea declarării stării de urgență ca urmare a unei crize generate de o amenințare la adresa securității naționale sau a ordinii publice, în coordonare cu Consiliul Național de Securitate;

d) colectează informații de la autoritățile și instituțiile publice privind intensitatea, impactul, consecințele și perspectivele de evoluție ale crizei în scopul întocmirii imaginii situaționale integrate, informează în acest sens pe Prim-ministru, Președintele Republicii Moldova, Comisia Națională de Management al Crizelor și Consiliul Național de Securitate și propune acestora opțiuni strategice de răspuns;

e) asigură funcționarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize și sprijină conducătorul operațiilor în conducerea și coordonarea la nivel național a răspunsului la criză;

f) supraveghează modul de acțiune pentru răspunsul la criză, întocmește rapoarte către Prim-ministru, Președintele Republicii Moldova și către Comisia Națională de Management al Crizelor și propune măsuri corective, dacă este cazul;

g) supraveghează activitatea conducătorului operațiilor și se asigură că activitatea de coordonare pentru managementul crizei și implementarea deciziilor aferente se realizează în mod oportun și coerent;

h) analizează cererile instituției principale sau ale celor de sprijin pentru alocarea de resurse materiale sau umane suplimentare și se asigură, dacă consideră necesar, de alocarea acestora, fie direct, fie în cooperare cu autoritățile și instituțiile publice responsabile;

i) colectează informații de la autoritățile și instituțiile publice privind consecințele crizei și privind modul de intervenție al autorităților, informează în acest sens Prim-ministrul, Președintele Republicii Moldova, Comisia Națională de Management al Crizelor și Consiliul Național de Securitate și propune acestora măsuri de revenire la starea de normalitate;

j) supraveghează procesul de implementare a lecțiilor identificate ca urmare a răspunsului la criză;

k) colectează de la instituția principală propuneri privind acordarea de ajutoare sau de compensații pentru persoanele sau operatorii economici afectați în mod direct și substanțial de criză și propune Guvernului, autorităților publice și/sau Comisiei Naționale de Management al Crizelor, după caz, implementarea unor soluții corespunzătoare;

l) convoacă, facilitează și coordonează reuniuni de lucru regulate cu reprezentanții autorităților și instituțiilor publice la nivel de experți și de factori decizionali pentru asigurarea coordonării unor măsuri de contracarare a amenințărilor la adresa securității naționale;

m) sprijină direct Consiliul Național de Securitate în activitatea de implementare a opțiunilor de răspuns la situațiile de criză generate de amenințări la adresa securității naționale;

n) acordă suport instituțiilor principale, celor de sprijin, precum și altor autorități ale administrației publice centrale și locale în declanșarea mecanismelor de asistență internațională.

Articolul 47. Mecanismul de constatare a unei situații de criză

Mecanismul de constatare a unei situații de criză este următorul:

a) toate autoritățile și instituțiile publice vor fi conectate la sistemul național de avertizare instituțională și au obligația monitorizării situațiilor de risc ce pot conduce la manifestarea unei urgențe sau crize;

b) la identificarea unor informații privind manifestarea sau iminența manifestării unei situații de criză, punctul de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 din cadrul autorității/instituției publice care a luat la cunoștință de informațiile respective informează de îndată punctul de contact ierarhic superior, care ulterior informează Camera de criză a Centrului Național de Management al Crizelor;

c) punctul de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7 pentru problematica managementului situațiilor de criză din cadrul autorității sau al instituției publice responsabile cu managementul situațiilor de criză informează imediat toate instituțiile de sprijin și comunică Camerei de criză primele măsuri luate pentru răspunsul la criză;

d) instituțiile principale sau cele de sprijin pot solicita, în orice moment, Camerei de criză activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, desemnarea unui conducător al operațiilor și, după caz, luarea primelor decizii strategice pentru a răspunde la criză;

e) pe baza informațiilor primite, Camera de criză informează concomitent directorul și directorul adjunct al Centrului și propune, dacă este cazul, constatarea unei situații de criză, activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, numirea conducătorului operațiilor și, după caz, luarea primelor decizii la nivel strategic pentru a răspunde la criză;

f) Camera de criză va proceda la completarea informațiilor primite prin solicitări de informații suplimentare, adresate autorităților și instituțiilor publice sau operatorilor economici care le dețin sau au responsabilitatea colectării acestora;

g) dacă, din informațiile deținute la nivelul celei de informații integrate a Centrului, se constată iminența sau declanșarea unei crize, Camera de criză poate proceda la completarea informațiilor și/sau la informarea directorului general și a adjunctului Centrului pentru a propune constatarea stării de criză, activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, desemnarea unui conducător al operațiilor și, după caz, luarea primelor decizii la nivel strategic pentru a răspunde la criză;

h) directorul general al Centrului informează de îndată pe Prim-ministru și pe Președintele Republicii Moldova;

i) Prim-ministrul poate decide, după caz, constatarea unei situații de criză, activarea Platformei Naționale de Răspuns la Crize, numirea conducătorului operațiilor și/sau convocarea Comisiei Naționale de Management al Crizelor;

j) dacă situația de criză este generată de o amenințare la adresa securității și apărării naționale și a ordinii publice, Președintele Republicii Moldova poate dispune convocarea Consiliului Național de Securitate pentru a discuta și a trasa direcțiile strategice necesare neutralizării amenințărilor identificate;

k) Camera de criză informează, prin sistemul național de avertizare instituțională, toate autoritățile și instituțiile publice relevante, inclusiv pe Președintele Republicii Moldova, cu privire la deciziile luate de Prim-ministru.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Nr. 248. Chișinău, 10 iulie 2025.

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 48. Monitorizarea

(1) Centrul Național de Management al Crizelor are responsabilitatea de verificare a respectării prevederilor legale ce revin fiecărei autorități și instituții publice cu atribuții în managementul crizelor.

(2) Centrul Național de Management al Crizelor întocmește anual, până la data de 1 septembrie, raportul cu privire la stadiul pregătirii în domeniul managementului situațiilor de criză la nivel național, pe care îl prezintă Guvernului.

(3) Centrul Național de Management al Crizelor sesizează autoritățile și instituțiile publice competente în domeniu în cazul constatării unor deficiențe în aplicarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 49. Consecințele încălcării dispozițiilor prezentei legi

Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă și penală, conform cadrului normativ în vigoare.

Articolul 50. Alocatii bugetare

Activitățile autorităților și ale instituțiilor publice care au un rol în prevenirea, pregătirea, răspunsul și recuperarea după criză sunt finanțate din bugetul de stat, din bugetele locale și din alte surse legale, în limita alocațiilor stabilite în acest scop prin legea/decizia bugetară anuală, conform modului stabilit de Guvern.

Articolul 51. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 septembrie 2025.

(2) Guvernul, autoritățile și instituțiile publice implicate în managementul situațiilor de criză, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor elabora actele normative necesare pentru implementarea acestora și vor aduce actele lor normative în concordanță cu aceasta.

(3) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Afacerilor Interne propune un proiect de hotărâre de Guvern care să reglementeze modul de organizare și funcționare a comisiilor regionale sau teritoriale și a celor locale de management al situațiilor de criză. Până la înființarea acestor comisii, precum și a centrelor operaționale de coordonare (COC) pentru managementul situațiilor de criză, rămân în vigoare dispozițiile legale referitoare la managementul situațiilor excepționale.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va pune la dispoziția Centrului Național de Management al Crizelor un imobil corespunzător pentru îndeplinirea în bune condiții a atribuțiilor sale.

(5) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) noțiunea „stare de urgență” prevăzută la art. 1 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război;

b) dispozițiile privind starea de urgență prevăzute la capitolul II din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război;

c) capitolul III din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

(6) Anexa la Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 194–196, art. 637), cu modificările ulterioare, se completează cu o poziție nouă cu următorul cuprins:

„Director general al Centrului Național de Management al Crizelor”.

Igor GROSU

Acte ale Curții de Conturi a Republicii Moldova**50****HOTĂRÂRE****cu privire la Raportul de audit al conformității asupra administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale***

Curtea de Conturi, cu prezența dnei Victoria Butmalai, consultantă principală în Direcția administrație publică centrală, Cancelaria de Stat; dnei Elvira Pluta, șefă adjunctă a Direcției administrarea bunurilor imobile și relații funciare, Agenția Proprietății Publice; dlui Ivan Danii, Director general al Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru; dlui Radu Chilaru, Director al Instituției Publice Cadastrul Bunurilor Imobile; dnei Iuliana Palade, manager de proiect al Unității de implementare a Proiectului Înregistrare și Evaluare Funciară; dlui Vitalie Balan, Viceprimar al municipiului Bălți; dnei Lilia Pilipețchi, Primărită a municipiului Soroca; dlui Alexandr Severin, Primar al orașului Fălești; dlui Adrian Bele, Primar al orașului Cupcini; dlui Victor Artamaniuc, Primar al orașului Ocnița; dlui Dmitrii Zavroțchi, Primar al orașului Otaci; dlui Alexandr Vornicu, Primar al orașului Stăuceni; dlui Iuri Onofriiciuc, Primar al orașului Vadul lui Vodă; dlui Simion Tatarov, Primar al orașului Rezina; dlui Ruslan Coroi, Viceprimar al orașului Căușeni; dlui Piotr Pușcari, Primar al orașului Basarabeasca; dnei Irina Ursu, Viceprimărită a satului Corlăteni; dlui Sergiu Gorceac, Primar al satului Suruceni; dlui Andrei Covali, Primar al satului Nimoreni, precum și a altor persoane cu funcții de răspundere, în cadrul ședinței video, călăuzindu-se de art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) lit. a), art. 31 alin. (1) lit. b) și alin. (6), art. 32 alin. (6) lit. e) din Legea privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a Republicii Moldova¹, a examinat Raportul de audit al conformității asupra administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale.

Misiunea de audit public extern a fost realizată conform Programului activității de audit a Curții de Conturi pe anul 2025², având drept scop evaluarea conformității administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale în raport cu prevederile cadrului normativ aplicabil.

Auditul public extern a fost planificat și s-a desfășurat în conformitate cu Cadrul Declarațiilor Profesionale ale INTOSAI³, aplicat de Curtea de Conturi⁴.

Examinând Raportul de audit, precum și explicațiile suplimentare ale persoanelor cu funcții de răspundere prezente la ședința publică, Curtea de Conturi

A CONSTATAT:

Auditul conformității asupra administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale a relevat, în aria de audit, multiple deficiențe sistemice și neconformități semnificative. Acestea sunt cauzate preponderent de deficiențele sistemului de control intern managerial, precum și de implicarea insuficientă a factorilor de decizie în exercitarea atribuțiilor funcționale, ceea ce a generat un impact negativ asupra principiilor bunei guvernări, integrității patrimoniului public și capacității de generare a veniturilor bugetare. Auditul a constatat că: (i) colaborarea precară între autoritățile implicate, întârzierile în procesul de delimitare a terenurilor și lipsa unei documentații cadastrale complete au afectat acuratețea datelor înscrise în registrul cadastral și în evidența contabilă, limitând capacitatea autorităților publice locale (APL) de a gestiona și a

valorifica eficient terenurile proprietate publică; (ii) nerespectarea cadrului normativ privind atribuirea terenurilor în arendă sau folosință, neîncasarea creanțelor aferente și reflectarea necorespunzătoare a tranzacțiilor în contabilitate au determinat pierderea unor venituri potențiale estimate la 3,3 milioane lei, precum și sporirea vulnerabilităților în administrarea patrimoniului public; (iii) deși activitățile de vânzare a terenurilor nu au prezentat abateri majore, au fost identificate nereguli punctuale, ceea ce denotă deficiențe ale controlului intern și neconformități procedurale, inclusiv în evaluarea corectă a prețului și în respectarea clauzelor contractuale; (iv) schimbarea categoriei de destinație a unor terenuri s-a realizat, în anumite cazuri, cu abateri de la cerințele legale, ceea ce evidențiază un control intern insuficient și expune autoritățile la riscuri sporite privind luarea unor decizii nejustificate sau contrare prevederilor legale.

Reieșind din cele expuse, în temeiul art.6 alin.(1) lit. d), art.10 lit. a¹) și b), art.14 alin.(2), art.15 lit. d), art. 34 alin. (2¹) și art.37 alin.(2) din Legea nr.260/2017, Curtea de Conturi

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Raportul de audit al conformității asupra administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale, anexat la prezenta Hotărâre.

2. Prezenta Hotărâre și Raportul de audit se remit:

2.1. Parlamentului Republicii Moldova, pentru informare și examinare, după caz, în cadrul Comisiei parlamentare de control al finanțelor publice;

2.2. Președintelui Republicii Moldova, pentru informare;

2.3. Guvernului Republicii Moldova, prin intermediul Cancelariei de Stat, pentru informare și luare de atitudine în vederea monitorizării implementării recomandărilor de audit;

2.4. Agenției Proprietății Publice, Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, pentru informare;

2.5. Instituției Publice Cadastrul Bunurilor Imobile, pentru informare și implementarea recomandării din Raportul de audit;

2.6. Autorităților administrației publice locale ale mun. Bălți, mun. Soroca, or. Fălești, or. Rezina, or. Ocnița, or. Otaci, or. Cupcini, or. Vadul lui Vodă, or. Basarabeasca, or. Căușeni, or. Stăuceni, s. Măgdăcești, s. Nimoreni, s. Suruceni, s. Corlăteni, pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit, cu respectarea prevederilor art.14 alin.(2) lit.n⁴) și art.30 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală;

2.7. Inspectoratului General al Poliției, pentru examinare, conform competențelor, în special privind constatările expuse în pct. 4.2.2. din Raportul de audit, referitor la ocuparea abuzivă a terenurilor proprietate publică.

3. Se ia act de faptul că, pe parcursul misiunii de audit: (i) 7 APL⁴ au evaluat și reflectat în evidența contabilă valoarea terenurilor înregistrate în Registrul Bunurilor Imobile, în sumă totală de 740,7 mil. lei, și 2 APL⁵ au

* În aria de audit se includ 17 UAT de nivelul întâi și UAT mun. Bălți.

¹ Legea nr. 260/2017 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a Republicii Moldova (în continuare – Legea nr.260/2017).

² Hotărârea Curții de Conturi nr.63 din 17.12.2024 „Privind aprobarea Programului activității de audit a Curții de Conturi pe anul 2025”.

³ Hotărârea Curții de Conturi nr. 2 din 24.01.2020 „Cu privire la Cadrul Declarațiilor Profesionale ale INTOSAI”.

⁴ APL or. Soroca – 284,1 mil. lei, APL or. Căușeni – 255,7 mil. lei, APL or. Basarabeasca – 97,9 mil. lei, APL s. Nimoreni – 36,4 mil.lei, APL or. Cupcini – 10,7 mil. lei, APL s. Corlăteni – 5,5 mil. lei, APL s. Suruceni – 50,4 mil. lei.

⁵ APL or. Basarabeasca – 198,85 mii lei, și APL s. Măgdăcești – 34,76 mii lei.

incasat creanțele aferente plăților pentru arendă, în valoare totală de 233,61 mii lei; **(ii)** Prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2025 a fost completată lista terenurilor proprietate publică a statului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 161/2019, cu 21 de terenuri delimitate în orașul Ocnița, având o suprafață totală de 25,7902 ha; **(iii)** Completarea art.8 și art.16 ale Legii nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, propusă prin proiectul Legii nr.81/2025 pentru modificarea unor acte normative, vizează reglementarea expresă a transmiterii în folosință gratuită, de către autoritățile administrației publice locale, către operatorii care furnizează/prestează serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare a terenurilor pe care sunt amplasate rețelele și obiectivele aferente infrastructurii proprietate publică de alimentare cu apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate, precum și a terenurilor necesare pentru efectuarea lucrărilor de construcție și/sau de exploatare a rețelilor de apă, de canalizare și de epurare a apelor uzate.

PREȘEDINTĂ

Nr. 64. Chișinău, 30 iulie 2025.

Tatiana ȘEVCIUC

51 HOTĂRÂRE **cu privire la Raportul de audit al conformității asupra** **înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile** **de către autoritățile publice locale***

Curtea de Conturi, cu prezența dlui Veaceslav Șipitca, Secretar de stat, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale; dnei Victoria Butmalai, consultantă principală în Direcția administrație publică centrală, Cancelaria de Stat; dlui Ivan Danii, Director general al Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru; dlui Radu Chilaru, Director al Instituției Publice Cadastrul Bunurilor Imobile; dnei Ludmila Mițova, inspector principală în Direcția impozite locale și alte venituri din cadrul Direcției generale metodologia impozitelor și taxelor, Serviciul Fiscal de Stat; dnei Lilia Pilipețchi, Primărită a municipiului Soroca; dlui Alexandr Severin, Primar al orașului Fălești; dlui Adrian Belei, Primar al orașului Cupcini; dlui Victor Artamaniuc, Primar al orașului Ocnița; dlui Dmitrii Zavroțchi, Primar al orașului Otaci; dlui Alexandr Vornicu, Primar al orașului Stăuceni; dlui Simion Tatarov, Primar al orașului Rezina; dlui Ruslan Coroi, Viceprimar al orașului Căușeni; dnei Irina Ursu, Viceprimărită a satului Corlăteni; dlui Sergiu Gorceac, Primar al satului Suruceni, precum și a altor persoane cu funcții de răspundere, în cadrul ședinței video, călăuzindu-se de art. 3 alin. (1), art. 5 alin. (1) lit. a), art. 31 alin. (1) lit. b) și alin. (6), art. 32 alin. 6) lit. e) din Legea privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a Republicii Moldova¹, a examinat Raportul de audit al conformității asupra înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile de către autoritățile publice locale.

Misiunea de audit public extern a fost realizată conform Programului activității de audit a Curții de Conturi pe anul 2025², având drept scop evaluarea conformității înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile de către autoritățile publice locale în raport cu prevederile cadrului normativ aplicabil.

Auditul public extern a fost planificat și s-a desfășurat în conformitate cu Cadrul Declarațiilor Profesionale ale INTOSAI, aplicat de Curtea de Conturi³.

Examinând Raportul de audit, precum și explicațiile suplimentare ale persoanelor cu funcții de răspundere prezente la ședința publică, Curtea de Conturi

4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și poate fi contestată cu o cerere prealabilă la autoritatea emitentă în termen de 30 de zile de la data publicării. În ordine de contencios administrativ, Hotărârea poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (MD-2068, mun. Chișinău, str. Kiev nr.3), în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

5. Curtea de Conturi va fi informată trimestrial, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri, despre acțiunile întreprinse pentru executarea subpunctelor 2.5. - 2.6. din prezenta Hotărâre.

6. Hotărârea și Raportul de audit al conformității asupra administrării și valorificării terenurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale se plasează pe site-ul oficial al Curții de Conturi (<https://www.ccrm.md/ro/decisions>).

A CONSTATAT:

Auditul conformității asupra înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile de către autoritățile publice locale a evidențiat existența unor deficiențe sistemice și neconformități în activitatea autorităților publice locale. Acestea sunt cauzate de aplicarea necorespunzătoare a prevederilor legale și de implicarea insuficientă a factorilor de decizie în exercitarea atribuțiilor, ceea ce a afectat negativ atât stabilirea corectă a bazei impozabile, cât și formarea veniturilor proprii ale bugetelor locale. Astfel, (i) înregistrarea primară a bunurilor imobile este compromisă de neactualizarea datelor în Registrul Bunurilor Imobile, de lipsa documentației cadastrale complete, de suprapunerile de terenuri și de existența construcțiilor neautorizate, aspecte care generează erori de impunere, cu impact asupra veniturilor; (ii) evaluarea și reevaluarea bunurilor imobile nu sunt realizate conform prevederilor legale, din cauza lipsei unui cadru metodologic complet și a unei infrastructuri tehnice și instituționale adecvate, ceea ce duce la subevaluarea bazei impozabile și la diminuarea veniturilor locale; totodată, neutilizarea mecanismului opțional pentru evaluarea construcțiilor neînregistrate limitează considerabil potențialul fiscal; (iii) unele autorități publice locale nu respectă în totalitate cadrul legal fiscal, admitând aplicarea incorectă a cotelor de impozitare, neactualizarea datelor, omisiuni în evaluare și nesincronizarea registrelor, ceea ce a determinat impunerea eronată. Neimpozitarea unor bunuri și evidența incompletă au compromis baza impozabilă, iar nivelul ridicat al restanțelor a afectat suplimentar veniturile proprii ale bugetelor locale.

Reiesind din cele expuse, în temeiul art.6 alin.(1) lit. d), art.10 lit. a¹) și b), art.14 alin.(2), art.15 lit. d), art. 34 alin. (2¹) și art.37 alin.(2) din Legea nr.260/2017, Curtea de Conturi

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Raportul de audit al conformității asupra înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile de către autoritățile publice locale, anexat la prezenta Hotărâre.

* În aria de audit se includ 11 UAT de nivelul întâi.

¹ Legea nr. 260/2017 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a Republicii Moldova (În continuare – Legea nr.260/2017).

² Hotărârea Curții de Conturi nr.63 din 17.12.2024 „Privind aprobarea Programului activității de audit a Curții de Conturi pe anul 2025”.

³ Hotărârea Curții de Conturi nr. 2 din 24.01.2020 „Cu privire la Cadrul Declarațiilor Profesionale ale INTOSAI”.

2. Prezenta Hotărâre și Raportul de audit se remit:

2.1. Parlamentului Republicii Moldova, pentru informare și examinare, după caz, în cadrul Comisiei parlamentare de control al finanțelor publice;

2.2. Președintelui Republicii Moldova, pentru informare;

2.3. Guvernului Republicii Moldova, prin intermediul Cămarilor de Stat, pentru informare și luare de atitudine în vederea monitorizării implementării recomandărilor de audit;

2.4. Ministerului Finanțelor, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat, pentru informare;

2.5. Autorităților administrației publice locale ale s. Corlăteni, or. Cupcini, com. Măgdăcești, or. Ocnița, or. Rezina și s. Suruceni, pentru informare, cu respectarea prevederilor art.14 alin.(2) lit.n⁴) și art.30 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală;

2.6. Cămarilor de Stat, pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit;

2.7. Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit;

2.8. Agenției Geodezie, Cartografiere și Cadastru, pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit;

2.9. Instituției Publice Cadastrul Bunurilor Imobile,

PREȘEDINTĂ

Nr. 65. Chișinău, 30 iulie 2025.

pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit;

2.10. Autorităților administrației publice locale ale or. Căușeni, or. Fălești, or. Otaci, mun. Soroca și or. Stăuceni, pentru informare și implementarea recomandărilor din Raportul de audit, cu respectarea prevederilor art.14 alin.(2) lit.n⁴) și art.30 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală.

3. Prezenta Hotărâre intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și poate fi contestată cu o cerere prealabilă la autoritatea emitentă în termen de 30 de zile de la data publicării. În ordine de contencios administrativ, Hotărârea poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (MD-2068, mun. Chișinău, str. Kiev nr.3), în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

4. Curtea de Conturi va fi informată trimestrial, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei Hotărâri, despre acțiunile întreprinse pentru executarea subpunctelor 2.6. - 2.10. din prezenta Hotărâre.

5. Hotărârea și Raportul de audit al conformității asupra înregistrării, evaluării și impozitării bunurilor imobile de către autoritățile publice locale se plasează pe site-ul oficial al Curții de Conturi (<https://www.ccrm.md/ro/decisions>).

Tatiana ȘEVCIUC